

hORċANNA, eipistilí, agus

SOISCÉALTA,

AR ĊOIR FÈRÒM A ÌAINȚ ASTU AR FEAD NA
bLIANA.

¶ TABAIR PAOI O'aire, an ORċA, an eipistil, agus an SOISCÉAL atá
ceapċa 'don 'Doimnac, so noéanpaio síao ġnó an tseacċain ina
oiaio; mura ġpuil a malairt 'oe ślil orċaite sa leabhar seo nó
ceaoaite as an ORċaiteoir.

¶ TABAIR PAOI O'aire, pós, an ORċA atá ceapċa le haġaio ġac 'Doimnaiġ,
nó le haġaio fēile a ġpuil biġil nó Oíċe Ċinn fēile roimpi, so
noéanpaar an ORċA sin i Seirbís an tráċnóna arēir roime sin.
mās ar an luan a ċiteas don fēile a ġpuil biġil nó Oíċe Ċinn
fēile roimpi, ní ġá ORċA na fēile sin a léam an Saċarn roime,
ac is ceart í a rá tráċnóna an 'Doimnaiġ, roim ORċA an 'Doimnaiġ
nó ina oiaio.

¶ NUAIR a ċiteas fēile ar 'Doimnac (taob amuiġ 'oen éao 'Doimnac
agus 'oen éacċrú 'Doimnac 'oen aroċint, 'oen 'Doimnac 'oéanac
roim Ċáisc, 'oe 'Doimnac Cáscá, 'oe 'Doimnac Cincise, agus 'oe
'Doimnac na Tríonóire), is fēioir ORċA agus eipistil agus
Soiscéal na fēile sin a léam, mās amlaio is toil leis an
ministir. ac na hORċanna, na heipistilí agus na Soiscéalta
atá ceapċa 'do éaoaoin na luaitē, o'aoime an éeasta, agus 'do
lá 'oeascabála, caitear iao a léam ar na laeanta sin i ġcónaí,
bioo so 'tarlóiois-sean ar don lá le fēilci eile.

AN ÉEAO 'DOIMNAC 'OEN AROċINT.

m. Sm. 50, 98: ísai. 1. 1-20, nó 52. 1-10; eoin 3. 1-21, nó 1
Teasal. 4. 13- 5. 11.

t. Sm. 96, 97: ísai. 2, nó 1. 18-'oeireao; maċa 24. 1-28, nó
taisp. 14. 13-15. 4.

AN ORċA.

Δ OIA uilecūmāċetaiġ, tabair 'oe ġrásta
'oúinn so ġcaitimio 'óinn oibreadā an
'orċaiois, agus so ġcuirimio orainn caċ-
ēioe an tsolais, le linn na beaċa saolta seo

nasair na Sàililé. Agus cuaisg Íosa isteach i
 teampall Dé, agus ruais sé amach a raibh as
 díol agus as ceannach sa teampall, agus leas
 sé ar lán boird luict malairte an airgid, agus
 suíocháin na ndaoine a bhí as díol colm; agus
 dúirt sé leo, Tá sé scríofa, Sairfear teach
 urnaite de mo teachsa; ac tá uachais bitiúnach
 déanta aghaidse de.

AN DARA DOMHNAÇ DEN AIDHINT.

m. Sm. 119. 1-32: Ísá. 5. nó 30. 8-21; Eoin 5. 19-40, nó 2
 Peav. 3. 1-14.
 t. Sm. 46, 47, 48: Ísá. 10. 33-11. 9, nó 11. 10-12 deireadh;
 Maic 24. 29-deireadh, nó Taisp. 20.

AN ORDA.

A TIARNA beannaíte, ós dár dteagasc a
 d'ordaigh tú scríobh gach Naomhscríobh;
 Deonais go n-éistimid mar seo leo, a léam,
 a tabairt dár n-aire, a bpoigilim ar ár
 dteangacha, agus a dtaisceadh inár gcroí, ar
 nós le poigne agus le portacht ó do bhríochan
 naora, go bfaigimid greim a beas dainsean
 docht go deo ar dócas beannaite na beata
 síoraí atá tugtha agat dúinn inár Slánaiteoir
 Íosa Críost. Áiméan.

A DÍA uilechumáctais, tabair de grásta dúinn
 go gcaitimid óinn oibreacha an dorcadais,
 agus go gcuirimid orainn cat-éide an tsolais,
 le linn na beata saolta seo anois, an t-am
 mar táimid do Mhac Íosa Críost go pior-umál
 ar cuairt éagainn; ionas, an lá deireanach,

nuaire a tíoceadh sé arís go soilseach sár-
 maorga cun breitiúnas a tabairt ar beoda
 agus ar mairb, go n-éirimid cun síorbeata,
 tríosean a maireas i ríocht mar don leatsa
 agus leis an Naomhsiora, anois agus go
 brách. Áiméan.

AN EPISTIL.

Róm. 15. 4.

CIBÉ ní a scríobhadh roimhe seo is dár dteagasc
 a scríobhadh é; ar nós le poigne agus le
 portacht ón Scríobh, go mbeadh dócas againn.
 Anois go dtugadh Dia na poigne agus na portachta
 daoibh beir ar don intinn le céile, de réir
 Íosa Críost: go dtugadh sibse d'aon intinn
 agus d'aon béal an glóir do Dia, d'áitir
 ár dTiarna Íosa Críost. Glacaisí mar sin
 lena céile, mar glac Críost linn, go mba
 móire glóir Dé é. Deirim anois go raibh Íosa
 Críost ina ministir timpeallgearrta mar
 maite le dílseacht Dé, ionas go ndainseadh
 sé na gealltanais a rinneadh leis na haitheacha:
 agus ionas go dtugadh na Sinteite glóir do Dia
 ar son a trócaire; mar tá scríofa, Dá b'í
 sin beir mé do doimhne i measc na Sinteite,
 agus seinnfid mé mola do d'ainm. Agus arís
 deir sé, Bíodh lúcair oraib, a Sinteite, mar
 don lena pobal. Agus arís, Molaisí an Tiarna,
 a Sinteite uile, agus móraisí é, a pobail uile.
 Agus arís, deir Ísáia, Beir bunfreamh ann de
 lesse, beir an té ann a éireos ina rí os cionn

na nGintlithe; is ann a cuirfeas na Gintlithe a muinín. Anois go líona Dia an bócais sib de gac sult agus síocáin dá mbíonn sa creideamh, go mbí sib lán de bócas, trí cumácht an Spioraid Naomh.

AN SOISCÉAL.

nín. Lúcas 21. 25.

ASGUS beir comarcaí i nGrian, agus i ré, agus i réaltaanna; agus beir anró ar an talamh i measc na náisiún agus mearbhall orthu; poctam farraige agus tuargaint connta; laige croí ar na daoine le heagla, agus le nimní mar gheall ar a bfuil i ndán don saol: óir corrófar cumácta neime. Agus ansin feicfidh siad Mac an Duine ag teacht i néal le cumácht agus le glóir mhór. Agus nuair a tósófar ar na nithe sin, féadfaidh in airde, agus tógfaidh bur gcinn; óir tá bur bfuascailt ag tarraing i nGhar Daoibh. Agus labhair sé samlaíocht eile leo: féadfaidh an crann píse, agus na crainn go léir; nuair a cuireann siad amac a n-uillinn, feiceann sib agus aithníonn sib uaidh féin go bfuil an samrad i bpozas anois. Mar sin daoibhse, nuair a feiceann sib na nithe sin ag teacht éin chéile, bíodh a fios agaidh go bfuil ríocht Dé i bpozas. Deirim libh go fírinneach, ní raicfidh an daine seo ar ceal, go gcomhliontar na nithe sin go léir. Raicfidh neamh agus talamh ar ceal; ach ní raicfidh mo briastrasa ar ceal.

AN TREAS DOMHNAÍ DEN AITBHINT.

m. Sm. 73: Isá. 25, 1-9, nó 29, 13-Deiréad; Lúcas. 3. 1-17, nó 1. Tim. 1. 12-2. 7.

t. Sm. 75, 76: Isá. 26, nó 28. 1-22; Maic. 25. 1-30, nó Taisp. 21.

AN ORDA.

A TIARNA Íosa Críost, a chuir do teachtaire eugainn le linn do céad teachta éin do bótar a réiteach romat; Deonaidh go ndéana maoir agus ministrí do diadmar-rún do slí a réiteach romat ar an modh céanna; trí croí na n-easumal a iontú ar eagna na bpiréan, ionas ar teacht duit an dtuair éin breic a tabairt ar an domhan, go dtuag tu taitneamh dúinn mar pobal, tusa a maireas i ríocht mar don leis an dtair agus leis an Naomh-Spiorad, don-Dia go deo, trí saol na saol. Áiméan.

A DIA Uilecumáctaidh, tabair de grásta dúinn go gcaitimid dinn oibreacha an dorcadais, agus go gcuirimid orainn caí-éide an tsolais, le linn na beata saolta seo anois, an t-am ina dtáinig do Mac Íosa Críost go píor-umal ar éuairt eugainn; ionas, an lá veireanach, nuair a tiocfaidh sé arís go soilseach sár-maorag éin breiciúnas a tabairt ar beoda agus ar mairbh, go n-éirimid éin síorbeata, trídsean a maireas i ríocht mar don leatsa agus leis an Naomh-Spiorad, anois agus go brách. Áiméan.

AN EIPISTIL.

COIR. 4. 1.

BÍOD AN MEAS AG DUINE ORAINN, A BÍOS AIGE AR MINISTRÍ CRÍOST, AGUS AR MAOIR RÚN-
DIAHRA DÉ. TAIRIS SIN, AN DUINE ATÁ MA
MAOR, BÍTEAR AG SÚIL LE DÍLSEACHT A FÁIL UAIRD.
ACÉ IS RÍBEAG LIOMSA GO DTABARFAD SIBSE
BREITÍUNAS ORM, NÓ GO DTUGTAÍ BREITÍUNAS
DADONNA ORM: GO DEIMIN, NÍ TUGAIM BREITÍUNAS
ORM FÉIN. ÓIR NÍ FEASAC DOM DON NÍ IM ÉADAN
FÉIN; ACÉ NÍ FÍRÉANAÍOMN SIN MÉ: ÓIR IS É AN
TIARNA AN TÉ A TUGANN BREITÍUNAS ORM. DÁ
DRI SIN NÁ TUGAIGÍ BREITÍUNAS I SCUIS AR BIT
ROIM AN AM, GO DTÍ GO DTAGA AN TIARNA, A
TABARFAS CUN AN TSOLAIS A BPUIL FOLAITE FAOI
DORCÁDAS, AGUS A NOCTFAS RÚIN NA SCROÍTE;
AGUS IS ANSIN A GEODAS GAC DUINE AN MOLAD Ó
DIA.

AN SOISCÉAL.

MÍH. MATÉ 11. 2.

ASGUS NUAIR A CUALA EGIN, AGUS É SA PRÍOSÚN,
I DTAOB A NDEARNA CRÍOST, CUIR SÉ UAIR
BEIRT DÁ DHEISCEABAIL, AGUS DÚIRT LEIS, AN
TUSA AN TÉ ATÁ LE TEACHT, NÓ AN LE DUINE EILE
ATÁ SÚIL AGAIMN? AGUS DÚIRT ÍOSA LEO Á
DHPREAGAIRT, IMÍGÍ AGUS INSÍGÍ DO EGIN NA NÍTE
A CLUINEANN AGUS A FEICEANN SIB. TÁ RADARE
AG DAILL AGUS SIÚLANN BACAIG, GLANTAR NA
LOBAIR, AGUS TÁ ÉISTEACHT AG BODRÁIN, AC-
DHOITEAR NA MAIRB, AGUS TÁ AN SOISCÉAL Á
SEANMÓIRIÚ DO NA BOCTA: AGUS IS BEANNAITE AN
TÉ NAC DPAIGIÓ DBAR SCANNAIL IONAMSA. AGUS

NUAIR A BÍODARSAN AG IMEACHT, TOSAIG ÍOSA AR A
RÁ LEIS NA SLUAITE I DTAOB EGIN, CAD É A NDEAC-
AIG SIB AMAC SAN FÁSAC LENA FEICEÁIL? SIOLCAC
Á LUASCAD LE GACHT? ACÉ CAD É A NDEAC-
AIG SIB AMAC LENA FEICEÁIL? FEAR AGUS ÉADÁI
MINE AIR? FÉAC, LUET AN ÉADAG MÍN IS I
DTITE RÍ A BÍOS SIAD. ACÉ CAD É A NDEAC-
AIG SIB AMAC LENA FEICEÁIL? FÁIR? IS EA,
DEIRIM LIB, AGUS DUINE IS MÓ NÁ FÁIR: ÓIR
IS É SEO AN TÉ A BPUIL SCRÍOFA MA TAOB, FÉAC,
TÁ MO TEACHTAIRE Á CUR ROIM DO SHÚIS, A RÉITEOS
DO SLÍ ROMAT.

AN CEATRÚ DOIMNAC DEN AIODBINT.

M. SM. 11, 12, 13: ÍSÁI. 32. 1-18, NÓ 43. 1-13. LÚCÁS. 1. 26-45,
NÓ 2 TIM. 3. 14-4. 8.
C. SM. 94: ÍSÁI. 33. 2-22, NÓ 35; MATÉ 25. 31—DEIREAD, NÓ
TAISP. 22.

AN ORDA.

ATIARNA, ADAG DO CUMACHT, SUIMIO CÚ AGUS
TAR ISTEAC INAR MEASC, AGUS FÓIR ORAINN
GO TREAN; IONAS, CÉ SUR MÓR AN COSC AGUS
AN CUR CUN DEIRIÓ DÚINN AR SCIONTA AGUS AR
N-URCÓIO SA RÁS ATÁ ROMANN LE RIT, GO DTUGA
DO GRÁSTA AGUS DO TRÓCAIRE SAN EASPA PORTACHT
AGUS FAOISEAM DÚINN GO LUACHT; TRÍ SÁSAM DO
MÍC AR DTIARNA, A DTUGTAR DÓ, MAR DON
LEATSA AGUS LEIS AN NAOMSPIONAD, ONÓIR AGUS
SLÓIR, TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

ADIA UILECUMACHTAIG, TABAIR DE GRÁSTA
DÚINN GO SCATIMIO DÍNN OIBREACA AN
DORCÁDAS, AGUS GO SCUIRIMIO ORAINN CAT-
ÉIDE AN TSOLAIS, LE LINN NA BEATA SAOLTA SEO

anois, an t-am ina dtáinig do mhac Íosa Críost go píor-umál ar cuairt éugaim; ionas, an lá deireanach nuair a tiocfaid sé arís go soilseach sármaorga cun breitiúnas a tabairt ar beo-da agus ar mairb, go n-éirímid cun síorbheatha, tríosean a maireas i ríocht mar don leatsa agus leis an Naomspioraí, anois agus go brách. Áiméan.

AN EPISTIL.

pil. 4. 4.

CUIREAD AN TIARNA ádas oraid i gcónaí: agus deirim arís bíod ádas oraid. Aithníod na daoine uile bur stuaim. Is fairid dúinn an Tiarna. Ná bígí immíoc i gcúis ar bit; ac san uile ní, le hurnaí agus le headarguí maraon le haltú, noétaigí bur n-iarratais do Dia. Agus beid síocáin Dé, a sáraios fac tuiscint, as cosaint bur gcroí agus bur n-intinn tríd an gCríost, Íosa.

AN SOISCÉAL.

nm. eom 1. 19.

IS Í seo tuairisc Eoin, nuair a cuir na Siúdaig safairt agus lebhíagí ó Iarúsalem go bpiarf-róidís de, Cé tú féin? Agus d'admaig sé, agus níor séan sé; ac d'admaig sé, ní mise an Críost. Agus d'fíapraíodar de, Cad é atá ionat mar sin? An tú Elías? Agus dúirt sé, Ní mé. An tú an fáid úr? Agus d'fpreagair sé, Ní mé. Dúradar leis ansin, Cé tú féin? Ionas go dtugaimid preagra do na daoine a cuir uachtu sinn. Cad

é doeir tú i do taob féin? Dúirt seisean, Is mé suí an té a glaois san pásach, Déanaigí slí an Tiarna víreac, mar dúirt Esaias, fáid. Agus ba de na fairisínig iad an dream a cuireadh cuige. Agus ceistíodar é, agus dúradar leis, Cad cuige a ndéanann tú baisteadh, mar sin, mura tú an Críost, nó Elías, nó an fáid úr? Dúirt Eoin leo, á bpreagairt, le huisce a déanaim baisteadh: ac tá ina seasam in bur measc an duine nach aithníod daoib; is é a tiocfas i mo dfaid agus a meastar a beir romam, agus nach fiú mé oiread agus iall a broidge a scaoileadh. Tarla an méid sin i mBetabara ar an taob eall den Iornán, mar a raib Eoin as baisteadh.

SAOLÚ AR DTIARNA, NÓ LÁ BREITE CRÍOST DÁ NGAIRTEAR DE SHÁC

LÁ NOLLAS.

m. sm. 19. 85: ísá. 9. 1-7; lúcas 2. 1-14

t. sm. 110. 132: ísá. 7. 10-14; 1 eom. 4. 7-deireadh.

AN ORDA.

A DIA Uilecumáctag, a tug dúinn d'adon-
sin mhic, gur glac sé air féin ar nádúr,
agus gur rugadh é i scothrom an lae seo ó óg
san smál; Deonagí dúinn, mar a atgineadh
sinn inár gclann duit féin atá ar oilúint
agat le do grásta, go raib do Spioraí Naom
ár n-actnuacaint fac lá; tríosean ár dtiarna
Íosa Críost, a maireas i ríocht mar don leatsa
agus leis an Spioraí céanna, donDia go deo,
trí saol na saol. Áiméan.

an eipistil.

eab. 1. 1.

IS É DÍa, a labhair leis na haitheaca in amanna áirithe agus ar mhodanna éagsúla trí na fáite fadó, a labhair linn sna laetanta veireanaca seo trína Máic, an té a cinn sé ina oibre ar a bfuil ann, agus ar cruaisé sé an cruinne trío; is é sin gile a glóire, atáin a pearsan féin, an té a ceanglaíodh gac ní le céile le briatar a cumacta, a rinne leis féin ár bpeacaí a glanad, agus a shuí síos ina diad sin ar lámh deas na Mórtaeta atá in airoe; a sárais na haingil i bfeabhas, mar a sárais sé iad lena ainm oibreanta. Óir cé de na haingil lena ndúirt sé in am ar bit, is tú mo Máic, is inniu a shin mé tú? agus pós, beir mise im ádair aige, agus beir seisean ina Máic agamsa? agus arís, veir sé, agus é ag tabairt na céatógine istead sa saol, agus tugad aingil Dé go huile aórad dó. agus veir sé, agus é ag tráct ar na haingil, an té déanas spridí dá aingil, agus caor éine dá éimírí. ac is é veir sé leis an Máic, bíonn do rícatóir ann, a DÍa, go saol na saol; is slat fíreantaeta i slat do ríocta: tug tú grá don fíreantaet, agus fuat don urcóir; dá brí sin d'ung DÍa, do DÍa féin, tú le hola na lúcaire os cionn do compánac. agus, is tú, a tiarna, a cuir bun an talaim ar tús; agus is saotar do lámh na neama: raicad síadon as; ac fanann tusa: beir síad go léir á gcaiteam mar éadac; agus beir tú á bfillad mar

brat, agus beirfear á n-átrú: ac bíonn tusa mar an gceanna, agus ní ceipfid ar do blianta.

an soiscéal.

nm. eoin. 1. 1.

AR tús bí an Briatar ann, agus bí an Briatar i bpochair Dé, agus ba é DÍa an Briatar. is é bí ar tús i bpochair Dé. is tríoisean a rinnead an uile ní, agus ina éagsaís ní dearnad don ní dá ndearnad. is ann bí an beata, agus ba é solas na ndaoine an beata. agus lonraíonn an solas sa dorcadhas; agus níor glac an dorcadhas leis. bí fear ann a cuiread ó DÍa, darú ainm Eoin. táinig seisean mar fianaise, go ndéanad sé fianaise i dtaobh an tsolais, go gcreidead gac don neac trío. níorb é féin an solas, ac cuiread é go ndéanad sé fianaise i dtaobh an tsolais. ba é sin an fíorsolas a soilsíos gac uile duine dá dtagann ar an saol. bí sé ar an saol, agus is trío a rinnead an saol, agus níor aithní an saol é. is cun a muintire féin a táinig sé, ac níor glac a muintir féin leis. ac an méir a glac leis, tug sé cumact doib beir ina gclann ag DÍa, is é sin dá gcreideann ina ainm: nac ón bfuil, ná ó toil na colaimne, ná ó toil duine a ginead iad, ac ó DÍa. agus rinnead colaimn den Briatar, agus conaig sé inár measc (agus conaiceamar a glóir, amail glóir don Míic an átar), lán de grásta agus o'fírinne.

¶ is cóir Orta, eipistil agus Soiscéal Lae Nollas a úsáir go ceann sé lá ina diad; ac amáin laetanta a bfuil Orta, eipistil agus Soiscéal eile ceapda ina gcomhair.

iná sòllúnaítear an òmaoineac naora faoi dó in aon Teampall Lá nollas, is féidir an Orda, an Eipistil agus an Soiscéal seo leanas a úsáid an céad uair.

AN ORDA.

A DIA, a cuireas gairdeas orainn le cuimne bliantúil breite o'donmíc Íosa Críost; Deonaiḡ dúinn, de réir mar a glacaimís go náctasac leis mar slánaíteoir, dá réir sin go bfeadaimís gan amhras gan éadócas air nuair a tiocfas sé chugainn ina breiteam orainn, an té a maireas i ríocht mar aon leatsa agus leis an Naomspioraḡ, don-Dia go deo, trí saol na saol. Áiméan.

an eipistil.

tít. 2. 11.

OIR noḡtaḡ do na daoine uile grásta Dé a chugann an slánú leis, as tabairt feasa dúinn, gur ceart dúinn diúltú don urcóir agus do mianca an tsaoil, agus ár mbeata a cáiteam go stuama, píreanta, diaḡanta, ar an saol seo i láthair; agus súil a beir ḡainn leis an dócas beannaite úr, agus le taispeáint glór-mar an Dé móir agus ár slánaíteora Íosa Críost; a tairḡir é féin ar ár son, go gceannód sé ón uile éagóir sinn, agus go nglanfaḡ sé dó féin pobal leis féin, a mbeaḡ teasḡra ortu cun na ndea-oirbreaca.

AN SOISCÉAL.

nín. maḡa 1. 18.

IS mar seo a táinig Íosa Críost ar an saol: ar mbeir dá mháthair Muire luaite le lósaf, aithníoḡ, sular tángadar le céile, go

raib sí torrac ón Spioraḡ Naomh. Ó ba dúine píreanta é lósaf, a fear, agus ó nárb áil leis a maslú go poiblí, bí sé ar intinn aige a cur uair os íseal. Ac feac, tairḡioḡ dó i mbrion-glóir, agus é ar na smaointe sin, aingeal an Tiarna, agus dúirt sé leis, a lósaf, a mic Dáibí, ná bíoḡ eagla ort do bancéile Muire a tabairt cun doncis leat: óir is ón Spioraḡ Naomh a bfuil gafa i mbroinn aici. Agus béarfaḡ sí Mac, agus gairfioḡ tú ÍOSA mar ainm de: óir slánóir sé a pobal óna bpeacáí. (Agus rinneaḡ sin uile, ionas go gcomhlionfaí a ndúirt an Tiarna trí an bfaḡ, á rá, feac, beir Maḡḡean torrac, agus béarfaḡ sí Mac, agus gairfean emmanuel mar ainm de, a ciailaíos go bfuil Dia linn.) Agus iar ndúiseaḡ as a coḡlaḡ do lósaf, rinne sé mar o'ordaiḡ aingeal an Tiarna dó, agus glac sé cuise a bean; agus níor aithníḡ sé i nóg gur rug sí a céadḡin mic: agus chug sé ÍOSA mar ainm air.

LÁ FÉILE STIOFÁIN.

m. sm. 27: Gen. 4. 1-10; Gnóim. 6.
t. sm. 119. 17-32; 2 Cron. 24. 17-22; Gnóim. 11. 19-26.

AN ORDA.

DEONAIḡ dúinn, a Tiarna, san uile pian a bíos le fulaingt ḡainn anseo ar talamh mar fianaise ar o'fírinne, go n-amarcaimís gan stad suas ar neamh, agus go bfeicimís trí

CREIDEAMH AN GLÓIR ATÁ lena NOCTA; agus
BEIT DÁR LÍONAID leis an SPIORAID NAOMH, IONAS
GO BPOGLAIMIMID AR NGRÁ agus AR MBEANNACT
A TADHAIRT DO LUCT AR NGÉARLEANÚNA Ó EISEAMLÁIR
DO CÉAD MÁIRTIRIG NAOMH STÍOPÁIN, A GUIS AR SON
LUCT A DÚNNARPA CUGATSA, A ÍOSA BEANNAITE,
A SEASAS AR D'EASLÁIM DÉ AG POIRITINT AR A
B'FULAINGÍONN AR DO SON, ÓS TUSA AMÁIN AR
N'IOIRGÚITEOIR agus AR N'ABCOIDE. ÁIMEÁN.

¶ Léipear ina díaró sin ORÉA na NOLLAS, ORÉA ATÁ le RÁ AS SIN
AMÁC GO D'É AN TIMPEALLGÉARRAÓ.

an eipistil.

5nóim. 7. 55.

DEARC STÍOPÁIN GO GÉAR SUAS AR NEAMH, agus
é LÁN den SPIORAID NAOMH, agus CONAIC
sé GLÓIR DÉ, agus ÍOSA ina SEASAMH AR D'EASLÁIM
DÉ, agus DÚIRT sé, FÉAC, feicim na FLAITIS AR
OSCAILT, agus MAC an DUINE ina SEASAMH AR
D'EASLÁIM DÉ. Ansin GÁIR SIADSAN in ARD A
NGUÉA, agus DÚNADAR A GCUASA, agus CUGADAR
RUADAR PAOI in ÉINEACT le CÉILE, agus RUADISEADAR
AS AN GCAÉAIR AMAC É, agus GABADAR DE CLOCA
AIR: agus LEAG na FINNEITE A MBRAIT AG COSA
FIR ÓIS D'ARB AINM SAUL. agus GABADAR DE
CLOCA AR STÍOPÁIN, agus é AG GLAOÉ AR D'IA, agus
A RÁ, A TÍARNA ÍOSA, GLAC CUGAT MO SPIRÍD.
agus LIS sé é PÉIN AR A GLÚNA, agus GLAOIG sé
de GUT ARD, A TÍARNA, ná cuir an PEACA seo
ina LEIT. agus NUAIR A BÍ AN MÉID SIN RÁITE
AIGE, TIT A COTLAID AIR.

AN SOISCÉAL.

nm. mat. 23. 34.

FÉAC, cuirimse CUGAID FÁITE, agus SAOITE,
agus SCRÍODAITHE; agus MARÓID SIB CUIO
ACU, agus CÉASPAID SIB CUIO ACU; agus SCIÚR-
SÁLPÁID SIB CUIO ACU in BUR SIONAGÓGA, agus
GÉARLEANPAID SIB Ó CACAIR GO CACAIR IAD:
GO DTAGA ORAID AR DOIRTEAD D'FUIL NA B'FIRÉAN
AR AN TALAMH, Ó FUIL ÁIBÉIL FÍRÉANTA GO FUIL
SACAIRIAIS MÍC BARAICIAIS, A MARAIG SIB IOIR
AN TEAMPALL agus AN ALTÓIR. Is FÍRINNEAC
DVEIRIM LIB, TIOCPAID NA NÍTE SIN GO HIOMLÁN
AR AN DÍNE SEO. A IARÚSALEM, A IARÚSALEM, A
MARAIOS NA FÁITE, agus A GABAS DE CLOCA AR
A GCUIRTEAR CUGAT; CAO É A MÍNICÍ B'ÁIL
LIOM DO CLANN A BAILIÚ CUGAM, FÉ MAR BAILIOS
AN CEARC A HÁL PAOINA SCIAIDÁIN, agus NÁRÚ
ÁIL LIB É! FÉAC, PÁSPAR BUR DTEAC ina POÉAC
AGAID. ÓIR DVEIRIM LIB, NÍ FEICID SIB FEASTA
MÉ GO DVEIRE SIB, IS BEANNAITE AN TÉ A TAGANN
in AINM AN TÍARNA.

LÁ EOM SOISCÉALÁI.

m. Sm. 116: ecs. 33. 9-19; eom 13. 21-35.
t. Sm. 92: 1sá. 6. 1-8; 1 eom 5. 1-12.

AN ORÉA.

A TÍARNA na TRÓCAIRE, ACAINIMID ORT
GAETE GEALA DO SOLAIS A CAITEAMH ANUAS AR
D'EAGLAIS, IONAS GO SOILSÍTEAR Í le TEAGASC
EOM BEANNAITE D'ASPAL agus DO SOISCÉALÁI,
agus GO SIÚLA SÍ I SOLAS D'FÍRINNE, AR MOD
GO SROICÉ SÍ AR DVEIREAD SOLAS NA BEATA
SÍORAÍ; TRÍ ÍOSA CRÍOST AR D'TÍARNA. ÁIMEÁN.

an eipistil.

I nín. eoin I. 1.

Ní a b'í ann ó tús, a cualamar, a conaiceamar lenár súile, a ba léir dár n-amarc, agus ar mótaí ag ár láma é, a b'ain le b'riatar na beata (óir noctaó an beata, agus conaiceamar í, agus tugaimir fianaise, agus taispeánaimir daoib an beata síoraí úd, a b'íod leis an ádair, agus a noctaó dúinne); an ní a conaiceamar agus a cualamar, is é atá á insint againn daoib, ionas go raib cumann againn fós linn: agus i b'fírinne is leis an ádair, agus is lena m'ac íosa Críost, atá ár gcumann. Agus tá na n'ite sin á scríob againn eusaib, ionas go raib b'ur lúcháir lán. Is é seo mar sin an teachtairéact a cualamar aise, agus atá á hinsint againn daoib, gur solas Dia, san don doordaoas ann. Má veirimir go mbíonn cumann againn leis, agus sinne ag siúl i doordaoas, is í an b'reas agus ní hí an f'írinne atá á déanam againn: ac má siúlaimir sa solas, mar a bíonn seisean sa solas, bíonn cumann againn le céile, agus bíonn fuil íosa Críost a m'ac ag glanaó saó peaca d'inn. Má veirimir nac b'fuil don peaca orainn, bímir ár meallaó féin, agus níl an f'írinne ionainn. Má doimáimir ár b'peacáí, bíonn seisean com' t'ilis ceart-breataó sin go maite sé ár b'peacáí dúinn, agus go nglana sé an uile éagóir d'inn. Má veirimir nac b'fuil peaca déanta againn, déanamir b'reagaire de féin, agus ní bíonn a b'riatar ionainn.

an soiscéal.

nín. eoin 21. 19.

Dúirt íosa le peadar, lean mise. Agus ar iompú do peadar, conaic sé an deisceabal a raib grá ag íosa do á leanúint; an té a sín ina uet ag an suipéar, agus adúirt, a tiarna, cé hé a b'raitheas tú? Nuair a conaic peadar é, dúirt sé le n'íosa, a tiarna, cao é a déanpas an fear seo? Dúirt íosa leis, más toil liom é a fanaó go t'aga mé cao é sin duitse? Lean tusa mise. Cuais an scéal seo amac ansin i measc na mbráit're, nac raib an bás i noán don deisceabal sin: ac ceana ní dúirt íosa leis, níl an bás i noán do, ac, más toil liom é a fanaó go t'aga mé, cao é sin duitse? Is é an deisceabal sin a tugann fianaise i t'aoib na n'ite sin, agus a scríob na n'ite sin: agus is eol dúinn gur f'ior í a fianaise. Agus is iomaí ní eile a rinne íosa, ac dá scríobfaí síos iad go hiomlán, measaim nac mbeaó slí sa doimian féin do na leabair a scríobfaí.

Lá na leanaí neamhiontaó.

m. Sm. 8: ier. 31. 1-17; maia 18. 1-10.

t. Sm. 124, 131: isái. 49. 14-25; marc. 10. 13-16.

an orta.

A d'ia uilecumáctais, a d'ordais neart as béal naíonán agus leanaí diúil, agus a cuir taóráin beasa do do glóiriú trína mbás; Mill agus marais saó duáilce ionainn, agus

tabair de neart dúinn trí do grásta go nglóirí-
mí do naomh-dinn le neamhúróio beata agus
le seasmaíocht creidimh go dtí an bás féin;
trí Íosa Críost ár dtiarna. Áiméan.

an eipistol.

2a. sp. 14. 1.

D'

féad mé, agus siúro an t-úllan ina seasamh
ar sluaibh Síóin, agus céad daicead agus
ceitre míle leis, a raibh dinn a dtar scríofa
i gclár a n-éadain. Agus cuala mé an glór ó
neamh, mar glór iomaí uisce, agus mar glór
toirní móire: agus cuala mé glór cláirseoirí
as cláirseoiread ar a gcláirseada: agus iad
as canad mar beaí amhrán úrnu os coinne
na rícatadóiread, agus os coinne na gceitre
n-ainmíte, agus na seanóirí; agus ní féadfaid
tuine an t-amhrán úr a foghlaim ac an céad
daicead agus ceitre míle a fuasclaíod ar an
talamh. Is iad nár truaillíod le mná; óir is óga
iad. Is iad a leanas an t-úllan cibé áit a dtéann
sé. Is iad a fuasclaíod as measc na ndaoine,
agus atá ina gcéad torcáí do D'ia agus don
úllan. Agus ní bfuarcas cealg ina mbéal: óir
tá siad gan aineam os coinne rícatadóiread Dé.

an soiscéal.

11m. mat. 2. 13.

Taibríod ainseal an tiarna i mbrionglóirí
do Íosaf, agus dúirt sé, éirí, beir leat
an leanb agus a mátaí, agus éalaí do

Éigipt, agus fan ansin go dtuag mé an focal
duit: óir is amlaibh beidh loruad ar lorg an
linb cun a millte. Agus d'éirí seisean,
agus tóg sé an leanb agus a mátaí san oíche,
agus d'imig sé cun na hÉigipte; agus bí sé
ansin go bás loruad: go gcomhlónfaí an focal
adúirt an tiarna trí an bpáir, á rá, is as an
Éigipt a ghlaois mé mo mac. Ansin nuair a
donaic loruad gur meall na draoite é, bí sé le
cutad, agus cuir sé amad, agus maraig sé a
raib de clann mac dá blian nó faoina bun i
mBetelehem, agus sa dúice a bain léi, de réir an
ama a bfuair sé paisnéis go beaí air ó na
draoite. Ansin comhlónad na briatra adúirt
Ieremias an páir, á rá, Cualaías gur i Ráma,
mairgnead agus sol agus mórcóinead, Rachel
as cóinead a clainne, agus níorb áil léi
sólás a glacad, siocair gan iad beir ar páil.

an domhnac tar éis lae nollaí.

m. sm. 145, 150: Isái. 49. 1-11, nó 65. 17—veiread; Lúcas 2.
22-40, nó col. 1. 1-20.
t. sm. 8, 45: Isái. 40. 12—veiread, nó 41. 1-20; coin 10. 1-16,
nó phil. 2. 1-11.

an ortá.

A D'ia uilecúmaí, a tug dúinn d'aon-
ghin míc gur glac sé air féin ár nádúr,
agus gur rugad é i gcothrom an ama seo ó óg
gan smál; Deonaig dúinn, mar a dtéinead
sinn inár gclann duit féin atá ar oiliúint
asat le do grásta, go raib do spiorad naomh
ár n-athnuachaint gac lá; tríosean ár dtiarna

ÍOSA CRÍOST, A MAIREAS I RÍOCT MARAON LEATSA AGUS LEIS AN SPIORAD CÉANNA, DON-ÓIA ZO DEO, TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

AN EIPISTIL.

GAL. 4. 1.

IS É DEIRIM ANOIS NAC BPUIL DIFRÍOCT AR BIT IOR AN OÍDRE AGUS SEIRBÍSEAC, COM FADA AGUS A BÍONN SÉ INA LEANB, IN AINNEOIN É BEIT INA TIARNA AR AN IOMLÁN; AC IS AMLAÍB A BÍONN SÉ FAOI LUÉT OÍDRE AGUS OILÍUNA, ZO DÚÍ AN T-AM ATÁ AINMNIETE AS AN AÉAIR. AR AN NÓS CÉANNA, BÍOMARNA, COM FADA AGUS BÍOMAR INÁR LEANÁI, FAOI DÁOIRSE AS DÚLA AN DOMAIN: AC NUAIR A BÍ AN T-AM SLÁN, CUIR ÓIA UAIÓ A MÁC, A RUGAÓ Ó BEAN, FAOI DBREIT AN DÚÍ, IONAS ZO BPUASCLAÍÓ SÉ A RAIB FAOIN DÚÍ, ZO DTUGTAÍ ÁIT NA CLAINNE DÚINN. AGUS DE BRÍ ZUR MÍC SIÓSE, TÁ SPIORAD A MÍC CURTA UAIÓ AS ÓIA ISTEAC IN DUN ZCROÍ, AGUS É AS GLAOÓ, ABA, A AÉAIR. MAR SIN DE NÍ SEIRBÍSEAC TÚ FEASTA, AC MAC; AGUS MÁC MAC TÚ, IS OÍDRE AR ÓIA TÚ TRÍ CRÍOST.

AN SOISCÉAL.

MAT. 1. 18.

IS MAR SEO A TÁINIS ÍOSA CRÍOST AR AN SAOL: AR MBEIT DÁ MÁTÁIR MUIRE LUATE LE ÍOSAF, AITNÍÓ, SULAR TÁNGADAR LE CÉILE, ZO RAIB SÍ TORRAC ÓN SPIORAD NAOIM. Ó BA DÚINE FINEANTA É ÍOSAF, A PEAR, AGUS Ó NÁRB ÁIL LEIS A MASLÚ ZO POIBLÍ, BÍ SÉ AR INTINN AIGE A CUR UAIÓ OS ÍSEAL. AC FÉAC, TAIBRÍÓB DÓ

I MBRIONGLÓIB, AGUS É AR NA SMAOINTE SIN, AINGEAL AN TIARNA, AGUS DÚIRT SÉ LEIS, A ÍOSAF, A MÍC DÁIBÍ, NÁ BÍÓB EAGLA ORT DO BEANCÉILE MUIRE A TABAIRT CUN AONTÍS LEAT: ÓIR IS ÓN SPIORAD NAOIM A BPUIL ZAF A MBRIONN AICI. AGUS BÉARPAÍB SÍ MAC, AGUS ZAIRPÍB TÚ ÍOSA MAR AINM DE: ÓIR SLÁNÓIB SÉ A POBAL ÓNA BPEACAÍ. (AGUS RINNEAD SIN UILE, IONAS ZO ZCOMLIONPAÍ A NDÚIRT AN TIARNA TRÍB AN DPAÍB, A RÁ, FÉAC, BEIB MAIGDEAN TORRAC, AGUS BÉARPAÍB SÍ MAC, AGUS ZAIRFEAR EMMANUEL MAR AINM DE, A CIALLAÍOS ZO BPUIL ÓIA LINN.) AGUS IAR NDÚISEAC AS A COTLAÓ DO ÍOSAF, RINNE SÉ MAR ORDAIS AINGEAL AN TIARNA DÓ, AGUS GLAC SÉ CUIGE A BEAN, AGUS NÍOR AITNÍB SÉ I NÓ ZUR RUG SÍ A CÉADGÍN MÍC: AGUS CUG SÉ ÍOSA MAR AINM AIR.

TIMPEALLGEARRAD CRÍOST.

M. SM. 92, 121: GEN. 17. 1-13, NÓ IOS. 1. 1-9; 1 PEAB. 4. 7—
DEIREAD, NÓ RÓIM. 8. 1-15.
T. SM. 81, 90: DEUT. 10. 12-11. 1; RÓIM. 13.

AN ORTA.

A ÓIA UILECUMÁCTAIS, A CUG AR DO MÍAC BEANNAITE BEIT TIMPEALLGEARRTA, AGUS BEIT UMAL DON DÚÍ ATÁ ANN LE HAGAIÓ NA NDADINE; DEONAIS DÚINNE TIMPEALLGEARRAD FÍRINNEAC AN SPIORAD; IONAS ZO RAIB ÁR ZCROÍ AGUS ÁR MBAILL UILE GLAN Ó ZAC AINMIAN SAOLTA CÖLLÁI, AGUS ZO RABAIMÍB UMAL SAN UILE NÍ DO DO CÖIL BEANNAITE; TRÍDSEAN DO MÍAC ÍOSA CRÍOST AR DTIARNA. ÁIMEÁN.

¶ IS Féidir an ORDA seo éíos a ná freisin.

A SLÁNAITEOIR an domáin, ar tugadh ÍOSA ORT i gcothrom an lae seo, de réir briatair an aingil; Fuímid tú gealltanais grásmar an Naomh-Ainm sin a comhlionadh dúinn, agus, de do mhórtócaire, do pobal a slánú óna bpeacaí; a maireas i ríocht maraon leis an ádair agus leis an Spiorad Naomh, don-Dia, trí saol na saol. Áiméan.

an eipistil.

ep. 2. II.

Cuimnígfí, mar bí sibse san am a cuais tairt in búr n-ghintlíte de thaob na colainne, ó tugtar Neamhtimpeallgearradh oraid leis an orean a dtugtar an Timpeallgearradh orthu, de timpeallgearradh collaí, lámhdéanta; go raib sib san am úr ar vís Críost, in búr n-eactrannais taob amuis de pobal Iosrael, agus in búr scoiméig taob amuis de conartaí an gealltanais, agus go raib sib gan dócas, gan Dia ar an saol. Ac anois in ÍOSA Críost tugadh sib i ngar le fuil Críost a bí roime sin i bpaio i gcéin. Óir is é ár síocáin é, a d'aontais an vís le céile, agus a leas an balla láir a bí eadrainn; a cuir críoc ina colainn féin leis an naimdeas, is é sin le vólí na n-aiteanta ádaithe; ionas go ndéanfaid sé don fear úrnua amáin den vís, agus a rinne síocáin ar an mod sin; agus ionas go n-aontóid sé iad araon do Dia san don colainn ar an gcrois, ghlóim lenar cuir sé an naimdeas cun báis: agus a táimis as seanmóiriú na

síocána daoidse a bí i bpaio i gcéin, agus dá raib i ngar. Óir is tríosean leis an don-Spiorad a bíonn ceo agáinn dul istead cun an ádair.

an soiscéal.

nm. Lúcas 2. 15.

ASGUS éarla, nuair a d'imis na haingil uacht ar neamh, go ndúirt na haoirí le céile, Téimis anonn go Betlehem, go bpeicimid an ní seo a éarla, agus a d'fógair an Tiarna dúinn. Agus tángadair go veifread, agus fuadradair Muire agus Íosaf, agus an leand ina luí i mainsear. Agus arna feiceáil sin doib, d'insíodar a ndúrad leo i dtaob an linb sin. Agus níl duine dár éuala é nac raib ionad air faoi ar inis na haoirí do. Ac coimead Muire na nite sin go hiomlán, as macham orthu ina croí istig. Agus d'fíll na haoirí, agus iad as glóiriú agus as molaó Dé mar geall ar an éuladair agus a bpaio, de réir mar a dúrad leo. Agus nuair a bí na hoct laetanta slán cun an leand a timpeallgearradh, tugadh ÍOSA mar ainm air, an t-ainm a tug an t-aingel air sular gabadh é i mbroinn.

na laetanta roir an timpeallgearradh
agus an taispeánadh.

an ORDA.

A DÍA Uilecumáctais, a doirt anuas orainn solas úrnua do briatair incollaithe; Deonais go lastar an solas céanna inár

scróí, agus go lonraí sé amac inár mbeata;
trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

1 mth. eoin 4. 9.

Is mar seo a nochtadh an grá atá ag Dia dúinn,
de bhí gur cuir Dia a Dongin Mhic isteach
sa saol, ionas go mairimis tríd. Is é is
grá ann, ní hé gur tugamarna grá do 'Dia,
ac gur tug seisean grá dúinn, agus gur cuir
uair do Mac le beith ina iobairt réitithe ar
son ár bpeacaí. A dhaoine mo grá, más ní
é gur tug Dia a samail de grá dúinne, ba
ceart dúinne grá a tabairt dá céile. Ní
faca don duine Dia in am ar bith. Má bíonn
grá againn dá céile, cónaíonn Dia ionainn,
agus cuirtear a grá i scríbh ionainn. Is mar
seo a aithnímid go gcónaímid ann, agus eisean
ionainn, de bhí gur tug sé cuid dá Spiorad
dúinn. Agus cónaiceamar agus tugaimid
fianaise gur cuir an tAitair an Mac uair le
beith ina Slánaiteoir ag an domán. Cibé
duine a domáios gur Mac Dé é Íosa, cónaíonn
Dia ann, agus eisean i nDia. Agus d'aithníomar
agus creideamar an grá atá ag Dia dúinn.
Is grá Dia; agus an té a cónaíos i ngrá
cónaíonn sé i nDia, agus Dia ann.

an soiscéal.

mth. eoin 1. 14.

Rinneadh colainn den bhríadar, agus
cónaigh sé eadainn (agus cónaiceamar a
glóir, mar glóir dongine an Aitair), lán de

grásta agus d'fírinne. Tug Eoin fianaise ina
taobh, agus glaoigh sé, á rá, is é seo an té
a ndúirt mé ina taobh, an té atá ag teacht
i mo dhiaid cuirtear romam é: óir bí sé ann
romam. Agus glacamar uile eugainn as a
líonmáireacht, agus grásta ar grásta. Óir is
trí Maois a tugadh an dlí, ac táinig an grásta
agus an fírinne trí Íosa Críost. Ní faca don
duine Dia in am ar bith; an t-Dongin Mhic, a
bíod in ucht an Aitair, is é a d'fóillsigh é.

an taispeáint, nó nochtadh Críost do na sinithe.

m. Sm. 72: Isái. 60; Lúcas 3. 15-22.
t. Sm. 46, 47: Isái. 61; eoin 2. 1-11.

an orda.

A 'Dia, a rinne eolas le réalt ag nochtadh
d' Dongin Mhic do na sinithe; Deonais go
trócaireach dúinne, d'arb aithníd anois trí
creideamh tú, go mbí tar éis na beata seo do
d'iasacht glórmhar againn mar lón; trí Íosa
Críost ár dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

eip. 3. 1.

AR an ábar sin atáimse, póil, atá i mo
priosúnach ag Íosa Críost ar bur son
atá in bur nSinithe; más ní é gur cuala sib
trácht ar comhréir grásta Dé, a taobhadh liomsa
faoi bur gcomhair: Conas a tug sé le taispeánadh

fios feasa an diámar-rúin dom (mar scríob mé roimhe i mbeagán focal, as a mbainfidh sib, nuair a léifeas sib iad, tuiscint ar an eolas a fuair mé ar diámar-rún Críost) eolas nár tugadh in doiseanna eile do clann na ndaoine, mar nochtar anois dá áspail agus dá fáite naopa trío an Spiorad é; go mbeadh na Sinteilte ina gcomhoibrí air, agus ina gcomcorp leis, agus compáirteadh inar geall sé i gCríost, trío an Soiscéal: agus a rinneadh ministir diomsa don Soiscéal céanna sin, de réir tíolacta grása Dé a bhronn oibriú éiríochta a cumadta orm. Níl naomh aige dá íseacht nac isle mé ná é, ac tugadh domsa an grásta sin, go mbeinnse ag seanmóiríú i measc na Sinteilte saibreas dothomáiste Críost; agus go dtabharfaim ar na daoine uile a feiceáil cad é an ní é comcumann an diámar-rúin, a bí foláite ó tosach an domáin i nDia, a cruthaigh a bfuil ann trí Íosa Críost; o'pionn go dtugtaí trío an Eaglais do lucht ceannais agus cumadta spéarta neimhe fios feasa ileagna Dé, de réir na rúncomhairle síoraí a bí mar rún aige in Íosa Críost ar oTiarna: trína bpaigimí misneach agus muinín le dul isteach ac creideamh a beit agáinn ann.

AN SOISCÉAL.

nm. matá 2. 1.

NUAIR a rugadh Íosa i mBethlehem Iúdaea, i laetanta an rí Iorua, péach, táinig draoite ón domán toir go Iharúsalem, á rá,

Cá bfuil an té a rugadh ina rí ar na Sínóid? Óir conaiceamar a réalta sa domán toir, agus tángamar á adrad. Nuair a cuala an rí Iorua sin, táinig buaiream airsean, agus ar Iharúsalem uile. Agus cruinnigh sé uachtaráin na sagart agus scríobaithe an pobail, agus o'fiapraig sé díob cá mbearaí an Críost. Agus dúradarsan leis, i mBethlehem Iúdaea: óir is mar sin atá scríofa ag an bPáir, agus tusa, a Bethlenem, i dtír Iúda, ní tusa is lú ar ceannpoirt Iúda, óir is asat a tiocfas an Taoiseach, a déanfas mo pobal Iosrael a rialú. Ansin glaoigh Iorua na draoite cuise os íseal, agus o'fiapraig sé go cruinn cé an t-am ar nocht an réalta díob. Agus cuir sé go Bethlenem iad, agus dúirt sé, Imigh, agus cuardaigh go dícheallach an leanb; agus nuair a geobas sib é, tugaidh scéal ar ais chugamsa, go dtaga mé fós agus go n-adra mé é. Arna cluinstit sin díob ón rí, o'imíodar; agus péach, an réalta a conaiceadar sa domán toir, gluais sí rompu, gur táinig sí ina stad os cionn na háite ina raib an leanb. Nuair a conaiceadar an réalta, táinig lúcháir mór orthu. Agus cuadar isteach sa teach, agus fuairadar an leanb i bpochair a mátar Muire, agus sléachadar agus o'adradar é: agus ag oscailt a dtaisce díob, tugadar bronntanais dó; ór, agus túis, agus miorr. Ansin tugadh rabadh díob i mbroinglóir gan filladh ar Iorua, agus cuadar bótar eile ar ais cun a dtíre féin.

¶ Déanfar an Orda, an Eipistil, agus an Soiscéal céanna cúis saé lá ina díar sin go dtí an céad doinnach eile.

an céad domhnac tar éis na taispeána.

m. sm. 96, 97, 117: ísá. 44. 6-23, nó mal. 1. 6-11; eom 1. 19-34, nó eip. 2.
t. sm. 87, 91: ísá. 45. 1-17, nó 48; eom 4. 1-42, nó col. 1. 21-2. 7.

an orta.

A TIARNA, iarraimid ort glacadh go trócaireac le hacainíoca do pobail atá ag glaoch ort; agus deonais doibh aithne agus eolas ar cad é ba chóir dóibh a déanamh, agus grásta agus cumácht cun a déanta; trí íosa críost ár dtiarna. Áiméan.

an eipistil.

Róm. 12. 1.

IARRAIM oraib mar sin, a bráithre, as ucht trócaire Dé, go dtoirbri sib bur gcoirp mar iobairt deo naofa, arb fiú do Dia glacadh léi, mar seirbís réasúnta uai. Agus ná géilligí do éil an tsaoil seo: ac cuirtear atéil oraib trí nuacrut bur n-intinne, ionas go bpíosraí sib cad í toil fóna ion-gha fíréanta úd Dé. Óir deirim, trí an ngrásta a tugadh dom, le gach duine agaib, gan meas iomarca a beic aige air féin, ac meas measaí, de réir mar riad Dia tomas an creidimh do gach duine. Óir de réir mar bíonn mórcuid ball againn san aon corp amáin, agus nac ionann oibriú d'aon dá ball acu: mar an gcéanna bíonn an mórán againne inár n-aon corp amáin i gCríost, agus gach duine againn ina ball dá céile.

an soiscéal.

nm. Lúcas 2. 41.

A SUS do téadh a dtair agus a máthair suas go hIarúsalem gach bliain le linn féile na Cásca. Agus nuair a bí sé dá bliain déas d'aois, cuadar suas go hIarúsalem mar ba gnách, aimsir na féile. Agus nuair a bí na laetanta caite acu, agus iad ag filladh, d'fhan an ghasúr íosa in Iarúsalem; agus ní raib a fíos sin ag lósaf ná ag a máthair. Ac measadar gur sa cuideacta a bí sé, agus rinneadar aistear lae; agus bíodar á lorg i measc a n-gholta agus a luict aitheantais: agus nuair nac bfuairteadar é, d'filleadar go hIarúsalem, á lorg. Agus tarla, tar éis trí lá, go bfuairteadar sa teampall é, ina suí i measc na n-ollúna, ag éistead leo agus ag cur ceisteanna orthu. Agus bí ionad ar a raib ag éistead leis faoina tuiscint agus faoina freagraí. Agus nuair a conaicteadar é, bí ionad orthu: agus dúirt a máthair leis, a mhic, cad cuige duit é seo a déanamh orainn? Féac, bí d'atair agus mise ar do lorg agus brón orainn. Agus dúirt seisean leo, Cad cuige a raib sib ar mo lorgsa? Nac raib a fíos agaib go gcaitfinn gnóca m'atair a déanamh? Agus níon cuigeadar an focal adúirt sé leo. Agus cuais sé síos leo, agus táinig sé go nasair, agus bí sé umál dóib: ac coimeád a máthair na briathra sin uile ina croí. Agus is amhlaid bí íosa, ag méadó eagna agus aird, agus ghaol os comair Dé agus daoine.

AN DARA DOMHNAÍ TAR ÉIS NA
TAISPEÁNA.

m. Sm. 36, 68. 1-20: Ísáí. 49. 1-13, nó Seac. 9. 9-16; Lúcas 4. 16-30, nó Séamas 1. 1-21.
t. Sm. 27, 68. 24-35: Ísáí. 49. 14-veiread. nó 50. 4-10; Eoin 12. 20-43, nó 1 Teasal. 1. 1-2. 12.

AN ORDA.

A DIA uilecúmaócaíḡ síormarctanaíḡ, a rialaíos ḡac ní ar neamh agus ar talamh; éist ḡo trócairead le hacainíoca do pobail, agus tabair do síocáin dúinn ar fead ár saoil agus ár laetanta; trí íosa Críost ar otiarna. Áiméan.

an eipistil.

Róm. 12. 6.

O bhíonn mar sin aetac tíolaici agáinn de réir an ḡrásta a tugad dúinn, más fáidheadóiread, bímis ag fáidheadóiread de réir tomais an éireoinh; nó más mineastrálad i, tugaimis aire don mineastrálad; nó an té a bíos ag teagasc, do teagasc; nó an té a bíos ag tabairt misniḡ do dhaoine, bíod a aire ar tabairt misniḡ: an té a bíos bronntad, déanad sé ḡo dea-éiroic é; an té a bíos i ḡceannas, bíod sé díceallad faoi; an té a déanas trócaire, déanad sé ḡo soilbir i. Bíod an ḡrá gan ceilḡ. Tugaiḡ fuad don oic; cloiḡ leis an maic. Bíod ḡnaoi agus ḡrá bráitriúil agaiḡ dá céile; ag tabairt tús onóra dá céile; ḡo ḡnócad neampalsa; ḡo faobrad i sprit; ag déanamh seirbise don

tiarna; ḡo mba é an dócas bur n-doiḡneas; bíḡí foisnead ag fulaingt buarta; ag síor-ḡuí ḡo dian; ag roinnt le riactanas na naomh; ḡo fial fáiltead le haíonna. Beannaíḡi luét bur nḡearleanúna; beannaíḡi, agus ná mallaiḡi. Bíod lúcair oraiḡ le luét na lúcaire, agus caoiniḡi le luét an caointe. Ná déanaíḡi leitceal ar aon duine. Ná bíod aon éirí in aird oraiḡ, ac íslíḡi anuas cuis na hísle.

AN SOISCÉAL.

nm. com 2. 1.

A SUS an treas lá ina d'iair sin bí bainis i ḡcána na ḡaililé; agus bí mátair íosa ann: agus fuair íosa agus a deisceabail cuiread cun na bainise. Agus nuair a d'éiríḡ an fíon ḡann, dúirt mátair íosa leis, Níl fíon acu. Dúirt íosa léi, Cao é sin domsa nó duitse, a bean? Níor tániḡ m'uairse ḡo fóill. Deir a mátair leis na seirbisiḡ, Cibé ruo aoir sé lib, déanaíḡi é. Agus bí sé soiḡiḡ cloice ann, a cuiread ann de réir reacta ḡlantóireadta na nḡiúad, agus lán a do nó a trí d'feircíní i nḡac soiḡeac díob. Dúirt íosa leo, líonaíḡi na soiḡiḡ d'uisce. Agus líonad ar ḡo béal iad. Agus dúirt sé leo, Taoscaíḡi anois, agus beiríḡi cun uactaráin na fleá é. Agus rugad ar. Nuair a blais uactarán na fleá an t-uisce ina fíon, agus ḡan a fíos aise cao as é (ac bí a fíos ag na seirbisiḡ a tarrainḡ an t-uisce), ḡlaoiḡ

uaéctarán na fleá ar an bpearr nuapósta, agus veir sé leis, Cuireann gac uile duine an fion maié ar boro ar dtús, agus nuair bíos cuir maié ólta as na daoine, an fion is measa: ac coimeádo tusa an fion maié go dtí anois. Is mar sin a cuir íosa tús ar a comarctáí i gcána na Sairilé, agus o'fóilsis sé a glóir; agus creio a deisceabail ann.

AN TREAS DOIMNAC TAR ÉIS NA TAISPEÁNA.

m. sm. 42. 43: hós. 4. 1-10, nó 11. 1-12. 6; eoin 2, nó séamas 2. 1-17.
c. sm. 33: hós. 14, nó ióel 2. 12-27; eoin 6. 22-40, nó gal. 1.

AN ORTA.

A OIA uilecumáctais síormarctanais, féac go trócaireac ar laise ár mbri, agus cibé gá nó géibean a tiocfaid orainn sin amac do lám deas dár gcumtad agus dár gcosaint; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

Róm. 12. 16.

Ná bígí glie in bur síle féin. Ná tugaisí d'aon duine an t-olc in aghaid an oile. Déanaisí fiúntas os comhair an tsaoil. Más féidir lib é, an méir atá ionaid, bígí síocánta le cad. A daoine mo ghrá, ná bainisí amac díoltas daoib féin, ac ligisí leis an bpearrg é:

óir tá sé scríopa, is liomsa an díoltas; is mé a cúiteos, a veir an Tiarna. Dá b'ri sin, má bíonn ocras ar do namair, tabair bia dó; má bíonn tarr air, tabair ruo dó le n-ól: óir má déanann tú amlaid beid tú as carnad gríosais i mulla a cinn. Ná ligisí an bua leis an olc, ac beir bua ar an olc leis an maié.

AN SOISCÉAL.

nín. maéa 8. 1.

NUAIR a táinig sé anuas den slaid, lean sluaite móra é. Agus féac, táinig lobar cuise agus sléact sé, á rá, a Tiarna, más áil leat é, is féidir leat mise a glanad. Agus sín íosa amac a lám, agus cuir sé air í, á rá, is áil liom é; glantar tú. Agus ar an látair glanad é ón lobra. Agus dúirt íosa leis, Tabair aire gan a insint d'aon neac; ac imis, taispeáin tú féin don sagart, agus déan an íobairt a d'ordaisí Maois, mar fianaise doib. Agus tar éis d'íosa dul istead i gCaparnaum, táinig ceantúir cuise, as cur acainí air, á rá, a Tiarna, tá mo seirbiseac ina lui sa teac agus an galar creatac air, agus é faoi pianpáis mór. Agus dúirt íosa leis, Tiocfaid mé agus leigheasfaid mé é. Agus d'freadair an ceantúir agus adúirt, a Tiarna, ní fiú mé go dtiocfaid faoi mo díon: ac ná habair ac an focal agus beid mo seirbiseac slán. Óir is fear mise atá faoi ceannas, agus tá saighdiúirí fúm féin: agus veirim leis an bpearr seo, imis, agus

imíonn sé; agus le fear eile, Tar, agus tagann sé, agus le mo sheirbhiseac, Déan seo, agus déanann sé é. Nuair a éala íosa sin, bí ionaó air, agus dúirt sé lena raib á leanúint, go fírinneac docirim lib, a leiteir sin de creideam ní bfuair mé in Iosrael féin. Agus veirim lib go dtiocfaid a lán as an domhan toir agus as an domhan tiar, agus go suipid siad i bpoctair abracaim, agus Isáic, agus Iácoib, i rioct neime. Ac teitfear clann na riocta amac sa doirdas atá amuis: is ann a beas sol agus gioscán fiacal. Agus dúirt íosa leis an gceantúir, Imis romat; de réir mar a creid tú, go ndéantar duit. Agus leigeadó a sheirbhiseac ar an uair céanna sin.

an ceathrú domhnac tar éis na taispeána.

m. Sm. 66, 67: Amos 3, nó Ióel 3. 9-17; Eoin 3. 22-veinead, nó Séamas 3.

t. Sm. 34: Amos 4. 4-veinead, nó 5. 1-24; Eoin 6. 41-veinead, nó 1 Cor. 1. 1-25.

an orda.

A Dá, ós eol duit méir agus troime na gceantúirt bíos inár dtimpeall, ar mhó nacligeann anbhainne ár nádúir dúinn fanact inár gceartseasam i gcónaí; Deonais dúinn cumact agus cosaint beas ag neartú linn i nglac cruacás, agus dár dtabairt slán as glac catú; trí íosa Críost ár dtiarna. Áiméan.

an eipistol.

Róm. 13. 1.

Umlaioð glac anam beo do luict céime agus cumacta: óir ní bíonn cumact ann nacl bfuil ó Dia; is é Dia a d'ordais na cumacta atá ann. An té a cuireas in agaid na cumacta, is in agaid Dé a cuireas sé: agus an dream a cuireas ina agaid geobaid siad an breitiúnas atá ag teact cucu. Óir ní do dea-ghníomarta ac do d'roegníomarta a bíos an luict ceannais ina n-ábar eagla. An mian leat mar sin beic go neameaglac roim an údarás? Déan an maic, agus geobaid tú molaó uaid: óir is ministir Dé duit é cun do leasa. Ac má bíonn an t-olc á déanam agat, bíod eagla ort; óir ní in aisce iomparas sé an claiom: óir is é ministir Dé é, díogaltóir cuireas fearg Dé i ngníom ar an té bíos ag déanam an oilc. Dá bfi sin is eigeann daoib beic umal do, ní amáin ar eagla a feirge, ac mar maic le do coinsias. Is ar an ábar sin pós a díolann sib ard-cíos; óir is iad ministir Dé iad, a mbíonn an cúram sin ortu. Tugaisí mar sin a gceart do clac: cíos don té dar ceart cíos; cáin don té a cruinníos cáin; eagla don té a cuileas eagla; onóir don té a bíos ina díol onóra.

an soiscéal.

ím. maia 8. 23.

A SUS nuair a cuais sé istead i long, lean a deisceabail é. Agus féac, d'éirig stoirm mór ar an bfarraige, i dtreo go raib

an long á múcað faoi na tonnta: ac bí seisean ina coolað. Agus táinig a dheisceabail cuige, agus dúisíodar é, á rá, á tiarna, póir orainn, táimio i gcontúirt báis. Agus dúirt seisean leo, Cao cuige a bfuil eagla oraid, a luct an creidimh bhis? D'éirigh sé ansin, agus bagair sé ar na gaotha agus ar an bparráige; agus bí ciúnas mór ann. Ac bí eagla an-mór ar na daoine, agus dúradar, Cén cineál duine é seo a n-umlaíonn na gaotha agus an parráige féin do? Agus nuair a táinig sé don taob eile, istead i dtír na n-geirgisíneac, casað air beirt ina raib deamain, agus iad as teacht amac as na tuamaí, agus iad an-íocmar, i dtreo nárb féidir le duine ar bít gabáil an tslí sin. Agus féac, glaothar go haro agus dúradar, Cao cuige a bfuil tú dúinn, a íosa, a Míic Dé? An dár gciapað roimh an aimsir a táinig tú anseo? Is amlaio bí tréad mór muc as posaíocht i bpað uachtu. Agus d'iarr na deamain d'acainí air, á rá, Má caiteann tú amac sinn, lig dúinn dul istead i dtreád na muc. Agus dúirt seisean leo, Imigí. Agus táinig siad amac, agus cuais siad istead i dtreád na muc: agus féac, rit an tréad uile le fána síos istead sa bparráige, agus báð san uisce iad. Agus teit na tréadaite, agus cuadar istead sa cáthair, agus d'insíodar gac don ruo, agus i dtaob ar éirigh do na fir ina raib na deamain. Agus féac, táinig muinntir na cathraí go léir amac faoi coinne íosa: agus nuair a conaiceadur é, d'iarradar d'acainí air imeacht as a n-úice.

AN CÚIGIÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TAISPEÁNA.

m. Sm. 99, 111, 112: Amos 7, nó Dan. 9. 1-19; eoin 4. 43-veiread; nó Séamas 4.

c. Sm. 18: Amos 8. 1-12, nó 9; eoin 7. 14-36, nó 1 cor. 1. 26-2 veiread.

AN ORTA.

A TIARNA, acainimio ort d'eaglais, an teaglac is asat féin, a buanú ro fíorchreiream; ionas go raib do mórcumacht ina díon cosanta go deo as an dream nac bfuil de taca acu ac a n-ócas as do grásta neamái; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

col. 3. 12.

CUIRIGÍ oraid mar sin, mar is dual do luct tofa Dé, atá naopa agus gráite, croí trócaireac, cineáltas, umlaíocht intinne, cheastaacht, agus foighe fada; as gabáil leiscéal a céile agus as maiteam dá céile, má tá ábar casaioide as duine ar duine eile; mar tug Críost maiteúnas daoib, tugaisí uaid mar an gcéanna é. Agus mar barr air seo uile cuirigí an cartanacht oraid, os í a comshnámas gac ní dá feadhas. Agus bíod síocáin Dé as rialú bur gcroí, os cuici a gairtear sib in doncorp; agus bígí buíoch. Conaíod briatar Críost ionaid go saibhir agus an uile eagla; as tabairt teagaisc agus rabaid dá céile i sailm agus in iomann agus i n-ánta spioradálta, á ngabáil ó croí le grásta don Tiarna. Agus cibé ní a déanas sib, i mbriatar nó i ngníom,

DEANAIGÍ AR PAO É IN AINM AN TIARNA ÍOSA, AG
TADHAIRT BUÍOCHAIS LE DIA AGUS LEIS AN AÐAIR
TRÍO.

AN SOISCÉAL.

nm. maṭa 13. 24.

1S COSÚIL RÍOCT NA BFLAITEAS LE DUINE A
CUIR SIOL MAIT INA ĞORT: AC NUAIR A BI
NA DAOINE INA ĞCOOLAÐ, TÁINIS A NAMHAIO AGUS
CROIT SÉ COĞAL I MEASC NA CRUITNEACETA, AGUS
O'IMIS SÉ ROIME. AC NUAIR A O'PÁS AN ĞEAMAR
ANIOS, AGUS CUG SÉ TORAÐ, ANSIN CONACTAS
AN COĞAL FOS. TÁINIS NA SEARBONTAÍ MAR SIN
CUN FIR AN TÍ, AGUS DÚRAÐAR LEIS, A DUINE
UASAIL, NAC SIOL MAIT A CUIR TÚ I DO ĞORT? CAO
AS A O'TÁINIS AN COĞAL ANN MAR SIN? DÚIRT
SEISEAN LEO, NAMHAIO A RINNE É SIN. DÚIRT NA
SEARBONTAÍ LEIS, AN AIL LEAT ĞO OTEIMIO AGUS
ĞO ĞCHUASAIMIO É? AC DÚIRT SEISEAN, NÍ
AIL LIOM; AR EAGLA, AG CNUASAC AN COĞAIL
DAOIB, ĞO STRÓCA SIB AN CRUITNEACET FOS AS A
FREATHACA. LIGISÍ DOIB ARAON PÁS ĞO OTÍ AN
FÓMAR: AGUS IN AIMSIR AN FÓMAIR DEARPAIO
MÉ LEIS NA BUANAITE, BAILISÍ AR OTÚS AN
COĞAL, AGUS CEANGLAISÍ É INA PUNANNA ĞO
NOÓITEAR É: AC BAILISÍ AN CRUITNEACET ISTEAÐ
I MO SCIOBÓL.

AN SÉÚ DOMHNAC TAR ÉIS NA TAISPEÁNA.

m. Sm. 80, 82: mic. 2, nó ísáí. 13. 1-13; eom 6. 1-21,
nó Séamas 5.

t. Sm. 72: mic. 3, nó 5. 2-veineao; eom 7. 37-8.11, nó 1
eom. 3.

AN ORCA.

A OIA, AR NOCTAÐ DO MÁC BEANNAITE IONAS
ĞO SCRIOSPAÐ SÉ OIBREACA AN DIABAIL,
AGUS ĞO NOÉANPAÐ SÉ CLANN MÁC DE AGUS
OIOIRÍ NA BEATA SIORAÍ OINN; AÐAMÍMIO ORT,
OS É SIN AR NOÓCAS, A DEONÚ OÚINN BEIT OAR
NĞLANAÐ FÉIN Ó SMÁL, MAR NAC BPUIL ĞLAINE
ANN ĞO OTÍ É; AR NÓS AN UAIR A NOCTPAIO SÉ
ARIS ĞO CUMACETAÐ, MÓĞĞLÓRMAR, ĞO NOÉANTAR
SINN FÉIN COSÚIL LEIS I RÍOCT NA ĞLÓIRE SIORAÍ;
MAR A MAIREANN SÉ INA RÍ MARAON LEAT, A AÐAIR,
AGUS LEATSA, A SPIORAIO NAOIM, AON-DIA ĞO
OEO, TRÍ SAOL NA SAOL. ÁIMEAN.

AN EPISTIL.

1 nm. eom 3. 1.

FÉACAIGÍ ĞNÉ AN ĞRÁ A CUG AN TADHAIR
OÚINN, AGUS A RÁ ĞO NĞAIRPÍ CLANN MÁC
DE OINN: IS É AN T-ÁBAR NAC MBÍONN AITNE
AG AN SAOL ORAINN, OE BRI NÁR AITNIS SÉ EISEAN.
A DAOINE MO ĞRÁ, IS SINNE CLANN DE ANOIS,
AGUS ĞO FÓILL NÍOR NOCTAÐ CONAS A BEIMIO:
AC IS FEASAC OÚINN ĞO MBEIMIO COSÚIL LEIS
IN AM A NOCTA; OIR PEICPÍMIO É MAR TÁ SÉ
ANN FÉIN. AGUS NÍL DUINE A MBÍONN AN OÓCAS
SIN AIGE NAC MBÍONN Á ĞLANAÐ FÉIN, OE RÉIR
A ĞLAINESEAN. AN TÉ A OÉANAS PEACA SÁRAIONN
SÉ LEIS SIN AN OLI: OIR SÁRÚ AN OLI IS É IS
PEACA ANN. AGUS IS FEASAC DAOIB ĞUR LE
HAĞAIO AR BPEACAÍ A CŞĞAIL OINN A NOCTAÐ É;
AGUS NÍL AON PEACA ANN FÉIN. AN TÉ A CŞNAIOS
ANN NÍ BÍONN SÉ AG OÉANAM PEACA: AN TÉ A

bíos agus déanamh peaca ní fáca sé riam é, ná níor cuir sé aithe air. A leanai beaga, ná mealladh don nead sib: an té a déanas an fíréantaíocht is fíréanta é, go díreach mar is fíréanta eisean: an té a cleactaíoch peaca is den diabhal é; óir bíonn an diabhal agus cleactadh peaca ó tús. Is ar a son seo a nochtadh Mac Dé, ionas go scríosfaid sé oibreacha an diabail.

an soiscéal.

nm. maí 24. 23.

Má deir don nead lib ansin, féadaisí, seo Críost, nó siú é, ná creidísí é; óir éireoir Críostanna bréige, agus fáite bréige, agus taispeánfaid siad mórdomartá agus iontais; ar nós (d'á bfeadfaí) go meallfaid siad na fíréin tofa féin leo. Féadaisí, tá sé inste agam daoib roim ré. Dá b'ri sin, má veirtear lib, féadaisí, tá sé san fásad; ná téisí amad: féadaisí, tá sé istis sna seomraí cúl; ná creidísí é. Óir ar nós na tintrí a tagann ón domhan toir, agus a lonraíoch dom fada leis an domhan tiar, mar sin beas teacht m'ic an duine. Óir cibé áit ina mbíonn an conablaíocht, is ansin a cruinneos na hiolair le céile. Go díreach i ndiaid anro na laetanta úo dorcáir an grian, agus ní tabarfaid an ghealach a solas, agus titfid na réaltaanna den spéir, agus suaitpear cumadta neime: agus is ansin a feicfead comartá m'ic an duine sa spéir: agus is ansin a caompeas ciníoch uile an domain, agus feicfid siad Mac an

duine agus teacht i néalta neime, le cumadadh agus le mórglóir. Agus cuirfid sé uaid a aingil le mórglóir stoic, agus cruinneoid siad a fíréin tofa ó na ceitire gaotha, ó imeall go himeall neime.

an doimnadh darb ainm septuagesima, nó an treas doimnadh roim éarbas.

m. sm. 104: Gen. 1. 1-2. 3; eom 1. 1-18, nó taisp. 21. 1-14.
t. sm. 147, 148: Gen. 2. 4-deireadh, nó iób 38; gnom. 17.
16-31, nó taisp. 21. 15-22. 5.

an ortá.

A tiarna, iarraimid ort éisteacht a tabairt do gúí do pobail; dream a domáios gur ceart mar a bítear agus aifir ar bpeacaí orainn; ionas go dtuza do maiteas go trócaireach as geibean sinn, rud a tuillfeadh glóir doo ainm; trí íosa Críost ar slánaíteoir, a mairfeas ina rí leatsa agus leis an spiorad naomh, don-dia go deo, trí saol na saol. Áiméan.

an eipistil.

1 cor. 9. 24.

Nad eol daoib go mbíonn an dream a téas i gcomhlint reacha go léir agus ri, ad nac mbeireann ad duine amáin an craob? Ritigí ar moí go mbeire sib. Agus níl duine dá dtéann i gcomhlint nad gcleactaíonn an measartacht san uile ní. Anois bíonn siad osan á déanamh ionas go bfaighe siad coróim sótruaillite; agus sinne le nagaí corónad sótruaillite. Mar sin de ní bímse agus ri pé

mar nár léir dom mo beala; ní bím ag
dornáil, mar duine a busilpead an t-aer:
ac is amlaio a bím ag íslú mo colainne, agus
á cur faoi smaect: ar eagla, i n-oiaró beic ag
seanmóireact do daoine eile, go n-oiúltofaí ar
don áoi dom féin.

AN SOISCÉAL.

nm. maia 20. 1.

IS COSÚIL ríocht na bplaites le fear tí,
a cuais amac ar moe maivine o' postú oibrithe
le naíaró a fiongoirt. Agus nuair a sócraí
sé leis na hoibrithe ar pingin sa lá, cuir sé
istead ina fiongoirt iao. Agus cuais sé amac
timpeall an creas uair, agus conaie sé dream
eile ina seasam in áit an mairio agus iao
dóimaoim, agus dúirt sé leosan, Téigise pós
istead san fiongoirt, agus is é bur sceart a
tabarfas mé daoib. Agus cuadarsan ann.
Cuais sé amac arís timpeall an séu agus an
naou huair, agus rinne sé an ruo céanna.
Agus timpeall an donú huair déas cuais sé
amac, agus fuair sé tuillead ina seasam
dóimaoim, agus dúirt sé leo, Cao é a tug
oraib seasam dóimaoim anseo ar fead an lae?
Deir siad an leis, De bñi nár postais duine
ar bit sinn. Deir seisean leo, Téigise pós
istead san fiongoirt, agus is é bur sceart a
geobas sib. Nuair a táinig an tráthóna,
dúirt Tiarna an fiongoirt lena maor, Slaois
ar na hoibrithe, agus tabair a otuarastral
dóib, ag tosú leis an bpeir deireanae agus as
sin go dtí an céao fear. Agus nuair a táinig

na fir a postaiod timpeall an donú huair
déas, fuair siad pingin sac duine acu. Ac
nuair a táinig an céao dream, measaodar go
bfaigis a tuillead; agus fuair aodar mar an
sceanna pingin sac duine acu. Agus nuair a
fuair aodar é, bíodar ag clamsán ar fear an
tí, agus á rá, Níor oibriú an dream deireanae
seo ac don uair amáin, agus cuir tú iao ar
comcéim linne, a o' fulaing masla agus mórtas
an lae. Ac o' freagair sé duine acu, agus
dúirt sé, A cara, nílím ag déanam éagóra ort:
an é nár sócraí tú liom ar pingin? Tós a
bpuil ag teact eugac, agus imis romat; is
mian liom oiread a tabairt don fear deireanae
seo agus tug mé duitse. Nac oleactac dom
mo roga ruo a déanam le mo cuio airisio féin?
Nó an bpuil droc-amarc agatsa de bñi go
bpuilimse fial? Mar sin beir an dream
deireanae ar tús agus an céao dream ar
deiread: óir is iomaí duine a slaotar ac is
beas duine a coítar.

AN DOMNAC DARB AINM SEXAGESIMA, NÓ AN DARA DOMNAC ROIM CARAS.

m. Sm. 139, 1-18: Gen. 3; Marc. 9.33-deiread, nó 1 Cor. 6.
t. Sm. 25, 26: Gen. 6. 5-deiread, nó 8. 6-deiread, nó 9. 1-17;
Lucas 17. 20-deiread, nó 1 Cor. 10. 1-24.

AN ORCA.

A TIARNA DIA, a feiceann nac iontaopa
linn don ní dá ndéanamio; Deonais go
trócaireac go raib do cumact dár scosaint ar
sac tubaiste; trí íosa Críost ár oTiarna.
Áiméan.

an eipistil.

2 Cor. 11. 19.

IS DOIBINN a ligeann sib leis na hamadán, de b'ri sib féin a b'eit in bur seail. Óir ligeann sib leis é má bíonn duine do bur scur faoi d'aoirse, má bíonn duine do bur sloctóir ina craos, má bíonn duine as déanamh bur screide, má bíonn duine as éirí in airde, má bíonn duine do bur mbualadó san aghaid. Deirim seo agus loct á fáil agam, ionann is dá mbeimis las. Ac dá ainneoin sin, as caint ar cúrsaí calmaíochta (labraim mar labróir amadán), cáimse com calma le duine. An eabrais 10? Is ea agus mise leo. An de clann Iosrael 10? Is ea agus mise leo. An de sliocht Abrahaim 10? Is ea agus mise leo. An de ministrí Chríost 10? (Labraim mar amadán). Is mó mise ná 10; ba mó mo saothar, níl áireamh ar ar buaileadh orm, is minicí a bí mé i bpríosún, ba minic mé le béala báis. Fuair mé cúig uaire ó na Siúdaigh naoi mbuille déas agus fíche. Buaileadh orm trí huair le slata, gabadh orm de cloca uair amháin, cáimis mé trí huair ó b'riseadh loinge, cait mé oíche agus lá ar an áibéis mhór; ba minic dom ar aistear, i mbaol aibneada, i mbaol slaoite, i mbaol as mo cine féin, i mbaol as págánaigh, i mbaol sa cáitair, i mbaol ar an b'fásach, i mbaol ar an b'farraise, i mbaol i measc bráithre bréige; i dtuirse agus i brian, go minic ar easpa coollata, in ocras agus in iota, go minic ar éroscadh, i bfuacht agus i noctacht. Agus i mullach a dtagann orm

ón taobh amuigh, an imní faoi na heaglaisí uile a luíonn orm gach lá. Cé atá las, nac mbímse las? Cé a fágíonn scannal nac mbímse ar lasadh? Más éigean dom maíom, is as mo laige a b'eit mé as maíom. Is as Dia áitair ár dtiarna Íosa Chríost, is beannaithe go deo, atá a fíor nac noéanamh bréas.

an soiscéal.

nín. Lúcas 8. 4.

NUAIR a bí slua mór cruinnithe le céile, agus daoine i n'oidiú teacht cuige as gach cáitair, labhair sé as samlaíoch: 'D'imigh síola-dóir do cur a síl: agus nuair a bí sé as cur an tsíl, tit cur de le hais an bealaigh; agus gabadh de cosa air, agus d'it éanlaith an aeir é. Agus tit cur eile ar carrraig; agus com luath agus d'fás sé aníos, searg sé, de b'ri nac raib úire aige. Agus tit cur de i measc an drisli; agus d'fás an drisleach in éineacht leis, agus tácht sé é. Agus tit cur eile ar talamh maith, agus d'fás sé aníos agus tug sé toradh faoi céad. Agus nuair a bí an méir sin ráite aige, glaoigh sé amach, An té a bfuil cluasa le héisteacht air, éisteadh sé. Agus d'fapraigh a deisceabail de, á rá, Cad é ba chiall don tsamlaíoch sin? Agus dúirt sé, Tugadh daoibhse rúnóiamhra ríochta Dé a aicint: ac tugtar do daoine eile i samlaíoch 10; ionas, as féachaint dóibh nac b'feicirí, agus as éisteacht dóibh nac dtuigirí. Is í seo b'ri na samlaíoch: Is é b'riachar Dé an síol. An cur le hais an bealaigh is 10 na daoine a

éisteas iad; tagann an diabhal ansin, agus tógann sé an briathar as a gcroí, ar eagla go gcreidfidís agus go saorfaí iad. An cúro atá ar an gcarraig is iad na daoine iad a glacas an briathar cucu go hádasad i ndiaid éisteada leis; ac níl don freamh acu siúd, creideann siad ar feadh tamaill, ac cliseann siad in am an ádhuithe. Agus an cúro a tit i measc an trislig, sin iad na daoine a éisteas, agus nuair a imíos siad, múctar iad le himní agus le maoin agus le sádaile an tsaoil, agus ní tógann siad torad cun apaidicta. Ac an cúro atá sa talamh maith, sin iad na daoine a éisteas leis an mbriathar agus a comníos é, faoi dea-croí san élaon agus a tógann torad uathu go foighead.

AN DOMNAC DARB AINM QUINGAGESIMA, NÓ AN DOMNAC ROIMH CARAS.

m. Sm. 15, 20, 23; Gen. 12. 1-8, nó 13; máta 5. 1-16, nó 1 Cor. 12. 4-veiread.
t. Sm. 31; Gen. 14. 8-veiread, nó 15. 1-18; Lúcas 10. 25-37, nó 2 Cor. 1. 1-22.

AN ORDA.

A tiarna, a tús fios dúinn na mbíonn brí ina ndéanamíto san éarctanaect; cuir uait do spiorad naomh, agus doirt ardtiolacaid úo na éarctanaecta istead inár gcroí, ós í snairt na síocána agus na suáilci uile í, agus ó measfar marb os do éoinne an té bíos beo san í: Deonais sin as uct o' don-ílic íosa Críost. Áiméan.

AN EIPISTIL.

1 Cor. 13. 1.

Dá labróinn i dtéangada na ndaoine agus na n-aingeal, agus na mbéad an éarctanaect agam, ní beinn ac mar práis ardtíora nó mar éimbal ag clagarna. Agus cé go mbéad tíolacaid na tairngreaceta agam, agus tuiscint agam ar gac rúndiamair agus ar gac eolas; agus cé go mbéad mo creideamh iomlán san easpa, ionas go bpreafaim na sléibte a gluaisead, agus na mbíonn an éarctanaect agam, níl ionam ac neamni. Agus cé go dtugaim a bfuil agam leis na bocta a beaú, agus cé go dtóirbhim mo éolainn cun a loseta, agus na mbíonn an éarctanaect agam, ní tairbe ar bit dom é. Is paf-fulangad, cineálta í an éarctanaect; ní bíonn an éarctanaect éadmar; ní bíonn an éarctanaect ag maíom aisti féin, ní bíonn éirí in airde uirtí, ní bíonn sí tíomúinte, ní bíonn sí ar maite léi féin, ní bíonn droc-corraí ná droc-amhras uirtí; ní doibinn léi an éagóir, ac is í an fírinne a cuireas doibneas uirtí; níl ní na mbíonn sí, ná ní na gcreideann sí, ná ní na mbíonn dócas aici as, ná ní na bfulaingíonn sí. Ní cliseann an éarctanaect in am ar bit: ac cibé tairngreaceta atá ann, clisfid siad; cibé téangada atá ann, tiocfaid siad cun críche; cibé eolas atá ann, raicid sé as. Óir ní eol dúinn ac roinnt, agus ní déanamíto tairngreaceta ac ar roinnt. Ac nuair a tagann an iomláine i gcríche, cuirfear veiread le gac roinnt. Nuair a bí mé i mo

leanb, labair mé mar leanb, tuis mé mar leanb, smaoinis mé mar leanb: ac nuair a sroic mé aois fir, cait mé nósa an linb uaim. Óir ní feicimid anois ac i scátn, go toiléir; ac amarcfaimid an uair úd ar aghaid a céile: ní eol dom anois ac roinnt; ac an uair úd aithneoid mé mar is aithnid mé. Agus anois is buan iad na trí nite seo, an creideamh, an dócas, an carthanacht; ac is í an carthanacht is mó orthu.

AN SOISCÉAL.

mh. Lúcas 18. 31.

TUIS ÍOSA an dáréas leis ansin, agus dúirt sé leo, féacaigí, táimid as tul suas go hIarúsalem, agus comhlionfar gac uile ní dá bfuil scríofa as na fáite i dtaobh míle an tuine. Óir tabarpar do na hInlíte é, agus déanpar fionóir faoi, agus tabarpar drocáid air, agus caitepar seile air: agus sciúrsálfair siad é, agus cuirfid siad cun báis é: agus an treas lá éireoid sé arís. Agus níor tuisgeadar ruo ar bit den méir sin: agus ceilead brí na cainte sin orthu, agus níor léir dóib an méir a dúrad. Agus earla, as druithin le Ierico dó, go raib an dall ina suí ar leataobh an bealaigh as iarraid déirce; agus nuair a cuala sé an slua as gabáil cairis, d'fhiafraigh sé cad é ba bun leis. Agus d'insíodar dó, gur é Íosa Nasaró a bhí as gabáil cairis. Agus liúigh sé, á rá, a Íosa, a míle Dáibí, déan trócaire

orm. Agus bhagair a raib ar tosac air beir ina tost: ac ba móide a slaoigh sé, a míle Dáibí, déan trócaire orm. Agus stad Íosa, agus d'ordais sé a tabairt cuise: agus nuair a táinig sé i ngar dó, d'fhiafraigh sé de, á rá, Cad é ba mian leat mise a déanam duit? Agus dúirt seisean, a Tiarna, mo raobarc a tabairt dom. Agus dúirt Íosa leis, Bíod do raobarc asat: slánaigh do creideamh tú. Agus ar an láthair fuair sé a raobarc, agus lean sé é, agus é as tabairt glóire do Dia: agus nuair a conaic na daoine é, tugadar go léir molaó do Dia.

AN CÉAD LÁ DEN CARGAS DARB AINN DE SHÁC CÉADAOIN NA LUATE.

m. Sm. 6, 32, 38; Isai. 58; marc. 2. 13-22.
c. Sm. 102, 130, 143. 1-11: Ióna 3; eab. 3. 12-4. 13.

AN ORTA.

A DIA uilecumáctais, síormartanaigh, nac dtugann fuat d'aon ní dá ndearna tú, agus a maiteas a peacaí do gac tuine atá aithríod; Cum agus cruataigh croí nua combrúite ionainn, ionas go scaoinimid mar is cóir ár bpeacaí, agus go n-atomáimid ár suaracas, ar mhó go bfaighimid uair, a Dia uiletrócairigh, fuascailt agus maithúnas iomlán san easpa; trí Íosa Críost ár dTiarna. Améan.

¶ Léiríodar an Orta seo gac lá ar fead an éiríais tar éis na hOrta a ceapad le haighid an lae.

AN EPISTIL.

Ióel 2. 12.

IONTAIS cugamsa, a d'fheic an Tiarna, ó iomlán
 bur sctroí, agus le trossaí, agus le silead
 deor, agus le mairgnead: agus nárb iad bur
 mbaili éadais, ac bur sctroí a réabfaí sib,
 agus filligí ar an Tiarna bur n'Dia: óir is
 é atá ceansa, trócairead, rigín cun feirge,
 agus fíoréineálta, agus bíonn an t-olc ina
 aicreacás air. Cé aise a bfuil a fíos nac
 bfillfí sé agus nac mbeir aicreacás air,
 agus nac b'fáspair sé beannaí ma díar,
 mar tá iobairt bia agus iobairt dí do bur
 oTiarna Dia? Séirigí an stoc i Síón, naomáigí
 trossaí, fósraigí an cruinníú sollúnta:
 cruinnigí na daoine, naomáigí an comhionól,
 bailigí na seanóirí, cruinnigí na leanaí agus
 an méir a diúlús na cioca: fásad an fear
 nuapósta a seomra, agus fásad an bríveos a
 srianán. Bíod na sagairt, ministrí an Tiarna,
 as caoinead i dteir an póirse agus an altóir,
 agus abraois, ná haifir ar do pobal, a
 Tiarna, agus ná lig masla ar do'oidreacá, go
 rialóir na págánaig os a gcionn: cad cuise a
 n'óirfaí i measc na n'daoine, Cá bfuil a
 n'Dia súo?

AN SOISCÉAL.

nín. maí 6. 16.

NUAIR a bíos sib in bur o'trossaí, ná bígí
 sruama ar nós luét an fhuaradair:
 óir cuireann siad anéuma ar a n-aighe féin,

ionas go bfeice na daoine go bfuil siad ina
 o'trossaí. Deirim lib go fírinnead, Tá a
 luac saotair acu céana. Ac nuair a bíos
 tusa as déanam trossaí, cuir ola ar do
 ceann, agus níg do'asair; ionas nac bfeice
 na daoine go bfuil tú i do trossaí, ac go
 bfeice do'adair a bíos ann faoi céilt tú: agus
 beir do'adair, a fheiceann faoi céilt, á cúiteam
 leat go follas. Ná solátraigí stór daoib féin ar
 an talam seo, mar a n'déanann an leamán agus
 an meirg truailliú, agus mar a mbíonn bitiu-
 nais as brisead istead agus as goir: ac
 solátraigí stór daoib féin ar neam, an áit
 nac n'déanann an leamán ná an meirg truailliú,
 agus nac mbíonn bitiu-nais as brisead istead
 ná as goir: óir cibé áit a mbíonn bur stór, is
 ann a beas bur sctroí mar an gcéanna.

AN CÉAD DOMNAC DEN CARGAS.

m. Sm. 61, 62: Gen. 18, nó 19. 12-29; maí 3, nó ead. 2. 1-3. 6.
 t. Sm. 51, 91: Gen. 21, 1-21, nó 22, 1-19; marc. 14. 1-26, nó
 2 coir. 4.

AN ORCA.

A TIARNA, a rinne croscaí ar ár son ar
 fead daicead lá agus daicead oíche; Tabair
 dúinn grásta cun tréanas a cleacáid, ar
 móir go mbí ár scolainn faoi smaect an Spioraio,
 agus sinne as uilí go fíreanta, fíoraoifa do
 do corraite diaza, mar ba mó a cuirfead leo
 onóir agus le do glóir, a maireas i rioct
 maraon leis an adair agus leis an Naom-
 Spioraio, don-Dia, trí saol na saol. Áiméan.

A DÍA uilecúmaétaí, síormartanaí, nac
 otugann fuat o'don ní dá n-earna tú,
 agus a maiteas a peacaí do gac duine atá
 aitérioc; Cum agus crútaí, croí nua com-
 brúite ionainn, ionas go gcaoinimid mar is
 cóir ár bpeacaí, agus go n-atháimid ár
 suaracás, ar mod go bpaigimid uair, a DÍa
 uiletrócairí, fuascailt agus maithiúnas
 iomlán gan easpa; trí Íosa Críost ár
 oTiarna. Áiméan.

an eipistil.

2 Coir. 6. 1.

T ÁIMIDNE, atá inár luét cómoibre leis, as
 iarraíð oraidse fós, gan grásta Dé a
 glacað cugaib in aisce (óir deir sé, D'eist
 mé leat in am fóirstineac, agus i lá an
 tslánaithe o'fóir mé ort: féac, anois an
 t-am fóirstineac, féac, anois lá an tslánaithe):
 gan scannal a tabairt in don ní, ionas nac
 gcuirtear an milleán ar an mineastráac:
 ac as crutú i n-gac cúis gur ministrí Dé
 sinn, le mórfóigne, le hangar, i riactanais,
 i mbuairéam, i mbuilli, i bpríosúnaet, i ngleo,
 i dtromsaoctair, i bpaí, i dtroscaí; le
 seanmaíocht, le heolas, le padfúlaint, le
 cineáltas, leis an Spiorad Naomh, le grá
 gan cealg, le briactar na fírinne, le cumáet
 Dé, le hairm píreantaéta na láimhe deise
 agus na láimhe clé, le honóir agus le heasonóir,
 le droc-éilú agus le dea-éilú; mar mealltóirí,
 a bíos as déanamh na fírinne; mar luét anaithe

a bfuil dea-aithne orainn mar a beimis as
 fáil báis, agus siú sinne inár mbeata; mar
 dream a smaétaítear, agus nac maraítear;
 mar luét bróin a bíos i gcónaí faoi sólás;
 mar bocta, a déanas mórán daoine saibhir;
 mar daoine nac bfuil don ní acu agus ar linn
 an t-iomlán.

AN SOISCÉAL.

nm. matá 4. 1.

A NSIN treoraí, an Spiorad Íosa istead
 san pásac ionas go gcuirfeadh an diabhal
 catú air. Agus nuair a bí troscaí daicead
 lá agus daicead oíche déanta aige, táinig
 ocras air ina diair sin, agus nuair a táinig an
 cataiteoir cuige, dúirt sé, Más tú Mac Dé,
 ordais go ndéantar arán de na cloca seo.
 Ac o'freaí seisean agus dúirt, Tá sé
 scríofa, ní ar arán amháin a maireas an duine,
 ac ar an uile briactar dá dtugann ó béal Dé.
 Rug an diabhal leis ansin é istead sa catair
 naopa, agus cuir sé ina seasamh ar binn an
 teampaill é, agus dúirt se leis, Más tú
 Mac Dé, teilg tú féin le pána síos: óir tá
 sé scríofa, Tabairt sé ordú dá aingil i do
 taob; agus tógfaid siad ina lámha tú, ar
 eagla go mbuailpeá do cos in éadan cloice in
 am ar bit. Dúirt Íosa leis, Tá sé scríofa
 fós, ní cuirfid tú catú ar do tiarna Dia.
 Rug an diabhal leis ansin arís é go mullac
 mórléibe aird, gur taispeáin níocai uile an
 domain agus a nglóir dó; agus dúirt sé leis,
 Tabairt mé iad seo uile duit, má toillonn tú

sléactaí dom agus mé a d'oraí. Ansin
dúirt Íosa leis, Imigh as seo, a Sátain: óir
tá sé scríofa, Adarfaid tú do Tiarna Dia,
agus is dósan amáin a d'éanfaid tú seirbhís.
Fágann an diabhal ansin é; agus féac, táinig
aingil cuise agus rinneadar príotáil air.

AN DARA DOIMNAC DEN CARGAS.

m. Sm. 102: Gen. 27. 1-40, nó 27. 41-28. 5; máta 9. 1-17,
nó eab. 9. 11-deiread.
c. Sm. 38, 39: Gen. 28. 10-deiread, nó 32. 3-deiread; marc.
14. 27-52, nó 2 Coir. 5.

AN ORDA.

A DÍA uilecúmaictaigh, a fíreann nac curóir
ar bit dúinn sinn féin; Cumdaigh sinn
roir an corp amuis agus an anam istigh; ionas
go gcosnaítear sinn in aghaidh gac taisme dá
tíocfaid ar an gcorp, agus in aghaidh gac
drocsmáinm dá n-ionróid an t-anam cun a
aimleasa; trí Íosa Críost ár oTiarna.
Áiméan.

A DÍA uilecúmaictaigh, síormartánaigh, nac
deugann fuad o'aon ní dá ndearna tú,
agus a maiteas a peacaí do gac duine atá
aitríoc; Cum agus cruataigh croí nua com-
brúite ionainn, ionas go gcaoinimid mar is
cóir ár bpeacaí, agus go n-omáimid ár
suaracas, ar mod go bfaigimid uait, a Día
uilecúmaictaigh, fuascailt agus maicínas iom-
lán gan easpa; trí Íosa Críost ár oTiarna.
Áiméan.

AN EIPISTIL.

1 Teasal. 4. 1.

TÁIMID AG IARRAID ORAID, a bhráithre, agus
do bur ngriosaí as uet an Tiarna Íosa,
an tsli a chaobáiomar lib inar cóir daoib siúl,
agus taitneam le Día, go mba móide a racaí
sib cun tosaigh ar an sli sin. Óir is feasaí
daoib cad iad na haiteanta a tugamar daoib
trí an Tiarna Íosa. Óir is é seo toil Dé,
is é sin bur naomú, go bfaigh sib amac ó
stríopaí; go mb'eol do gac duine aghaidh
conas a seallbó sé a doitead go naofa onóraí;
ní in antoil na d'ruise, mar na sinte nác
eol doib Día; ionas nac mbi aon duine ag
sáru agus ag meallá a bhráthar sa cúis; de
bri go mbíonn an Tiarna ag aghairt na nite sin,
mar a tugamar rabad agus fianaise daoib roim
ré. Óir ní cun neamhlaine ac cun naofaí
a glaoigh Día sinn. Mar sin de, an té a mbíonn
drocmeas aige, ní ar duine a bíonn an drocmeas
aige, ac ar Día, ar an té a bíonn a spiorad
naom orainn.

AN SOISCÉAL.

nín. máta 15. 21.

D'IMIGH ÍOSA AS SIN, go ndeachaigh sé istead
i scríoc na Tiorra agus na Síóime.
Agus féac, táinig bean Cánainiteac amac as
na críoc céanna sin, agus glaoigh sí air, á rá,
Déan trócaire orm, a Tiarna, a míc Dáibí;
bíonn m'iníon á crá go dian ag deamán. Ac níor
tug sé focal de fíreagra uirthi. Agus táinig a

deisceabail agus d'iarradar air, á rá, Cuir ar siúl í; óir glaoim sí inár n-oidiú. Ac d'fheadair sé agus dúirt, Níor cuireadh mise ac amháin go dtí caoirigh seachráin teaghlais Iosrael. Táinig sise ansin agus sléacht sí do, á rá, á tiarna, fóir orm. Ac d'fheadair sé agus dúirt, Ní cuí breith ar arán na clainne, agus á cáiteamh cun na madaí. Agus dúirt sise, Is fíor duit é, á tiarna: ac ina ainneoin sin iteann na madaí na greamróga á titeas de boro á máistir. D'fheadair íosa ansin agus dúirt sé léi, á bean, is mór do chreideamh: bíodh aghat mar is toil leat féin. Agus slán-aíodh á hiníon ón uair éanna sin.

AN TREAS DOMHNAÍ DEN ÉARFAS.

m. sm. 130. 143. 1-11: Gen. 37, nó 33; macta 18. 1-14, nó eab. 10. 19-veiread. t. sm. 1, 6, 11: Gen. 39, nó 40, nó 41. 14-40; marc. 14. 53-veiread, nó 2 coir. 5. 20-7. 1.

AN ORDA.

Suimíod tú, á Dia uilecumáctais, péacaint ar mianta croí do sheirbisead umal, agus deaslamh do shoilse á síneadh cugaimh, dár gcosaint ar ár naimde uile; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

A Dia uilecumáctais, síormhártaidh, nac dtugann puad d'aon ní dá n-earna tú, agus á mairteas á péacáí do gac duine atá aitríoc; cum agus cruataigh croí nua combrúite ionaimh, ionas go gcaoinimid mar is cóir ár bpeacáí,

agus go n-admáimid ár suadacas, ar mhóð go bfaigimid uait, á Dia uiletrócairigh, fuascailt agus mairtúnas iomlán gan easpa; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

ep. 5. 1.

Leanaisí mar sin lorg Dé, mar leanaí uilse; agus siúlaisí i ngrá, mar tug Críost grá dúinn, agus mar tug é féin ar ár son, mar toirbirt agus mar íobairt do Dia á beadh ina boladh cumra. Ac i dtaca le stríopacas, agus gac neamhlaine, agus saint, ná déantar oireadh agus á ainmniú in bur measc, mar is dual do naoimh; ná gáirsiúlacht, ná gaoastaict, ná droc-caint, ós iad nac n-oireann: ac altú ina ionad. Óir is feasac daoidh an mhéid seo, stríopac, nó duine neamhglan, nó duine santac, á d'oras na híola, nac mbíonn oirdreacht ar bit acusan i riocht Críost ná i riocht Dé. Ná mealladh don duine sib le baotcaint: óir is dá barr sin á tagann fearg Dé ar éalann na heasumlaíocta. Mar sin de ná bigí páirteac leo sib: óir ba d'orcadhas sib uair dá raib, ac is solas sib anois sa tiarna: siúlaisí mar éalann an tsolais (óir níl rud dá bfuil fionta nó píreanta nó pírinneac nac de toradh an spioraid é); ag cur péacóla cad é is taitneamhac leis an tiarna. Agus ná bíodh cumann aghaib le hoibreacha neamhtortúla an d'orcadhas, ac ina ionad sin tugaisí acasán doib: óir is náireac

oireadó agus labhairt ar a mbíonn á déanamh acu faoi ceilt. Ac fad ní a dtugtar acasán do bionn sé á taispeáint ag an solas: óir fad ní dá dtaispeánann is solas é. Deir sé mar sin, Dúisigh, tusa atá i do chórlaó, agus éirigh ó mairb, agus beir Críost ag tabairt solais duit.

AN SOISCÉAL.

mh. Lúcas 11. 14.

Bí Íosa ag caiteam deamain amac, agus bí sé balb. Agus tarla, nuair a bí an deamain imithe, gur labhair an balbán; agus bí iontas ar na daoine. Ac dúirt cuid acu, is trí Béelsebub, ceannurra na ndéamain, a caiteas sé deamain amac. Agus bí dream eile ag cur féacála air, ag iarraid comarta ó neam air. Ac b'eol do a smaointe, agus dúirt sé leo, Fad níocht dá gcuireann ina haíaró féin fástar ina fásac í; agus an teac a cuireas in aíaró tí titeann sé. Agus má bionn Sátan pós ag cur ina aíaró féin, conas a sheasfas a níocht? Ó deir sib go scaitímse na deamain amac trí Béelsebub. Agus más trí Béelsebub a caitímse na deamain amac, cé leis a scaiteann bur gclann amac iad? Dá b'rí sin is iad a tabairfáir breit oraib. Ac más le méir Dé a caitímse na deamain amac, gan amhras tá níocht Dé i ndíaró teac oraib. Nuair a bíos tréimhear ag cosaint a cúirte agus é armtha gléasta, bíonn a bfuil aige faoi síocáin: ac nuair a tagann fear air is treise ná é, agus nuair a

faigean sé bua air, tógann sé uair a cúir arm agus éirí ina raib a mhuinín, agus roinneann sé a creac. An té nac mbíonn liom bíonn sé in aíaró; agus an té nac mbíonn ag cruinniú liom bíonn sé ag scaipeadó. Nuair a imíos an sprit neamglan as duine, siúlann sí áiteanna tiorma ar lorg suaimhnis; agus nuair nac bfaigean sí é, deir sí, Fillpró mé ar mo teac ar táinig mé as. Agus nuair a tagann sí, faigean sí scuabta maisithe é. Imíonn sí ansin, agus tugann sí léi seact sprití eile is measa ná í féin, agus tagann siad istead do cur fútu ansin: agus is measa críoch an duine sin ná a tús. Agus tarla, nuair a bí sé ag rá na níte sin, gur labhair bean dá raib sa slua de guth aro, agus dúirt sí leis, is beannaíte an b'roinn a bí doo iompar, agus na cíoca a mbíteá á n'íul. Ac dúirt seisean, nárb fearr a rá gur beannaíte an dream a éistead le Briatar Dé, agus a comníos é.

AN CEATRÚ DOMHNAC DEN CARGAS.

m. sm. 31: Gen. 42, nó 43; Lúcas 15, nó ead. 12.
t. sm. 30, 32: Gen. 44. 1-45. 8, nó 45. 16-46. 7; marc. 15.
1-21, nó 2 Coir. 9.

AN ORTA.

Deonaiş dúinn, guimio tú, a Dia uile-cumáctaiş, cé gur cuilleamar pionós de barr ár ndrocgníomarta, go bfaigimio faoiseam trócaireac trí sólas do grásta; trinár otiarna agus ár slánaiteoir Íosa Críost. Áiméan.

A 'DIA UILECUMÁCTAIS, SIORMARTANAIŞ, NAÓ
 OTUGANN FUAÍT O'AON NÍ DÁ N'DEARNNA TÚ,
 AGUS A MAITEAS A PEACAÍ DO ŞAC DUINE ATÁ
 AITRÍOÓ; Cum AGUS CRUTAIŞ CROÍ NUA COM-
 BRÚITE IONAINN, IONAS ŞO ŞCAOMINIMIO MAR IS
 CÓIR ÁR BPEACAÍ, AGUS ŞO N-ADOMÁIMIO ÁR
 SUARACAS, AR MOÓ ŞO BPAIŞIMIO UAIT, A 'DIA
 UILETRÓCAIRIŞ, FUAŞCAILT AGUS MAITIÚNAS IOMLÁN
 ŞAN EASPA; TRÍ ÍOSA CRÍOST ÁR OTIARNA.
 ÁIMEÁN.

AN EPISTIL.

ŞAL. 4. 21.

INSÍŞÍ DOM, A 'DREAM LENAR MIAN BEIT FAOIN
 OLI, NAÓ N-ÉISTEANN SIÓ LEIS AN OLI?
 ÓIR TÁ SÉ SCRÍOFA, ŞO RAIB DÍŞ MAC AS ABRACAM,
 MAC Ó CUMAIL, AGUS MAC EILE Ó BEAN ŞAOR.
 BA DE RÉIR NA COLAINNE A RUGAÓ MAC NA CUMÁILE,
 AC BA DE RÉIR ŞEALLTANAIS A TÁMIŞ MAC NA MNÁ
 SAOIRE. TÁ NA NÍTE CÉANNA MA BPAITSCÉAL:
 ÓIR IS IAO AN DÁ CONRAÓ AN OÍŞ; AGUS IS Ó ŞLIAB
 ŞINÁI CONRAÓ ACU, A TUGANN CLANN CUN DAOIRSE,
 AGUS IS Í SIN AGAR. ÓIR IS IONANN AN AGAR SEO
 AGUS ŞLIAB ŞINÁI SAN ARÁIB, AGUS CIALLAÍONN
 SÍ AN IARÚSALEM ATÁ ANOIS ANN, AGUS ATÁ FAOI
 DAOIRSE Í FÉIM AGUS A CLANN. AC IS SAOR Í AN
 IARÚSALEM ATÁ IN AIRDE, AGUS IS Í IS MÁTÁIR
 DÚINN UILE. ÓIR TÁ SÉ SCRÍOFA, BÍOÓ ÁTAS
 ORT, A BEAN AIMRÍO NAÓ BPUIL LEANB AGAT;
 CUIR DO CROÍ AMAÓ AGUS SCAIRT, A BEAN NAÓ
 MBÍONN AS IOMPAR CLAINNE: ÓIR IS LÍONMAIRE
 ŞO MÓR IAO CLANN NA MNÁ TREIGTE NÁ CLANN
 NA MNÁ A BPUIL FEAR AICI. ANOIS TÁMÍONE
 A BRÁITRE, DÁLTA ÍSÁIC, MÁR ŞCLANN ŞEALLTANAIS.

AC MAR CUIR AN TÉ A RUGAÓ DE RÉIR NA COLAINNE
 ŞEÁRLEANÚINT AR AN TÉ A RUGAÓ DE RÉIR AN
 SPIORAIÓ, IS AMLAIÓ ATÁ AN SCÉAL ANOIS. AC
 INA DÍAIÓ SIN, CAD É ADEIR AN SCRÍOPTÚR?
 CAIT AMAÓ AN CUMAIL AGUS A MAC: ÓIR NÍ BEIÓ
 MAC NA CUMÁILE INA OÍRE MARAON LE MAC NA
 MNÁ SAOIRE. MAR SIN DE, A BRÁITRE, NÍ CLANN
 NA CUMÁILE SINNE, AC CLANN NA MNÁ SAOIRE.

AN SOISCÉAL.

INN. EOM 6. 1.

CUAIŞ ÍOSA TRASNA MARA ŞAILILÉ, IS É SIN
 MUIR TIBÉRIAS. AGUS LEAN SLUA MÓR É,
 MAR CONAICEADAR NA MÍORÚILTÍ A RINNE SÉ AR
 DAOINE BREOITE. AGUS CUAIŞ ÍOSA SUAS AR
 ŞLIAB, AGUS ŞUIŞ SÉ ANSIN LENA D'EISCEABAIL.
 AGUS BÍ AN CÁISC, FÉILE DE CUIÓ NA NŞIÚDÁ, Í
 BPOŞAS. AGUS NUAIR A ARDAIŞ ÍOSA A ŞÚILE,
 AGUS CONAIC SÉ SLUA MÓR AS TEACT CUIGE,
 DÚIRT SÉ LE PILIB, CÁ ŞCEANNÓIMIO ARÁN, ŞO
 N-ÍTE SIADSEAN? (IS AS CUN FEACÁLA AIR DÚIRT
 SÉ SIN: ÓIR BÍ A FÍOS AIGE FÉIM CAD É A D'EANFAÓ
 SÉ). O'FREAGAIR PILIB É, NÍOR LEOR DÓIB LUAC
 DÁ CÉAD PINGIN O'ARÁN, IONAS ŞO NŞLACFAÓ ŞAC
 DUINE ACU BEAGÁN. DÚIRT DUINE DÁ D'EISCEABAIL,
 AINDRIAS, DEARTÁIR ŞIOMÓIN PEADAR, LEIS, TÁ
 ŞASÚR ANSEO, A BPUIL CÚIŞ BAIKÍNEACA EORNAN,
 AGUS DÁ IASC BEAGA AIGE: AC CAD É IS FÍÚ AN
 MÉIO SIN IDIR AN OIREAD SIN DAOINE? AGUS
 DÚIRT ÍOSA, TUGAIŞÍ AR NA DAOINE SUÍ SÍOS.
 AGUS BÍ AN FÉAR FLÚIRSEAC SAN ÁIT. ŞUIŞ NA
 DAOINE SÍOS MAR SIN, TUAIRIM AGUS CÚIŞ MÍLE
 A LÍON. AGUS ŞLAC ÍOSA NA BAIKÍNEACA; AGUS
 O'ALTAIŞ SÉ IAO, AGUS ROINN AR NA D'EISCEABAIL

íad, agus roinn na deisceabail íad ar an
dream a bí ina sui; agus an t-iasc mar an
scéanna, oiread agus a teastais uatú. Nuair
a bí a sá acu, dúirt sé lena deisceabail,
Dailígi an fuilleac atá fágta, ionas nac dté
don ní amú. Dailíodar mar sin le céile é,
agus líonadur dá ciseán deas o'fuilleac na
scúis mbairín eornan, an fuilleac a bí fágta
i n-íad na ndaoine a bí ag ite. Dúirt na
daoine úd ansin, nuair a donatceadur an
míorúilt a rinne íosa, go fírinneac is é seo
an fáir a bí le teact ar an saol.

an cúigiú doimnác den éarǵas.

m. sm. 40, 43: ecs. 1. 1-14, nó 2. 23-3 deiread; maeta 20.
17-28, nó eab. 13. 1-21.

ē. sm. 130, 141: ecs. 4. 1-23, nó 4. 27-6. 1; manc. 15. 22-
deiread, nó 2 coir. 11. 16-12. 10.

an ortá.

Suímio tú, a Dia uilecumáctais, féacaint
go trócaireac ar do pobal; ionas go raib
siao á rialú agus á scoimead slán trí do
mórmáiteas, roir corp agus anam; trí íosa
Críost ár dtiarna. Áiméan.

A Dia uilecumáctais, síormartánaí, nac
dtugann fuat o'don ní dá ndearna tú, agus
a máiteas a peacaí do gac duine atá aitríoc;
Cum agus crútais croí nua combrúite ionainn,
ionas go gcaoinimio mar is cóir ár bpeacaí,
agus go n-admáimio ár suaracas, ar mod go
bfaigimio uait, a Dia uiletrócairit, fuascailt
agus maicéinas iomlán gan easpa; trí íosa
Críost ár dtiarna. Áiméan.

an eipistil.

eab. 9. 11.

AR TEACT do Críost bí sé ina adrasgarc
le na gairt sócar atá le teact, i dtairb-
earnacal is mó agus is iomláine, nac ndearnad
le lámha, is é sin le rá, nac o'foirgnim an
tsaoil seo; agus ní le fuil gabar agus gamna,
ac is lena cuir pola féin a cuais sé istea
an t-aon uair amáin riam agus coice san
ionad naopa, agus an slánú síoraí buaite
aige dúinn. Óir más féidir le fuil na dtairb
agus na ngabar, agus le luait na bearaí a
craitear ar an neamglan, más féidir leo
siú naomú com fada agus a téann glanad
na colainne: nac mó go mór ná sin a déanfaid
fuil Críost, a toirbir é féin do Dia gan
aninm trí an spiorad síoraí, bur scoimsias á
glanad ó oibreacha marba ionas go ndéana
sib seirbis don Dia beo? Agus dá brí sin
is é foirguíteoir an tiomna nua é, go bfaigead an
dream ar glao ortú gealltanas na foirbreacta
síoraí, trí an mbás lenar fuasclaíod íad ó na
coireanna a rinnead faoin scéad tiomna.

an soiscéal.

nm. eom 8. 46.

DÚIRT íosa, Cé agair a cuireas peaca i mo
leir? Agus má labraim an fírinne, cad
cuige nac screrdeann sib mé? An té atá
ó Dia éistean sé le briatra dé: is é an

páct nac n-éistean sibse leo, de bhrí nac ó
 'Dia sib. D'freaḡair na Siúdaig ansin agus
 dúradar leis, Nac maít aḡeirimid é sur
 Samairitánac tú agus go bfuil deamhan ionac?
 D'freaḡair Íosa, Níl deamhan ionam; ac tuḡaim
 onóir dom áḡair, agus tuḡann sibse easonóir
 domsa. Agus ní iarraim m'onóir féin; tá
 an té ann a bíos aḡarraíḡ agus aḡabairt breit-
 iúnais. Go deimhin agus go dearḡa aḡeirim lib,
 má coinníonn don duine mo briaḡar, ní feicpró
 sé an bás go deo. Dúirt na Siúdaig leis
 ansin, Tá a fíos aḡainn anois go bfuil deamhan
 ionac. Tá Abraḡam marb, agus na fáite;
 agus deir tusa, Má coinníonn don duine mo
 briaḡar, ní blaispró sé an bás go deo. An
 mó tusa ná ár n-áḡair Abraḡam atá marb?
 Agus tá na fáite marb: cé a d'éanas tusa
 díot féin? D'freaḡair Íosa, Má tuḡaim
 onóir dom féin, níl im onóir ac neamní: is é
 m'áḡair a tuḡann onóir dom; a mbíonn sibse
 aḡ rá ina ḡaob gurḡ é bur n'Dia é; ac níor
 cuir sib aḡne air: ac tá aḡne aḡamsa air;
 agus dá nḡeirinn, Níl aḡne aḡam air, beir
 mé i mo bḡeasaire cosúil libse: ac tá aḡne
 aḡam air, agus coinním a briaḡar. Ba ḡeal le
 bur n-áḡair Abraḡam go bḡaca sé mo lá; agus
 conaic sé é, agus bí áḡas air. Dúirt na
 Siúdaig leis ansin, Níl caḡḡa bliain d'aois aḡat
 go fóill, agus an bḡaca tusa Abraḡam? Dúirt
 Íosa leo, Go deimhin agus go dearḡa aḡeirim lib,
 sula dḡáimis Abraḡam ar an saol, tá mise ann.
 Ansin dḡḡadar cloḡa lena ḡcaiteam leis:
 ac cuais Íosa i bḡolac, agus d'imis sé as an
 teampall.

AN ÉEAD DOIMNAC ROIM ÉAISC.

m. Sm. 51: ecs. 6. 2-13, nó Ísaí. 52. 13-53 deiread; Maḡa
 26, nó 26. 17-56.

t. Sm. 22: ecs. 10. 21-11 deiread, nó Ísaí. 59. 12-deiread;
 Lúcas 19. 29-deiread, nó eom 12. 1-19.

AN ORḡA.

A 'Dia uilecúmaḡaiḡ, síormarḡanaig, a cuir
 cūḡainn, le ḡrá agus le hansaḡt don
 cine daonna, do m'ac, ár slánaḡeoir Íosa
 Criost, go nḡlacḡaó sé air féin ár ḡcolainn,
 agus go bḡulainḡeod sé bás ar an ḡcrois,
 ionas go leanḡaó an cine daonna uile eiseamláir
 a móḡ-umlaíḡḡa; Deonaiḡ go trócaireac dúinn
 eiseamláir a foisne a leanúint agus beir rann-
 páirḡeac ina aiséiní; tríoḡean Íosa Criost
 ár dḡiarna. Áiméan.

A 'Dia uilecúmaḡaiḡ, síormarḡanaig, nac
 otuḡann fuat d'adon ní dá nḡearna tú.
 agus a maḡeas a ḡeacái do ḡac duine atá
 aḡriḡḡ; Cum agus cruḡaiḡ croí nua com-
 brúite ionainn, ionas go ḡcaoinimid mar is
 cóir ár bḡeacái, agus go n-áḡmáimid ár
 suaracás, ar móḡ go bḡaigimid uait, a 'Dia
 uiletrócairig, fuascailt agus maḡiúnas iomlán
 ḡan easḡa; trí Íosa Criost ár dḡiarna.
 Áiméan.

AN EIPISTIL.

pil. 2. 5.

bíod an intinn seo aḡaib, a bí fós aḡ Íosa
 Criost: a bí i riḡḡt Dé, agus nár méas
 sur duais i beir ar comḡéim le 'Dia, ac a

o'fóilmaí is é féin, agus a glac riocht seirbhíis air féin, agus a rinneadh cosúil leis na daoine; agus nuair a fuair é mar duine i gclo, o'isli is é féin, agus o'umlaí is é don bás, mar atá, do bás na croise. Dá b'ri sin, o'ardais Dia go mór é, agus tug sé ainm do atá os cionn gach ainm; ionas go sléactar in ainm Íosa glúna a bfuil ar neamh, agus a bfuil ar talamh, agus a bfuil faoin talamh; agus ionas go n-athóid gach teanga go bfuil Íosa Críost ina tiarna, as méadó glóire Dé an t-ádhair.

AN SOISCÉAL.

Inn. Maíca 27. 1.

ASGUS nuair a táinig an maidin, cuais uachtaráin na sagart agus seanóirí uile an pobail i ndáil comairle in aghaid Íosa ionas go gcuirfíis cun báis é: agus ceanglaíodas é, agus tugadar leo é, agus o'fágdas i láimh pointiaíis píoláir an rialtóir é.

Ansin, arna feiceáil do Iúdas, an té a brait é, go raib sé daoréa, táinig aithreasas air, agus tug sé na deic bpíosáí ficead airgid ar ais cun uachtarán na sagart agus na seanóirí, á rá, Rinne mé peaca nuair a díol mé an fuil neamhcionta. Agus dúirt siad, an t-é sin dúinne? Féad féin cuige. Agus cait sé síos uair sa teampall na deic bpíosáí ficead airgid, agus cuais sé amac, agus o'imis sé agus croc sé é féin. Agus tós uachtaráin na sagart na deic bpíosáí ficead airgid, agus dúradas, ní oleatad iad

a cur sa ciste, mar is airgead pola é. Agus glacadas comairle le céile, agus ceannaiodas leo gort an ériadóra le comitig a adlacad ann. Ar an ábhar sin glad, gort na pola, ar an ngort úd go dtí an lá inniu. Is ansin a comhionad a ndúirt Ieremias an páir, á rá, agus glacadas na deic bpíosáí ficead airgid, luac an té a bí faoi méas, an té a bí faoi méas as clann Íosrael; agus tugadar iad ar gort an ériadóra, mar o'ordais an tiarna dom.

Agus seas Íosa os coinne an rialtóra; agus o'fíaprais an rialtóir de, á rá, An tú Rí na n-Íúda? Agus dúirt Íosa leis, is tú a deir é. Agus nuair a cuir uachtaráin na sagart agus na seanóirí nite ina leit, níor tug sé freagra ar bit. Ansin dúirt píoláir leis, naé gclumeann tú an méid fianaise atá acusan á cur i do leit? Agus níor tug sé oiread agus focal de freagra air: i dtreo go raib ionad mór ar an rialtóir. Anois ba shác leis an rialtóir, le linn na féile úd, príosúnac amáin a scaoileadh cun an tslua, an té ba mian leo. Agus bí acu an t-am sin cime iomráitead, darb ainm Barabbas. Agus nuair a hionas crumhite le céile, dúirt píoláir leo, Cé acu b'áil lib a scaoilfinn saor eugaib? Barabbas, nó Íosa ar a dtugtar Críost? Óir bí a fíor aige gur le formad a tugadar ar láim é. Agus le linn do beit ina suí i gcaoi an breitiúnais, cuir a bean teachtairéad cuige, á rá, Ná bíod don baint agat leis an duine píreanta sin: óir is mór a fulaig mé i mbrionglóir inniu mar sheall

AIR. AC MEALL UACTARÁIN NA SAGART AGUS NA SEANÓIRÍ AN SLUA GO N-IARRPAÍOIS VARABBAS, AGUS GO SCUIRPAÍOIS CRÍOIC LE HÍOSA. O'FREASAIR AN RIALTÓIR AGUS DÚIRT SÉ LEO, CÉ ACU DEN VÍS IS ÁIL LÍB A SCAOILPINN ÉUGAIB? DÚRADAR, VARABBAS. DÚIRT PÍOLÁIO LEO, CAO É MAR SIN A DÉANPAS MÉ LE HÍOSA AR A DTUGTAR CRÍOST? DÚRADAR UILE GO LÉIR LEIS, CÉASTAR É. AGUS DÚIRT AN RIALTÓIR, CAO CUIGE, CAO É AN T-OLC ATÁ DÉANTA AIGE? AC IS MÓIDE A GLAODAR, Á RÁ, CÉASTAR É. AGUS NUAIR A CONAIC PÍOLÁIO NAÉ RAIÚ MAIT DÓ ANN, AC INA IONAD SIN GO RAIÚ GLEO AG ÉIRÍ, GLAC SÉ UISCE CUIGE, AGUS NIŠ SÉ A LÁIMA I BPIANAISE AN TSLUA, Á RÁ, NÍLIMSE CIONTAC I BPUIL AN FÍRÉIN SEO: FÉACAIŠÍ SIBSE CUIGE. ANSIN O'FREASAIR NA DAOINE GO LÉIR, ORAINN FÉIN AGUS AR ÁR SCLANN A CUIO FOLA. ANSIN SCAOIL SÉ SAOR CUCU VARABBAS: AC SCIÚRSÁIL SÉ ÍOSA AGUS TUG SÉ SUAS É GO SCÉASPAÍ É.

ANSIN TUG SAIGOIÚIRÍ AN RIALTÓRA ÍOSA LEO ISTEAC SAN ÁRAS POIBLÍ, AGUS CRUINNÍODAR CUIGE BUÍON UILE NA SAIGOIÚIRÍ. AGUS BAINÉADAR A ÉADAI DE, AGUS CUIREADAR BRAT CRAORAC AIR. AGUS O'FÍODAR CORÓIN SPÍNE AGUS CUIREADAR AR A CÉANN Í, AGUS CUIREADAR SHOLCAC INA LÁIM DÉAS; AGUS O'FEACADAR GLÚN DÓ, AGUS BÍODAR AG MAGAÚ FAOI, Á RÁ, GO MBEANNAITEAR DUIT, A RÍ NA NŠIÚDAC! AGUS CAITEADAR SEILÍ AIR, AGUS GLACADAR AN SHOLCAC, AGUS BUAILÉADAR SA CÉANN LÉI É. AGUS NUAIR A BÍ AN MAGAÚ DÉANTA ACU, BAINÉADAR AN BRAT DE, AGUS CUIREADAR A CUIO ÉADAIŠ FÉIN AIR, AGUS TREORAÍODAR AMAIC É CUN A CÉASTA.

AGUS AG DÚI AMAIC DÓIB, FUAIREADAR DUINE Ó CURENÉ DARB AINM SIOMÓN: CUIREADAR O'IALLAC AIR AN CROC A IOMPAR DÓ. AGUS NUAIR A TÁNGADAR GO HÁIT AR A DTUGTAR SHOLGATA, IS É SIN, ÁIT CLOIGINN, TUGADAR PINÉAGRA DÓ LE N-ÓL AGUS DOMLAS MEASCETA LEIS: AGUS NUAIR A BLAIS SÉ É NÍ ÓLPAÚ SÉ. AGUS NUAIR A CÉASADAR É, ROIMNEADAR A CUIO ÉADAIŠ EATARTU, Á SCUR AR CRANNA: IONAS GO SCOMLIONPAÍ A DÚIRT AN FÁIR, ROIMNEADAR M'ÉADAI EATARTU, AGUS CUIREADAR M'FALLAING AR CRANNA. AGUS SUÍODAR SÍOS AG PAIRE AIR; AGUS CUIREADAR OS A CIONN TEIVÉAL A CUISE I SCRIBINN, IS É SEO ÍOSA RÍ NA NŠIÚDAC. ANSIN CÉASAD MARAON LEIS BEIRT BÍTIÚNAC, DUINE ACU AR A LÁIM DÉAS, AGUS DUINE AR A LÁIM CLÉ. AGUS BÍ A NDEACAIŠ TART AG TABAIRT MASLA DÓ, AG CROITEAD A SCÉANN, AGUS Á RÁ, TUSA A LEAGAS AN TEAMPALL, AGUS A TÓGAS É I SCÉANN TRÍ LÁ, SAOR TÚ FÉIN: MÁS MAC DÉ TÚ, TAR ANUAS DEN CROIS. AR AN SCUMA CÉANNA BÍ UACTARÁIN NA SAGART, MARAON LEIS NA SCRÍODAITHE AGUS LEIS NA SEANÓIRÍ, AG MAGAÚ FAOI, Á RÁ, SAOR SÉ DAOINE EILE; NÍ FÉADANN SÉ É FÉIN A SAORAÚ: MÁS É RÍ IOSRAEL É, TAGAÚ SÉ ANUAS DEN CROIS, AGUS CREIOPMÍO ANN. CUIR SÉ A MUINÍN I NÓIA; SAORAÚ SÉ ANOIS É, MÁS ÁIL LEIS É: ÓIR DÚIRT SÉ, IS MÉ MAC DÉ. AGUS NA BÍTIÚNAIŠ A BÍ Á SCÉASAD MARAON LEIS, TUG SIATOSAN AN MASLA CÉANNA DÓ.

AGUS ÓN SÉU NUAIR BÍ DORÉADAS AR FUAIO NA TÍRE GO DTÍ AN NAOÚ NUAIR. AGUS TIMPEALL AN NAOÚ NUAIR GLAOIŠ ÍOSA DE ŠUT ARD, Á RÁ, ÉLÍ, ÉLÍ, LAMÁ SABAÉTÁNÍ? IS É SIN, Á ÓIA,

a Dia, cad cuige ar tréig tú mé? Agus dúirt cuí do ráib ina seasam ansin, nuair a cuadar sin, Tá an fear seo as glao ar Elias. Agus ar an láthair rit duine acu, go bfuair sé sponc, agus lion sé o'pínéagra é, agus cuir sé ar barr gíoleaí é, agus tug do le n-ól é. Agus dúirt an cuí eile, lig do; feicimis an dtiocfaid Elias á saorad. Glaois íosa arís de guth ardo, agus tug sé a anam uaid. Agus féad, réabaid brat an teampaill ina d'á cuí o' b'arr go bun; agus bí crí talaim ann; agus scoiltead na carraigeada; agus osclaíod na huaißeanna; agus o' éirig mórán de cóirp na naom a bí ina scoilad, agus cuadar istead sa cáthair naofa, gur taispeánad ar íad féin do mórán. Nuair a conaic an ceantúir, agus a raib as faire ar íosa mar don leis, an crí talaim, agus an méid a tairla, bí eagla ortu, agus dúradar, is fíor gur é sin Mac Dé.

an luan roim cáisc.

m. sm. 13, 25: mairg. 1. 1-12; eoin 14. 1-14.
t. sm. 26. 27: mairg. 3. 1-21; eoin 14. 15-26.

an ortá.

A Dia uilecumádaig, síormartanaig, a cuir cugaimn, le grá agus le hansaict don cine daonna, do mac, ár slánaiteoir íosa críost, go nglacfaid sé air féin ár scoilaimn, agus go bfulaimgeod sé bás ar an gcrois, ionas go leanfaid an cine daonna uile eiseamláir a mór-umlaíocht; Deonais go trócairead

dúinn eiseamláir a foigne a leanúint agus beic rannpáirtead ina aiséirí; tríosean íosa críost ár o'tiarna. Áiméan.

A Dia uilecumádaig, síormartanaig, nac otugann fuat o'don ní d'á n'earna tú, agus a maiteas a péadaí do gac duine atá aitríoc; Cum agus crútaig croí nua com-brúite ionaimn, ionas go scaoinimid mar is cóir ár bpeadaí, agus go n-aoimimid ár suaracas, ar mod go bfaigimid uait, a Dia uiletrócairig, fuascailt agus maitiúnas iomlán san easpa; trí íosa críost ár o'tiarna. Áiméan.

an eipistil.

1sai. 63. 1.

Cé siú do tagann ó édom, le héadaí daite ó bosra? é siú atá gléasta go glórmán, as triall ina mórneart féin? Is mé atá ann, a labraíos go fíréanta, a slánaíos go cumádaic. Cad cuige a bfuil do cóiríú dearg, agus o' éadaí mar fear satailte na daibce fíona? Is im donar a satail mé an daibce fíona; agus ní raib don nead de na daoine liom; óir beid mé á satail im fearg, agus as gabáil de cosa ortu im f'raoc; agus doirtfear a bfuil ar m' éadaí, agus daicóir mé mo tlaic uile. Óir tá lá an díoltais i mo croí, agus táinig bliain mo d'reama fuascailte. Agus o' féad mé, agus ní raib fear mo cuídic ann; agus b'ionad liom nac raib duine a

seasfaid liom: dá b'fí sin ba í mo ghéas féin a tug an slánú éugam; agus ba í mo mire cáta a seas dom. Agus beid mé ag satailt na ndaoine im fearg, agus á gcur ar meisce im f'rao, agus isleoid mé a neart go talamh. Beid mé ag lua gníomharta grá an Tiarna, agus ábar molta an Tiarna, de réir mar b'ronn an Tiarna orainn, agus de réir na mórmhaiteasa ar t'eagla íosrael, a b'ronn sé orcu, de réir a trócaire, agus de réir liaict a gníomharta grá. Óir dúirt sé, go deimhin is iad mo muintir iad, an éilann na n'óenfaid breas: agus dá b'fí sin bí sé acu mar slánaiteoir. Cuir a mbuairdeam uile buairdeam air, agus slánaigh an t-aingeal óna látair iad: tug a grá agus a trua air a b'fuascailt; agus tóg sé iad, agus d'iompair sé iad ar fead na laetanta bí analló ann. Ac éadar i n'óreas air, agus éradar a Spiorad Naomh; dá b'fí sin d'átraigh sé ina namair d'óid, agus éirid sé ina n-éadan. Da éuim leis ansin na laetanta analló, Maois, agus a muintir, agus é á rá aige, Cá b'fuil an té a tug aníos as an b'parraige iad le maor a tréada? Cá b'fuil an té a cuir a Spiorad Naomh ann? an té a érearaigh iad le deasláim Mhoise, lena géas glórmhar, ag scoiltead an uisce rompu, le ainm síoraí a tuilleam d'ó féin? An té a seol iad tríd an aibéis mór, mar ead san f'asac, ionas na n'ngabair d'ois tuisle? Mar a téann beirid síos sa gleann, b'amlaid a tug Spiorad an Tiarna suaimneas d'ó: b'amlaid a seol tú do muintir, go n'óenfaí ainm glórmhar duit féin. Féad anuas ó neamh, agus amarc ó ionad

cónaite do naofaicta, agus do glóire: cá b'fuil do t'easgrá, agus do cumáct, an croí a téad liom, agus an trócaire a bíod agat orm? An é gur cuiread cosc leo? San amhras is tú ár n'átair, cé na n'áitníonn abraam sinn, agus cé na n'áitníonn íosrael sinn: is tú, a Tiarna, ár n'átair, is tú ár b'fuascailteoir, tá d'ainm ann ón síoraíocht. A Tiarna, cad éuige ar éuir tú ar seacrán ó do slite sinn, ar éruaigh tú ár gcoirí san d'eagla a beir orainn? Fill ar son do seirbisead, mar géall ar t'reada d'óidreacata. Da gairid a bí do pobal naofa ina seilb: cuir ár mbíobad do sanctóir faoina gcosa. Is leatsa sinn: ní raib síad san faoi do riail; níor glao d'ainm orcu riail.

AN SOISCÉAL.

nm. marc. 14. 1.

ASGUS í gciomh dá lá bí féile na Cásca agus an aráin san deasca ann: agus bí uachtarain na sagart agus na scriobaithe á beartú conas a b'earfaidís air le feall, lena marú. Ac dúradar, ná déanamis é le linn na féile, ar eagla go n'éireod ácrann i measc na ndaoine.

Agus nuair a bí sé i mbécánia, i n'óead Síomóin lobair, ina suí ag an mbord, táinig bean ag a raib crúsca alabastair d'uinnimint spíocnaird an-luachmar; agus b'ris sí an crúsca, agus d'oir sé a raib ann ar a éeann. Ac bí daoine ann d'úirt go mícéatac eataru féin, cad éuige a n'óearnad an diomailt seo ar an

uinnimint? Óir b'féidir a díol ar níos mó ná trí céad pingin, agus a tabairt do na bocta. Agus bíodar á cáineadh. Agus dúirt Íosa, ligisí d; cao cuige a bfuil sib á buaiream? Is gníomh maith a rinne sí orm. Óir bíonn na bocta agaid i gcónaí, agus is féidir lib maith a déanamh dóib am ar bith is áil lib; ac ní bímse agaid i gcónaí. Rinne sí an ní ab féidir léi: táinig sí roimh ré le mo corp a ungas fadom comhair a adacta. Agus adeirim lib go fírinneac, cibé áit ar fuair an domhan a gcrabhscaoiltear an soiscéal seo, inseofar an gníomh atá déanta aici mar cuimhne uirte. Agus d'imigh Iúdas Iscariót, duine den dáréas, cun uactarán na sagart, ionas go dtabairfadh sé ar lámh dóib é. Agus nuair a ciallaodh é, bí ádas ortu, agus gealladh go dtabairfadh airgead dó. Agus bí seisean ag iarraidh deis a fáil ar a tabairt ar lámh dóib.

Agus an céad lá d'féile an aráin san deasca, nuair a déantaí iobairt na Cásca, dúirt a deisceabail leis, Cáir mian leat go raicaimis agus go n-ullmóimis an Cáisc duit lena hite? Agus cuir sé uaid beirt dá deisceabail, agus dúirt sé leo, Téigí istead sa cáitair, agus caspar oraid ansin fear agus soiteac uisce ar iompar aige: leanaisí é; cibé teac ina raicadh sé istead, abraisí le fear an tí, Deir an Máistir, Cá bfuil an seomra díolta, mar a n-íosfadh mé an Cáisc i bfochair mo deisceabal? Agus taispeánfadh sé daoib seomra mór uactaraic, agus é i scaoi agus i gcóir: ullmaigí dúinn ansin.

Agus d'imigh a deisceabail, agus cángadhar istead sa cáitair, agus fuairéodar mar adúirt sé leo: agus d'ullmaíodhar an Cáisc.

Agus nuair a bí an tráchnóna ann, táinig sé in éineact leis an dáréas. Agus nuair a bíodhar ina suí ag ite, dúirt Íosa, Deirim lib go fírinneac, atá duine agaidhse, atá ag ite liom, ar tí mo brait. Agus táinig cumha ortu, agus tosáidhar ar a rá leis, ina nduine agus ina nduine, An mise é? Agus dúirt duine eile acu, An mise é? Agus d'fhreagair sé agus dúirt sé leo, Is duine den dáréas é, an té cuireas a lámh maraon liom sa mias. Óir tá Mac an duine ag imeact, pé mar atá scríofa ina taob: ac is maith lena mbraithear Mac an duine! B'fearr don fear sin dá mba nár rugadh riamh é. Agus nuair a bíodhar ag ite, glac Íosa arán, agus beannaigh agus bhris sé é, agus tug sé dóib é, agus dúirt sé, Glacaisí, itigí, is é seo mo corp. Agus glac sé an cáitair, agus fadh sé buíochas, agus tug sé dóib í: agus d'óladh uile aisti. Agus dúirt sé leo, Is í seo m'fuil, fuil an tiomna nua, a doirtear ar son móráin. Deirim lib go fírinneac, ní ólfadh mé feasta de coradh na piniúna, go dtí an lá sin a n-ólfadh mé nua é i riocht Dé. Agus tar éis dóib iomann a canadh, cuadar amac go slaid na nOlaicrann.

Agus dúirt Íosa leo, Geobaidh sib uile seannal ionam anocht: óir tá scríofa, buailfidh mé an t-aoire, agus scaipfear na caoirigh. Ac tar éis m'aiséirí, raicadh mé romaidh don Shaililé. Ac dúirt peadar leis, Bíodh go

bpaigeadó cáic scannal, ní bpaigíó mise é. Agus dúirt íosa leis, Deirim leat go fírinnead, An lá inniu, anocht péin, sula nglao an coilead an dara huair, séanfaid tú mé faoi trí. Ac is amhlaid ba déine a labhair seisean, Más éigean dom bás péin a fáil in éinead leat, ní séanfaid mé ar cor ar bit tú. Agus labraíodar uile ar an gcuma céanna.

Agus tángadór go háit ar a dtugtar Getsémané: agus dúirt sé lena deisceabail, Suigí anseo, go noéana mé urnaí. Agus tug sé leis peardar agus Séamas agus Eoin, agus tosais dian-eagla agus troime croí do teadct air, agus dúirt sé leo, Tá brón an báis ar m'anam: fanaisí anseo agus déanaigí faire. Agus d'imis sé acan gearr uachtu, agus tit sé ar an talam, agus suig sé go radad an uair tairis, dá mb'féidir é. Agus dúirt sé, Abbá, a dtair, tá gac ní ar cumas duic, cuir an cupán seo díom: ac mar sin péin, ná bíod sé mar is toil liomsa, ac mar is toil leatsa. Táinig sé ansin, agus fuair sé ina gcórlad iad, agus dúirt sé le peardar, a Síomóin, an i do córlad atá tú? An amhlaid nár féad tú faire don uaire amáin a déanam? Déanaigí faire agus urnaí, ar eagla go dtaga catú oraib: bíonn an spriú lán-toilteanad, ac bíonn an colainn lag. Agus d'imis sé arís, agus rinne sé guí, agus na focail céanna á rá aige. Agus táinig sé arís, agus fuair sé ina gcórlad iad mar bí a súile an-trom; agus ní raib a fíos acu cad é an freagra a tabarfaidís air. Agus táinig sé an treas uair, agus dúirt sé leo, coidlaigí lib anois, agus socraigí sib

péin cun suain: is leor sin, táinig an uair; féadaigí, tá Mac an duine á tabairt ar lámh do na peacais. Éirigí, bímis ag imeadct; féadaigí, tá an té a braitheas mé inár n-aice. Agus ar an láthair, le linn cainte dó, táinig Iúdas, duine den dáréas, agus slua mór in éinead leis le claimte agus le cliata ó uadctaráin na sagart, agus ó na scriobaithe agus ó na seanóirí. Agus an té a brait é, tug sé comarta dóib, á rá, An té dá dtabarfaid mé pós, is é sin é; beirigí air agus tugaisí lib slán é. Agus ní luaithe a táinig sé, ná cuais sé cuise, agus dúirt, a Máistir, a Máistir; agus pós sé é. Agus rugadarsan air agus gabadór é. Agus tarraing duine den uream a bí ina seasam. Tart a claiom, agus buail sé seirbisead de cúrd an ardsagairt, agus bam sé cluas de. Agus d'freadair íosa agus dúirt sé leo, An dtáinig sib amad le breit orm, le claimte agus le cliata, mar tiocfad sib le breit ar bitúnad? Binn agaib gac lá sa teampall ag teagasc, agus níor rug sib orm: ac caithfean na Scrioptúir a comhionad. Agus tréigeadór uile é agus teiteadór. Agus lean ógfear áiríte é, nac raib air ac brat linéadaig lena éneas: agus rug na fir óga air; agus d'fás sé an brat linéadaig acu, agus d'éalais sé orcu tárnoct.

Agus tugadór íosa leo cun an ardsagairt: agus bí uadctaráin na sagart go léir agus na seanóirí agus na scriobaithe cruinnite in éinead leis. Agus lean peardar é agus é i bpad ina díaid, nó go raib sé istig i gcúirt an ardsagairt; agus bí sé ina shuí i bfochair na

seirbhíseac, á ghorad péin cois na time. Agus bí uachtaráin na sagart agus an comairle uile ag iarraidh fianaise a fáil in aghaidh Íosa lena cur cun báis; agus ní bfuairéadar í. Oir tug mórán daoine fianaise breige ina aghaidh, ac ní raib a bfiannaise ag cur le céile. Agus o' éirigh daoine áirithe, agus tugadar fianaise breige ina aghaidh, á rá, Cualamar é á rá, leasfaid mé an teampall seo a rinneadh le lámha, agus i gcionn trí lá tógfaid mé teampall eile san a d'eanam le lámha daoine. Ac ní raib a bfiannaise siúd ag cur le céile ac oireadh. Agus o' éirigh an t-ardasagart ina seasam i gceartlár an tslua, agus cuir sé ceist ar Íosa, agus dúirt sé, Nac dtugann tú freagra? Cad é a cuireadh siad seo i do leith? Ac o' fan sé ina tost, agus níor tug sé freagra ar bit. Agus o' fíapraigh an t-ardasagart de arís, agus dúirt sé leis, An tusa an Críost, Mac an Dé beannaithe? Agus dúirt Íosa, Is mé: agus feicfid sib Mac an Duine ina shuí ar lámh deas na cumácta, agus ag teacht le néalta neime. Ansin réab an t-ardasagart a éadaí, agus dúirt sé, Cad í an feidhm atá againn feasta le fianaise? Cuala sib an dia-masta: cad é a feictear daoib? Agus dúradar uile o' aon guth go raib bás tuillte aige. Agus tosaigh cuib acu ar seilí a caiteamh air, agus ar a aghaidh a folú, agus ar a bualadh le dorn, agus ar a rá leis, Déan fáirdeadhóireacht: agus buail na seirbhísis lena mbosa é.

Agus nuair a bí Peadar tios sa cúirt, táinig bean de cáilíní an ardsagairt; agus

nuair conaic sí Peadar á ghorad péin, dearc sí air, agus dúirt sí, Bí tusa pós le nÍosa Nasardá. Ac séan seisean é, agus dúirt, Níl a fíos agam, ná ní tuigim cad é a'deir tú. Agus cuais sé amac sa póirse; agus glaoigh an coileac. Agus conaic cáilín arís é, agus tosaigh sí ar a rá leis na daoine a bí ina seasamh tairt, Is duine acu é seo. Agus séan seisean arís é. Agus tar éis tamail bhig eile, dúirt an muintir a bí ina seasamh tairt arís le Peadar, Go d'eimh is duine acu tusa; mar is Saibiléac tú, agus is léir sin ó do canúint. Ac tosaigh sé ar mallachtú agus ar mionnú, á rá, Níl aon aithe agam ar an duine seo a'deir sib. Agus glaoigh an coileac an dara huair. Agus cuimhnigh Peadar ar an bfochal adúirt Íosa leis, Sula nglao an coileac an dara huair, séanfaid tú mé faoi trí. Agus ag cuimhnú air sin dó, b'ris a gól air.

AN MÁIRT ROIMH CÁISC.

m. Sm. 31: mairg. 3. 22-42; eoin 15. 1-16.
t. Sm. 88: ísá. 42. 1-9; eoin 15. 17-deireadh.

AN ORDA.

A DÍa Uilecumáctais, síormartanaigh, a cuir cugainn, le grá agus le hansaacht don cine daonna, do Mac, ár Slánaiteoir Íosa Críost, go nglacfaid sé air péin ár gcolainn, agus go bfulaingeoib sé bás ar an gcrois, ionas go leanfaid an cine daonna uile eiseamláir a mór-uimlaiocta; Deonais go trócaireac dúinn

eiseamláir a foighe a leanúint agus beir rannpháirteac ina aiséirí; tríosean Íosa Críost ár tTiarna. Áiméan.

A DÍa uilecúmháctais, síormartánaig, nac dtugann fuat d'aon ní dá ndearna tú, agus a máiteas a péacaí do gac duine atá aitérioc; Cum agus cruataig croí nua combrúite ionainn, ionas go scaoinimid mar is cóir ár bpeacaí, agus go n-admáimid ár suaracas, ar móð go bpaigimid uait, a DÍa uiletrócairig, fuascailt agus maithúnas iomlán san easpa; trí Íosa Críost ár tTiarna. Áiméan.

an eipistil.

Ísá. 50. 5.

D'OSCAIL an TIARNA DÍa mo éluas, agus níor éirig mé i dtreás, ná ní deacais mé ar gcúl. Lig mé mo droim le dream an buailte, agus mo leicne le luét tarraingte na féasóige: níor deil mé mo gnúis ar náire ná ar caiteam seile. Óir cuideoid an Tiarna DÍa liom; dá bann sin ní cuirpear díomua orm: dá bñ sin éruais mé m'asair mar cloc tine, agus is feasa dom nac bpaigir mé náire. Tá an té a tugann mo ceart dom im aice; cé a pléifeas liom? Seasaimis ar asair a céile; cé atá ag cur im asair? Druidead sé i mo gaothar. Féac, beir an Tiarna DÍa ag cuiriú liom; cé a beas do mo daorad? Féac, beir siad uile a scaiteam mar éadac; beir an leaman a n-ite ar pad. Cé agair a mbionn eagla an

TIARNA AIR, a bíos uahal do glór a seirbísig, a síúl as faoi dorcasas, agus atá ar easpa solais? Bíod muinín aige as ainm an TIARNA, bíod a DÍa aige mar cúl taca. Féacaisí uile, a luét adaithe na tine, a tógas dritleoga a d'adais sib. Is é seo a tiocfas agair ó mo láimse; gur brónac a racas sib in bur luí.

AN SOISCÉAL.

nn. marc. 15. 1.

ASGUS go mod ar maidin, cuais uactarain na sagart i ndáil comairle leis na seanóirí agus leis na scríobaithe, agus leis an gcomairle iomlán, agus ceanglaíodar Íosa, agus rugaodar leo é, agus tugadar do píoláir é. Agus o'fíaprais píoláir de, an tú Rí na nShúadac? Agus o'fíreagair sé agus dúirt, Deir tú é. Agus cuir uactarain na sagart mórán nite ina leit: ac níor tug sé freagra. Agus o'fíaprais píoláir de arís, agus dúirt, Nac bfuil freagra ar bit agat le tabairt? Féac an méir atá acu á cur i do leit. Ac níor freagair Íosa ac oiread; i dtreo go raib ionad ar píoláir. Is amhlaid ba gnac leis, le linn na féile úr, príosúnac amáin a scaoilead saor eucu, aon duine a o'íarraois air. Agus bí duine darb ainm Barabbas, ceangailte mar-aon leis an dream a rinne ceannaire in éineact leis, a raib dúinnharú deanta acu sa ceannaire. Agus glaois an slua os ar, agus tosaíodar ar a iarraid air an rud ba gnac leis a déanam oib. Ac o'fíreagair píoláir iad, agus dúirt,

An áil libh go scaoilfínn éugairí Rí na nShíúdaí? Óir bí a fíor aige gur le formáid a éug uachtaráin na sagart ar láimh é. Acé spreas uachtaráin na sagart an pobal, go n-iarrfaíodís air Barabbas a scaoileadh saor éacu ina ionad. Agus o'fhreasair píoláir, agus dúirt sé leo arís, Cad é is áil libh a d'éanfas mé mar sin leis an té ar a ngláonn sibh Rí na nShíúdaí? Agus glaothar arís, Céas é. Dúirt píoláir leo ansin, Cad éise, cad é an t-olc atá déanta aige? Acé ba d'éine a glaothar, Céas é. Agus de bhrí gur mian le píoláir an pobal a sásam, scaoil sé saor éacu Barabbas, agus éug sé íosa uaird cun a céasta, tar éis dó a sciúrsáil.

Agus rug na saighdiúirí leo é isteach san áras ar a dtugtar Praetorium; agus cruinníodh an buíon iomlán. Agus cuireadh éadái corra air, agus o'fhíodh coróin spine, agus cuireadh anuas ar a ceann í; agus tosaíodh ar d'eannú dó, Sláinte, a Rí na nShíúdaí! Agus buaileadh sa ceann é le síolcá, agus cáiteadh seilí air, agus as cromadh a nglún dóibh rinneadh ómós dó. Agus nuair a bhí an magadh déanta acu, baineadh an corrair de, agus cuireadh a éadái féin air, agus rugadh amach leo é lena céasadh.

Agus bhí duine darb ainm Siomón Curenéac as gabáil tairis, as teacht isteach ón tuath, achair Alecsandair agus Rúpuis, agus cuireadh o'iallaí airsean an croc a iompar dó. Agus rugadh leo é go dtí an áit dá ngairtear Solgata, is é sin, Áit éoliginn. Agus éugadh

píon agus miorr measctha leis le n-ól dó: acé níor glac seisean é. Agus nuair a céasadh é, roinneadh ansin a cúro éadai, a gcur ar éiranna, féadaint cad é a d'eadh as gac duine acu. Agus bhí an treas uair ann, agus céasadh é. Agus bhí teirdeal a cúise scríofa os a cíonn, Rí na nShíúdaí. Agus céasadh beirt bitíúnaí in éineacht leis; duine acu ar a láimh deas, agus an duine eile ar a láimh clé. Agus comhlíonadh an Scríoptúr a deir, Agus áiríodh le coirpí é. Agus na daoine a gabhad tairis, éugairí masla dó, as croiteadh a gceann, agus iad á rá, Á! tusa a leasas an teampall, agus a tógas é i gcionn trí lá, saor tú féin, agus tar anuas den croc. Mar an gceanna bhí uachtaráin na sagart agus na scríobaithe as magadh faoi, agus iad á rá lena céile, Saor sé daoine eile; níl ar cumas dó é féin a saoradh. Tagadh an Críost, Rí Íosrael, anuas den croc anois, go bfeicimis agus go gcreidimis. Agus na daoine a bhí á gceasadh in éineacht leis, éugadh masla dó.

Agus nuair a táinig an séu huair, bhí dorcadhas ar fuair na tíre go dtí an naoú huair. Agus sa naoú huair glaois íosa de guth ardo, á rá, Eloi, Eloi lamá sabactáni? Is é sin, arna míniú, A Dá, a Dá, cad éise ar éirí tú mé? Agus nuair a éuala cúro dá raibh ina seasamh tair an méir sin, dúradh, féad, tá sé as glaoí ar Elías. Agus rit duine acu, agus líon sé spone o'fhineagra, agus cuir sé ar síolcá é, agus éug sé le n-ól dó é, agus dúirt, lisi dó; feicimis an dtiocfaid Elías lena daint anuas. Agus glaois íosa de guth

ARO, AGUS D'IMIGH AN T-ANAM AS. AGUS RÉABADH BRAT AN TEAMPAILL INA DÁ CUIR Ó BARR GO BUN. AGUS AN CEANTÚIR, A BÍ INA SEASAMH OS A COMAIR, NUAIR A CONAIC SÉ É AG GLACÓ, AGUS AG SCARADH LENA ANAM MAR SIN, DÚIRT SÉ, GO FÍRINNEADH BA É MAC DÉ AN FEAR SEO.

AN CÉADAOIN ROIMH CÁISC.

m. sm. 41, 42, 43: uimh. 21. 4-9; eoin 16. 1-15.
t. sm. 54. 55: leib. 16. 2-24; eoin 16. 16-oeireadh.

AN ORDA.

A DÍA UILECUMADTAIGH, SÍORMARTANAIGH, A CUIR CUGAINN, LE GRÁ AGUS LE HANSACHT DON CINE DAONNA, DO MAC, AR SLÁNAITHEOIR ÍOSA CRÍOST, GO NGLACFADH SÉ AIR FÉIN AR SCOLAINN, AGUS GO BFULAINGEODH SÉ BÁS AR AN SCROIS, IONAS GO LEANFADH AN CINE DAONNA UILE EISEAMLÁIR A MÓR-UMLAÍOCTA; DEONAIGH GO TRÓCAIREADH DÚINN EISEAMLÁIR A FOIGHNE A LEANÚINT AGUS BEITH RANNPÁIRTEADH INA AISÉIRÍ; TRÍOSEAN ÍOSA CRÍOST AR OTIARNA. ÁIMEÁN.

A DÍA UILECUMADTAIGH, SÍORMARTANAIGH, NAC DUGANN FUADH D'ÁON NÍ DÁ NDEARNA TÚ, AGUS A MAITEAS A PEACAÍ DO GRÁCH DÚINE ADÁ AITRÍOCH; CUM AGUS CRUTHAIGH CROÍ NUA COMBHRÚITE IONAINN, IONAS GO SCOAIMIMIDH MAR IS CÓIR AR BPEACAÍ, AGUS GO N-ADOMÁIMIDH AR SUARACAS, AR MÓD GO BPAIGHIMIDH UAIT, A DÍA UILETRÓCAIRIGH, FUASCALIT AGUS MAITÍUNAS IOMLÁN SAN EASPA; TRÍ ÍOSA CRÍOST AR OTIARNA. ÁIMEÁN.

AN EPISTIL.

esb. 9. 16.

AN ÁIT A MBIONN TIOMNA, TÁ SÉ LE CIALL GO SCATÉIDH AN TIOMNÓIR BÁS A FÁIL. ÓIR TÉANN AN TIOMNA IN ÉIFEACHT NUAIR A BÍOS DAOME MARB: DÁ EASPA SIN NÍ BIONN IDARÁS AR BITH AIGE COMHFAIDA AGUS A MAIREAS AN TIOMNÓIR. LENA COIS SIN, NÍ SAN FUIL A COISRICHEADH AN CÉAD TIOMNA. ÓIR NUAIR A BÍ GRÁCH AITHE MSTE AG MAOIS DO NA DAOME UILE DE RÉIR AN DLI, GLAC SÉ FUIL SAMHNA AGUS SÁBAR, MAR AON LE HUISCE, AGUS LE HOLANN CROIRAC, AGUS LE HIOSÓIP, AGUS CRAITH SÉ AR AN LEABAR AGUS AR NA DAOME UILE I, AGUS DÚIRT SÉ, IS I SEO FUIL AN TIOMNA A D'ORDAIGH DÍA DAOIDH. AGUS LENA COIS SIN, CROITH SÉ AN FUIL AR AN OTABARNACAL, AGUS AR SOITHIGH UILE NA PRIOTÁLA. AGUS IS BEAG NÍ NAC NGLANTAR LE FUIL DE RÉIR AN DLI; AGUS SAN DOIRTEADH FOLA NÍL MAITÍUNAS LE FÁIL. D'ÉIGEAN MAR SIN GO NGLANTAÍ LENA LEITÉIDH SIN NA SAMAILTEADA A CIALLAÍOS NA NITE ADÁ AR NEAMH; AC GO NGLANTAÍ NA NITE NEAMAÍ IAD FÉIN LE HIÓBAIRTÍ B'FEARR NÁ IAD SIN. ÓIR NÍ DEADHAIGH CRÍOST ISTEADH SNA HIONAIDH NAOPA LÁMBÉANTA, NAC BFUL IONTU AC FÍORACHA NA NITE FÍRINNEADH; AC ISTEADH I NEAMH FÉIN, GO DTAISPEÁINFADH SÉ É FÉIN ANOIS I LÁTAIR DÉ TAR AR SCÉANN; NÁ NÍ FÍOR GO MB'ÉIGEAN DÓ É FÉIN A ÍOBART GO MINIC, MAR AN T-ARDASAGART A TÉANN ISTEADH SAN IONADH NAOPA GRÁCH BLIAIN LE FUIL NAC LEIS FÉIN; ÓIR DÁ MBEADH SIN AMLAIDH, B'ÉIGEAN DÓ FULAINGT GO MINIC Ó SUÍOMH AN DOMAIN: AC NOCTH SÉ

ANOIS AN T-AON UAIR AMÁIN I NDEIREADH AN DOMAIN AG CUR AN PEACA AR CEAL AGUS É Á TOIRBIRT FÉIN MAR IOBAIRT. AGUS MAR TÁ I NDÁN DO NA DAOINE GO BPAIGTÓIS BÁS AON UAIR AMÁIN, AC AN BREITIÚNAS INA DÍARÓ SIN; AR AN NÓS CÉANNA RINNEADH IOBAIRT DE CRÍOST AON UAIR AMÁIN GO NGLACFAIDH SÉ PEACAÍ AN TSLUA AIR FÉIN, AGUS NOCTPAR É AN DARA HUAIR DON DREAM A MBÍONN SÚIL ACU LEIS AGUS RAICARÓ AN PEACA AS AGUS TIOCPAIDH AN SLÁNÚ ISTEAIC.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 22. 1.

AGUS BÍ FÉILE AN ARÁIN SAN DEASCA, DÁ NGAIRTEAR AN CÁISC, AG DRUIOIM LEO. AGUS BÍ UACHTARÁIN NA SAGART AGUS NA SCRÍOBÁITE AG FAIRE NA PAILLE GO SCUIRPTÓIS CUN BÁIS É; ÓIR BÍ EAGLA ORTU ROIMH NA DAOINE. BA ANSIN A CHUIG SÁTAN ISTEAIC IN LÚDÁS DÁR COMAINM ISCARIÓT, DUINE DEN DÁRÉAG. AGUS D'IMIGH SÉ, AGUS GLAC SÉ COMAIRLE LE HUACHTARÁIN NA SAGART AGUS LEIS NA CEANFPÓIRT, CONAS A CATHARPAIDH SÉ AR LÁIMH DÓIBH É. AGUS BÍ ÁTAS ORTU, AGUS RINNEADH MARGADH LEIS GO DCAHARPAIDH AIRGEAD DÓ. AGUS GEALL SÉ DÓIBH, AGUS BÍ SÉ AG IARRAIDH PAILLE AR A CATHAIRT AR LÁIMH DÓIBH NUAIR NAH MBEADH AN SLUA I LÁICAIR.

ANSIN TÁINIG LÁ AN ARÁIN SAN DEASCA, NUAIR BA CEART UAN NA CÁSCA A MARIÚ. AGUS CHUIR SÉ UAIDH PEADAR AGUS EÓIN, Á RÁ, TÉIGÍ AGUS ULLMAIGÍ AN CÁISC DÚINN, GO N-ITIMIDH Í. AGUS DÚRADHAR LEIS, CÉN ÁIT INAR TOIL LEAT GO N-ULLMÓIMIS Í? AGUS DÚIRT SÉ LEO, FÉACAIGÍ, AR

DUL ISTEAIC SA CATHAIR DAOIBH, CASPAR ORAIDH FEAR, AGUS SOITEACH UISCE AR IOMPAR AIGE; LEANAIGÍ EISEAN ISTEAIC SA TEACH INA RAICARÓ SÉ ISTEAIC. AGUS DEARPAIDH SIH LE FEAR AN TÍ, DEIR AN MÁISTIR LEAT, CÁ BPUIL AN SEOMRA AIOCTA, INA N-IOSPÁIDH MÉ AN CÁISC I SCUIRDEACHTA MO DEISCEABAL? AGUS TAISPEÁNPÁIDH SÉ DAOIBH SEOMRA MÓR UACHTARACH AGUS É GLÉASTA: ULLMAIGÍ ANSIN. AGUS CHUADHAR, AGUS FUAIREADHAR MAR ADÚIRT SÉ LEO: AGUS D'ULLMAÍODHAR AN CÁISC.

AGUS NUAIR A TÁINIG AN T-AM, SHUIG SÉ SÍOS, AGUS AN DÁRÉAG ASPAL LEIS. AGUS DÚIRT SÉ LEO, BA MÓR AN PONN A BÍ ORM AN CÁISC SEO A ITE IN BUR BPOCAIR SULA BFULAINGÍ MÉ PÁIS: ÓIR TÁIM Á RÁ LÍB, NAH N-IOSPÁIDH MÉ FEASTA Í, GO SCOMLIONTAR I I RÍOCT DÉ. AGUS GLAC SÉ AN CAILIS, AGUS CHUG SE BHUÍOCAS, AGUS DÚIRT SÉ, GLACAIGÍ, AGUS ROINNIGÍ Í SEO EADORAIBH: ÓIR DEIRIM LÍB, NÍ OLPÁIDH MÉ DE TORADH NA FÍNIÚNA, GO DCAHA RÍOCT DÉ. AGUS GLAC SÉ ARÁN, AGUS CHUG SÉ BHUÍOCAS, AGUS BHRIS SÉ É, AGUS CHUG SÉ DÓIBH É, Á RÁ, IS É SEO MO CORP A CHUGTAR AR BUR SONSA: DEANAIGÍ SEO MAR CHUIMNE ORMSA. AGUS AN CAILIS, MAR AN SCÉANNA, TAR ÉIS SUIPÉIR, Á RÁ, IS Í AN CAILIS SEO AN TIOMNA NUA IM FUILSE A DOIRTEAR AR BUR SON. AC FÉACAIGÍ, TÁ LÁIMH AN TÉ ADÁ DO MO BHAIH AR AN MBORD IM FOCÁIR. ÓIR TÁ MAC AN DUINE AG IMEACHT GO CINNTE, MAR TÁ I NDÁN DÓ: AC IS MAIRG DON DUINE SIN TRÍNA MBHAITEAR É! AGUS TOSAÍODHAR Á FIAFRAÍ EATARTU FÉIN, CÉ ACU A BEADH AR TÍ AN NÍ SEO A DEANAMH. D'ÉIRIGH ACRAINN EATARTU LENA COIS SIN, FAOI CÉ A MEASPAÍ AR AN BFEAR BA MÓ ORTU. AGUS DÚIRT SÉ LEO, SABBANN RÍTE

na gCimíochá forlámhas orthu; agus gairítear daoine flaitiúla dá gceannurraí. Ac ná bíod sibse amlaí: ac an té is mó oraid, bíod sé mar an té is óige; agus an té is airde oraid, mar an té a déanas príotáil. Óir cé acu is mó, an té a suíos cun bia, nó an té a déanas príotáil? Nac é an té a suíos cun bia? ac táimse in bur measc mar duine déanas príotáil. Is sib an dream a o'fán liom i mo cáití; agus cuirim ríocht in áiríthe daoib, fé mar cuir m'áitair in áiríthe domsa; ionas go n-íte agus go n-óla sib as mo borb i mo ríocht, agus go suí sib ar rí-cátaoireacha as breit breite ar dá treib déas Iosrael. Agus dúirt an Tiarna, A Síomóin, a Síomóin, bí Sátan do bur n-iarraí go gcriathróid sé sib mar cruitheacht: ac gúis mise ar do son, ionas nac gclispead do creideam: agus nuair a iompós tusa, neartaí go bráitire. Agus dúirt seisean leis, A Tiarna, táim ullam le dul leatsa cun príosún agus cun báis. Agus dúirt seisean, Táim á insint duit, a pheadair, nac nglaofaid an coileac inniu, go dtí go séanfaid tú trí huair go bfuil don áitne asat orm. Agus dúirt sé leo, Nuair a cuireas uaim sib gan sparán, gan mála, gan bróga, an raib don ní in easnam oraid? Agus úradar, Ní raib. Dúirt sé leo ansin, ac anois, an té as a bfuil sparán, beiread sé leis é, agus a mála mar an gceanna: agus an té nac bfuil claíom aige, díolad sé a brat, agus ceannaíod sé ceann. Óir veirim lib, go gcaitpear an ní seo atá scríofa a comhlíonad ionamsa, agus

áiríod le coirpí é: óir tá an méid a bainead liom as teacht i gcríoch. Agus úradar, A Tiarna, féac, tá dá claíom anseo. Agus dúirt sé leo, Is leor sin.

Agus táinig sé amac, agus cuais sé, mar ba gnác leis, go cnoc na nOlaocrann; agus lean a deisceabail é. Agus nuair a táinig sé cun na háite, dúirt sé leo, Déanaigí urnaí ionas nac dté sib i gcait. Agus d'innis sé uadu timpeall faoi uréair cloíche, agus cuais sé ar a glúna agus rinne sé guí, á rá, A áitair, más toil leat é, tóg an cupán seo uaim: ac ina diaid sin, nárb é mo toilse, ac do toilse a déanfar. Agus taibníod do ainseal ó neam, as neartú leis. Agus bí sé i bpianpháis, agus is amlaí ba déine a gúis sé; agus bí a allas mar bead sé as titim cun talaim ina braonta móra folá. Agus nuair a d'éirig sé ón nguí, agus táinig cun na ndeisceabal, fuair sé ina scoilad iad le brón, agus dúirt sé leo, Cad é an corlad seo oraid? Éirigí agus déanaigí urnaí ionas nac dté sib i gcait. Agus le linn cainte dó, féac, an slua, agus an té a raib lúdas air, duine den dáréas, as siúl rompu, agus é as druioim le híosa go bpóspad sé é. Ac dúirt íosa leis, A lúdas, an le pós atá Mac an duine á brat asat? Agus nuair a conaic an dream a bí leis cad é a tiocpad as, úradar, A Tiarna, an mbuailpimíod leis an gclaíom? Agus buail duine acu seirbiseac an ardasair, agus bain sé an leatcluas deas de. Ac d'freadair íosa agus dúirt, ligigí liom an méid seo. Agus cuir sé a lám ar an gcluais, agus leigead sé é. Agus dúirt íosa

le huactaráin na sagart, agus le ceannpoirt an teampaill, agus leis na seanóirí a táinig cuige, an dtáinig sib amach, mar a tíoceadh sib in aghaidh bitúnaigh, le claimte agus le cliacha? Nuair a bhínn gach lá aghaidh sa teampall, níor sín sib lámh im éadan: ach is liú an uair seo, agus cumacht an dorcadais.

Sabodar ansin é, agus rugadar leo é, agus tugadar isteach i rteach an arosagairt é. Agus lean peadar i bpaio ina dhiaid. Agus nuair a lasadar tine i lár na cúirte, agus iad ina suí le céile, suis peadar ina measc. Ach conaic cailín áiríte é agus é ina suí cois na tine, agus o'fhéach sí go ginn air, agus dúirt sí, bí an fear seo ina cuideachta fós. Agus séan sé é, á rá, á bean, níl don aithe agam air. Agus tamall beag ina dhiaid sin conaic duine eile é, agus dúirt, is díob siúd tusa fós. Agus dúirt peadar, á duine, ní díob mise. Agus faoi tuairim uaire an cloig ina dhiaid sin, deardais duine eile go dána, á rá, i bpirinne bí an gíolla seo leis fós: óir is gaililéach é. Ach dúirt peadar, á duine, ní tuigim cad é adeir tú. Agus i bpaiteadh na súl, nuair a bhí an focal ina béal, glaoigh an coileach. Agus tiontaigh an tiarna eart, agus o'amarc sé ar peadar. Agus cuimnigh peadar ar briahtar an tiarna, mar a dúirt sé leis, sula nglao an coileach, seanfadh tú mé trí huair. Agus cuais peadar amach, agus goil sé go gear goirt.

Agus na fir a raibh íosa faoi gheimh acu, bíodhar ag déanamh magaidh faoi, agus á buala. Agus cuireadar púicín air, agus buaileadar

san aghaidh é, agus o'fapraíodar de, á rá, Déan fáidheadóireacht, cé hé a buail tú? Agus is iomaí ruid eile adúradar go diamaslach ina aghaidh. Agus com luach agus táinig an lá, cruinnigh seanóirí an pobail, agus huactaráin na sagart, agus na scríobaithe le céile, agus tugadar isteach ina n-ardcomhairle é, á rá, an tú an Críost? Inis dúinn. Agus dúirt sé leo, Má insim daoibh, ní creidfidh sib mé: agus má fapraímse sib, ní tabarfaid sib freagra, ná ní scaoilfid sib mé. As seo amach beid Mac an duine ina suí ar deasláim cumachta Dé. Dúradar uile go léir ansin, an tú Mac Dé mar sin? Agus dúirt sé leo, is sib atá á rá gur mé. Agus dúradar, Cad í an fearom atá agaim ar tuilleadh fianaise? Óir eualamar as a béal féin é.

DÉARDAOIN ROIMH CÁISC.

m. sm. 23, 56, 64; ecs. 24. 1-11; eoin 17.
t. sm. 116; ecs. 16. 2-15; eoin 13. 1-35.

AN ORDA.

A Oíla uilecumachtais, síormartanaigh, a cuir eugaim, le grá agus le hansacht don cine daonna, do Mac, an slánaiteoir íosa Críost, go nglacadh sé air féin an scolainn, agus go bfulaingeadh sé bás ar an gcrois, ionas go leanadh an cine daonna uile eiseamláir a mhór-umlaíochta; Deonais go trócaireach dúinn eiseamláir a foighne á leanúint agus beidh rann-páirteach ina aiséirí; tríosean íosa Críost an otiarna. Áiméan.

A **Ó**LA UILECUMÁCTAIS, SÍORMARTANAIŞ, NAĆ
 OTUGANN FUAĆ O'AOH NÍ OÁ NDEARNA TÚ,
 AGUS A MAITEAS A PEACAÍ DO ŞAC DUINE ATÁ
 AITRÍOC; Cum AGUS CRUĆAIS CROÍ NUA COM-
 BRÚITE IONAINN, IONAS ŞO ŞCAOHIMIO MAR IS
 CÓIR ÁR BPEACAÍ, AGUS ŞO N-ADMAÍMIO ÁR
 SUARACAS, AR MOD ŞO BPAIŞIMIO UAIT, A **Ó**LA
 UILECRÓCAIRIŞ, FUAŞCAILT AGUS MAITÍUNAS IOM-
 LÁN ŞAN EASPA; TRÍ ÍOSA CRÍOST ÁR OTIARNA.
 ÁIMEÁN.

AN EPISTIL.

1 COIR. 11. 23.

A R ÉAOB MÉ LIÚ, IS ÓN TIARNA A FUAIR MÉ É,
 ŞUR ŞLAC AN TIARNA ÍOSA ARÁN, AN OÍCE
 CÉANNA AR BRAITEAD É; AGUS O'ALTAIŞ SÉ É,
 AGUS BRIS SÉ É, AGUS DÚIRT, ŞLACAISI, ITISI;
 IS É SEO MO CORP, A BRISTEAR AR BUR SON:
 DEANAISI É SEO MAR CUIMNE ORM. ŞLAC
 SÉ MAR AN ŞCÉANNA AN CAILIS, NUAIR A BÍ A
 SUIPÉAR ITE AISE, Á RÁ, IS Í AN CAILIS SEO AN
 TIOMNA NUA IM FUIL: DEANAISI SEO, OÁ MÍNICE
 A ÓLAS SIÚ Í, MAR CUIMNE ORM. ÓIR OÁ
 MÍNICE A ITEAS SIÚ AN T-ARÁN SEO, AGUS A ÓLAS
 SIÚ AN CAILIS SEO, BÍONN BÁS AN TIARNA Á
 TAISPEÁINT AGAIB, ŞO OTÍ ŞO OTAGA SÉ. CIBE,
 OÁ BRÍ SIN, A ITEAS AN T-ARÁN SIN AGUS A ÓLAS
 AN CAILIS SIN AN TIARNA ŞO NEAMFÍUNTAĆ,
 BEIÓ SÉ CIONTAĆ Í ŞCORP AGUS Í BPUIL AN TIARNA.
 AC SCRÚDAIÓD DUINE É FÉIN, AGUS ŞO MB'AMLAÍD
 A O'ÍOSPAD SÉ AN T-ARÁN ÚD AGUS A O'ÓLPAD SÉ
 AN CAILIS ÚD. ÓIR AN TÉ A ITEAS AGUS A ÓLAS

ŞO NEAMFÍUNTAĆ, BÍONN A BREITÍUNAS FÉIN Á
 ITE AGUS Á ÓL AISE, Ó NAĆ N-AITNÍONN SÉ CORP AN
 TIARNA. IS IOMAÍ DUINE LAŞ AGUS BREOITE
 ORAIB OÁ BRÍ SIN, AGUS IS IOMAÍ DUINE INA
 CÚOLAÓ. ÓIR OÁ OTUGAIMIS BREIT ORAINN FÉIN,
 NÍ CUIRPÍ BREITÍUNAS ORAINN. AC NUAIR A
 CUIRTEAR BREITÍUNAS ORAINN, IS É AN TIARNA
 ATÁ AS CUR SMAĆTA ORAINN, IONAS NAĆ OTABARPAÍ
 OAOBREIT ORAINN Í ŞCUIDEACTA AN TSAOIL.
 AR AN ÁDAR SIN, A BRÁITRE, NUAIR A ÉAGANN SIÚ
 LE CÉILE Á ITE, PANAIŞÍ LENA CÉILE. AGUS MÁ
 BÍONN OCRAŞ AR DUINE AR BIT, ITEAD SÉ SA
 BAILE; IONAS NAĆ RAIB BUR OTEACT LE CÉILE
 INA ÁDAR OAOBREITE. AGUS CUIRPÍD MÉ AN
 CUIO EILE Í OTREOIR NUAIR A TIOPRAS MÉ.

AN SOISCÉAL.

nm. LÚCÁS 23. 1.

O'ÉIRIŞ AN SLUA ACU AR PAÓ, AGUS RUGADAR
 CUN PÍOLÁIO É. AGUS TOSAÍODAR AR NITE
 A CUR INA LEIT, Á RÁ, FUAIREAMAR AN FEAR SEO AS
 CUR AN CINE AR BEALAC A N-AIMLEASA, AGUS AS
 CROSAÓ AR DAOINE CÍOS LÁIME A TABAIRT DO
 CÉASAR, AGUS É Á RÁ ŞUR CRÍOST RÍ É FÉIN.
 AGUS O'FIAFPRAIŞ PÍOLÁIO DE, Á RÁ, AN TUSA
 RÍ NA NŞIÚDÁC? AGUS O'FREAGAIR SÉ É AGUS
 DÚIRT, IS TÚ ADÉIR É. DÚIRT PÍOLÁIO ANSIN LE
 HUACTARÁIN NA ŞAGART AGUS LEIS NA DAOINE, NÍ
 PAIŞIM DON LOCT SA DUINE SEO. AC NÍ DEARNA
 SIN AC CUR LENA BPIOC, AGUS IAD Á RÁ, BÍONN
 SÉ AS TÓŞAIL IARÓISE Í MEASC NA NDAOINE, AGUS
 É AS TEAGASC AR FUAIO TÍRE LÚDAÍ UILE, AS

tosú ón nGaililé go dtí an áit seo. Nuair a chuala Píoláirí faoi Gaililé, o'fíapraígh sé ar Gaililéad an fear. Agus com' luath agus o'aitin sé go raib sé faoi breitiúnas Ioruaít, cuir sé cun Ioruaít é, ó bí seisean pós in Iarúsalem faoin am sin. Agus nuair a conaic Ioruaít Íosa, bí an-ádas air; óir b'fada a bí sé ag súil lena feiceáil, de b'ri gur chuala sé trácht air go minic; agus bí súil aige go bfeicfeadh sé míorúilt éigin á déanamh aige. Cuir sé ansin ceisteanna air ina lán briathar; ac níor tug sé freagra ar bít air. Agus bí uachtaráin na sagart agus na scríobaithe ina seasamh, agus iad á ciontú go dian. Agus rinne Ioruaít agus a cuib saighdiúirí fonóirí faoi, agus tugadh tarcaisne dó, agus cuireadh éadac daite air, agus cuireadh ar ais cun Píoláirí é. Agus rinneadh cairdeas an lá sin idir Ioruaít agus Píoláirí: óir bíodh ina naimhde dá céile roimhe sin.

Agus cruinnigh Píoláirí uachtaráin na sagart agus na ceannpoirt agus na daoine le céile, agus dúirt sé leo, Tug sib an fear seo cugam mar duine a bíos ag cur na ndaoine ar bealach a n-aimleasa: agus féadaisí, tar éis dom a ceistiú in b'ur b'fianaise, ní bfuair mé an duine seo ciontaí sna níte a cuireas sib ina leit: agus ní lú nac bfuair Ioruaít: óir cuir mé aige sib; agus féadaisí, níl don ní déanta aige a tuilleas bás. Ar an ábhar sin smaectóirí mé agus scaoilfí mé saor é. Óir b'éigean dó príosúnac a scaoileadh saor cucu in am na féile. Agus glaothar uile go léir o'don guth, á rá, Glan as an tsli é seo, agus scaoil

cugainn Barabbas (duine a bí curta i bpríosún mar gheall ar ceannairc a rinneadh sa cáthair, agus mar gheall ar dúnmarú). Agus labhair Píoláirí leo arís, agus é ag iarraidh Íosa a ligean saor: ac glaothar os ardo, á rá, Céas é, céas é. Agus dúirt sé leo an treas uair, Cad aige, cad é an t-olc atá déanta aige? Ní bfuair mé cúis bás ann: smaectóirí mé é dá b'ri sin, agus scaoilfí mé saor é. Agus cuireadh go dian ina éadach, ag glaoch in ardo a n'guth, ag iarraidh go gceasfaí é. Agus buaigh a nglórta agus glórta uachtarán na sagart. Agus tug Píoláirí mar breith go ndéanfaí an ní o'iarraadh air. Agus scaoil sé saor cucu an duine a cuireadh i bpríosún mar gheall ar ceannairc agus ar dúnmarú, an duine a o'iarraadh; ac tug sé Íosa doibh cun a dtail a imirt air.

Agus nuair a seoladh leo é, rugadh ar duine ó Cúrené dard ainn Siomón, a bí ag teacht isteach ón tuath, agus cuireadh an croc airsean cun í a iompar i ndiaidh Íosa. Agus bí slua mór daoine á leanúint, agus mná, agus iad ag caoinghol agus ag déanamh trua dó. Ac o'iompaigh Íosa cucu, agus dúirt sé, á mionacha Iarúsalem, ná bigí ag sol ar mo sonsa, ac ar b'ur son féin, agus ar son b'ur gclainne. Óir féadaisí, tá na laetanta ag teacht ina ndearfaidh siad, is doibhinn dá bfuil aimhirí, agus do na broinntes nár rug clann, agus do na cíoca nár tál. Tosóirí siad ansin ar a rá leis na sléibhte, Titigí anuas orainn; agus leis na choic, Cumdaigí sinn. Óir má déanairí mar sin san adomao úr, cad é a déanfar san

aomao críon? Agus bí beirt eile, a bí ina scoirpiḡ, a seolaḡ in éineacṡ leis go scuirpí cun báis iad. Agus nuair a sroiceadar an áit ar a dtugtar Calḡaraí, céasadar ansin é, agus na coirpiḡ, tuine ar a lámh deas, agus an tuine eile ar a lámh clé. Dúirt Íosa ansin, a áṡair, maicṡ d'óib; óir níl a fíós acu cao é acá a déanamṡ acu. Agus roinneadar a cuio éadais eatarṡu féin, á scur ar cranna. Agus bí na daoine ina seasamṡ as féacaint. Agus bí na huacṡtaráin fós leo as tabairt tarcaisne d'ó, á rá, Saor sé daoine eile; saoraḡ sé é féin, más é an Críost é, tuine topa Dé. Agus bí na saigṡiúirí mar an gcéanna as maḡaḡ faoi, as teacṡ cúise, as tairiscint finéasra d'ó, agus iad á rá, Más tú Rí na nḡiúdaṡ, saor tú féin. Agus bí scríobinn a cúise scríopa os a cionn i litreacha ḡréigise, agus lairvine, agus eabraise, is é seo Rí na nḡiúdaṡ. Agus tuine de na coirpiḡ a crocaḡ tug sé masla d'ó, á rá, Más tú an Críost, saor tú féin, agus sinne. Ac d'freaḡair an tuine eile, agus tug sé acasán d'ó, á rá, An amlaḡ nac bfuil eagla Dé ort, agus tú faoin daorbreicṡ céanna? Sinne, go veimín, sa ceart; óir is as díol a bfuil déanta againn acáimio: ac ní dearna an fear seo mígníomṡ ar bit. Agus dúirt sé le hÍosa, a tiarna, cuimníḡ ormsa nuair a tiocfas tú i do ríocṡ. Agus dúirt Íosa leis, go fírinneacṡ a veirim leat, beidṡ tú im f'ocairse imiu i bparrṡas.

Agus bí sé timpeall an séu huair: agus leat d'orcadṡas ar an talamṡ uile go dtí an

naoú huair. Agus d'orcadṡ an ḡrian, agus réabaḡ brat an teampaill trína lár. Agus ḡlaois Íosa de ḡuṡ ard, agus dúirt sé ansin, a áṡair, toirḡrím mo spriḡ i do lámha: agus nuair a cónaic an ceantúir cao é a árla, tug sé ḡlóir do 'Día, á rá, go veimín b'fírean an fear seo. Agus na daoine uile a cruinnisḡ le céile as féacaint ar an raḡarc sin, nuair a cónaic siad ar árla, buail siad a n-uṡṡ agus d'filleadar. Agus a luṡṡ aiteantais, agus na mná uile a lean é ón nḡaililé, seasadar i b'pad uaidṡ, as féacaint ar na nite sin.

AOINE AN CÉASTA.

m. Sm. 22: ḡen. 22. 1-18; eom 18.

t. Sm. 40, nó 23, 31, 130; Ísáí. 52. 13-53 veireadṡ; eom 19. 31-veireadṡ, nó 1 p'eat. 2. 11-veireadṡ.

NA HORTANNA.

A 'Día uilecumacṡais, acáimio ort féacaint go dáimíúil ortu seo do clann, ar toilisḡ ár d'tiarna Íosa Críost ar a son beicṡ á bracṡ, agus á tabairt i lámha d'rocṡhaine, agus bás a fulaingṡ ar an ḡcrois, an té a maireas i ríocṡ mar don leatsa agus leis an n-aomṡ-spiorad, in buir naon-'Día go veo, trí saol na saol. Áiméan.

A 'Día síoraí na ḡcumacṡ, a mbíonn comṡcorp uile na n'eaglaise á rialú agus á naomú as do spiorad; ḡlac lenár n-acáimíocṡ agus lenár n-urnaite, a toirḡrímio i do láṡair ar

son gac aicme doaine dá bfuil ro eaglais naofa, ar nós go ndéana gac ball den eaglais céanna, ina ghnó agus ina gairm, seirbhís óilis, diaga duitse; trinár dTiarna agus ár Slánaitheoir Íosa Críost. Áiméan.

A Óia na trócaire, ós tú a rinne an Ádamhlann, agus nac fuat leat don ní dá ndearna tú, agus nac mian leat go bfaigeadh an peacad bás, ac go n-iompód sé agus go mairfeadh sé; Déan trócaire ar do sean-pobal Iosrael, agus ar gac duine nac aithnío do tú mar noctar tú i Soiscéal do Mhic; bain díobh gac aineolas agus cruas croí, agus tarcaisne do do briahtar; agus tabhair abaille cun do bhanracha iad, a Tiarna beannaíte, ar nós go raib siad ina n-aon tréad amáin faoin aon doire amáin, agus is é an tdoire sin Íosa Críost ár dTiarna, a maireas i ríocht mar aon leatsa agus leis an Spiorad Naomh, aon Dia amáin, trí saol na saol. Áiméan.

A Óia uilecumáctaiḡ, síormarctanaiḡ, nac otugann fuat o'aon ní dá ndearna tú, agus a maiteas a peacaí do gac duine atá aithríoc; Cum agus cruḡaiḡ croí nua com-brúite ionainn, ionas go gcaoinimid mar is cóir ár bpeacaí, agus go n-admáimid ár suaracas, ar móð go bfaigimid uait, a Óia uiletrócairiḡ, fuascailt agus maithiúnas iomlán gan easpa; trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

ead. 10. 1.

Dála an olí, ó nac mbíonn aige ac scáil na sochar atá le teacht, agus ní hiaḡ na sochar ina gcló péin, ní féidir leis trí na hiochairtí sin, a bíod á síor-iobairt ó bliain go bliain, an dream a tḡ cūcu a comhlionad: óir dá mb'amlaid, nac stadfaí dá n-iobairt? De bñi, com luat agus a glanfaí an luēt adarta, nac mbeadh an peaca aḡ goilliúint ar a gcomsias a tuilleadh. Ac is amlaid bíonn na peacaí á gcur i gcuinne gac bliain sna hiochairtí sin. Óir ní féidir é go dtóḡfaḡ fuil tarb agus gabar na peacaí. Deir sé, dá bñi sin, agus é aḡ teacht ar an saol, íobairt ná opraíl níor toiliḡ tú, ac o'uillmaḡ tú corp dom: In iobairtí loiscthe agus in iobairtí ar son peaca ní raib dúil aḡat: Is é dúirt mé ansin, féac, táim aḡ teacht (in imleabhar an leabair tá sé scríofa i mo taob) go ndéana mé do toil, a Óia. Nuair adúirt sé tuas, íobairt agus opraíl agus íobairt loiscthe agus íobairt ar son peaca níor toiliḡ tú, ná ní raib dúil aḡat iontu, a bños á n-opraíl de réir an olí: dúirt sé ina diaid sin, féac, táim aḡ teacht go ndéana mé do toil, a Óia. Cuirteann sé an céad ní ar ceal, go gcuire sé an dara ní ar bun. Agus is trí an toil céanna a naofar sinn, trí corp Íosa Críost a iobrad den aon uair amáin go deo. Agus seasann gac sagart aḡ preastal go laetúil aḡus aḡ opraíl go minic na n-iobairtí céanna,

nao péirí leo coíce na peacaí a díbirt: ac is amháir d'íobair an fear sin don íobairt amáin ar son peacaí go deo, agus suig sios ansin ar deasláim Dé; agus é ag fanacht uair seo amac go gcuirtear a naimde mar stól faoina cosa. Óir is leis an don íobairt amáin a críochais sé go deo an dream a naofar. Tugann an Spiorad Naomh fós fianaise air sin dúinn: óir i n-íobairt a rá ar dtús, is é seo an conrad a déanfas mé leo i n-íobairt na laetanta úr, adeir an Tiarna; Cuirfid mé mo dílte isteach ina gcroí, agus scríobfaid mé ina n-intinn iad; agus ní cuimneoid mé a tuilleadh ar a bpeacaí ná ar a gcoireanna. An áit a maítear iad seo, níl fearóm a tuilleadh le h-íobairt ar son peaca. Tá brí sin, a bhráire, ó bhíonn d'ánacht agamh cun dul isteach san ionad is naofa trí fuil Íosa, trí an tslí beo úrnua a coisric sé dúinn trí an mbrat, is é sin trína feoil; agus de brí go bhfuil agamh ardsagart os cionn tí Dé; d'ruidimis i n-sar le croí fírimheac agus le lánchinntheacht creidim, agus an ní croite ar ár gcroí a cosnaíos iad ó droc-coimsias, agus ár gcoirp nite le huisce glan: coinnimis greim daingean doct ar adháil ár gcreidim; óir is iontaofa an té a gheall: agus bíod aird agamh ar a céile ag gríosú a céile cun grá, agus cun dea-ghníomarta; gan stad de cruinniú le céile, mar is gnách le dream áirithe; ac ag spreagadh a céile cuige; agus go mba móide a déanfaid sib sin, agus a foiscead agus a feiceann sib an lá ag d'ruidim linn.

AN SOISCÉAL.

nm. eoin 19. 1.

Tá brí sin glac píoláir Íosa, agus sciúrsáil sé é. Agus d'fís na saigdiúirí coróin spine, agus cuireadh ar a céann í, agus cuireadh brat corcra air, agus dúradar, Sláinte, a Rí na n-Íúdaic! Agus gabhadar de bosa air. Ansin cuais píoláir amac arís, agus dúirt sé leo, féadaisí, táim á tabairt amac eugaid, ionas go dtuige sib na bpeaisim don coir ann. Táinig Íosa amac ansin, agus an coróin spine agus an brat corcra air. Agus dúirt píoláir leo, féadaisí, an duine! Ar an ábhar sin, nuair a éonaic uaetaráin na sagart agus na hoifisig é, glaothar, á rá, Céas é, céas é. Dúirt píoláir leo, Tugaisí féin lib é agus céasaisí é: óir ní faigimse coir ar bit ann. D'freaigair na Íúdaic é, Tá dlí agamh, agus de réir an dlí sin tá an bás tuillte aige, de brí go ndearna sé Mac Dé de féin. Nuair a éala píoláir an caint sin, ba mó a glac sé eagla; agus cuais sé amac arís i gcúirt an bheitiúnais agus dúirt le hÍosa, Cá has duitse? Ac níor tug Íosa don freagra air. Ansin dúirt píoláir leis, Nacl labróir tú liom? nacl bhfuil a fíos agat go bhfuil ar cúmas dom do céasadh, agus go bhfuil ar cúmas dom do scaoileadh saor? D'freaigair Íosa, Ní beadh don cúmas agat im agair, mura dtugtaí duit é ó neamh anuas: uime sin, an té a tug ar lámh duit mé, is mó a peaca. Bí ponn ar píoláir ina díar sin Íosa a saoradh: ac glaois na Íúdaic á rá, Má scaoileann tú

an duine sin, ní cara do Céasar tú: gac duine a déanas rí de féin is as cur in asair Céasair atá sé. Arna éluinstin sin do píoláir, tug sé íosa amac, agus suis sé síos sa cátaoir breitúnais, in áit ar a dtugtar an tsráir, agus Sabbata in Eabrais. Agus ba é lá ullmaite na Cásca a bí ann, tuairim an séu huair: agus dúirt sé leis na Siúdais, féacaigi, bur Rí! Ac glaothar, beir uainn é, céas é. Dúirt píoláir leo, an é bur Rí a céasas mé? O'pneasair uachtaráin na sagart, níl aon rí againn ac Céasar. Tug sé dóib ansin é le céasad: agus glaothar íosa, agus rugthar leo é.

Agus o'imis sé amac, agus é as iompar a croise, go dtí áit ar a dtugtar áit cloisinn, dá ngairtear Solgota as Eabrais: mar ar céasathar é, agus beirt eile in éineact leis, duine ar gac taobh de, agus íosa i lár bail. Agus scríob píoláir teideal, agus cuir sé ar an gcrois í. Agus is é a bí scríofa, ÍOSA NASARÚA RÍ NA nSIÚDÁC. Agus léig a lán de na Siúdais an teideal sin: óir bí an áit inar céasad íosa cóngarac don cátair: agus bí sí scríofa in Eabrais, agus i nGréigis, agus i Latin. Ansin dúirt uachtaráin sagart na nSiúdác le píoláir, ná scríob, Rí na nSiúdác, ac go ndúirt sé, is mise Rí na nSiúdác. O'pneasair píoláir, an ní atá scríofa again, tá sé scríofa again. Agus tóg na saighdiúirí éadaí íosa, nuair a bí sé céasta acu, agus roinneadh ina gceitre codanna iad, cuid do gac saighdiúir; agus a ionar mar an gcéanna: agus is amhlaidh bí an

t-ionar san fudál ann, agus é pite ar pad óna barr. Ar an ábar sin dúradar le céile, ná réabaimis é, ac cuirimis ar chranna, cé leis é: ionas go gcomhlíonfaí an Scrioptúr, adeir, Roinneadh m'éadaí eatarthu, agus cuireadh mo clúdac ar chranna. Mar sin a rinne na saighdiúirí. Ac bí ina seasam in aice na croise íosa a máthair, agus deirfiúr a máthar, Máire bean Cleopais, agus Máire Magdaléne. Agus nuair a conaic íosa a máthair, agus an deisceabal dár tug sé grá ina seasam ina haice, dúirt sé lena máthair, a bean, féac, do mac! Ansin dúirt sé leis an deisceabal, féac, do máthair! Agus ón uair sin amac tug an deisceabal sin cun a teaglais féin í. Ina diaid sin, ó bí a fios as íosa go raib gac ní críochnaite, ionas go gcomhlíonfaí an Scrioptúr, deir sé, Tá tart orm. Bí soiteac ann agus é lán o'pneasra: agus cuireadh sponc lán den pínéagra ar miosóip, agus síneadh cun a béil é. Agus nuair a glac íosa an pínéagra, dúirt sé, Tá críochnaite. Agus crom sé a ceann, agus tug sé a anam uaid.

Is é rinne na Siúdais, siocair lá an ullmaite a beir ann, ionas nac bpanpad na coirp ar an gcrois ar an Sabóir (óir ba ardféile an lá Sabóir sin), o'iarradh ar píoláir go mbrisfí a lorgaí, agus go mbéarfaí as iad. Táinig na saighdiúirí dá réir sin, agus briseadh lorgaí an céad duine, agus lorgaí an duine eile a céasad in éineact leis. Ac nuair a tángadh cun íosa, agus conaiceadh go raib sé marb ceana féin, níor briseadh a lorgaí-sean: ac toll duine de na saighdiúirí

A ÉAOB le sleá, agus ar an láthair táinig fuil agus uisce amac as. Agus tug an té a conaic é fianaise, agus is fíor a fianaise: agus tá a fíor aige gur fíor a briastra, ionas go scribeoead sibse. Oir rinnead an méir sin ionas go scomhionfaí an Scrioptúr, Cnám de ní bhrisfear. Agus deir Scrioptúr eile fós, féacfaid siad ar an té a crolladar.

OÍCE CÁSCA.

m. Sm. 34: secl. 9. 9-12; Lúcas 23. 50-veiread.
c. Sm. 18. 91: iób 10. 21-27; eoin 2. 13-22.

AN ORDA.

DEONAIŠ, a tiarna, de réir mar baistead sinn i mbás do Míic beannaite ar slánaiteoir Íosa Críost, go ndéanamuid ar an nós céanna ár mianca truaillite a bású de síor ar cuma go sguirtear maraon leis sinn; agus go ngluaisimid trío an uaiš agus trí geata an báis go dtí ár n-aiséirí ádasac; ar son luaiócta an té a fuair bás, agus a aólacá, agus a d'aiséirí ar ár son, do Míac Íosa Críost ár otiarna. Áiméan.

¶ Le rá ar maidin an lae seo.

A OIA uilecúmaétaí, síormarcanaiš, nac otugann fuat o'don ní dá ndearna tú, agus a maiteas a peacaí do gac duine atá aicríoc; cum agus cruataí croí nua combrúite ionainn, ionas go gcaoinimid mar is cóir ar bpeacaí, agus go n-áomáimid ár suaracas, ar mhó go

bpaigimid uait, a Oia uiletrócairí, fuascailt agus maiteánas iomlán gan easpa; trí Íosa Críost ár otiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

1 peao. 3. 17.

IS FEARR daoib, más amlaid a coilig Oia, fulaingt ar son na ndéa-ghníomarta, ná ar son na ndroéghníomarta. Oir o'fulaing Críost fós don uair amáin ar son na bpeacaí, an fíreán ar son na neamfíreán, go dtabarrad sé cun Dé sinn; a cuiread cun báis de Éaoib na colainne, ac a beod de Éaoib an Spioraid; agus is sa rioct sin a cuaiš sé agus a seanmóirí sé do na spríoi a bí i bpríosún, a bí easumal tráit dá raib, nuair a bí Oia as panaect go fada foigheac i laetanta naoi, an fáir agus bíotas as ullmú na hAice, mar slánaíod beagán, is é sin le rá, ohtar anam, le huisce. Bíonn an baiste, an tsamail atá as freagairt do san, dár slánú-na fós (ní le glanad salaicair na colainne, ac le freagairt dea-comsiada i láthair Dé,) trí aiséirí Íosa Críost: a cuaiš istead ar neam, agus atá ar lámh deas Dé; agus a sguirtear aingil agus urraí agus curhácta faoina céannas.

AN SOISCÉAL.

nín. maésa 27. 57.

NUAIR a táinig an trádnóna, táinig duine saibhir ó árimatéa darr ainm Íosaf, a bí fós ina deisceabal as Íosa: cuaiš seisean cun píoláir, agus o'iarr sé corp Íosa air.

D'ordaig póláir ansin go dtabairfá an corp dó. Agus glac lósar an corp, agus o'pill sé i líneadac glan é, agus cuir sé ina tuama nua féin é, a bí gearrta i gearraig aige: agus o'iontaig sé leac mór tar béal an tuama, agus o'imig sé. Agus bí Máire Magoaléne, agus an Máire eile ann, ina suí os comair an tuama. Agus lá arna mharac, an lá tar éis an ullmáite, bí uachtaráin na sagart agus na fairisínig cruinnithe le céile i láthair póláir, agus dúradar, a Tiarna, is cuimhin linn go ndúirt an mealltóir úr, agus é beo, i gceann trí lá éireoir mé arís. Tabair ordú dá bñ sin gearra a cur ar an tuama go dtí an treas lá, ar eagla go dtaga a deisceabail san oíche agus go ngoirde siad é, agus go mba measa an meallad deireanac ná an céad meallad. Dúirt póláir leo, Tá gearra agaid: imigí, daingnigí é mar is fearr is féidir lib. O'imíodar mar sin, agus daingníodar an tuama, ag cur séala ar an leac, agus ag cur gearra san áit.

DOMNAIC CÁSCA.

m. Sm. 2, 113: ecs. 12. 1-14, nó 15. 1-18: taisp. 1. 4-18.
t. Sm. 118: isái. 51. 1-16, nó ecs. 14. 5-deiread; eoin 20.
11-23, nó Róm. 6. 1-13.

AN ORTA.

A' d'ia uilecumáctais, ós tú, trí o'Donmáic Íosa Críost, a sárai an bás agus a' d'oscail dúinn geata na beata síoraí; larraimid go humál ort, pé mar tagann tú romainn le do

grásta sámiúil ag cur mianca maíte istead inár n-aighe, cabair gan staon a tabairt dúinn cun críoc maíte a cur ar na mianca céanna; trí Íosa Críost ár o'Tiarna, a maireas i ríocht maraon leatsa agus leis an Spiorad Naomh, don Dia amáin go deo, trí saol na saol. Áiméan.

AN EIPISTIL.

col. 3. 1.

Uime sin, má ardaíod i bfoicair Críost sib, bíod a bfuil neamái á lorg agaid, san áit ina bfuil Críost ina suí ar deis Dé. Cuirigí dúil ina bfuil neamái, gan spéis ina bfuil domanda: óir tá sib marb, agus tá bur mbeata i bfolac i bfoicair Críost i n'Dia. Nuair a foilseofar Críost, ar mbeata na, ansin foilseofar sibse mar an gceanna i nglóir ina foicair. Cloigí, mar sin, bur mbail domanda; drúis, neamglaine, dúil mírialta, ainmían, agus saint—is íol-a'oraó í sin—; is tríotusan a tagann díoltas Dé ar clann na heasumlaíocta: agus is iontusan, leis, a siúil sibse tráte, nuair a mair sib iontu.

AN SOISCÉAL.

nám. eoin 20. 1.

An céad lá den tseachtain, tagann Máire Magoaléne go moe ar maidin, agus an dorcad ann fós, go dtí an tuama agus feiceann sí go raib an leac tógta ón tuama. Riteann

sí ansin, agus tagann sí mar a raib Síomón
 Peavóar, agus an veisceabal eile, vár tug
 Íosa grá, agus veir sí leo, tógadóar an Tiarna
 as an tuama, agus níl fios againn cár cuireadóar
 é. Mar sin o'imiš Peavóar, agus an veisceabal
 eile, amac, agus cuadóar faoi vhein an tuama.
 Agus bíodóar araon as rit: agus rit an veis-
 ceabal eile ní ba luaithe ná Peavóar, agus ba
 túisce a sroic seisean an tuama; agus as
 cromadó dó agus as féadaint istead, fuair sé
 raóarc ar an línadóac leagta ann; ac ní
 deadais sé istead. Tagann Síomón Peavóar
 ansin á leanúint, agus cuais sé istead sa
 tuama, agus breađnaíonn sé ar an línadóac a
 bí leagta amac, agus an naipcín, a bí timpeall
 a éinn, scarfa ón línadóac, agus é fillte air
 féin in áit ar leit. Ansin cuais an veisceabal
 eile istead, leis, an té táimis ar vótús go
 vótí an tuama, agus conaic sé, agus éireo.
 Óir níor tuisgeadóar fós an Scrioptúr, go
 raib i ndán dó aiséirí ó na mairb. Ansin
 o'imiš na veisceabail ar ais abailte.

¶ Má déantar an Comaoimeac naopa a himneastráil faoi dó,
 Domnac Cáscá, in Eaglais ar bit, is ceadaíte an Orda, an Eipis-
 til, agus an Soiscéal seo a leanas a úsáir le linn an céao éinn.

AN ORDA.

A Óla, a tug o'Donmac do bás na croise
 ar son ár slánaíte, agus a saor ó cumáct
 ár namad sinn trína aiséirí glórmarsan;
 Deonais vúinn bás a fáil sac lá ó peaca,
 ar slí go mairimid go deo ina focairsean i
 lúcair a aiséirí; trí Íosa Críost ár oTiarna.
 Áiméan.

an eipistil.

eah. 13. 20.

Ola na síocána, a tug ar ais ó na mairb
 ár oTiarna Íosa, an táro-doire úo na
 scaora, trí fuil an conarfa síoraí, go ndéana
 sé iomlán sib i nscá dea-obair cun a toil a
 déanam, as oibriú ionaib an ní atá taitneamh
 ina fianaise, trí Íosa Críost; glóir vósan
 go saol na saol. Áiméan.

an soiscéal.

nín. marc. 16. 1.

Agus nuair a bí an tsabóio tarr, ceannais
 máire mlagolene, agus máire mácair
 séamais, agus Sálomé, spíosraí cun teact
 agus é a unscá. Agus tángadóar go mod ar
 mairin, an céao lá den tseactam, go vótí an
 tuama, le héirí gréine. Agus bíodóar á rá lena
 céile, Cé a iontós an leac vúinn ó véal an
 tuama? Agus as féadaint vóib, tugadóar faoi
 deara go raib an leac iontaíte: óir bí sí
 an-níór. Agus as vól istead sa tuama vóib,
 conaiceadóar an t-ógánac ina suí ar taob na
 láime veise, agus brat seál air; agus táimis
 uapás ortu. Agus vúirt seisean leo, ná
 bíod uapás oraib: tá sib as long Íosa Nasaróda,
 an té a céasá: v'éirí sé; níl sé anseo;
 féadaisí an áit inar cuireadóar é! Ac imisí,
 insisí dá veisceabail agus do Peavóar go
 vfuil sé as vól romaib go vótí an shailé:
 feicfid sib ansin é, mar a vúirt sé féin lib.
 Agus o'imíodóar amac go tapaid, agus

ceítead ar ón tuama; óir bí críteagla agus uapás ortu; agus níor labraíod ar focal le haon duine ac an oiread; óir bí scanrad ortu.

LUAN CÁSCA.

m. Sm. 16: Ísai. 38. 9-20; Lúcas 24. 1-12.
 T. Sm. 30: Ísai. 12; 1 Peav. 1. 1-12.

AN ORDA.

A DIA Uilecumáctais, ós tú, trí o' don-mac Íosa Críost, a sárais an bás agus a o'scail dúinn geata na beata síoraí; larraimis go humal ort, pé mar a tagann tú romáinn le do grásta sainiúil as cur mianta maíthe isteach inár n-aigne, cabair san staon a cabairt dúinn cun críoch maí a cur ar na mianta céanna; trí Íosa Críost ár o' tiarna, a maireas i riocht maraon leatsa agus leis an Spiorad Naomh, don Dia amáin go deo, trí saol na saol. Áiméan.

AN EPISTIL.

Sníom. 10. 34.

O'OSCAIL Peav ar a béal, agus dúirt, go fírinneac, is léir dom nac b'féadann Dia do duine seacas a céile: ac go mbíonn glacadh aige, i ngac cime, leis an té a mbíonn a eagla air, agus a cleacáios an ceart. An briatar a cuir Dia cun clainne Íosrael, as fógar deascála síocána trí Íosa Críost (is é tiarna ar cáb é)—is eol daoib féin, veirim, an briatar

sin, a craobscaoilead ar fuair lúdea ar fao, agus a tosais ón nGaililé, tar éis an baiste a o' fógar Eoin; conas mar o'ung Dia Íosa Nasarda leis an Spiorad Naomh agus le cumáct: sur gluais sé roime as déanam dea-ghníomhartha, agus as leigheas sac duine a bí paol smaect an diaibail; óir bí Dia leis. Agus táimíone mór b'fínnéite don méir a rinne sé i gcríoch na nGíuad, agus in Iarúsalem; sur cuiread cun báis é, a crocad ar crann. Tós Dia ón mbás é an treas lá, agus tug sé le feiceáil é, ní don pobal go léir, ac o'fínnéite a bí tofa as Dia roim ré, dúinne, a bí as ite agus as ól ina focair tar éis do aiséirí ó na mainb. Agus o'ordaigh sé dúinn labairt leis an bpobal, agus a dearbú surb eisean an té atá cearta as Dia cun beir ina b'reiteam ar beoda agus ar mainb. Is dósan a tugann na fáite go léir fianaise, go bfuil maítiúnas na bpeacá le fáil trína ainmsean as sac aon duine a creideas ann.

AN SOISCÉAL.

nn. Lúcas. 24. 13.

FÉAC, bí beirt dá deisceabail as toul an lá céanna paol déin baile bis darb ainm Emmaús, a bí tuairim is trí picir stáir ó Iarúsalem. Agus bíod as comrá le céile i utad na nite sin uile a tit amac. Agus tarla, agus iad as caint le céile, agus as suaitéad an scéil, sur tarraing Íosa péin ina n-aice, agus sur síúil sé in éineact leo.

AC coisceadh a súile ar a aicint. Agus dúirt sé leo, Céard é an t-ádh cainte atá agaibh, sa siúl daoibh, agus sibh go sruama? Agus o'pneagair tuine acu, darb ainm Cléopas, agus dúirt leis, An é nac bfuil ionat ac deoraí in Iarúsalem, nac eol duit na nite a tit amac ann ar na mallaidh? Agus dúirt seisean leo, Céard iad na nite? Agus dúradarsan leis, Na nite i dtaobh Íosa Nasartha, a bhí ina fáir cumáctas i ngníomh agus i mbriathar, i láthair Dé agus an pobail uile: agus conas a tug uachtaráin na sagart agus ár gceannpoirt ar láim é lena d'ádh cún báis, agus céasadh é. Ac bhí súil againne go mba eisean a bhí cún Iosrael a fuascailt: Tairis sin, is é seo an treas lá ó tit na nite sin amac. Agus pós, bhí mná linn a cuir ionad orainn, tar éis dóibh beir ag an tuama go moe; agus nuair nac bfuairleadar a corp, tángadh, á rá, go bfuairleadar, leis, mar beadh taidream aingeal, adúirt go raib sé ina beatha. Agus cuais roinnt díobh siúd a bhí inár bpoitair go dtí an tuama, agus fuairleadar mar a dúirt na mná: ac ní fuairleadar é féin. Ansin dúirt sé leo, A daoine dícéilí, dúircoíocha cún a ndúirt na fáite a creidiúint! Nárb éigean do Chríost na nite úd a fulaingt, agus dul isteach ina glóir? Agus ag tosú do le Maois, agus leis na fáite uile, míniú sé dóibh a raib sna Scrioptúir uile ina taobh féin. Agus bíodar ag scrúidim leis an mbaile beag a raibhadar ag dul faoina d'áin: agus de réir cosúlacta bhí seisean ag dul ní ba sia. Ac cuireadh taitne air, á rá, fan againne:

Óir tá sé ina trádnóna, agus tá an lá caite ceana féin. Agus cuais sé isteach ag fanacht acu. Agus tarla, nuair a bhí sé ina shuí cún bia ina bpoitair, gur tóg sé an t-arán, agus gur beannais sé é, agus gur brios agus gur tug sé dóibh é. Agus osclaíod a súile, agus o'aitníodar é; agus o'miú sé as a raibhadar. Agus dúradar le céile, nac raib ár gcroí ar lasadh ionainn, nuair bhí sé ag caint linn ar an mbótar, agus é ag míniú brí na Scrioptúir dúinn? Agus o'éiríodar an uair céanna sin, agus o'filleadh go hIarúsalem, agus fuairleadar an t-aon fear deas, agus iad siúd a bhí in éimeacht leo, i bpoitair a céile, agus iad san á rá, Tá an Tiarna éiríte go deimhin, agus taispeáin sé é féin do Síomón. Agus o'insíodar féin ar tit amac ar an tsli, agus conas a o'aitníodar é ar briseadh an aráin.

MÁIRT CÁSCA.

m. Sm. 57: 1sá. 25. 1-9; m. 28. 1-10.
t. Sm. 92: 1sá. 26. 1-19; 1 peat. 1. 13-veireadh.

AN ORDA.

A DÍa uilecumáctais, ós tú, trí o'don-mac Íosa Chríost, a sárais an bás, agus a o'oscail dúinn geata na beatha síoraí; Iarraim do humal ord, pé mar tagann tú romainn le do grásta sáiniúil ag cur miantha maite isteach inár n-aighe, cabair gan staon a tabairt dúinn cún críoch maite a cur ar na

mianta céanna; trí Íosa Críost ár tUtiarna, a maireas i ríocht maraon leatsa agus leis an Spiorad Naomh, don Dia amáin go deo, trí saol na saol. Áiméan.

an eipistil.

gníomh. 13. 26.

A PEARA agus a bhráithre, a clann de shliocht abraicim, agus an méirí agaid ar a bfuil eagla Dé, is daoibhse a cuireadh briathar an tsánaithe seo. Óir na daoine cónaíos in Iarúsalem, agus a rialtóirí, toisc san áitne beir acu airsean, agus san eolas beir acu ar briathar na bpráite a léitear sa Sabóir, comhlionadur a n'úradharsan, agus iad a d'adard. Agus bíodh na bfuairéadur don coir báis ann, d'iarradur ar píoláir a cur cun báis. Agus nuair a bí sa ní a scríobadh ina taobh comhlionta acu, tógadur anuas den croc é, agus cuireadh i dtuama é. Ac d'ardais Dia ó na mairb é; agus bí sé á feiceáil ar fear mórán laetanta acu siúro a táinig in éineacht leis ón nGaililé go hIarúsalem, iad an atá ina bprinnéite do I láthair na ndaoine. Agus táimíone ag fógaire dea-scéil daoibh, conas mar comhlion Dia dúinne, an clann, an gealltanas a tug sé do na sinsir, mar a d'atbeoig sé Íosa; mar atá scríopa, leis, sa dara Salm, is tusa mo m'ac, is inniu a gineas tú. Agus i dtaobh a ardaithe ó na mairb, san filladh a cuilleadh cun truaillite, labhair sé ar an gcuma seo, Tadharpad duit gealltanas naopa diongbáilte Dáibí. Uime sin

dúirt sé i Salm eile, ní ligfir doo don naopa truailliú a feiceáil. Óir, nuair a bí a seirbís déanta ag Dáibí ina ginealaic féin de réir tola Dé, codail sé, agus cuireadh é i bpochair a sinsear, agus conaic sé truailliú: ac an té a tóg Dia suas, ní faca seisean truailliú. Dá b'í sin, a bhráithre, tuigisí gur crío an b'fear seo a fógraítear daoibhse maithiúnas na bpeacaí: agus gur críoisean a saortar sa don duine a creideas ó na cionta go léir, na b'fearaí bur saoradh uachtu de réir reachta m'aois. Seachnaisí, dá b'í sin, sula dtaga oraib an méirí a bfuil trácht air sna práite: féadaisí, a luic tarcaisne, déanaisí ionad, agus téigis in éag; óir tá obair á déanamh agam in bur linn, obair na gcreidfidh sib ar cor ar bit, bíodh go n-inseodh daoine daoibh é.

an soiscéal.

nm. Lúcas 24. 36.

SEAS Íosa féin ina measc, agus dúirt sé leo, Síocáin daoibh. Ac bí scanradh agus críteagla ortu, agus síleadar gur sprío a conaiceadar. Agus dúirt seisean leo, Cao cuige a bfuil buairt oraib? agus cao cuige a bfuil ceisteanna ag éirí in bur gcroí? féadaisí mo lámha agus mo cosa, gur mise atá ann: cuirisí bur lámha orm, agus féadaisí; óir ní bíonn fear ná cnámha ag sprío, mar a feiceann sib a beir agamsa. Agus nuair a dúirt sé an méirí sin, taispeáin sé a lámha agus a cosa doibh. Agus ó bíodar dícreidmeach

fós le corp átais, agus iad ag déanamh ionaí, dúirt sé leo, An bfuil rud ar bith le n-ite agaiú anseo? Agus tugadar dó blúire d'iasc rósta, agus blúire de cíor meala. Agus glac agus o'it sé os a gcómhair. Agus dúirt sé leo, Is iad seo na briatara a labraíós lib, an fáid a bíos fós in búr bpoctair, gurá éigean a bfuil scríopa i reacht Maóis, agus sna fáite, agus sna Sailm, i mo thaoibsa, a comhlíonad. Ansin d'oscail sé a n-intinn dóib, cun na scríoptúir a tuiscint, agus dúirt sé leo, Is amlaíó atá scríopa agus is amlaíó ab éigean don Críost fulaingt, agus aiséirí ó na mainú an treas lá; agus go bpoctópaí ina ainm aitreacás, agus maicéúnas na bpeacáí, do na ciníóca uile, ag tosú ó Iarúsalem. Agus is pinnéite sibse ar na nite sin.

AN CÉAD DOMHNAÍO TÁR ÉIS NA CÁSCA.

m. Sm. 3, 16, 126: Isái. 52. 1-12, nó nós. 13. 9-14; Lúcas 24. 13-35, nó 1 Cor. 15. 1-28.
t. Sm. 111, 116, 117: Isái. 54, nó Esec. 37. 1-14; Eoin 20. 24-veinead, nó Taisp. 5.

AN ORDA.

A ÁTAIR Uilecumáctais, a tug d'adomnac dúinn cun bás a fáil ar son ár bpeacáí, agus cun éirí arís ar son ár saorta; Deonais dúinn laibín an oile agus na hurcódre a cur uainn, ar slí go ndéanaimis seirbís duit de síor le fírinne agus le glaine beata; trína luaidétsan, do m'ac íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

I Cor. 5. 6.

NAC bfuil fíós agaiú, go ntabann beagán laibín trío an taos uile? Dá b'ri sin, sciúraigí amac an seanlaibín, go mba taos úr sib, mar atá sib san laibín ionaib. Óir íobraíó Críost, ár n-uán Cáscá, ar ár son; uime sin, comóraitmis an féile, san an seanlaibín, san laibín an oile agus na hurcódre, ac le harán slim na píorglaine agus na fírinne.

AN SOISCÉAL.

11m. Eoin 20. 19.

TRÁTNÓNA beag an lá sin, an céad lá den tseachtain, agus na voirse dúnta sa teac ina raib na veisceabail cruinníte, ar eagla na n'gíóac, táinig íosa agus seas sé ina measc, agus dúirt sé leo, Síocáim daoib. Agus arna rá sin dó, noct sé dóib a láma agus a taob. Agus bi átas ar na veisceabail, nuair éonaiceadar an Tiarna. Ansin dúirt íosa arís leo, Síocáim daoib: fé mar éir an tAdair uaid mé, cuirimse sibse uaim mar an gcéanna. Agus arna rá sin dó, d'análais sé ortu, agus dúirt sé leo, Glacaisí an Spiorad Naom: na daoime a maicéir sib a gcionta dóib, tá siad maicéir dóib; agus na daoime a b'páir sib a gcionta ortu, tá siad páir sib a gcionta ortu.

AN DARA DOMHNAÍO TÁR ÉIS NA CÁSCA.

m. sm. 120-123, 125: ecs. 16. 1-15, nó ísá. 55; eoin 5. 19-29,
nó 1 coir. 15. 35-veireadó.
c. sm. 81, 84: ecs. 32, nó 33. 7-veireadó, nó ísá. 56. 1-8; eoin
21, nó píl. 3. 7-veireadó.

AN ORDA.

A DÍA uilecumádaí, a tús d'ádhmáic
dúinn go mbeadh sé ina íobairt ar son
peaca, agus ina sampla de beatha díaga againn;
tabair de grásta dúinn glacadh go síorbhuíoch
leis an gcomaoin mórluadmar sin uaid, agus
ar ndícheall a déanamh fad lá cun leanúint
ar long beannaithe a beatha fiornaofasan;
tríosean, íosa Críost ar dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

1 nín. peav. 2. 19.

IS É atá mmolta, duine ag fulaingt doilíosa
trí cuimneamh ar Día, agus é á crá san
éagóir. Óir cén mórmeas é, sibh ag glacadh
leis go foighead agus dorn á bualaí oraid
de bann bur dtuatal? ac má glacann sibh
leis go foighead agus sibh faoi crá ar son
deaghní, is é sin is taitneamhac le Día.
Óir is cuise seo gairead sibh: toisc gur
fulaingt Críost féin ar ár son, trínar fás
sé sampla againn, cun go leanfaí sibh ar a
long: an té nac n'earna peaca, ní mó a fuarctas
cealg ina béal: an té nár maslaig agus masla

á tabairt dó; an té nár bagair oíe agus é
faoi crá; ac a cuais ar ioncaib an té úo a
tugann breit dóir: an té céanna d'iompair
ar gcuid peacaí ina corp féin ar an gcraim,
go mairfimis don fíréantaíocht ar mbeit marb
dúinn do na peacaí; an té gur cneasaíoch
sibh lena cneada. Óir bíodh sibh mar chaoirig
ar fán; ac tá sibh tiontaíte tar n-ais anois
cun doire agus cun easpaig bur n-anamada.

an soiscéal.

nín. eoin 10. 11.

DÚIRT ÍOSA, is mise an tdoire mairt:
tugann an tdoire mairt a anam ar son
na gcaoraí. Ac an fear tuarastail, nac
doire é, agus nac leis féin na chaoirig, peiceann
sé an mactíre ag teacht, agus fágann sé na
chaoirig, agus teiteann sé; agus sciobann an
mactíre iad, agus ruaiseann sé na chaoirig.
Teiteann an fear tuarastail, óir is fear
tuarastail é, agus is cuma leis-sean na
chaoirig. Is mise an tdoire mairt; agus
aitnínn mo cúro féin, agus aithníonn mo cúro
féin mé, fé mar aithníonn an tdaire mé,
agus tugaim m'anam ar son na gcaoraí.
Agus tá chaoirig eile againn, nac mbaineann
leis an gcrao seo: ní mór dom iad a
tabairt, leis, agus éistíodh siad le mo glór;
agus beidh don tréad amáin agus don doire
amáin ann.

AN TREAS DOMHNAÍO TÁR ÉIS NA CÁSCA.

m. Sm. 124, 127-129: Uimh. 22, 1-35, nó 22, 36-23. 26, nó Ísáí. 57. 15-veireadó; Marc. 5. 21-veireadó, nó Gnóimh. 2. 22-veireadó.

τ. Sm. 66: Uimh. 23. 27-24 go veireadó, nó 32. 1-27, nó Ísáí. 59: eomh. 11. 1-44, nó Táisp. 2. 1-17.

AN ORDA.

A DÍA Uilecúmaíochtaí, a táispeánas solas d'ípirinne don dream a bíos in earráid, le fonn go bfuilíochas ar slí na fíréantachta; Deonais do gach duine dár glacadh isteach i gcomhlúadar Creidimh Chríost, go séana siad na nite atá contrárta dá n-domáil, agus na nite atá freagrach di a leanúint; trí Íosa Chríost ár dtiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

1 ním. peav. 2. 11.

A DÁOINE na páirte, ácaimí oraib, mar deoraite agus mar dítreabhaí, staonadh ó miantha na colainne, a troidheas in aghaidh an anama; agus bur n-iompar a beit go hionraic i measc na nGintilite; ionas, cé go gcuireadh siad míghníomhartha in bur leit, go mola siad Dia lá a tacaíochta, as bur ndea-ghníomhartha a feiceas siad. Séilligí do gach reacht daonna ar son an Tiarna: don Rí, ós é is airde céim; nó do gobarhóirí, ós iad a cuireadh uaid le luét míghníomhartha a dhóradh, agus le luét dea-ghníomhartha a mola. Óir is mar seo is toil le Dia, go gcuire sib aineolas daoine san ciall ina cost le bur ndea-iompar: mar saor-daoine, san an tsaoirse a beit ina ceilt don urcóir aghaidh, ac sib mar a beadh

seirbhísí Dó ann. Tugaigí urraim do gach aon duine. Tugaigí grá do na bráithre. Bíodh uafáin Dó oraib. Bígí urramach don Rí.

AN SOISCÉAL.

ním. eomh. 16. 16.

DÚIRT Íosa lena deisceabail, Tamall beag, agus ní feicfidh sib mé; agus tamall beag eile, agus feicfidh sib mé; toisc go bfuilimse ag dul cun an áthar. Ansin dúirt cuid dá deisceabail lena céile. Cad é seo a veir sé linn, Tamall beag, agus ní feicfidh sib mé; agus tamall beag eile, agus feicfidh sib mé; agus toisc go bfuilimse ag dul cun an áthar? Uime sin dúradh, Cad é seo a veir sé, Tamall beag? Ní cuigimí an cáint sin aige. Bí fíos ag Íosa gur mian leo ceist a cur air, agus dúirt sé leo, An bfuil sib ag ceistiú eadaraib féin faoi go ndúirt mé, Tamall beag, agus ní feicfidh sib mé; agus tamall beag eile, agus feicfidh sib mé? Go deimhin agus go deapra, veirim lib, go ndéanfaid sibse sol agus caoineadh, ac beidh ádas ar an saol: agus beidh brón oraibse, ac átrópar bur mbrón cun gairtois. Nuair a bíos bean i leaba luí seolta, bíonn bólas uirtí, toisc a ham a beit tagtha: ac comhluat agus a beirtear an naíonán, ní cuimníonn sí a cuilleadh ar an bóilios, le gairdeas go bfuil daonnaí tagtha ar an saol. Uime sin, tá brón oraib faoi láthair: ac feiceadh arís sib, agus beidh ádas ar bur gcroí, agus ní bairfidh aon duine bur n-ádas sib.

AN CEATRÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA CÁSCA.

m. Sm. 63, 65: Deut. 4. 1-24, nó Isái. 60; Lúcas 16. 19-Deinead, nó Sínóim. 3.

c. Sm. 138, 141, 146: Deut. 4. 25-40, nó 5, nó Isái. 61; Lúcas 7. 1-35, nó Taisp. 2. 18-3. 6.

AN ORDA.

A DÍA UILECUMÁCTAIS, ós féidir leatsa amáin tola agus mianta ainrialta na bpeacac a smaectú; Deonais do do pobal grá don ruo a ordais tú, agus dúil sa ruo a geallas tú; ionas, i measc cor iomaodúil ilgnéiteac an tsaoil, go mbí ár gcroí suite go daingean san áit ina mbíonn fionrólas ar fáil; trí Iosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

nín. Séamas 1. 17.

SAC DEA-TABARTAS, SAC CRUINN-TABARTAS, is ó neamh dó, é as teact anuas ó dtair na soilse, an té nac mbíonn aetú ann, ná don scáil tiontaite. Dá toil féin sin sé sinn le Briatar na fírinne, ionas go mba céadtorad sinn, ar cuma éigin, den méid a crútais sé. Dá brí sin, a bráire na páirte, bíodh sac don duine ullamh cun éisteaecta, mall cun labarta, mall cun feirge: óir ní oibríonn fearg an duine fíreantaect Dé. Cuirisí ar leataob, mar sin, sac salaacar agus an iomarca oile, agus

glacaisí go humal an Briatar a fréamhaíodh ionaib, agus a féadas bur n-anam a slánú.

AN SOISCÉAL.

nín. Eoin 16. 5.

DÚIRT Iosa lena deisceabail, Anois táim as dul cun an té a cuir uaird mé; agus níl duine aguibse á fíapraí diom, Cá bfuilim as dul? Ac de brí gur labraíos na nite sin lib, líon bur gcroí de dólás. Ac ceana táim as insint na fírinne daoib; is é bur leas mé a imeact: óir mura n-imim, ní tiocfaid an Sólásai eugaib; ac má imim, cuirfead eugaib é. Agus nuair tiocfas seisean, pléirid sé leis an saol i dtaob an peaca; agus an éirt, agus an breitiúnais: i dtaob an peaca, de cionn nac gcreidid ionamsa; i dtaob an éirt, toisc go bfuilim as dul cun m'atár, agus nac bfeicfid sib feasta mé; i dtaob an breitiúnais, de brí go bfuil breitiúnas tugta ar prionsa an tsaoil seo. Is iomaí ní eile atá agam le rá lib fós, ac níl ar cumas daoib a bfulaingt anois. Ac ceana, nuair a tiocfas an Spiorad úd na fírinne, treoróid sé cun na fírinne uile sib: óir ní uaird féin a labrós sé; ac labróid sé sac a gcluineann sé: agus noctfaid sé daoib na nite atá le teact. Tabarfaid sé glóir domsa: óir glacfaid sé de mo cuirse, agus noctfaid sé daoib é. Sac a bfuil as an dtair, is liomsa é: dá brí sin dúirt mé go nglacfaid sé de mo cuirse, agus go noctfaid sé daoib é.

AN CÚIGIÚ DOMHNAÍ TAR ÉIS NA CÁSCA,

ARb ainm COITIANTA DÓ

DOMHNAÍ NA hAÉAINÍ.

m. Sm. 34: Deut. 8, nó Isái. 62; Lúcas 20. 27-21. 4, nó gníomh. 4. 1-33.

t. Sm. 107: Deut. 8, nó 10. 12-11. 1, nó Isái. 63. 7-deiread; Eoin 6. 47-69, nó Táisp. 3. 7-deiread.

AN ORDA.

A TIARNA, óna dtagaimh gac maic; Deonais túinne do sheirbísigh umla, trí oibriú do Spioraid Naoimh, smaointe maicte a beit agaimh, agus trí do treoir érócairead iad a comhlíonad; trínár dTiarna Íosa Críost. Áiméan.

an eipistil.

nm. Séamas 1. 22.

COMHLÍONAISÍ AN DBIACAR, gan beit ag éisteadt amám, ag cur dallamullóige oraid péin. Óir má éisteanh duine ar bit leis an mbriacar, gan a comhlíonad, is ionann an té sin agus duine ag féadaint ar a dtead péin i scátán: óir feiceann sé é péin, agus imíonn sé leis, agus tá dearmad déanta aige láitread dá cosúlact péin. Ac an té dearcas istead i readt iomlán na saoirse, agus a fanas ann, gan beit mar duine ag éisteadt go dearmadad, ac mar duine a comhlíonas an obair, is bean-naicte ina gníomh an té sin. Má tá cuma na cráifeadta ar don duine agaid, agus gan srian aige ar a teangsa ac é ag meallad a croí péin, is fuar a cúro cráifeadta. Is i seo an

cráifeadta glan gan teimeal i láthair Dé agus an dtar, dul d'féadaint oílleadtaí agus bain-tread ina n-anró, agus é péin a coimead gan smál ón saol.

AN SOISCÉAL.

nm. Eoin 16. 23.

SO deimhin agus go dearfá, deirim lib, ní ar bit a iarrfas sib ar an dtair im ainmse, tabarfaid sé daoib é. Go dtí seo níor iarr sib don ní im ainmse: iarraisi, agus geobaid sib, ionas go mbí bur n-ádas iomlán. Labraíos an méir sin lib i samhlaoirí: tá an uair ag teadt nac labróo lib feasta i samhlaoirí, ac go dtaispeánfao daoib go soiléir i dtaobh an dtar. Iarrfaid sib im ainmse an lá sin: agus ní deirim lib, go ngluifead cun an dtar ar bur son; óir tá grá ag an dtair péin daoib, de brí go raib grá agaid domsa, agus gur creid sib gur ó Dia a táinig mé. Táinig mé amac ón dtair, agus táinig mé ar an saol: táim ag fásáil an tsaoil arís, agus táim ag dul cun an dtar. Dúirt a deisceabail leis, féac, anois táir ag labairt go soiléir, agus ní samlaoir atá agat á rá. Tá fios agaimh anois gurb eol duit an uile ní, agus nac gá duit don duine beit do do ceistiú: creidimid dá brí sin gur táinig tú amac ó Dia. D'freaasair Íosa doib, An gcreideann sib anois? Féadaisi, tá an uair ag teadt, tá sí ann anois péin; ina scaipfear gac duine agaid cun a baile péin, agus ma

bráðsfaíð sib mise im donar: ac ceana, ní im donar atáim, óir tá an t-áir im focair. Dúirt mé an méir sin lib, cun go mbeaí síocáim agáib ionamsa. Beir anró oraib sa saol seo: ac bíor misneac agáib; tá buaite agamsa ar an saol.

LÁ NA DEASCABÁLA.

m. sm. 8, 15, 21: 2 Rí. 2. 1-15; eif. 4. 1-16.
t. sm. 24, 47, 110: Dan. 7. 9-10 agus 13-14; Lúcas 24. 36-
deiread.

AN ORTA.

DEONAIŞ dúinn, suímid tú, a Dia uile-cumáctais, pé mar a creidimid go ndeacais o'donmáic ar o'tiarna íosa Críost in airde sna flaitis; mar sin go dtéimid leis ansíú in airde i gcroí agus in aigne, agus go raib buanconáí orainn ina focairsean, an té a maireas i ríocht leatsa agus leis an Spiorad Naomh, don Dia amáin, trí saol na saol. Áiméan.

an eipistol.

gníom. 1. 1.

Rinneas an céad tráctas, a Teofilus, ar gac ar tionscnais íosa a déanamh agus a teagasc, go dtí an lá mar tógad suas é, tar éis dó aiteanta a tabairt trí an Spiorad Naomh do na h-aspail a tois sé: dár taispeáin sé é féin beo i ndiaid a páise, lena lán dearb-deimnithe, agus é arna feiceáil acu le linn daicead lá, ag labairt ar na nite a bain le ríocht Dé: agus, ina gcomluadar dó, o'ordais

sé doibh san imeact as Iarúsalem, ac panaect le gealltanais an átar, a cuala sib, ar sé, uaimse. Óir rinne Eoin baiste go deaí le huisce; ac baistfean sibse leis an Spiorad Naomh taob istig de beagán laetanta. Agus, ar mbeir doibh i bfochair a céile, o'fíapraíodar de, á rá, a Tiarna, an é seo an t-am ina dtabairfáid tú an ríocht ar ais o'losrael? Agus dúirt seisean leo, Ní cuí daoibhse fios a fáil ar na haimsirí ná ar na tráta, a coimeád an t-áir ina cumáct féin. Ac geobaid sib neart, tar éis don Spiorad Naomh teact oraib: agus beir sib in bur bfmnéite domsa, in Iarúsalem, agus in Iúdea ar fad, agus i Samária, agus go forimeall an domáin. Agus nuair a bí an méir sin ráite aige, agus iadsan ag féacaint air, tógad suas é; agus céil scamall ar a radarc é. Agus an fáir a bíodar ag féacaint go gear ar spéir neimhe, agus é ag imeact suas, féac, bí beirt fear, agus éadac geall ortu, ina seasam ina n-aice; agus dúradar, a feara Iaililéaca, cad cuise daoibh beir in bur seasam ag amarc ar spéir neimhe? An tíosa seo, atá tógta suas uaid istead sna flaitis, tiocfaid sé ar an gcuma céanna agus a conaic sib é ag dul suas ar neamh.

an soiscéal.

m. marc. 16. 14.

Taispeáin íosa é féin don don fear deas, agus iad ina suí ag caiteamh bia, agus eas sé leo a ndéiredeamh agus a ndúire croí, de

bri nár creideadar na daoine a conaic é ar n-éirí dó. Agus dúirt sé leo, Imigí ar fuair an domhain uile, agus déanaigí an soiscéal a craobscaoileadh don cine daonna ar fad. An té creireas agus a baistfead, saorpar é, ac an té nac screipfid, daorpar é. Agus is iad seo na comarcaí a leanfas iadhsan a creireas: Caitfid deamain amac im ainmne; labróid as teanga da nua; tógfaid suas na traca nime, agus má olaid don ní marpaí, ní déanfaid sé dochar ar bit doib; cuirfid a lámha ar na daoine breoite, agus leigheaspar iad. Agus, tar éis don Tiarna labhairt leo, tógad suas ar neam é, agus suig sé ar deis Dé. Agus o'imiodarsan, agus craobscaoileadar san uile áit, an Tiarna ag comhoibriú leo, agus ag neartú an briaidair le comarcaí a lean é.

¶ Úsáidtear Orda, Eipistil, agus Soiscéal Lae na Deascavála an dá lá ina diad sin, ac amáin nuair a caitfead Orda, Eipistil, agus Soiscéal eile a úsáid.

AN DOMHNAC TAR ÉIS LAE NA DEASCAVÁLA.

m. Sm. 24, 47, 110: Deut. 26, nó Lev. 16. 1-22, nó Isái. 64; eom 14. 1-14, nó Eip. 1. 3-veiread.

t. Sm. 8, 15, 21: Deut. 30, nó 34, nó Isái. 65. 17-veiread; eom 16. 5-veiread, ná Gnóim. 1. 1-14.

AN ORDA.

A DIA, Rí na glóire, o'arodaig o' domhac íosa Críost go caitréimead go dtí do rioct ar neam; larraimid ort, gan ar bpáigil gan sólás; ac cuir do spiorad naom eugainn cun sólás a tabairt dúinn, agus cun ar

n-arodaig go dtí an áit céanna mar a n'edcaig ar slánaiteoir Críost romainn, an té a maireas i rioct maraon leatsa agus leis an spiorad naom, don Dia amáin, trí saol na saol. Áiméan.

AN EIPISTIL.

1 nm. peav. 4. 7.

IS gearr uaimn veiread na n-uile rud; uime sin bigí stuama, agus déanaigí faire cun urnaí. Agus tar gac ní eile, bíod diangrá agaib dá céile; óir ceilfid an grá a lán peacaí. Bigí fial fáiltead lena céile gan noiceall. Fé mar glac gac don uime an tabartas, bíod sé á freastal agaib lena céile, mar a bead deamair ar grásta ilgnéitead Dé ann. Má labraíonn don uime, labraíod sé mar rúnbriaera Dé: má déanann don uime freastal, déanad sé é ve réir na hacmainne a tugann Dia uaid; ionas go nglóirítear Dia i ngac uile rud trí íosa Críost, dósan go raib molaí agus réim go saol na saol. Áiméan.

AN SOISCÉAL.

nm. eom 15. 26, agus cuir de caibritil a 16.

NUAIR tiocfas an sólás, an té a cuirfeas mé eugaib ón dtair, spiorad na firmne, a gluaiseas ón dtair, tabarfaid seisean fianaise i mo taobsa: agus tabarfaid sibse, leis, fianaise, óir tá sib im fochar ó tosac. O'insíos

an méir sin daoib, cun nac nglacfaid sib scannal. Cuirfead amac as na sionasógaí sib: tairis sin, tá an uair as teacht, go measpaid an té a maraíos sib sur as déanamh seirbhíse Dé atá sé. Agus déanfaid an méir sin oraid, de éionn nac aithníd daoib an t-ádhair, ná mise. Ac o'insíos na nite sin daoib, cun go sguim-neoid sib sur insíos daoib mar sheall ortu, nuair a éiocfas an t-am.

DOMINAC CINCISE.

m. Sm. 145: 16el 2. 28-Deiread; Róm. 8. 1-17.
t. Sm. 104: 1sai. 11. 1-9, nó esec. 36. 22-36; Róm. 8.
18-Deiread, nó gal. 5. 13-Deiread.

AN ORDA.

A OIA, a cuir solas do Spioraid Naomh mar a bead san am seo go dtí do pobal uilis cun a sgoi a teagasc; Deonais dúinne trío an Spiorad céanna go raib breitiúnas ceart againn i ngac ní, agus go mbainimid ádas i gcónaí as a sólas naofasan; trí luaidt an Chríost, íosa ár Slánaitheoir, a maireas i riocht maraon leatsa in aontacht an Spioraid céanna, don Dia amáin, trí saol na saol. Áiméan.

AN EPISTIL.

Snoih. 2. 1.

NUAIR a táinig lá Cincise, bíodar uile o'dontoil in éineacht ar don láthair. Agus táinig go tobann torann ó neamh mar a

bead cuairfead daoite an-tréine ann, agus lion sé an teac uile ina rabadar ina suí. Agus noctad doib mar a bead teangada tine scoilte ó céile; agus suis sí ar sac duine acu. Agus lionad iad uile den Spiorad Naomh, agus tosaíodar ar labairt as teangada éagsúla, de réir mar a tug an Spiorad doib labairt. Agus bí ina gcónaí in Iarúsalem Siúdais, daoine diaza, as sac críoc faoin spéir. Agus nuair a éualatas an scéala sin, éruinnis na daoine le céile, agus bí meardall ortu, de brí sur ariis sac duine acu a teanga féin a labairt acu. Agus bí ionad agus alltacht ortu go léir, agus dúradar le céile, féad, nac saililéis iad seo go léir atá as camt? Agus conas a cluimimid, sac duine againn, ár dteanga féin mar rugad sinn? Pártais, agus méir, agus elaimitis, agus daoine a cónaíos i Mesopotámia, agus in Iúdaea, agus i Scappadócía, i bPontus, agus san Áis, i bFrigia, agus i bPampilia, san Éigipt, agus i sgríoda Libia atá timpeall Cúrené, agus comhtis ón Róm, Siúdais agus Iompaitis, Créitis agus Arabais, cluimimid iad as labairt inár dteangada féin ar iontais móra Dé.

AN SOISCÉAL.

nm. Eoin 14. 15.

DÚIRT Íosa lena deisceabail, Má tá grá agaid dom, coimeádaigi m'áiteantasa. Agus cuirfeadsa acainí ar an ádhair, agus tabarfaid sé sólasaí eile daoib, cun beir in

bur bpochair go deo, Spiorad na firinne; nac bpeadann an saol é a glacadh, óir ní feiceann agus ní aithníonn sé é: ac aithníonn sibse é; óir fanann sé aghaib, agus beir sé ionaib. Ní fásfad san sölás sib: tiocfad aghaib. Tamall beag eile, agus ní feicfidh an saol mé feasta; ac feiceann sibse mé: toisc go bfuilimse beo, beir sibse beo mar an gcéanna. Beir fíos aghaib an lá sin go bfuilim im aghaib, agus go bfuil sib ionam, agus mise ionaibse. An té a bfuil m'aitheanta aige, agus a comhlíonas iad, is é sin an té a bfuil grá aige dom: agus an té a bfuil grá aige dom, beir grá ag an aghaib dósan, agus beir grá aghamsa dó, agus foilseod mé féin dó. Dúirt Iúdas (níorb é Iscariót é) leis, a tiarna, cad faoi deara gur dúinne a foilseoir tú féin, agus nac don saol é? D'fhreagair Iosa agus dúirt sé leis, Má tá grá ag duine dom, coimeádaib sé mo briastra: agus beir grá ag m'aghair dó, agus tiocfaimid cuige, agus déanfaimid cónaí ina fochair. An té nac bfuil grá aige dom, ní coimeádaib sé mo briastra: agus an briastra a éilimeann sib, ní hé mo briastras é, ac briastra m'aghair a cuir uair mé. Labraíod an méir sin lib, agus mé fós in bur bpochair. Ac an sölásá, an Spiorad Naomh, a cuirfeas an taghair uair im ainmse, múinfidh seisean gac uile ní daobh, agus cuirfidh sé i gcúinne daobh gac a nóiras lib. Fásaim síocáin aghaib; mo síocáinse tugaim daobh: ní mar a tugann an saol, a tugaimse daobh. Ná bíod buairt ar bur gcroí, ná eagla air. Cuála sib mé á rá lib, Táim ag imeacht, agus

táim ag fillaib aghaib. Dá mbeaib grá aghaib dom, beaib ádas oraib, toisc go nóiras, Táim ag uil cun an aghair: óir is mó é m'aghair ná mise. Agus anois tá sé inste agham daobh roim ré, cun go scribe sib nuair a tiocfas sé cun críche. Ní labróo móran eile lib feasta, óir tá prionsa an tsaoil seo ag teacht, agus níl baint ar bit aige liomsa. Ac cun go n-aithní an saol go bfuil grá agham don aghair, agus de réir mar a d'ordais an taghair dom, is amlaib a déanaim.

luan cincise.

m. Sm. 33: Esec. 11. 14-20; Gnóim. 2. 12-36.
c. Sm. 87: mic. 3. 8-4. 2; Gnóim. 2. 37-deinead.

an orda.

A DÍA, a cuir solas do Spiorad Naomh mar a beaib san am seo go dtí do pobal oílis cun a gcroí a teagasc; Deonais dúinne trí an Spiorad céanna go raib breitiúnas ceart aghainn i ngrá ní, agus go mbainimid ádas i gcónaí as a sölás naofasan; trí luaíocht an Críost, Iosa ár Slánaiteoir, a maireas i riocht maraon leatsa in aontacht an Spiorad céanna, don Día amáin, crí saol na saol. Áimeán.

an eipistil.

Gnóim. 10. 34.

D'OSCAIL peadar a beal, agus dúirt, go firinnead is léir dom nac bpeadann Día do duine seacas a céile: ac go mbíonn glacadh

aige, i nḡad cine, leis an té a mbíonn a eagla air, agus a cleaḡtaíos an ceart. An briatḡar a cuir Dia cun clainne Iosrael, aḡ fḡḡairt dea-scḡala síocána trí Íosa Críost (is é Tiarna ar cás é): is eol daoib féin, veirim, an briatḡar sin, a craobscaoilead ar fuair lúdaea ar fad, agus a tḡsaíḡ ón nḡaililé, tar éis an baiste a v'fḡḡair Eoin; conas mar v'ung Dia Íosa Nasarḡa leis an Spiorad Naom agus le cumadḡ: gur ḡluais sé roime aḡ deanam dea-ḡníomarta, agus aḡ leigḡas ḡad duine a bí faoi smaḡt an diabail; óir bí Dia leis. Agus táimrone mār ḡfínnéite don méir a rinne sé i ḡcrioc na nḡiúdaḡ, agus in Iarúsalem; gur cuiread cun báis é, a crocad ar crann. Tḡḡ Dia ón mbás é an treas lá, agus tḡḡ sé le feiceáil é, ní don pobal ḡo léir, ac v'fínnéite a bí tofa aḡ Dia roim ré, dúinne, a bí aḡ ite agus aḡ ól ina fḡcair tar éis dḡ aiséirí ó na mairḡ. Agus v'ordaiḡ sé dúinn labairt leis an bpobal, agus a dearbú gurḡ eisean an té atá ceapḡa aḡ Dia cun beir ina ḡreiteam ar beoḡa agus ar mairḡ. Is dḡsan a tḡḡann na fáite ḡo léir fianaise, ḡo ḡfuil maíḡúnas na bpeacáí le fáil trína Ainmḡean aḡ ḡad don duine a creir-eas ann. Le linn do Peadar beir aḡ labairt na bpocal sin, tḡirlinḡ an Spiorad Naom ortḡ siúḡ a bí aḡ éistead leis an mbriatḡar. Agus luḡt an timpeallḡearḡta a creir, an méir v'íob a táinig in éineadḡ le Peadar, bí ionad mór ortḡ de brí gur doirtead tḡolacadḡ an Spiorad Naom ar na Cínoḡa féin. Óir v'airíodar aḡ labairt as teangadḡa iad, agus

aḡ adḡmolaḡ Dḡ. Ansin v'fḡeagair Peadar, an fḡeir le duine ar bit uisce a cros, ḡan ligḡan dúinn na daoine seo a baistead, iad seo a ḡlac an Spiorad Naom com maíḡ linne? Agus v'ordaiḡ sé iad a baistead in Ainm an Tiarna. Ansin v'impíodar air fanadḡ acu roimḡ laetanta.

AN SOISCÉAL.

nm. eom 3. 16.

SRÁIḡ Dia an saol com mór sin, gur tḡḡ sé a donḡac féin, ionas, ḡad duine a creirḡeadḡ ann, naḡ ḡcaillḡí é, ac ḡo mbead an beata síoraí aige. Óir ní cun breiḡúnas a tabairt ar an saol a cuir Dia a Máḡ uaidḡ ar an saol; ac cun ḡo saorpáí an saol trío. An té a creirḡeas ann ní tḡḡtar breiḡ air: ac an té naḡ ḡcreirḡeann, tá breiḡ tḡḡta ceana féin air, toisc nár creirḡ sé in Ainm donḡic Dḡ. Agus is í seo an breiḡ, gur táinig an solas ar an saol, agus gurḡ ansa leis na daoine an dorcadḡ ná an solas, toisc a ḡníomarta a beir ḡo hḡlc. Óir ḡad duine a cleaḡtaíos an t-olc bíonn fuad aige don solas, agus ní tḡḡann sé cun an tsolais, ar eagla ḡo noḡḡpáí a ḡníomarta. Ac an té a cleaḡtaíos an fírinne tḡḡann sé cun an tsolais, cun ḡo bpóilsítear a ḡníomarta, ḡo ndearnad i nDia iad.

máirt cincise.

m. Sm. 46; Esec. 37. 1-14; 1 Coir. 12. 1-13.
 t. Sm. 133, 134; Esec. 47. 1-9; 1 Coir. 12. 27-13 veireadó.

an ORDA.

A DIA, a cuir solas do Spioraid Naomh mar a beadh san am seo go dtí do pobal oílis cun a gcroí a tásasc; Deonais túinne tríd an Spiorad céanna go raib breitiúnas ceart againn i nGac ní, agus go mbainimid áras i gcónaí as a sólas naofasán; trí luaiócht an Críost, Íosa ár Slánaitheoir, a maireas i riocht maraon leatsa, in aontaíocht an Spioraid céanna, don Dia amháin, trí saol na saol. Áiméan.

an eipistil.

Eníomh. 8. 14.

NUAIR a v'airis na hAspail a bí in Iarúsalem go raib Samária tar éis Briathar Dé a glacadh, cuireadh ar cucu peadair agus eoin: agus nuair a táinig siad, shuíodar ar a son, go bfaigís an Spiorad Naomh: óir go dtí sin níor tuirling sé ar duine acu: ní dearnadh ac iad a baisteadh in ainm an Tiarna Íosa. Ansin cuireadh a lámha orthu, agus glacadh an Spiorad Naomh.

an soiscéal.

nm. eom 10. 1.

SO deimhin agus go dearfa, a veirim lib, an té nac dtagann an doras isteach i gCór na Scaoraí, ac a breapras suas ar bealach

eile, gadaí agus sladaí is ea é. Ac an té a tagas an doras isteach is é doire na scaoraí é. Is dósan a osclaíos an seatóir; agus airíonn na caoiris a glór: agus gláonn sé a caoiris féin as a n-ainm, agus seolann sé amac iad. Agus nuair a tugann sé a tréad féin amac, siúlann sé rompu, agus leanann na caoiris é: óir aithníonn siad a glór. Ac ní leanfaid siad coimtióc, ac teitfid siad uaid: óir ní aithníonn siad glór na gcoimtióc. Labhair Íosa an tsamlaoid sin leo: ac níor tuigeadar brí na méide a dúirt sé leo. Ansin dúirt Íosa leo arís, go deimhin agus go dearfa, a veirim lib, is mise doras na scaoraí. Gac ar táinig romham, is gadaíte agus sladaíte iad: ac níor airis na caoiris iad, is mise an doras: cibé a tagas isteach trionmsa, slánófar é, agus raib sé isteach agus amac, agus geobaid sé níor. Ní tagann an gadaí ac cun beir as goro, agus as marú, agus as scrios: táinig mise cun go mbeadh beatha acu, agus go mb'fairsinge a beadh si acu.

domhnac na trionóir.

m. Sm. 29, 33; Isái. 6. 1-8; marc. 1. 1-11, nó 1 peav. 1. 1-21.
 t. Sm. 93, 99, 150; Ecs. 34. 1-10, nó Uimh. 6. 22-veireadó, nó Isái. 40. 12-veireadó; mat. 28. 16-veireadó, nó eip. 3.

an ORDA.

A DIA Uilecumáctais, síormarctanais, a tug de grásta túinne do seirbísí trí faoistín fíorcreidim glóir na Trionóir síoraí a dháil, agus an aontaíocht a dórad trí cumáct

na MÓRGAČTA DÍAGA; AČAINÍMÍO ORT SINN A
 ČOIMEÁD BUAN SA ČREIDEAMH SIN, AGUS
 SINN A ČOSAINČ DE ŠÍOR AR ŠAČ ANRÓ; TUSA A
 MAIREAS I RÍOČT, AON DÍA AMÁIN, TRÍ ŠAOL NA
 SAOL. ÁIMEÁN.

AN EPISTIL.

Taisp. 4. 1.

INA DÍARÓ SIN D'PÉACAS, AGUS PÉAC, DORAS
 OSCAILTE AR NEAMH; AGUS AN ČEAD ŠUT A
 ČUALAS BÍ SÉ MAR A BEAD PUAIM STOIC AG LABAIRT
 LIOM; Á RÁ, ŠAB ANÍOS ANSEO, AGUS TAISPEÁNFAO
 DUIT NA NÍTE IS ÉIGEAN BEIT ANN INA DÍARÓ SEO.
 AGUS AR AN LÁTAIR BÍOS SA SPÍORAD: AGUS PÉAC,
 RÍČATAOIR SUITE AR NEAMH, AGUS AN TÉ INA ŠUÍ
 AR AN RÍČATAOIR; AGUS CUMA ČLOÍČE IASPAIR
 AGUS SARDISE AR AN TÉ A BÍ INA ŠUÍ: AGUS BÍ
 BOŠA CEATA TIMPEALL NA RÍČATAOIREAC, AGUS
 CUMA ČLOÍČE SMARAGAIDE AIR. AGUS BÍ CEITRE
 RÍČATAOIR PÍČEAD MÓRTIMPEALL NA RÍ-
 ČATAOIREAC, AGUS ČONAICEAS CEITRE ŠEANOIR
 PÍČEAD INA ŠUÍ AR NA RÍČATAOIREAC, AGUS
 ÉADÁI ŠEALA UMPU; AGUS CORÓIN ÓIR AR ČEANN
 ŠAČ DUINE ACU. AGUS BÍ TIMTREAC A AGUS
 TOIRNEAC A AGUS ŠUTANNA AG ŠABÁIL AMAČ AS
 AN RÍČATAOIR. AGUS BÍ SEACHT LAMPA TIME
 AR LASAD OS COMAIR NA RÍČATAOIREAC, IS IAD
 SEACHT SPÍORAD DÉ IAD. AGUS BÍ MUIR ŠLOINE
 OS COMAIR NA RÍČATAOIREAC MAR A BEAD
 CRIOSTAL ANN; AGUS I LÁR NA RÍČATAOIREAC,
 AGUS MÓRTIMPEALL UIRČI, BÍ CEITRE DÚIL BEO
 LÁN DE ŠÚILE AR AŠAÍD AGUS AR ŠCÚL. AGUS

BÍ CUMA LEOM AR AN ŠCÉAD DÚIL, AGUS CUMA
 LAO AR AN DARA DÚIL, AGUS BÍ MAR A BEAD
 AŠAÍD DUINE AR AN TREAS DÚIL, AGUS CUMA
 PÍOLAIR AR EITILT AR AN ŠCEATRÚ DÚIL. AGUS
 BÍ SÉ SCIAČÁN TIMPEALL AR ŠAČ AON DE NA
 CEITRE DÚIL BEO, AGUS BÍODAR LÁN DE ŠÚILE
 ISTIŠ: AGUS NÍ BÍONN SOS ACU DE LÁ AGUS
 D'ÓICE, AC AG RÁ, NAOPA, NAOPA, NAOPA, AN
 TÍARNA DÍA UILECUMÁCTAC, A BÍ, AGUS ACÁ,
 AGUS ACÁ LE TEACHT. AGUS NUAIR A ČUGANN NA
 DÚILE BEO SIN ŠLÓIR AGUS ONÓIR AGUS BUIÓČAS
 DON TÉ A BÍ INA ŠUÍ AR AN RÍČATAOIR, AN TÉ A
 MAIREAS ŠO SAOL NA SAOL, TITEANN NA CEITRE
 ŠEANOIR PÍČEAD ŠIOS OS COMAIR AN TÉ A BÍ
 INA ŠUÍ AR AN RÍČATAOIR, AGUS AĐORANN ŠIAD
 AN TÉ A MAIREAS ŠO SAOL NA SAOL, AGUS ČAITEANN
 ŠIAD A ŠCORÓIMEAC A UACU OS COMAIR NA RÍ-
 ČATAOIREAC, Á RÁ, IS PÍÚ TÚ, A TÍARNA, ŠLÓIR
 AGUS ONÓIR AGUS CUMÁCT A ŠLACAD: ÓIR IS
 TUSA A ČRUČAIŠ AN UILE NÍ, AGUS DE RÉIR DO
 ČOLA TÁ ŠIAD ANN, AGUS ČRUČAÍOD IAD.

AN SOISCÉAL.

nn. Eom 3. 1.

BÍ DUINE DE NA FAIRISÍNÍŠ, DARÓ ANIM
 NICODÉMUS, DUINE D'UACHTARÁIN NA NŠIÚDÁC:
 ČÁINÍŠ SEISEAN ČUN ÍOSA SAN ÓICE, AGUS DÚIRT
 SÉ LEIS, A RABBÍ, TÁ PÍOS AŠAMN ŠUR MÚINTEOIR
 A ČÁINÍŠ Ó DÍA TÚ: ÓIR NÍ PÉROIR ŠO NĐEÁNFAO
 AON DUINE NA MÍORÚILTÍ A ĐEANAS TUSA, ŠAN

tá a grá arna déanamh iomlán ionainn. Air seo is eol dúinn go bfuilimid mór gcónaí annsan, agus eisean ionainn, gur tug sé dá spiorad dúinn. Agus conaiceamarna, agus tugaimid fianaise gur cuir an t-áthair an Mac uaird mar slánaiteoir an domhain. Cibé a admós gurb é Mac Dé é íosa, tá Dia ina cónaí ann, agus eisean i nDia. Agus d'aithníomarna agus creideamar an grá atá ag Dia dúinn. Is é an grá é Dia: agus an té a cónaíos i ngrá is i nDia a cónaíos sé, agus Dia annsan. Mar seo a déantar ár ngrá iomlán ionainn, cun go mbí muinín againn lá an breitiúnais; toisc, fé mar tá seisean, gur mar an gcéanna dúinne sa saol seo. Ní bíonn eagla sa grá: ac caiteann grá iomlán an eagla amach, óir baineann crá leis an eagla: an té ar a mbíonn eagla, ní dearnadh iomlán sa grá é. Tugaimidne grá do siúro, de bhrí go raib tosaic aigesean ag tabairt grá dúinn. Má veir don duine, tá grá do Dia againn, agus fuat a beit aige dá bráthair, tug sé éitead: óir an té nac dtugann grá dá bráthair a conaic sé, conas is féidir do grá a tabairt do Dia nac bpaca sé? Agus tá an aithne seo againn uaird, an té a tugann grá do Dia, tugadh sé grá dá bráthair freisin.

AN SOISCÉAL

nm. Lúcas 16. 19.

Bí fear saibhir ann, ar a mbíod éadac corcra agus línéadac mór, agus é ag déanamh fleá le sáime gac lá: agus bí boctán darb

ainm Lásarus sinnte ina luí le hais a dorais, é lán de cneáca, agus é ag tuit lena sá a fáil den bhruscar a titeadh ó bórd an duine saibhir; agus na maorai, leis, tagairis agus bíois ag lí a cneáca. Agus tarla, go bfuair an boctán bás, agus gur rug na haingil leo é go huic abracaim: agus fuair an duine saibhir bás, leis, agus adlacadh é. Agus i h-aois do, agus é beopianta, d'ardais sé a súile, agus conaic sé abracaim i bpa i gcéin, agus Lásarus ina uic. Agus liúig sé agus dúirt, a áthair abracaim, déan trócaire orm, agus cuir uair Lásarus, go gcuire sé barr a méire in uisce, cun mo téanga a fuaradh; óir táim faoi crá sa lasair seo. Ac dúirt abracaim, a mhic, cuimníg go bfuair tusa dea-níte le linn do saoil, fé mar fuair Lásarus drocníte; ac anois tá seisean i sólás, agus tusa i bpian. Agus tairis sin agus uile, tá duibheagán mór suite eatorainn: i dtreo nac bfeadann siad siúro go mba mían leo é dul cugaibse anonn, ná ní fedaoidsean go mba mían leo teadt as sin anall cugainne. Agus dúirt sé, ácaimim ort, dá bhrí sin, a áthair, é a cur go tead m'áthar; óir tá cúigean deartáireada againn; go dtuga sé poláireamh dóib, ar eagla go dtiocfaoidis san áit seo na péine. Ac dúirt abracaim leis, Tá Maois agus na fáite acu; éistiois leosan. Agus dúirt seisean, ní déanfaid, a áthair abracaim: ac má téann duine ó na mairb cucu, déanfaid siad aithneadas. Agus dúirt sé leis, Mura n-éistio le Maois ná leis na fáite, ní mó ná sin a creiofidis, cé go n-éireod duine ó na mairb.

AN DARA DOMHNAĆ TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE.

m. Sm. 28, 32: Breit. 4, nó 5, nó Iób 3; marc. 2. 23-3. 19, nó Róm. 5.
t. Sm. 101, 115: Breit. 6. 33-7. 23, nó Rút 1, nó Iób 4; mat. 2., nó Gnóim. 9. 1-31.

AN ORDA.

A TIARNA, nac dteipeann ort riam cabhair agus treoir a tabairt don té a tógann tú le buaine grá duit agus eagla romat; Coinníš sinn, suímid tú, faoi cúram do réamhaire máit, ar slí go raib grá againn do do Naoimh-Ainm agus eagla orainn roime i gcónaí; trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

an eipistil

1 nñ. eoin 3. 13.

NÁ bíod ionad oraid, a bráitère, faoi fuat a beit ag an domhan daoib. Is eol dúinn gur aistriomar ó bás go beata, toisc go dtugaimid grá do na bráitère. An té nac dtugann grá dá bráitair, fanann sé sa bás. An té a tugann fuat dá bráitair, is dúnmharfóir é: agus is eol daoib nac bfuil an beata síoraí ag dúnmharfóir ar bi, ina cónaí ann. Air seo aithnímid grá Dé, de brí gur tug sé a anam ar ár son: agus tá d'iallac orainne ár n-anam a tabairt ar son na mbraitére. Ac don tuine a bfuil maoin an tsaoil seo aise, agus a feiceann easpa ar a bráitair, agus a séanas a trócaire air, conas a cónaíos grá Dé ann? A leanai, ná tugaimis grá i mbriatar, ná i dteanga; ac i ngníom agus i bfeirinne. Agus

air sin is eol dúinn gur den feirinne sinn, agus tabarfaimid deimhin dár gcroí ina láitair-sean. Óir má d'aorann ár gcroí sinn, is mó é Dia ná ár gcroí, agus is eol dó an uile ní. A daoine na páirte, mura nd'aorann ár gcroí sinn, tá muinín againn maidir le Dia. Agus cibé ní a iarraimid, faigimid uaid é, de brí go scoimeádaimid a aiteanta, agus go ndéanaimid na nite a taitníos leis. Agus is í seo a aithe, creidibint in Ainm a Míic Íosa Críost, agus grá a tabairt dá céile, pé mar a tug sé aithne dúinn. Agus an té a coimeádas a aiteanta, cónaíonn sé annsan, agus eisean sa té sin. Agus air seo aithnímid go bfanann sé ionainn, ar an Spiorad a tug sé dúinn.

an soiscéal

nñ. Lúcas 14. 16.

TUG tuine áiríte fleá mór, agus tug sé cuiread do mórán: agus cuir sé amac a seirbiseac ar uair na fleá cun a rá leosan a fuair cuiread, bígí ag teact, óir tá gac don ní ullam anois. Agus tosaíodar go léir d'aongut ar a leitscéal a gabáil. Dúirt an céad tuine leis, Tá gíota talaim ceannaite agam agus ní mór dom dul agus é a feiceáil: iarraim ort mo leitscéal a gabáil. Agus dúirt tuine eile, Ceannaíos cúig cuingreaca dam, agus táim ag dul á dtríail: iarraim ort mo leitscéal a gabáil. Agus dúirt tuine eile, Pósas bean, agus mar sin ní féidir liom teact. Agus táinig an seirbiseac sin, agus d'inis sé an méid sin dá tiarna. Ansin

táinig fear ar fear an tí, agus dúirt sé lena seirbiseac, imigh amach go mear sna sráideanna agus i gcúlaim na cathrú, agus tabair leat istead anseo na boctáin, agus na máirtíní, agus na bacais, agus na daill. Agus dúirt an seirbiseac, a tiarna, tá gach ní déanta de réir mar a d'ordaís, agus tá slí fágta fós. Agus dúirt an tiarna leis an seirbiseac, imigh amach faoi na bóitre agus faoi na cláiochá, agus cuir d'iallaí ortu teacht istead, cun go lionfar mo teac. Óir veirim lib, nac mblaispró duine díob siúd a fuair cuireadh blúire dem fleá.

AN TREAS DOIMNAC TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE.

m. Sm. 131, 132: 1 Sam. 1, nó 16b 5. 6—veineadh; Marc. 4. 1-29, nó Róm. 6.
c. Sm. 90, 92: 1 Sam. 2. 1-21, nó 3, nó 16b 7; Mat. 4. 23-5. 16, nó Sníonh. 10.

AN ORTA.

A tiarna, iarraimid ort éisteadt linn go trócaireac; agus deonais dúinn, ó cuiris orainn fonn ó croí cun guí, cosaint agus fortaect a fáil ó do tréanláim cuntaí i n-gach contúirt agus cruatan; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

1 nm. peav. 5. 5.

Bí sí uile faoi réir a céile, agus gléasaigh umlaioct mar éadac oraid féin: óir cuir-eann Dia in aghaid na n-uaidbreac, agus tugann

sé grásta do na humla. Umlaigh sib féin, mar sin, faoi láimh cumadtaí de, cun go n-ardaí sé ar an uain ceart sib; as teilgean bur gcúram uile airsean, óir tá aire aise a tabairt daoib. Bí sí stuama, aireac; óir tá bur namair an diabhal, as siúl mórtimpeall, ar nós leoin as búiríl, as lorg duine éigin le n-alpa: cuirigh ina aghaidsean go dlúth sa creivdean, agus fios aghaid go gcomhliontar na buartaí céanna in bur mbráitre atá sa saol. Ac go n-deana Dia an uile grásta, a gaireamar cun a glóire síoraí trí an gCríost, íosa, tar éis daoib buairt a fulaingt an fear tamail big, go n-deana sé iomlán sib, go nearcaí, go láirí, go mbuná sé sib. Dósan an glóir, aigesean an réim, go saol na saol. Áiméan.

AN SOISCÉAL

nm. Lúcas 15. 1.

Ansin bi na poibleacáin agus na peacais uile as teacht cuise as éisteadt leis. Agus rinne na fairisíní agus na scriobaithe gearán, a rá, fáiltíonn sé seo roim na peacais, agus iteann sé ma gcuibreann. Agus labair sé an tsamlaoir seo leo, a rá, Cé aghaid as a bfuil céad caora, agus go scaillfeadh sé ceann acu, nac b'fágann na naoi gcinn deas agus ceitre píctó san fásac, agus nac dtéann ar lorg na caora a cuais amú, nó go b'fáigean sé í? Agus nuair a fáigean sé í, tógann sé ar a gcuailí í, agus lúcair air. Agus as teacht abailé dó, gláonn sé cuise a cairde agus a comarsana, a rá leo, Déanaigh gairdeas liom,

ÓIR FUAIREAS MO ÉADORA A CUAIŢ AMÚ. DEIRIM LÍB, SUR AR AN SCUMA ÉEANNA A BEAS ÁTAS AR NEAMH MAR ŢEALL AR PEACAC AMÁIN A DÉANAS AITREACAS, SEACAS NAOI BPIRÉAN DÉAS AGUS CEITRE PICIO NAÍ BPUIL GÁ LE NAITREACAS ACU. NÓ CÉ AN DEAN AS A BPUIL DEIC MBONN AIRGID, MÁ ÉAILLEANN SÍ BONN DÍOB, NAÍ LASANN SÍ COINNEAL, AGUS NAÍ SCUABANN SÍ AN TEAC, AGUS NAÍ SCUARDÁIONN SÍ GO DÍCEALLAC NÓ GO BPAIGE SÍ É? AGUS NUAIR A PAIGEANN SÍ É, GLAONN SÍ CUICI A CAIRDE AGUS A COMARSANA, Á NÁ, DÉANAIGI SAIRDEAS LIOM, ÓIR FUAIREAS AN BONN A ÉAILLEAS. MAR AN SCÉANNA, DEIRIM LÍB, BÍONN ÁTAS I MEASC AINGEAL DÍ MAR ŢEALL AR PEACAC AMÁIN A DÉANAS AITREACAS.

AN CEATRÚ DOMHNAÍ TAR ÉIS NA TRÍONÓIR

m. Sm. 136, 138: 1 Sam. 12, nó 10b 8; marc. 6. 1-32, nó Róm. 12. t. Sm. 100, 103: 1 Sam. 15. 1-23, nó 16, nó 10b 9; mat. 5. 17-veiread, nó Sníom. 13. 1-26.

AN ORDA

A ÚLA, IS DÍON DO ŢAC AON DUINE A BPUIL MUINÍN AIGE ASAT, AGUS SAN NEART NÁ NAOPAC LE PÁIL IO ÉAGMAIS; MÉADAIŢ ORAINN DO TRÓCAIRE, AGUS BÍ AS CUR LÍ: IONAS GO DTÉIMIO PAOI DO SMACT AGUS PAOI DO TREOIR TRÍ NA NÍTE SAOLTA AR CUMA NAÍ SCAILLIMIO NA NÍTE SÍORAÍ SA DEIREAD: DEONAIŢ É SIN DÚINN, A ÁTAIR NEAMÁI, AR SON ÍOSA CRÍOST AR DTIARNA. ÁIMEÁN.

AN EPISTIL

Róm. 8. 18.

MEASAIM NAÍ INCURTA BUARTAÍ AN AMA I LÁTAIR LEIS AN NGLOIR ATÁ LE FOILSIÚ IONAINN. ÓIR TÁ FEITEAMH DÍCEALLAC AN DÚLRA AS FANACT LE FOILSIÚ MAICHE DÍ. ÓIR CUIREAD AN DÚIL PAOI RÉIMEAS AN DÁOSRA, NÍ DÁ DEOIN FÉIN, AC MAR ŢEALL AR AN TÍ A CUIR PAOI RÉIMEAS É I NDOCAS: ÓIR SAORPAR AN DÚIL FÉIN PREISIN Ó DÁOIRSE NA TRUAILLIOCTA CUN SAOIRSE GLÓRMÁIRE CLAINNE DÍ. ÓIR IS EOL DÚINN GO BPUIL AN DÚLRA GO LÉIR AS COM-OSNAÍL AGUS AS SAOTRÚ I SCOMPÍAN GO DTÍ AN UAIR SEO. AGUS NÍ HÉ SIN AMÁIN, AC SINNE PREISIN, A BPUIL CÉADTORTAÍ AN SPIORAID AGAINN, TÁIMIRNE AS OSNAÍL IONAINN FÉIN AS FANACT LEIS AN UCTMACACT, MAR ATÁ, FUSCAILT ÁR SCORP.

AN SOISCÉAL

m. Lúcas 6. 36.

BÍŢI TRÓCAIREAC, DÁ BRÍ SIN, FÉ MAR ATÁ BUR NAÁTAIR TRÓCAIREAC. NÁ TUGAIŢI BREIT, AGUS NÍ TABARPAR BREIT ORAIB: NÁ DÁORAIGI, AGUS NÍ DÁORPAR SIB: MAITIGI, AGUS MAITFEAR DÁOIB: TUGAIŢI UAIB, AGUS TABARPAR DÁOIB: TOMAS LÁN DINGTE, CRAITE, AS CUR ÉAR MAOL, IS EA A TABARPAR SÍAD DÁOIB IN BUR N-UCT. ÓIR AN TOMAS LENA DTOMÁISEANN SIB, IS LEIS A TOMÁISFEAR AR AIS CUGAIB. AGUS LABAIR SÉ SAMLAOID LEÓ, AN FÉOID DO DALL DALL A TREORÚ? NAÍ DTITPIÓ SÍAD ARAON ISTEAC SA DÍOS? NÍL AN DEISCÉBAL OS CIONN A MÁISTIR: AC AN TÍ ATÁ DIONGBÁILTE BEID SÉ MAR A MÁISTIR. AGUS CAO

cuise duit beir ag féachaint ar an duibhradán atá i súil do bhráthar, agus nac dtuigann tú aire don tsail atá i do súil féin? Nó conas is féidir leat a rá le do bhráthair, a bhráthair, lig dom an duibhradán atá i do súil a baint aisti, agus nac bfeiceann tú an tsail atá i do súil féin? A fíréin bréige, bain an tsail ar dtús as do súil féin, agus ansin feicfir go soiléir conas an duibhradán a baint as súil do bhráthar.

an cúigiú domhnach tar éis na tríonóirde

m. sm. 1, 3, 8: 1 Sam. 17. 1-54, nó iób 11. 7-18; marc. 6. 53-7. 23, nó Róm. 13.
c. sm. 4, 19: 1 Sam. 20. 1-17, nó 26, nó iób 12; mac. 6, nó gníomh. 14.

an orda

Deonaidis, a tiarna, guimio tú, cúrsa an tsaoil seo a ordú faoi do láim go siocánta ar slí go ndéana d'eaglais seirbhís duit le lúcháir agus le suaimneas diaga: trí íosa críost ar d'tiarna. Áiméan.

an eipistil

1 nm. peav. 3. 8.

Bí sí go léir ar don intinn, bí sí atruac le céile, tugaisí grá mar bhráithre, bí sí trua-énoíoc, béasac: gan oile a déanam in éiric an oile, ná masla in aghaid masla: ac ina coinne sin beannaict: agus a fíos aghaid gur cuise sin a gairead sib, cun beannaict a fáil mar oirdreacht.

Óir, an té ar mian leis an beatha a grá, agus saol maic a feiceáil, coimeádadh sé a teanga ó oile, agus a béal ó cealglaibairt: seachnaíodh sé an t-oile, agus déanadh sé an maic; iarradh sé an tsíocáin, agus leanadh sé í. Óir bíonn síle an tiarna ar na fíréin, agus a cluasa ar oscailt aige dá gcuid urnaite: ac bíonn gnúis an tiarna i gcoinne luict déanta an oile. Ac cé a déanfas dochar daoib, má leanann sib den maic? Ac má fulaingíonn sib, leis, ar son na fíréantaíochta, is doibinn daoib: agus ná bíod eagla a n-uafáis sib oraid, agus ná bíod buairt oraid; ac naomaisí in bur gcroí an tiarna Dia.

an soiscéal

nm. lúcas 5. 1.

TARLA, nuair a bí an sluag ag brú air cun éisteachta le briathar Dé, go raib sé ina seasam le hais locha ghenésaret, agus go bpaca sé dá bád agus feistiú róirde ordu ar imeall an locha: ac bí na hiascairí imithe astu, agus iad ag ní a n-eangac. Agus ag dul istead dó i mbád díob, báir Síomón, d'iarr sé air sá amac tamall beag ón tír. Agus sinis sé síos agus teagasc sé na sluaithe ón mbád. Agus nuair a bí deireadh ráite aige, dhúirt sé le Síomón, Sais amac ar an domhneacht, agus tugaisí dol eangai ag iascaic. Agus d'freadair Síomón agus dhúirt, a máistir, bíomar ag obair ar fear na hoíche, agus níor maraíomar breac: ac céana, ó deiririse an focal, tabairfao dol eangai. Agus nuair a bí sin déanta acu,

ḡabhadar a lán mór iasc; agus bí na heangacha á mbrisceadh. Agus bagraíodas ar a bpáirtithe sa bád eile teacht le cúnamh a tabairt dóib. Agus tángadarsan, agus líonadhas an dá bád, i dtreo go rabhadar i riocht dul faoi uisce. Nuair a éonaic Siomón peadhas sin, tit sé ag glúna Íosa á rá, Imigh uaim a tIarna, mar is duine peacúil mé. Óir bí uafás air féin, agus ortusan uile a bí ina cuideachta, mar ḡeall ar an ngabáil éisc, a bí tógtha acu; agus ar Séamas agus ar Eoin, mic Seberé, leis, a bí ina bpáirtithe ag Siomón. Agus dúirt Íosa le Siomón, Ná bíod eagra ort; as seo amach beid tú i dIascaire ar daoine. Agus tar éis dóib a mbád a tabairt cun tíre, d'fágadar ḡac uile ní ina n-iaid, agus leanadhas é.

AN SÉÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE

m. Sm. 5, 17: 2 Sam. 1, nó 16b 13; marc. 7. 24—veireadh, nó róm. 14. 1—15. 7.
t. Sm. 28, 29, 36. 2 Sam. 7, nó 12. 1—23, nó 16b 14. 1—15: mat. 7., nó Sníom. 15. 1—31.

AN ORDA

A DÍa, a d'ullmaig don té a tugann ḡrá duit maiteasa atá tar cumas an duine a tuiscint; líon ár ḡcroí de ḡrá duit, ar slí go raib ḡrá agaim duitse tar ḡac uile ní, agus go bfaigimid uait dá réir sin na nite a ḡeallais dúinn, nite is fearr ná mian ár ḡcroí; trí Íosa Críost ár dTarna. Áiméan.

AN EPISTIL

róm. 6. 3.

NAC bfuil a fíos aguib, an méid agaim a baistead cun Íosa Críost, gur cun a báis a baistead sinn? Dá b'ri sin, com-adhlacadh ina focair sinn trí baiste cun báis: ionas, fé mar tógadh Críost ó na mairb trí glóir an dTair, gur mar an ḡcéanna a siúl-faimis in úire beata. Óir má complandaidh i ḡcosúlacht a báis innis, beimid mar an ḡcéanna i ḡcosúlacht a aiséirí; agus a fíos seo agaim, gur comchéasadh ár sean-nádúr daonna leis-sean, cun an corp peacac a scriosadh, ionas nac mbeimis feasta faoi daorsmacht an peaca: óir an té a fuair bás, píréanaíodh ó peaca é. Ac má fuairamar bás maraon le Críost, creidimid go mairpimid preisin maraon leis; is eol dúinn, ar mbeid do Críost arna tógáil ó na mairb, nac bfuil an bás i nDán dÓ aris; ná níl tiarnas ag an mbás air feasta. Óir den leit go bfuair sé bás, is de tadh an peaca a fuair sé bás an t-aon uair amháin: ac den leit go maireann sé, is do DÍa a maireann sé. Mar an ḡcéanna áirigise sib féin a beid píormarbh maidir leis an bpeaca, ac sib a beid beo do DÍa in Íosa Críost ár dTarna.

AN SOISCÉAL

ní. mat. 5. 20.

DÚIRT Íosa lena d'eisceabail, Mura sárai bur b'píreantacht píreantacht na Scriobairte agus na b'fairisimeac, ní raicid sib istead i riocht na b'plaitas ar cor an b'it. Cuala sib

GO NÓIRADH AG NA SINSIR, NÁ DÉAN MARÚ; AGUS CIBÉ DUINE A DÉANAS MARÚ, BEIR SÉ CIONTAC DON BREITIÚNAS: AC DEIRIMSE LÍB, CIBÉ DUINE ADÁ I BFEARZ LENA BRÁTAIR SAN CÚIS, BEIR SEISEAN CIONTAC DON BREITIÚNAS; AGUS CIBÉ DUINE A DÉARFAS, RÁCA, LENA BRÁTAIR, BEIR SÉ CIONTAC DON AROCOMAIRLE: AC CIBÉ DUINE DÉARFAS, A PLEIRÓCE, BEIR SEISEAN CIONTAC DO ÉINE JEHENNA. AR AN ÁDAR SIN, MÁ BÍONN TÚ AG TABAIRT BRONNTANAS CUN NA HALTÓRA, AGUS MÁ CUIMNÍONN TÚ ANSIN GO BPUIL DON CÚIS AG DO BRÁTAIR CUSAT, PÁZ ANSIN DO BRONNTANAS OS COMAIR NA HALTÓRA, AGUS IMIŽ, DÉAN RÉITEAC AR OTÚS LE DO BRÁTAIR, AGUS TAR INA ÚIAR SIN AGUS TAIRZ DO BRONNTANAS. RÉITIŽ GO LUAT LEÓ EASCARA, FAIR AGUS A BEAS TÚ IN ÉIMEACHT LEIS SA TSLÍ; AR EAGLA GO OTUGADH AN T-EASCARA AR LÁIMH DON BREITEAMH TÚ, AGUS GO OTUGADH AN BREITEAMH SUAS DON OIFIGEAC TÚ, AGUS GO SCALTFÍ ISTEAC I BPRIOSÚN TÚ. DEIRIM LEAT GO FÍRIMNEAC, NAC OTIOCPAIR TÚ AMAIC AS, NÓ GO MBÍ AN FEOIRLING DEIRIO IOCTA AGAT.

AN SEACHTÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE

m. sm. 84, 85: 2 sam. 18, nó 16b 15. 1-34; marc. 9. 2-23, nó píl. 1.
c. sm. 23, 27: 1 rí. 3. 1-15, nó 8, 22-40 agus 54-61, nó 16b 19. 1-27; mat. 9. 35-10. 23, nó 3nóm. 16. 6-veinead.

AN ORDA

A TIARNA NA SCUMACHT AGUS NA BFEART. TUSA IS ÚDAR AGUS BRONNTÓIR NA N-UILE MAITEAS; SIOLRAIŽ INÁR SCROÍ ISTIŽ GRÁ DOO

AINM, MÉADAIŽ IONAIMN FÍORÉIREDEAMH, COCAIŽ SIMN LE ŽAC MAIC, AGUS DE DO MÓRÉRÓCAIRE COIMEAD SIMN AMLAIR; TRÍ ÍOSA CRÍOST AR OTIARNA. ÁIMEAN.

AN EPISTIL

Róm. 6. 19.

AR CUMA DÁONNA TÁIM AG LABAIRT, DE DARR ANBAINNE NA COLAINNE IONAIÚ: ÓIR, FÉ MAR TUG SIB BUR MBAILL INA SEIRBÍSÍŽ DON NEAM-GLAINE AGUS DON ÉAGÓIR CUN NA HÉAGÓRA; MAR AN ŽCÉANNA ANOIS TUGAIŽ BUR MBAILL INA SEIRBÍSÍŽ DON FÍRÉANTACHT CUN NA NAOPACHTA. ÓIR NUAIR BA SEIRBÍSÍŽ SIB DON PEACA, BÍ SIB SAOR MAIRIR LE FÍRÉANTACHT. CÉN TORADH, MAR SIN, A BÍ AGAIÚ ANSIN SNA NIČE ÚO IS NÁIRE LÍB ANOIS? ÓIR CRÍOC NA NIČE ÚO AN BÁS. AC ANOIS, TAR ÉIS BUR SAORÉTA ÓN BPEACA, AGUS SIB IN BUR SEIRBÍSÍŽ DO DÍA, TÁ BUR OTORADH AGAIÚ CUN NA NAOPACHTA, AGUS AN BEATA ŠIONAÍ MAR CRÍOC. ÓIR TUARASTAL AN PEACA AN BÁS; AC TABARTAS DÉ AN BEATA ŠIONAÍ, TRÍ ÍOSA CRÍOST AR OTIARNA.

AN SOISCÉAL

nóm. marc. 8. 1.

SNA LAETANTA SIN, NUAIR A BÍ SLUA AN-MÓR ANN, AGUS ŽAN DON NÍ LE N-ÍČE ACU, ŽLAOIŽ ÍOSA A DUISCEABAIL ÉUIŽE, AGUS DÚIRT SÉ LEÓ, TÁ TRUA AGAM DON SLUA, ÓIR TÁ SIAD IM FÓCAIR TRÍ LÁ ANOIS, AGUS ŽAN DON NÍ LE N-ÍČE ACU: AGUS MÁ CUIRIM ÁBAILE IAD INA OTROSCADH, RACAIÚ SIAD IN ANBAINNE SA TSLÍ; ÓIR TÁ CUIÚ ACU A

táinig i bpar, agus o'fneagair a deisceabail é, Cé an áit ina bfeadpar don duine arán a fáil anseo san pásac leis na daoine seo a sásam? agus o'fíafraigh sé díob, Cé méir bairíneada atá aguib? agus dúradarsan, Seacht gcinn. agus o'ordais sé don slua suí síos ar an talamh: agus glac sé na seacht mbairín cuige, agus tar éis dó buíochas a gabáil, bhris sé iad, agus tug sé dá deisceabail iad lena gcur os a gcomhair; agus cuireadarsan os comhair an tslua iad. agus bhí roinnt iasc beag acu: agus beannaigh sé, agus o'ordais sé díob iad an áit os a gcomhair mar an gcéanna. Mar sin o'iteadar, agus bhí a ndóctair acu: agus tógadar lán seacht gciseán den bia bhriste a bhí pásta. agus bhí timpeall ceitre míle duine sa méir a éir an bia: agus cuir sé uaid iad.

AN TOCTÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE

m. Sm. 77: 1 Rí. 10. 1-13, nó 16b 23; marc. 10. 1-31, nó píl 2. t. Sm. 41, 42, 43: 1 Rí. 12, nó 13. 1-32, nó 16b 25 agus 26; mat. 10. 24-veiread, nó gíom. 17. 18-veiread.

AN ORTA

A Oia, a ordaios gac uile ní ar neam agus ar talamh leó réamaire neamfaillíoch; larraimid go humal ort gac dochar a cur uainn agus gac sochar a tabairt dúinn: trí íosa Críost ár otiarna. Áiméan.

AN EIPISTIL

Róm. 8. 12.

A BRÁITRE, is féiciúnaite sinn, ní don colainn, cun maireactála de réir na colainne. Óir má maireann sib de réir na colainne, geobair sib bás; ac má cuireann sib gníomanta an coirp cun báis trí an spiorad, mairfid sib. Óir an méir a treoraítear ag spiorad Dé, is mic Dé iad an. Óir níor glac sib sprid na daoirse arís cun na heagla; ac glac sib sprid na nuetmacta, lena nglaoimid, abba, a dtair. Tugann an spiorad féin pianaise lenár spridne, gur clann Dé sinn: agus más clann, is oirí sinn freisin; oirí Dé, agus comoirí le Críost; más amlaid a fulaingimid ina ceannta, cun beir páirteac sa glóir leis.

AN SOISCÉAL

nm. mat. 7. 15.

SEACNAIGHÍ na páite falsa, a tagann cugaib i rioct caorac, ac táid ina madraí allta alpaca laistigh. Ar a dtortaí is ea a aitheos sib iad. An mbailítear caora fíniúna den oriseos, nó figí de na feocadain? Mar sin, tugann gac dea-crann torad mair; ac tugann droc-crann droctorad. Ní féidir don dea-crann droctorad a tabairt, ná don droc-crann torad mair a tabairt. Gac crann nac dtugann torad mair, leagtar é, agus caitear istead sa tine é. Dá bhrí sin, ar a dtortaí is ea a aitheos sib iad. Ní hé gac don duine a dearpas liom, a tiarna, a tiarna, a raças istead i rioct na bplaites, ac an té a déanas toil m'atar atá ar neam.

AN NAOU' DOMNAC TAR EIS NA TRIONÓROE

m. sm. 90, 92: 1 Rí. 17, nó 16b 27; Lúcas 1. 1-25, nó píl. 3.
t. sm. 50, 54: 1 Rí. 18, nó 16b 28; mæta 11, nó 5nóm. 20.
17-veinead.

AN ORTA

DEONAIŠ DÚINN, A TIARNA, SUÍMIO TÚ, SPRIO
le smaoineamh agus le déanamh mar is
cóir de síor; ar slí go gcuirtear inár gcumas,
ós rud é nac bfeadaimio don mairt a déanamh
io éagsmais, ar mbeata a caiteamh de réir do
tola; trí íosa Críost ar dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL

1 COIR. 10. 1.

A BRÁITRE, ní fonn liom sib a beit ain-
eolac, go raib ár n-aitheaca uile faoin
scamall, agus gur gáthadar uile trío an
bparraise; agus gur baisteadh iad uile cun Maois
sa scamall agus san farraise, agus gur iteadar
uile an dia spioradálta céanna: óir d'óladar
uile den éarraig spioradálta úd a bí á leanúint:
agus ba é Críost an éarraig sin. Ac níor
taitein a lán acu le Dia: óir leagad san
fásac iad. Mar samplaí dúinne a éarla mar
sin, cun nac mbead dúil agaimh san olc,
fé mar bí dúil acusan. Ná déanaigí iol-
adrad, ac an oiread, fé mar a rinne cuid
acusan; mar atá scríofa, Suig an pobal síos
cun ite agus cun óil, agus d'éiríodar ina
seasamh cun súgartha. Ná déanaimis orúis, ac
an oiread, fé mar a rinne cuid acusan, agus

tít trí míle ar picio in don lá amáin. Ná
déanaimis promad ar Críost, ac an oiread,
fé mar a rinne cuid acusan, agus scríosad
as naéna nime iad. Ná déanaigí gearán,
ac an oiread, fé mar a rinne cuid acusan,
agus scríosad as an scríosadóir iad. Mar
samplaí a éarla na nite sin dóib: agus scríobad
iad mar rabad dúinne, ar a bfuil críocha an
tsaoil tagtha. Ar an ábhar sin, an té atá
ina seasamh, dar leis, aire cuige nac dtiteann
sé. Níor gab don catú sib ac amáin catú
daonna: ac is iontaofa é Dia, nac ligfid
dun scatú tar bun gcumas; ac déanfaid sé
slí éalaite maraon leis an scatú, cun go
bfeada sib é a fulaingt.

AN SOISCÉAL

nm. Lúcas 16. 1.

DÚIRT Íosa lena deisceabail, bí duine
saibhir am, agus bí maor aige; agus rinnead
gearán leis ina éab, go raib sé as scaipead
a máoine. Agus glaoig sé cuige air, agus dúirt
sé leis, Céard í an cúis a gcluinnim seo i do
éabhsa? Tabair cuntas do máoirseacta; óir
ní féadfaid beit i do maon agam feasta.
Agus dúirt an maor ina aigne féin, Céard
a déanfad, ó tá mo máistir as baint na
máoirseacta díom? Níl ionam rómar; is
náire liom an deíro. Tá fios agam an rud a
déanfad, ar moó, nuair a cuirfead as an máoir-
seact mé, go nglacfaid mé ina dtite. Agus
as glaoí sad duine cuige go raib fiaca as a
tiarna air, dúirt sé leis an gcéad duine,

Cé méir atá ag mo tiarna ort? Agus dúirt seisean, Céad peircín ola. Agus dúirt sé leis, Seo dúit do bille, suig síos go luath, agus scríob caoga peircín. Dúirt sé ansin le duine eile, Agus cé méir atá ortsa? Agus dúirt seisean, Céad ceatrúna cruitheachtan. Dúirt sé leis, Seo dúit do bille, scríob ceitre pícrí ceatrúna. Agus mol an tiarna an peallaire maoir toisc go ndearna sé go cliste; óir is glíche clann an tsaoil seo de réir a gcineál féin ná clann an tsolais. Agus deirim lib, Déanaigí cairde daoib féin le saibreas na míneastaíochta; i dtreo, nuair a beas easpa oraib, go nglacfaid siad isteach sna háitrib síoraí sib.

AN DEICÍÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE

m. Sm. 45: 1 Rí. 21, nó 16b 29; Lúcas 1. 26-56, nó píl. 4.
c. Sm. 44: 1 Rí. 22. 1-40, nó 2 Rí. 4. 8-37, nó 16b 33. 2-30;
Matéa 13. 24-52, nó Sniom. 27.

AN ORDA

A TIARNA, claon do éluasa trócaireacha i leit urnaite do sheirdiseach uimh; agus, cun go bfaighe siad a n-iarrpas siad, ná lig dóib iarraid ac nite a taitheos leat féin; trí íosa Críost ár oTiarna. Áiméan.

AN EIPISTIL

1 COIR. 12. 1.

NÍ fonn liom sib a bheir dall, ábhrá iñre, an tabartaí spioradálta. Is eol daoib gur de na Sínclite sib trát, agus sib do bhr

mbreit as cun na n-íol balb úr, fé mar a seolaib sib. Dá bhrí sin fógraím daoib, nac dtugann don duine a labraíoch trí Spiorad Dé mac mallachta ar íosa; agus nac féidir d'aon duine a rá gur b é an Tiarna é íosa, ac tríd an Spiorad Naom. Ac céana, tá iltabartaí ann, ac an Spiorad céanna. Agus tá ilfheastail ann, ac an Tiarna céanna. Agus tá ilmhodanna oibrithe ann, ac is é an Dia céanna é, a oibríoch an uile ní san uile ní. Ac tugtar foilsíú an Spioraid do gac aon duine d'fonn leasa. Óir don duine seo a tugtar briathar na heagna ag an Spiorad; do duine eile briathar an eolais, ag an Spiorad céanna; do duine eile creideam, ag an Spiorad céanna; do duine eile tabartaí leis, ag an Spiorad céanna; do duine eile oibriú miorúilti; do duine eile fáideadóir-eacht; do duine eile spridí a aicint seachas a céile; do duine eile teangacha éagsúla; do duine eile míniú teangacha. Ac oibríonn an t-aon Spiorad céanna amháin iadsan uile, ag dáil ar gac fá seach mar is áil leis féin.

AN SOISCÉAL

nín. Lúcas 19. 41.

ASGUS nuair a táinig sé i gcóngar, conaic sé an cáitir, agus caoin sé i, a rá, Dá mbeadh píos agat, fiú amháin agatsa, ar a laghad sa lá seo agat atá ann, gac a mbaineann le do síocáin! ac anois táir ceitte ó do súile ort. Óir tiocfaid na laetanta ort, ina dtóghfaid do naimhe móta i do timpeall,

AGUS ina n-imshuípro tú, agus ina gcúnglóirí
ORT AR SÁC TAÖB, agus ina leasfairo tú cun an
talamh, agus do élanh istig ionat; agus ní
fásfairo cloic ar muin cloicé ionat: toisc nár
aithnís an t-am inar tángtas éusat. agus
éuag sé istead sa teampall, agus éosag sé
ar na daoine a bí ag díol agus ag ceannac
ann a éaitéamh amac, á rá leo, Tá scríofa,
Teac cun urnaite is ea mo teacsa: ac tá
pluais bitíunac déanta agaiöse de. agus bí
sé sác lá ag teagasc sa teampall.

AN TAONÚ DOMHNAC DÉAS TAR ÉIS NA TRÍONÓROE

m. sm. 91, 93: 2 Rí. 5, nó 16b 38; Lúcas 1. 57-deiread, nó
Col. 3. 12-4. 6.
c. sm. 56, 57, 61: 2 Rí. 6. 8-23, nó 7, nó 16b 40. 1-14 agus 42.
1-10; maça 16. 13-deiread, nó Sníoin. 28.

AN ORÇA

A DÍLA, ós le trua agus le trócaire is mó
a noctann tú do neart uilecúmaçtaç;
Deonag go trócaireac dúinn oiread de do
grásta agus a cuirpeas ar slí d'aiteanta
sinn, cun go bpaigimí do ghealltanaid grásmara
agus go raib páirt agaim i do stór neamái;
trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

an epistol.

I cor. 15. 1.

FÓGRAÍM daoib, a bráitne, an Soiscéal a
éabhscaioileas daoib, agus a glac sibse,
agus ina bfuil sib in bur seasm; lena

slánaítear sib freisin, má déanann sib buan-
cuimne ar an méid a éabhscaioileas daoib,
murab in aisce a éreir sib. Óir tugas uaim
daoibse ar dtús an ní a glacas féin, go bfuair
Críost bás ar son ár bpeacái, de réir na
Scríoptúr; agus gur adlacaó é; agus gur
ardaió arís an treas lá é de réir na
Scríoptúr; agus go bfactas do cépas é,
agus don dáréas ansin: conactas é ina
diaró sin do breis agus cúig céad bráitne
san am céanna; tá a bformórsan ann pós,
ac tá cur acu ina gcólaç: ina diaró sin,
conactas do Séamas é; do na hAspail go
léir ansin: agus faoi deiread tiar tall,
conactas domsa é, mar ab ea do duine a rugaó
in antrát. Óir is mise an té is lú ar na
hAspail, mise nac fiú mé Aspail a tabairt
orm, toisc gur géarleanas eaglais Dé. ac
le grásta Dé atáim mar atáim: agus a grástas-
san a tugad dom, ní gan tairbe a bí sé; ac
is plúirsí a saotraig mise ná iadsan uile:
mar sin féin, ní mise, ac grásta Dé a bí liom.
Dá bñi sin, cé acu mise nó iadsan, mar sin
a éabhscaoilimí, agus mar sin a éreir
sibse.

an soiscéal.

m. Lúcas 18. 9.

DÚIRT ÍOSA an tsamlaio seo le dream a
bí muiníneac astu féin gur daoine pír-
eanta iad, agus gur deas orcu don duine
eile: éuag beirt suas don teampall cun urnaí a
déanam; fairisíneac ab ea duine acu, agus
poibleacán ab ea an duine eile. Seas an

FAIRISÍNEAD AGUS RINNE SÉ A SUÍ INA AIGNE
féin mar seo, A DÍa, tugaim buíochas duit
nád mar a céile mise agus daoine eile,
poġlaite, agus luġt éagóra, agus luġt
adáltranaís, ná pós duine de saġas an
poibleacáin seo. Déanaim troscad dá uair
sa tseachtain, iocaim an deacú ar a bfuil
agam. Agus d'fán an poibleacán ina seasam
i bpat tiar, agus ní déanfad sé fiú amáin a
súile a ardú cun neime, ac é ag buala a
uġta, agus á rá, A DÍa, déan trócaire ormsa,
peacad. Deirim lib, go ndéacais sé seo
síos abailte agus é fíréanaite de breis ar an
duine eile: óir ġad duine a ardós é féin,
umlófar é; agus an té a umlaíos é féin
ardófar é.

AN DARA DOMHNAC DÉAG TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE.

m. sm. 101, 108: 2 rí. 18. 13—veinead, nó míc. 6; lúcas 4
1—15, nó pílémón.
t. sm. 77; 2 rí. 19, nó ísá. 38. 1—20, nó míc. 7; mata 18.
15—veinead, nó cip. 1.

AN ORDA.

A DÍa uilecumáctais, síormartanaís, ós
éascúla tusa cun éisteadta ná sinne
cun ácaíní, agus ós mó a tugann tú ná mar a
iarraimid ort nó mar a tuillimid uait; Doirt
anuas orainn líonmairead do trócaire; ag
maiteam dúinn na nite a ġoilleas ar ár ġcom-
sias, agus ag tabairt dúinn na maiteasa ná fiú
sinn a hiarraid ort, ac amáin trí luaíodt
agus trí roirġuí do míc, íosa Críost ár
oTiarna. Áiméan.

AN EIPISTIL.

2 cor. 3. 4.

A leitéir seo d'iontaoib atá agaimn as
DÍa trí Críost: ní hé ġur cumasac sinn
linn féin go measpaimis ġurb uainn féin
rud ar bit; ac is ó DÍa a tagann ár ġcumas;
ó DÍa a rinne preastalaite cumasaca den
conrad nua dinn, ní den litir, ac den spiorad:
óir maraíonn an litir, ac tugann an spiorad
beata. Ac más ġlórmar a bí preastal an
báis, agus é ġreanta de litreada ar cloca, ar
caoi nár féad clann íosrael dearcad ar aġaid
maois de barr ġlóire a aġaide; ġlór go raib
crioc i nórán d; conas ná mó an ġlór a
ġabfas le preastal an spioraid? Óir más
ġlór é preastal an daorta, is mó ar pad
an ġlór a ġabfas le preastal na fíreantadta.

AN SOISCÉAL.

nm. marc. 7. 31.

D'imiġ íosa ó críoca tíorr agus síodóin,
agus cáinig sé go muir ġaililé, trí lár
ceantair an Decapolis. Agus tugadar cuise
duine a bí bodar briotac, agus d'impíodar
air a lám a cur air. Agus tug sé leis i leatad
é ón slua, agus cuir sé a méaranna istead
ina cluasa, agus cáit sé seile, agus d'fliuġ
sé a teanga; agus ag féacaint suas ar neam
dó, lig sé osna as, agus dúirt sé leis, Eppatá,
is é sin, Osclaítear tú. Agus ar an látair
osclaíod a cluasa, agus fuasclaíod a teanga,

AGUS LABAIR SÉ GO CRUINN. AGUS D'ORDAIG SÉ
DÓIBH SAN A INSINT D'AON DUINE: AC DÁ MÉID A
D'ORDAIG SÉ DÓIBH, IS AMLAIDH IS MÓ A D'FÓGRAIO-
DAR É; AGUS BÍ IONAID AS CUIMSE ORTU, AGUS IAD
Á RÁ, Rinne sé gac uile ní go maic: tugann
sé éisteacht do bódraim, agus caint do balbáin.

AN TREAS DOMHNAĆ DEAS TAR ÉIS NA TRÍONÓIDÉ.

m. Sm. 74: 2 Rí. 22, nó hab. 2. 1-14; Lúcas 4. 31-5. 11, nó
1 Tim. 6.
t. Sm. 102: 2 Rí. 23. 1-30, nó 2 Annál. 36. 1-21, nó hab. 3.
2-veinead; Maic 20. 1-28, nó eip. 2.

AN ORDA.

A DÍA uilecumáctais, mórtérocairis, ós tú
féin amáin faoi deara do pobal dílis
beir ag déanamh seirbhíse go fónta fírinneac
duit; Deonais túinn, guimio tú, seirbhís
dílis a déanamh duit ar an saol seo, sa tsli
nac raicair dúinn do ghealltanais neamái a fáil
faoi deiread; trí luaioct Íosa Críost ar
oTiarna. Áiméan.

an eipistil.

Gal. 3. 16.

D'ABRAÇAM agus dá síol a rinnead na
gealltanais. Ní veir sé, agus do
síolta, mar ab ea do móran; ac mar b'ea
d'aon céann amáin, agus do do síol, agus is
é Críost é sin. Agus veirim é seo, Maíoir

leis an gconrad a deimníod céana i gCríost ag
Dia, ní féidir don Reacht, a charla ceitre céad
agus tríocha bliain ina diaid sin, é a cur ar
ceal, cun an gealltanais sin a cur i neamhí.
Óir más den Reacht an oirdreach, ní den
gealltanais í feasta: ac bronnn Dia ar
Abraçam í le gealltanais. Cao cuige, mar sin,
an Reacht? Tugad sa breis é de barr
taimhteacta, go dtí go dtugad an síol dár
tugad an gealltanais; agus ordaiod ag aingil
é i láim réiteora. Ní le haon amáin, ápac, a
daineas réiteoir; ac is aon é Dia. An bfuil
an Reacht, mar sin, i scoinne gealltanais De?
Nár lige Dia é: óir dá dtugtaí reacht a
féadpad beacta a tabairt, go cinnte ba ón
Reacht an fíreantacht. Ac cuir an Scriopcur
an uile ní faoi gias don peaca, cun go dtabarfaí
an gealltanais atá ó creideamh in Íosa Críost
dóibh siúd go mbíonn creideamh acu.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 10. 22.

IS doibinn do na súile a feiceann na nite
a feiceann sibse: Óir veirim lib, gunb iomái
fáir agus ní lenar mian na nite a feiceann
sibse a feiceáil, agus nac b'pacadur iad: agus
na nite a cluimeann sibse a cloisteáil, agus
nár cualadur iad. Agus féac, d'éirig
Olíodóir ina sheasam, agus bain sé triail as,
á rá, A Máistir, céard atá le déanamh agam
cun an beacta síoraí a fáil mar oirdreach?
Dúirt sé leis, Céard atá scríopa sa Ulí?

conas a léas tú? Agus o'freadair seisean agus uirt, bíodh grá agat do do tIarna Dia le lán croí, agus le lánanam, agus le lán-neart, agus le lán-aisne; agus do do comarsa mar uirt féin. Agus uirt sé leis, is maith an freagra a tugais: déan é sin, agus mairfí. Ac uirt seisean le hÍosa, agus ponn air a fíréanú féin, agus cé hé mo comarsa? O'freadair Íosa agus uirt sé, bí duine ag dul síos ó Iarúsalem go hIericó, agus tarla ior gadaite é, a bain a éadaí de, agus a goin é, agus o'imiothar, tar éis dóib a fágáil leatmairb. Agus tarla go raib sagart ag gabáil síos an bealaí céanna: agus nuair a conaic sé é, gab sé tairis ar an taob eile. Agus mar an gcéanna, táinig lébíteac cun na háite, agus nuair a conaic sé é, gab sé tairis ar an taob eile. Ac Samaratánac a bí ag gabáil sa tsli, táinig sé cun na háite ina raib sé: agus nuair a conaic sé é, gab trua mór dó é, agus cuais sé cuise, agus ceangail sé a cneáda, ag doirtead ola agus fíona ortu, agus cuir sé ar muin a beitig féin é, agus tug sé leis é go teac ósta, agus tug sé aire dó. Lá arna márac, agus é ag imeact, tóg sé amac ná pingin, agus tug sé don óstóir iad, agus uirt sé, Tabair aire dó; agus cibé méid a caitfeas tú sa breis, cúiteodsa leat é, nuair a tiocfas mé arís. Cé acu den triúr úd, an measann tú, ba comarsa don duine a tarla ior gadaite? Agus uirt seisean, an té a tug trua dó. Ansin uirt Íosa leis, imigse, agus déan mar an gcéanna.

AN CEATRÚ DOMHNAÍÓ DEAS TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE.

m. Sm. 115, 116: Esra 1. 1-8 agus 3, nó Sep. 1; Lúcas 7. 36-
deiread, nó 1 Cor. 13.
t. Sm. 80, 85: Neh. 1. 1-2. 8, nó Dan. 1, nó Sep. 3; Maísa 21.
23-deiread, nó Cip. 4. 1-24.

AN ORDA.

A DIA Uilecumáctais, síormartanaig, méadaig ionann creideam, dócas agus grá; agus, cun go bfaigimío an méid a sheallas tú, brostaig sinn cun grá a tabairt doo aiteanta; trí Íosa Críost ár oTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

Gal. 5. 16.

MAR sin deirim, Siúlaisí sa Spiorad, agus ní comhionfaid sib mianca na colainne. Óir bíonn mian na colainne in agaid an Spioraid, agus mian an Spioraid in agaid na colainne; agus bíonn siad san araon contrárta dá céile; i dtreo nac féidir lib an ní is toil lib a déanamh. Ac más leis an Spiorad a seoltar sib, ní faoin reacht daoib. Agus is léir iad gníomhartha na colainne, mar atá, adaltranas, drúis, neamhlaine, graostaí, íol-adrad, draíocht, naimheas, acrainn, éada, fearg, aignis, ceannaircí, eiriceaí, formair, dúnmair, meisce, ragairne, agus a leicéirí sin: ar a labraim lib roim ré, fé mar a labraios lib céana, nac dtagann an dream a

DÉANAS A LEITÉIR IN OIRÉACHT RÍOCTA DÉ.
AC IS É IS TORAD DON SPIORAD, GRÁ, FAIRDEAS,
SÍOCÁIN, BUANFOIGNE, CARTANACHT, CNEASTACHT,
CREIDEAMH, CEANSACT, MEASARTACHT: NÍL REACHT
AR BIT I SCOMNNE A LEITÉIR SIN. AGUS CÉAS
LUCT CRÍOST AN COLAINN, MARAON LENA CUIR
MOCHAITE AGUS MIANTA.

AN SOISCÉAL.

Nm. Lúcas 17. 11.

AGUS TARLA, SA TSLÍ D'ÍOSA AG DUL GO
hIARÚSALEM, GO RAIÚ SÉ AG SABÁIL TRÍ
LÁR SAMARIA AGUS SAULILÉ. AGUS AG DUL ISTEAÉ
I MBAILE BEAG ÁIRIOTE DÓ, CASAÓ AIR DEICNIÚR
A BÍ INA LOBÁIR, AGUS STADADAR I BPAO UAIÓ:
AGUS D'ÉADAR GO HARÓGLÓRAÉ, Á RÁ, A ÍOSA,
A MÁISTIR, DÉAN TRÓCAIRE ORAINN. AGUS NUAIR
A CONAIC SÉ IAD, DÚIRT SÉ LEO, IMÍGÍ, TAIS-
PEÁNAGÍ SIB FÉIN DO NA SAGAIRT. AGUS TARLA,
SA TSLÍ DÓIB, SUR LEIGEASAD IAD. AGUS DUINE
ACU, NUAIR A THÚG SÉ FAOI DEARA GO RAIÚ SÉ
LEIGEASTA, CÁS SÉ AR AIS, AGUS É AG MOLAD
DÉ DE SHÚ ARD, AGUS CIT SÉ AR A AGAIR AG
A COSA, AG SABÁIL A BUÍOCAS LEIS; AGUS
SAMARATÁNAC AB EA É. AGUS D'FREAGAIR
ÍOSA AGUS DÚIRT SÉ, NÁR GLANAD DEICNIÚR?
AC CÁ BPUIL AN NAONÚR? NÍ BPUARTAS AG FILLEAD
LE BUÍOCAS A TABAIRT DO DUA, AC AN COMHÉIÓC
SEO. AGUS DÚIRT SÉ LEIS, ÉIRÍG, IMÍG LEAT:
IS É DO CREIDEAMH A SLÁNAGS TÚ.

AN CÚIGIÚ DOIMNAC DÉAS TAR ÉIS NA
TRÍONÓIRIE.

m. Sm. 146, 147: Dan. 3, nó Seanfoc. 1; Lúcas 9. 57-10. 24, nó
2 Tim. 1.
t. Sm. 112, 113, 114: Dan. 5, nó 6, nó Seanfoc. 2; Macla 28,
nó Eip. 4. 25-5. 21.

AN ORDA.

1ARRAIMIO ORT, A TIARNA, D'EAGLAIS A
COIMEAD SLÁN LE DO BUANTRÓCAIRE; AGUS,
Ó NAC BPUIL SA DUINE SEASAMH ITO ÉAGMAIS,
COIMEAD LE DO CABBÁIR SINN Ó SHAC DOCHAR GO
BRÁÉ, AGUS STIÚRAIG SINN FAOI DÉIN SHAC SOCAIR
AR MAITE LENÁR SLÁNÚ; TRÍ ÍOSA CRÍOST AR
D'TIARNA. ÁIMEÁN.

AN EIPISTIL.

Gal. 6. 11.

PEICEANN SIB NA LITREAÇA MÓRA LENAR
FSCRÍODAS CUGAIB LE MO LÁIM FÉIN. AN MÉIR
LENAR MIAN IAD FÉIN A TAISPEÁINT GO TAITNEAMHAC
SA COLAINN, CUIREANN SIAD BUR DTIMEALL-
GEARRAD D'IALLAÉ ORAIB; SHAN AC EAGLA AMÁIN
ORTU GO BFULAINGEORÓIS GEARLEANÚINT AR SON
CROISE CRÍOST. ÓIR NÍ COIMEADANN SIAD FÉIN
AN REACT, AC AN OIREAD, AGUS IAD TIMEALL-
GEARRTA; AC IS MIAN LEO BUR DTIMEALL-
GEARRAD, CUN MAÍOM AS BUR SCOLAINN. AC
NÁR LIGE DUA DOMSA MAÍOM, AC AMÁIN AS CROIS
AR D'TIARNA ÍOSA CRÍOST, LENAR CÉASAD AN
SAOL DOMSA, AGUS MISE DON SAOL. ÓIR IN ÍOSA
CRÍOST NÍ FIÚ DADA TIMEALLGEARRAD NÁ A
ÉAGMAIS, AC RUO NUACRUCHAITE AR PAO. AGUS
SÍOCÁIN DON MÉIR A SIÚLAS DE RÉIR NA RIALAÇA

sin, agus trócaire dóib, agus d'Íosrael Dé. Ná cuireadh don duine buairt orm feasta: óir tá suaitheantaí Críost á n-iompar i mo corp agamsa. A bhráithre, grásta ár dTiarna Íosa Críost le bur spríose. Áiméan.

AN SOISCÉAL.

nni. Maṭa 6. 24.

Ní féidir d'aon duine seirbhís a déanamh do dhá máistir: óir beidh fuad aise do duine acu, agus grá don duine eile; nó cloífidh sé le duine acu, agus beidh drochmeas aise ar an duine eile. Ní féidir daoiú seirbhís a déanamh do Dha agus do mammon. Dá b'fí sin deirim lib, ná bíodh inni oraib i dtaobh bur mbeatha, mar gheall ar a n-íosfaid sib, ná mar gheall ar a n-ólfaid sib; ná i dtaobh bur scoirp, mar gheall ar an gclúdach a beas oraib. Nac mó an t-anam ná an bia, agus an corp ná an t-éadach? Dreachnaígi éanlaic na spéire; ní cuireann siad siol, agus ní baineann siad pómar, agus ní cruinníonn siad aon ní i scioból; ac cothaíonn bur náchair neamhaí iad. Nac mó is fiú sibse go mór ná iadusan? Agus cé agaid a féadfaid le méid a inni banlám amháin a cur lena airdhe féin? Agus cad cuige daoiú inni beidh oraib i dtaobh éadaiḡ? Dreachnaígi lili an bháin, conas a pásas siad; ní déanaio saothar, agus ní déanaio sníom: ac deirim lib, nac raib Solam féin ina gradam go hiomlán clúdaithe mar ceann acusan. Má clúdáíonn Dia ar an gcuma sin fear an bháin, atá ann inniu, agus a caitear isteach sa

sorn amárach, nac mó go mór a clúdós sé sibse, a luict an creidimh b'is? Ná bíodh inni oraib dá b'fí sin, agus sib á rá, Céard a íospaimir? nó, Céard a ólfaimir? nó, Conas a clúdófar sinn? Óir bíonn tóir ag na hInglite ar na nite sin uile; óir is eol do bur náchair neamhaí go bfuil gá agaid leis na nite sin go léir. Ac loirḡisgi ar dtús ríocht Dé agus a fíreantacht; agus tabarfar daoiú sa b'reis na nite sin go léir. Dá b'fí sin ná bíodh inni oraib i dtaobh an lae amárach: óir beidh a cúram féin ar an lá amárach. Ní beag don lá a cion féin den oic.

AN SEÚ DOIMNAC DÉAS TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE.

m. Sm. 148, 150: Ier. 5. 1-19, nó Seanfoc. 3. 1-26; Lúcas 11. 1-28, nó Tí. 2. 1-3. 7.
T. Sm. 2, 16: Ier. 5. 20-deineadh, nó 7. 1-15, nó Seanfoc. 4; eom 8. 12-30, nó eip. 5. 22-6. 9.

AN ORÇA.

A TIARNA, guimio tú, cuir do buantrócaire ag glanadh agus ag cosaint d'Eaglaise; agus, ós rud é nac féidir léi panaict slán gan do cabair, coimeadh saor ó baol go brád í le do cúnam agus le do maiteas; trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

eip. 3. 13.

PARRAIMSE oraib gan beidh ar beag-uictach fad m'anró ar bur son, atá ina glóir daoidhe. Dá b'fí sin peacaim mo glúna d'áchair

AR UTIARNA ÍOSA CRÍOST ÓNA N-AINMNÍTEAR AN TEAGLAAC UILE AR NEAMH AGUS AR TALAMH, SO DUTUGAIDH SÉ D'AOIBH, DE RÉIR SAIBHRIS A GLÓIRE, BUR NDANGNIÚ LE CUMÁCT TRÍNA SPIORAD SAN ANAM ISTI; CÚN SO SCÓNAÍ CRÍOST IN BUR SCROÍ TRÍ CREIDEAMH; IONAS, AR MBEITH D'AOIBH PRÉAMHAITE, BUNAITE I NGRÁ, SO RAIÚ AR CUMAS D'AOIBH, LEIS NA NAOMH UILE, AN LEITEAO, AGUS AN FÁIRO, AGUS AN DOIMNEACT, AGUS AN AIRDE A CHUISCINT; AGUS GRÁ CRÍOST, A SÁRAÍOS AITHE, A AITINT, SO LÍONPAÍ SIB D'IOMLÁINE UILE D'É. DON TÉ A BPUIL AR CUMAS D'Ó I BPAO NÍOS MÓ A D'EANAMH, DE RÉIR NA CUMÁCTA A OIBRÍOS IONAINN, NÁ MAR A IARRAIMIO NÓ A SMAOINIMIO, GLÓIR DÓSAN SAN EAGLAIS TRÍ ÍOSA CRÍOST, TRÍ NA HAOISEANNA UILE, SO SAOL NA SAOL. ÁIMEÁN.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 7. 11.

A SUS TARLA, AN LÁ INA D'IARÓ SIN, SO NDEACAIĞ ÍOSA SO CAICAIR AR A DUTUGAR NÁIN, AGUS CUAIĞ A LÁN DÁ DEISCEABAIL LEIS, AGUS SLUA MÓR DAOINE. AGUS NUAIR A BÍ SÉ AS TEACT I NGRÁ DO GEATA NA CAICRAC, FÉAC, BÍ CORPÁN Á BHEITH AMAIC, AONMÁIC A MÁICAR, AGUS ISE INA BAINTEAC: AGUS BÍ MÓRÁN DE MÚINTIR NA CAICRAC INA FOICAIR. AGUS NUAIR A CONAIC AN TIARNA Í, ŠAD TRUA DÍ É, AGUS DÚIRT SÉ LÉI, NÁ BÍ AS ŠOL. AGUS ÉAINIĞ SÉ AGUS CUIR SÉ A LÁIN AR AN ŠCROICAR: AGUS ŠTAD AN LUIC IOMPAIR. AGUS DÚIRT SÉ, A OŠFIN, DEIRIM LEAT, ÉIRIĞ. AGUS D'ÉIRIĞ AN DUINE A BÍ MARB INA ŠUI, AGUS TOSAIĞ SÉ AR LABAIRT.

AGUS CUIĞ SÉ DÁ MÁICAIR É. AGUS ÉAINIĞ CRIC-EAGLA AR ŠAC UILE DUINE: AGUS CUIĞADAR ŠLÓIR DO DÍA, Á RÁ, TÁ FÁIRO MÓR ÉIRIĞE INAR MEASC; AGUS, ÉAINIĞ DÍA AR CUART CÚN A MÚINTIRE. AGUS LEAT AN TUAIRISC SIN AIR AMAIC AR FUIRO IÚDAEA UILE, AGUS AR FUIRO NA DÚICE MÁICAIR.

AN SEACTÚ DOMNAC DÉAS TAR ÉIS NA TRÍONÓIR.

m. Sm. 46, 48: 1er. 17. 5-14, nó Seanpoc. 6. 1-19: Lúcas 11. 29-veinead, nó 1 peao. 1. 1-21.

t. Sm. 121-124, 134: 1er. 18. 1-17, nó 22. 1-19, nó Seanpoc. 8; éoin 8. 31-veinead, nó éip. 6. 10-veinead.

AN ORCA.

A TIARNA, ACÁINIMIO ORC DO ŠRÁŠTA A CÚN ROMAINN AGUS INAR NDIARÓ SO BRÁC, AGUS SINN A ÉLONAD DE ŠÍOR CÚN ŠAC D'EA-ŠNIM; TRÍ ÍOSA CRÍOST AR UTIARNA. ÁIMEÁN.

AN EPISTIL.

éip. 4. 1.

UIME SIN ACÁINIMSE, CIME AN TIARNA, ORAIÚ ŠIÚL MAR A OIREAS DON ŠAIRM LENAR ŠAIREAD SIB, LE ŠAC UMILAIÓCT AGUS CEANŠACT, LE HUAFÓIGNE, AS FULAIINGT A CÉILE I NGRÁ; AS IARRAIRÓ AONTACT AN SPIORAIRÓ A COIMEAD I ŠCOMCEANŠAL NA ŠIOCÁINA. TÁ AON CORP AMÁIN ANN, AGUS AON SPIORAD AMÁIN, FÉ MAR ŠAIREAD SIB IN AON DÓICAS AMÁIN BUR NŠAIRME; AON TIARNA, AON CREIDEAMH, AON BAISTE, AON DÍA AGUS ACICAIR AMÁIN DON UILE, ACÁ OS CIONN NA N-UILE, AGUS TRÍO AN UILE, AGUS IONAIÚ UILE.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 14. 1.

TARLA, nuair a chuaigh Íosa isteach i dteach duine o'uaictaráin na b'fairisíneach cun bia a caitéamh, lá na Sabóiríe, go rabhadar as faire air. Agus féach, bí duine ina láthair agus iorpais air. Agus o'freaigair Íosa agus dúirt sé leis na Olíodóirí agus leis na fairisínigh, An dleatac leigheas a d'éanamh lá na Sabóiríe? Agus o'panadarsan ina dtost. Agus rug sé air, agus leigheas sé é, agus cuir sé ar a béalac é; agus o'freaigair sé dóibh, á rá, Cé agaiúise a dtitfeadh asal nó bó leis isteach i níos lá na Sabóiríe, agus nac dtógfaid aníos é láitreach? Agus níorb féidir leo freagra a tabairt air sin. Agus labhair sé an tsamlaoid leosan a fuair cuireadh, nuair tug sé faoi deara iad as toghadh na suíochán ab fearr; á rá leo, Nuair a gheobaid tú cuireadh ó don duine cun bainise, ná suigh sa suíochán uachtarach; ar eagla go mbeadh duine níos onóraí ná tú a fuair cuireadh uaid, agus go dtiocfaid an té a tug cuireadh duitse agus dósan, agus go ndéanfaid sé leat, Tabair an áit seo don duine seo; agus ansin go gcaitfeadh dul san áit is ísle, agus náire ort. Ac nuair a gheobaid tú cuireadh, téigh agus suigh san áit is ísle; ar mhó, nuair a dtiocfas an té a tug an cuireadh duit, go ndéine sé leat, á cara, téigh níos sia suas: ansin beid onóir le fáil agat i b'pianaise a mbeid ina suí cun bia in éineacht leat. Óir an té a ardaíod é péin, isleofar é; agus an té a íslíod é péin, ardaofar é.

AN TOCTÚ DOMHNAÍ DEAS TAR ÉIS NA TRÍONÓIRIE.

m. sm. 119. 1-32; ier. 26, nó seanfoc. 9; lúcas 12. 1-34, nó 1 peao. 1. 22-2. 10.
t. sm. 119. 33-72; ier. 30. 1-8 agus 10-22, nó 31. 1-20, nó seanfoc. 14. 31-15. 17; eoin 13, nó 1 eoin 1. 1-2. 11.

AN ORDA.

A TIARNA, acaimimid ort do grásta a tabairt do do pobal cun seasamh in aghaid caithte an tsaoil, na colainne, agus an diabail agus cun tusa, an t-aon Dia amáin, a leanúint go glanróioch, glanaiigeanta; trí Íosa Críost ár dTiarna. Améan.

AN EPISTIL.

1 cor. 1. 4.

SABAIM buíochas le mo Dia i gcónaí mar gheall oraib, de bann grásta Dé a tugadh daoib trí Íosa Críost; toisc go ndéantar níos saibhre sib i ngrá don ní trí d'íob, i ngrá unlabhra, agus i ngrá eolas; pé mar a d'ainníod pianaise Críost ionaib: ar éad nac bfuil easpa tabartaís ar bit oraib; agus sib as feiteamh le foilsíú ár dTiarna Íosa Críost; an té péin a d'ainníneod sib go dtí an deireadh, cun go raib sib gan locht lá ár dTiarna Íosa Críost.

AN SOISCÉAL.

nm. maic 22. 34.

NUAIR a éuala na fairisínigh gur cuir Íosa na Sadóicínigh ina dtost, cruinníodar i gceann a céile. Agus cuir duine acu,

Olíodóir, ceist air, á triail, agus dúirt sé, a máistir, céard í an príomaithe den Olí? Agus dúirt Íosa leis, Bíod grá agat do do tiarna Dia le lánchoí, agus le lánanam, agus le lánaigne. Sin í an céad aithe, an aithe mór. Agus is cosúil léi an dara haithe, Bíod grá agat do do comarsa mar a bíonn duit féin. Is ar an dá aithe sin atá an Olí uile agus na fáite bunaithe. Nuair a bí na fairisínigh cruinnithe i bfochair a céile, cuir Íosa ceist orthu, á rá, Cad í bur dtuairim den Críost? cé darb mac é? Dúradarsan leis, Mac Dáibí. Dúirt seisean leo, Más ea, conas a gaireas Dáibí trí an Spiorad Tiarna de, á rá, Dúirt an Tiarna le mo tiarnasa, Suis tusa ar mo lámh deas, go gcuire mé do naimde mar stól faoi do cosa? Má gaireann Dáibí Tiarna de, conas atá sé ina mac aige? Agus níorb féidir le haon duine oiread agus focal a rá á freagairt, ná níor leom don duine ón lá sin amac ceist a cur air.

AN NAOU DOIMNAC D'EAS TAR EIS NA TRIONÓIDE.

m. Sm. 119. 73-104: ier. 31. 23-37, nó Seanfoc. 16; Lúcas 12. 35-veiread, nó 1 peav. 2. 11-3. 7.
t. Sm. 119. 105-144: ier. 35, nó 36, nó Seanfoc. 22; eoin 14, nó 1 eoin 2. 12-veiread.

AN ORDA.

A DIA, ós rud é nac dtagann linn taitneamh leat san cádhair uait; Deonais go trócairead go mbí ár gcroí á rialú agus á dtreorú

as do Spiorad Naomh i ngac uile ní; trí Íosa Críost ár dtiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

ep. 4. 17.

IS é deirim, dá bhrí sin, agus tugaim do' fianaise sa Tiarna, gan siúl daoib feasta mar a siúlas na Sintlíte eile, i ndíomaoimeas a n-intinne, agus scamall ar a dtuiscint acu agus iad ma gcomhtig ó beata Dé trí an aineolas atá iontu, de barr daille a gcroí; dream gan mótu ar bith iontu, a tug iad féin don ghaostacht, cun gac neamhlaine a déanamh go santac. Ac sibse, ní mar sin a foghlaim sib Críost, más amlaib' o'eist sib leis, agus gur múinead sib aige, pé mar atá an fírinne in Íosa: go gcuire sib uaid, maidir leis an sean-iompar, an seanóucas daonna, atá á mead de réir na mianta bréagaca; agus go ndéantar sib as úire i spriú bur n-intinne; agus go gcuire sib oraib an dúcas daonna nua, a crúdaíod de réir Dé i bfiereantacht agus i bfiordiaidacht. Dá bhrí sin, as cur na bréige uaid, labraíod gac duine agaid an fírinne lena comarsa: óir is bail dá céile sinn. Níorb fearg oraib, agus ná déanaigí peaca: ná mairead bur gcancar go luí gréine: ná tugaisí slí don diabhal ac an oiread. An té a rinne goir, ná goiréad sé feasta; ac ina coinne sin déanad sé saothar, as déanamh maiteasa lena lámha, cun go raib rud éigin aige le dail dósan a mbíonn easnamh air. Ná gabad smit truaillite amac as bur mbéal, ac dea-focal

A fónas cún tógála, cún grásta a cábairt don luét éisteachta. Agus ná cuirigí doilíos ar Naom-Spiorad Dé, lenar cuireadh séala oraidh go lá na fuascailte. Cuirtear uaidh gac seirbe, agus aingiocht, agus fearg, agus caismirt, agus itiomrá, agus an uile sahas droc-rúin: agus bígí cartanac le céile, trócaireac, ag maiteamh dá céile, pé mar a maít Dia daoibhse ar son Críost.

AN SOISCÉAL.

nm. maéa 9. 1.

Cuaidh íosa isteach i mbá, agus o'imigh sé anonn isteach ina caitair féin. Agus péac, tugadh cuige fear pairiliseac, agus é ina luí ar leaba: agus nuair thug íosa faoi deara an creideamh a bhí acu, dúirt sé leis an bfean pairiliseac, a mhic, bíodh misneac agat; bíodh do peacaí maite duit. Agus péac, dúirt curo de na scríobaithe ina n-aighe féin, Tá sé sin ag diamaslá. Agus nuair a thug íosa faoi deara na smaointe bhí acu dúirt sé, Cad cuige daoibh beit ag smaointeamh go hoid in bur gcroí? Mar cé acu is fusa, a rá, go maitear do peacaí duit; nó a rá, éirigh, agus siúil? Ac cún go mbeidh fíor agaidh go bfuil ar cumas do mhaic an tuine ar talamh peacaí a maiteamh (dúirt sé ansin leis an bfean pairiliseac), éirigh, tóg do leaba, agus imigh cún do tí. Agus o'éirigh seisean, agus o'imigh sé cún a tí féin. Ac nuair a donaic na sluaithe sin, bhí ionadh orthu, agus tugadh glóir do Dia, a thug a leicéir sin de cumhacht do dhaoine.

AN FICÍÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TRÍONÓIÖE.

m. sm. 119. 145-176: esec. 2, nó Seanpoc. 23. 15-veineadh; Lúcas 13, nó 1 peav. 3. 8-4. 6.
c. sm. 144, 149: esec. 3. 4-21, nó 13. 1-16, nó Seanpoc. 30. 1-14; eom 15, nó 1 eom 3.

AN ORDA.

A Dia uilecumactais, rótrócairigh, acainimio ort de dharr do mórmaitheasa sinn a coimeadh ó gac dochar; ar slí go rabaimio ullamh, idir corp agus anam, cún do toil a dhéanamh go soilbh; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EIPISTIL.

eip. 5. 15.

Tugadh sí aire daoibh féin, cún siúl go grinn, gan beit mar aineolaithe, ac mar eolaithe; ag fuascailt na huaine, óir is oile i an uair i láthair. Uime sin ná bígí aindiosac; ac bíodh tuiscint agaidh ar toil Dé. Agus ná bígí ar meisce le fíon, ina bfuil iomarcacht; ac bígí lán den spiorad; ag labhairt lena céile i sailm, agus in iomainn, agus in amháin spioradálta, ag canadh agus ag dhéanamh ceoil in bur gcroí don Tiarna; ag gabáil buíochais de síon ar son an uile ní le Dia an tAdair, in Ainm ár dTiarna íosa Críost; do bur gcur féin faoi réir a céile in uamán Dé.

AN SOISCÉAL.

nm. maíta 22. 1.

DÚIRT ÍOSA, IS COSÚIL RÍOCT NA BFLAITEAS le rí áiríte, a rinne bainis dá mac, agus a cuir a seirbhisigh uair amach as glaoí ortúsan a fuair cuireadh cun na bainise: agus níorb áil leo teacht. Arís, cuir sé uair seirbhisigh eile, á rá, insigí dóibísean a fuair cuireadh, féadaisí, tá mo fleá ullamh agam: tá mo mhairt agus m'ainmíte biaita maraíte agam, agus tá gac don ní i gcóir: tagaisí cun na bainise. Ac ní tugadarsan don aird air, agus o'ímíodar, duine acu cun a feirme féin, duine eile cun a ceannadócta: agus rug an cuir eile acu ar a seirbhisigh, agus tugadair drocthe ortu, agus maraíodar iad. Ac nuair a cuala an rí tracht air sin, táinig fearg mór air; agus cuir sé a sluaite armtha uair, agus scrios sé na dúnmárfóirí sin, agus loisc sé a gcathair. Ansin dúirt sé lena seirbhisigh, Tá an bainis ullamh, ac na daoine a fuair cuireadh níorb fíu iad í. Imigise amach dá bhrí sin ar ceann na mbóitre, agus cibé daoine a geobas sib, glaoisí ortu cun na bainise. Agus cuais na seirbhisigh sin amach ar na bóitre, agus bailíodar a bpuaireadair, uair oile agus mairt: agus líonadh áras na bainise de luict díocta. Agus nuair táinig an rí isteach leis an gcuireadta a feiceáil, conaic sé fear ann nac raib culaite bainise air: agus dúirt sé leis, A cara, conas táinig tusa isteach anseo gan culaite bainise ort? Agus níor fan focal ina béal aige. Ansin dúirt an rí leis an

luict preastail, Ceanglaisí a lámha agus a cosa, agus teilgísí amach é sa dorcadh amuis; an áit ina mbeid gol agus gíoscán fíacal. Óir tá glaoite ar mórán, ac níl tofa ac beagán.

AN TAOINÚ DOMHNAÍ IS FÍCE TAR ÉIS NA TRÍONÓIDHE.

m. Sm. 26, 30: esec. 14, nó seanfoc. 31; Lúcas 14. 1-24, nó 1 peat. 4. 7-5. 11.
t. Sm. 125, 131: esec. 18. 1-4 agus 19-veineadh, nó 33. 1-20, nó eccles. 1. 12-2. 13; eom 16, nó 1 eom 4.

AN ORDA.

A TIARNA na trócaire, deonais do do pobal dílis maicínas agus síocáin, cun go nglantar óna bpeacaí uile iad, agus go ndéana siad seirbís duit le ciúnas aigne; trí Íosa Críost ar dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

ep. 6. 10.

A BRÁITRE, bíisí láirir sa Tiarna, agus i gcuimhne a nirt. Cuirisí catéir de go huile oraid, cun go bfeada sib seasam i gcoinne mealltóireadta an diabail. Óir ní déanamir spairn i gcoinne pola ná peola, ac i gcoinne réimeanna, i gcoinne údarás, i gcoinne rialtóirí dorcadais an tsaoil seo, i gcoinne drocspríodí sna flaitis. Uime sin, glacaisí catéir de go huile cugaid, go bfeada sib an pód a seasam lá an oile, agus tar éis daoib bur noiceall a déanam, seasam. Seasaisí, dá bhrí sin, agus an pírinne mar críos ar bur leasraça, agus uctólar na

fíréantaí oraib; agus ullmú Soiscéil na síochána mar bhróga do bhur gcosa oraib; tar gac ní eile, sciaí an creidimh á glacaí aguib, lena bfeadfaib sib gacanna tine uile an drocduine a múcaí. Agus glacaigí closga an tslánaíte, agus claiomh an spioraio, mar atá, briaíar Dé: sib ag déanamh urnaí de síor sa spioraio le gac urnaí agus guí, agus ag dianfáire cuige sin le gac buanfeiteam, agus le guí ar son na naomh uile, agus ar mo shonsa, ionas go dtugtar urlabhra dom, cun mo béal a oscailt go dána, cun rún an tSoiscéil a fógairt, agus mé i mo teachtair i mbraighdeanas mar gheall air; go labróid amac go dian ann, mar ba cóir dom labairt.

AN SOISCÉAL.

nm. eoin 4. 46.

BÍ duine uasal de luí an rí ann, go raib a mac tinn i gCaparnaúm. Nuair a cuála seisean go raib Íosa tagta as Iúdaea isteach sa Shaililé, cuais sé cuige, agus d'iarr sé d'adainí air dul síos, agus a mac a leigheas; óir bí sé i riocht báis. Dúirt Íosa leis ansin Mura bfeiceann sib comartaí agus iontais, ní creidfid sib. Dúirt an duine uasal leis, a duine uasal, tar anuas sula bfaighe mo mac bás. Dúirt Íosa leis, Imigh leat; tá do mac beo. Agus creid an fear an focal a dúirt Íosa leis, agus d'imiú sé ar a bealaí. Agus sa tsli dó ag gabáil síos, táinig a seirbísigh ina coinne agus d'insíodar dó, á rá, tá do mac ina beata. D'fhiafraigh sé díob

ansin cén uair táinig biseac air. Agus dúir-
adar leis, Inné, ar an seachtú uair d'imiú an
fiabhras de. Bí fíos ag an dtair mar sin gurb
é sin an t-am díreach, a ndúirt Íosa leis, Tá
do mac beo: agus creid sé féin, agus a líon
tí uile. Ba í sin arís an tAra míorúilt a
rinne Íosa, tar éis dó teacht ó Iúdaea isteach
sa Shaililé.

AN TARA DOIMNÁC IS FÍCE TAR ÉIS NA TRÍONÓIDE.

m. Sm. 52, 53, 54: esec. 34. 1-16, nó eccles. 3. 1-15; Lúcas 14.
25-15. 10, nó 2 paxo. 1.
t. Sm. 133, 136: esec. 34. 17-deiread, nó 37. 15-deiread, nó
eccles. 4. 9-5. 9; eoin 17, nó 1 eoin 5.

AN ORDA.

A TIARNA, suimio tú do teaghlac an Eaglais
a coimeádo go diaga i gcónaí; cun go raib
sí slán ó gac baol de bair do coimirce, agus
go ndéana sí seirbís duit go deabóideac le
dea-ghníomharta, le glóir do Ainm; trí Íosa
Críost ár tTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

pil. 1. 3.

SADAIM buíocas le mo Dia gac uair a
cuimním oraib, mé i gcónaí ag guí le
gairdeas i ngac urnaí uaim ar bhur son uile,
de bair bhur gcumaim sa Soiscéal ón gcéad
lá go dtí anois; agus mé cinnte den méid
seo, an té a cuir dea-obair ar bun ionaib,
go ndéanfaib sé i go lá Íosa Críost: pé
mar is cóir dom smaoinéamh oraib go léir

mar sin, toisc go bfuil sib i mo croí agham, de brí go bfuil sib uile rannpáirteach i mo ghrásta-sa, i mo gheimleada dom, agus fós i gcosaint agus i ndaingniú an tSoiscéil. Óir tá Dia d'fhianaise agham ar méir mo d'úile ionaid go léir i mbá Íosa Críost. Agus is é mo ghuí, go méadóítear d'ur ngrá i ndiaid a céile i gcónaí in eolas agus i ngrá tuiscint; cun go ndearbaí sib na nite sármaite; cun go raib sib fíorglan gan oibéim go lá Críost; agus sib lán de torthaí na fíréantaíochta—is trí Críost iadsan—cun glóire agus cun molta Dé.

AN SOISCÉAL.

nm. maéa 18. 21.

DÚIRT peadar le hÍosa, a tIarna, céard a minicí déanfas mo bráthair coir im aghaid, agus go maitearad dó i? seacht n-uaire, an ea? Dúirt Íosa leis, Ní deirim leat, Seacht n-uaire; ac Seacht n-uaire faoi seachtó. Dá brí sin is cosúil ríocht na bpláiteas le rí áiríte gur mian leis cuntas a déanamh lena seirbhísi. Agus nuair a bí tosaithe aige ar an gcuntas a déanamh, tugad cuige duine, go raib deic míle talann aige air. Ac, 'oe cionn nac raib oiread aige agus a d'iocpad na fiaca, d'ordais a tIarna go n'iolpáí é péin, agus a bean, agus a clann, agus a raib aige, mar d'iol fiac. Ansin cait an seirbhíseac é péin síos roime, ag umhú dó, á rá, á tIarna, déan poigne liom, agus iocpad an t-iomlán leat. Agus gab trua mór an tIarna don seirbhíseac sin, agus scaoil sé saor é, agus maic sé na fiaca dó.

Ac cuais an seirbhíseac sin amac, agus fuair sé duine dá comseirbhísi go raib céad pingin aige air; agus rug sé greim air, ag breic ar scornac air, á rá, Íoc liom a bfuil agham ort. Agus cait a comseirbhíseac é péin síos roime, agus cuir sé acainí air, á rá, Déan poigne liom, agus iocpad an t-iomlán leat. Agus níorb áil leis é: ac d'imiš sé, agus cuir sé sa príosún é, nó go n-iocpad sé na fiaca. Agus nuair a conaic a comseirbhísi a raib déanta, foill sé go mór ortu, agus cángadar, agus d'insiodar dá dtIarna gac ar tIarla. Ansin glaois a tIarna cuige é, agus dúirt sé leis, á rotaire seirbhísi, maiteas-sa duitse na fiaca úd go léir, toisc gur cuiris acainí orm: nár cóir duitse, dá brí sin, trua a déanamh do do comseirbhíseac, pé mar rinneas-sa trua duitse? Agus bí fearg ar a tIarna, agus eug sé do na céastúnais é, nó go n-iocpad sé na fiaca go léir. Agus is mar sin déanfas m'áthair neamhaí daobhse, mura maite gac don duine aghaid a gcionta dá bráthair ó croí.

AN TREAS DOMHNAÍ IS FÍCE TAR ÉIS NA TRÍONÓIDHE.

m. Sm. 75, 76: Seanfoc. 1. 20—deiread, nó eccles. 7; Lúcas 16, nó 1 Coir. 1. 1-25.

t. Sm. 139. 1-18: Seanfoc. 3. 1-26, nó 1óna 4, nó eccles. 9; eoin 9, nó 1 Coir. 13.

AN ORDA.

A DÍDA, ár neart agus ár ndídean, is údar le gac cráifeacht; nára leasc leat, guimio tú, éisteach leis na hacainíoch a cuireas

o' easlais ort go deaóideac; agus deonais
dúinn, na nite a iarraimí ort le dílseacht, iad
a fáil uait le héifeacht; trí Íosa Críost ár
oTiarna. Áiméan.

an eipistil.

pl. 3. 17.

A BRÁITRE, déanaigí aithris orm sa in
éineacht le céile, agus tugaisí aire doibh
siúd a siúl as amlaibh, pé mar atá sinne mar
sampa agaid. Óir siúlann a lán daoine,
a luas libh go minic, agus atá a lua agam anois,
agus mé ag sol, gur naimhe do crois Críost
iad: is léirscríos a scríochsan, is é a mbolg
a nDiasan, is ina náire atá a nglóir, dream go
bpuil a n-aird ar nite talmhaí. Óir tá ár
scórasna ar neamh; as a bpuil súil againn,
preisin, leis an Slánaiteoir, an Tiarna Íosa
Críost: a cuirfeas malairt cruca ar corp ár
n-ainnise, cun go múnlaítear ar don dul é le
corp a glóire féin, de réir na cumachta lena
bpeadóann sé fiú an uile ní a cur faoina réir
féin.

an soiscéal.

nm. maéa 22. 15.

Ansin o'imig na fairisínig, agus cuadar
i gcomhairle á meabhrú conas a cuirfeois
i oteannta é sa cáint. Agus cuireadar
cuige a roisceabail, in éineacht le muintir
loruaic, á rá, a máistir, tá fios againn
gur duine pírinneac tú, agus go máineann

tú slí Dé i bpirinne, agus nac bpuil beann
agat ar don duine: óir is cuma leat pearsa
an duine. Inis dúinn mar sin céard é do
meas? An oleatac cáin a tabhairt do Céasar,
nó gan a tabhairt? Ac o'aitim Íosa a mailis,
agus dúirt sé, Cad cuige daoibh beir do mo
triall, a luét an fuarcraibair? Taispeán
dom airgead na cánaic. Agus tugadar pingin
dó. Agus dúirt sé leo, Cé leis an íomá
agus an scríbhinn seo? Deiridsean leis, le
Céasar. Ansin dúirt se leo, Dá b'ri sin,
tugaisí do Céasar na nite is le Céasar;
agus do Dia na nite is le Dia. Nuair a
cuadar na briatra sin, bí ionad orthu, agus
o'fásadar é, agus o'imíodar.

an ceatrú doimnac is fíce tar éis na tríonóide.

an orta.

A TIARNA, acainimí ort do pobal a
fuascailt óna scionta; ionas go saortar
sinn uile de barr do mórmáiteasa ó cuibread
na bpeacaí úd a rinne sinn as uét ár laige
féin; Deonais dúinn é sin, a ádair neamhaí,
ar son Íosa Críost, ár oTiarna agus ár
Slánaiteoir beannaite. Áiméan.

an eipistil.

col. 1. 3.

Sadainmí buíocas le Dia, le nádair ár
oTiarna Íosa Críost, ag déanamh urnaí
i gcónaí ar bur son, ón uair a cualamar tráct

AR BUR SCREIDEAMH IN ÍOSA CRÍOST, AGUS AR AN NGRÁ ATÁ AGAIB DO NA NAOMH UILE, DE BARR AN DÓCAIS ATÁ I DTAISCE DAOIB AR NEAMH, AR AR CUALA SIÚ TRÁCT CEANA I MBRIAȚAR FÍRINNE AN TSOISCÉIL; ATÁ TAGTA CUGAIBSE, FÉ MAR ÉAINIS SÉ CUN AN DOIMAIN AR FAD, AG TABAIRT TORAIB, FÉ MAR DÉANANN SÉ IONAIBSE PREISIN, ÓN LÁ A CUALA SIÚ É, AGUS A FUAIR SIÚ EOLAS AR GRÁSTA DÓ I DPÍRINNE; FÉ MAR FOGLAIM SIÚ Ó EPAPRAS AR GCOMHEIRBÍSEAC OIL, ATÁ INA FREASTALAI DÍLIS DO CRÍOST AR BUR SON; AGUS A DEARBDAIS BUR NGRÁ SA SPIORAD DÚINN. DÁ BRÍ SIN, SINNE PREISIN, ÓN LÁ A CUALAMAR SIN, NÍ STADAIMIO AC AG URNAÍ AR BUR SON, AGUS AG IARRAIB GO LÍONTAR SIÚ LE HEOLAS A TOLA I NGRÁ EAGNA AGUS I DTUISCINT SPIORADÁLTA: GO SIÚLA SIÚ MAR OIREAS DON TIARNA CUN FAD UILE ÉAITNIMH, AG TABAIRT TORAIB UAIB I NGRÁ DEAOBAIR, AGUS AG MÉADÚ IN EOLAS DÓ; SIÚ NEARTAITE LEIS AN UILE NEART, DE RÉIR A CUMAIS GLÓRMHAIR, GO DTÍ AN UILE FOIGNE AGUS FULAINGT LE FAIRDEAS; AG FADÁIL BUÍOCAIS LEIS AN ÁTAIR, A RINNE OIRIÚNAC SINN CUN BEIT RANN-PAIRTEAC IN OIRDEACT NA NAOMH SA SOLAS.

AN SOISCÉAL.

nm. maṡa 9. 18.

LE LINN D'ÍOSA BEIT AG RÁ NA NÍTE SIN LE DEISCEABAIL Eoin, FÉAC, ÉAINIS UAĆTARÁN CUIGE, AGUS SLÉACT SÉ DÓ, Á RÁ, TÁ M'INION TAR ÉIS DÁIS ANOIS DÍREAC: AC TAR AGUS CUIR DO LÁM UIRĆI, AGUS MAIRPIÓ SÍ BEO. AGUS D'ÉIRIS ÍOSA, AGUS LEAN SÉ É, MAR AON LENA DEISCEABAIL. AGUS FÉAC, ÉAINIS BEAN, AR A

RAIB SRUĆ FOLA LE DÁ BLIAIN DÉAG, TAÓB ÉIAR DE, AGUS CUMIL SÍ LE FADRA A BRAIT: ÓIR DÚIRT SÍ INA HINTINN FÉIN, MURA DÓEANAIM AC BAINTE LENA BRAT, BEIB MÉ SLÁN. AC ÉAS ÍOSA, AGUS, NUAIR A CONAIC SÉ Í, DÚIRT SÉ, DÍOĐ MISNEAC AGAT, A INÍON; SLÁNAIS DO CREIDEAMH TÚ. AGUS BÍ AN BEAN SLÁN ÓN UAIR SIN AMAĆ. AGUS NUAIR A ÉAINIS ÍOSA ISTEAC I DTEAC AN UAĆTARÁIN, AGUS NUAIR A CONAIC SÉ AN LUĆT CEOIL, AGUS AN GLEO A BÍ AG AN SLUA, DÚIRT SÉ, DRIUIDGÍ SIAR UAIM: ÓIR NÍ MARB ATÁ AN CAILÍN, AC INA COĐLAD. AGUS RINNEADAR FAIRE MAGÚIL FAOI. AC NUAIR A CUIREAD NA DAOINE AMAĆ, CUAIS SEISEAN ISTEAC, AGUS RUG SÉ AR LÁM UIRĆI; AGUS D'ÉIRIS AN CAILÍN ANIAR. AGUS LEAT A ÉUAIRISC SIN AR FUARO NA DÚICE SIN UILE.

¶ NUAIR A ÉAGANN SÉ DOIMNAIS AGUS FÍCE IOIR DOIMNAC NA TRÍONÓROE AGUS DOIMNAC AITBINTO, ÚSÁITPEAR AR AN GCÚIGIÚ DOIMNAC FÍCEAO AN ORTA, AN EIPISTIL, AGUS AN SOISCÉAL ATÁ CEAPTA DON SÉU DOIMNAC TAR ÉIS NA TAISPEÁNA; AGUS NUAIR A ÉAGANN SEACT N'DOIMNAIS FÍCEAO IOIR AN DÁ DOIMNAC UO, ÚSÁITPEAR AR AN GCÚIGIÚ DOIMNAC FÍCEAO AN ORTA, AN EIPISTIL, AGUS AN SOISCÉAL ATÁ CEAPTA DON CÚIGIÚ DOIMNAC TAR ÉIS NA TAISPEÁNA; AGUS ÚSÁITPEAR AR AN SÉU DOIMNAC FÍCEAO AN ORTA, AN EIPISTIL, AGUS AN SOISCÉAL ATÁ CEAPTA DON SÉU DOIMNAC TAR ÉIS NA TAISPEÁNA.

AN CÉAD DOIMNAC ROIMH AITBINT.

m. sm. 90, 93: eccles. 11 agus 12; ead. 11. 1-16.
t. sm. 17, 20; hag. 2. 1-9, nó mal. 3 agus 4; ead. 11. 17-12.
2. nó lúcas 15. 11-deiread.

AN ORTA.

ACAINÍMIO ORT, A TIARNA, TOIL DO DAOINE DÍLIS A GRÍOSAD CUN GNÍM; AR SLÍ GO DTUGA SIAD UACU GO FAIRSING TORAD NA DDEAOIBREACA, AGUS GO DPFAISE SIAD CÚITEAMH GO

PAIRSIŃS UAITSE DÁ RÉIR; TRÍ ÍOSA CRÍOST
ÁR OTIARNA. ÁIMEÁN.

AN EIPISTIL.

1er. 23. 5.

FÉAC, tá na laetanta as teacht, deir an
TIARNA, go gcuirfeadh Craobh fíréanta ar
fás do Dáibí, agus beir Rí i réim, agus béar-
faid sé bua, agus tabarfaid breitiúnas agus
ceart ar an domhan. Ina aimsirsean slánófar
lúda, agus cónóidh Iosrael go socair; agus
is é seo an tainm a tabarfar air, an TIARNA
ár bFíréanta. Uime sin, féac, tá na
laetanta as teacht, deir an TIARNA, nac
nóearfar feasta, Maireann an TIARNA, a
tug leis clann Iosrael aníos as tír na
héigipte; ac, Maireann an TIARNA a tug
leis aníos agus a éneoraigh síol tí Iosrael
amad as an tír tuaidh, agus as na tíortha uile
ar díbríos eucu id; agus cónóidh siad ina
nóuice féin.

AN SOISCÉAL.

nm. eom 6. 5.

NUAIR D'ARDAIGH ÍOSA A SÚILE, agus conaic
sé slua mór as teacht cuige, dúirt sé le
Pilib, Cá gceannóimid arán go n-ite siad seo?
(Is as cur féacála air adúirt sé sin: óir
bí a fíor aige féin cad é a déanfaid sé.)
D'freadhair Pilib é, níor leor dóibh luac
d'á céad pingin d'arán, ionas go nglacfaid gac
duine acu beagán. Dúirt duine d'á deisceabail,
Aindrias, deartaíir Síomóin Peadar, leis,

Tá gasúr anseo, a bpuil cúig bairín eornan,
agus d'á iasc beag, aige: ac cad é is fiú
an méid sin roir an oiread sin daoine? Agus
dúirt Íosa, Tugaisí ar na daoine sin síos.
Agus bí an fear flúirseac san áit. Suidh
na daoine síos, mar sin, tuairim agus cúig
mhíle a líon. Agus glac Íosa na bairíneada;
agus d'altaigh sé id, agus roinn sé ar na
deisceabail id, agus roinn na deisceabail
id ar an dream a bí ina suí; agus an t-iasc
mar an gcéanna, oiread agus a teastaigh uachtu.
Nuair a bí a sá acu, dúirt sé lena deisceabail,
bailigh an fuilleac atá fágta, ionas nac
dte don ní amú. Agus bailíodar mar sin le
céile é, agus líonodar d'á ciseán deas
d'fuilleac na gcúig bairín eornan, an
fuilleac a bí fágta i ndiaid na ndaoine a
bí as ite. Dúirt na daoine úd ansin nuair
a conaiceadar an míorúilt a rinne Íosa,
go fírinneac is é seo an fáid a bí le teacht
ar an saol.

LÁ 'le nm. aindrias.

m. esec. 47. 1-12; eom 1. 35-42.

c. sec. 8. 20-deinead; eom 12. 20-32.

AN ORDA.

A D'Á Uilecumáctais, a tug de grásta do
do Naom-Aspal Aindrias, gur géill sé
gan righeas do glao ó do Mac Íosa Críost,
agus gur lean sé gan moill é; Deonaigh dúinn
go léir, ó tá do briaetar naofa as glao orainn,

go dtugaimis sinn féin go humál cún d'Áiteanta naofa a comhlionadh; tríosean Íosa Críost ar dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

róim. 10. 9.

MÁ domáionn tú ó do béal an Tiarna Íosa, agus go scribeofir i do croí istigh gur ardaigh Dia ó na mairb é, slánófar tú: óir leis an scribeoí creidtear cún fíréantaí; agus leis an mbéal domáitear cún slánaíte. Óir veir an Scrioptúr, Cibé a creideas ann, ní bfaighid sé náire. Óir níl díriocht ar bit idir Siúdach agus Gréagach: óir an t-aon Tiarna amháin orcu uile bíonn saibreas ann dá nguionn é: óir, Cibé guíos ainm an Tiarna, slánófar é. Conas, mar sin a guipid siad an té nár creid siad ann? Agus conas a creidfid siad sa té nár cuala siad faoi? Agus conas a cluinfid siad gan craobscailteoir? Agus conas a craobscailfid siad mura scuirtéar cuige iad? Mar atá scríofa, A áille iad cosa na ndaoine a craobscailteas Soiscéal na síodána, agus a tógann dea-scéala leo! Ac níor tógadar uile urraim don Soiscéal. Óir veir Ísaias, A Tiarna, cé a creid ó beit ag éisteadt linn? Uime sin, d'éisteadt tagann creideamh, agus de briahtar Dé tagann éisteadt. Ac deirimse, Níor éist siad, an ea? Is ea, go deimhin cuais a bfuaim ar fuaid an talaim uile, agus a mbriahtara go críocha an domáin. Ac deirim, Ní raib fíos ag Iosrael, an ea? Veir Maóis ar dtús, Cuirfead éad

oraib leo siúd naé cine iad, agus le náisiún gan tuiscint cuirfead fearg oraib. Ac éiríonn Ísaias an-dána, a rá, fuarbas mé acu siúd naé raib do mo long; conactas mé go soiléir d'óib siúd nár cuir ceist i mo t-aob. Ac le hIosrael veir sé, ar fead an lae síneas mo láma amac cún pobail easumail a labair i mo coinne.

an soiscéal.

nín. maísa 4. 18.

AS siúl d'Íosa le nais mara Sairilé, conaic sé beirt deartáireacha, Siomón ar a dtugtar Peadar, agus Ainmorias, a deartáir, agus iad ag cur eangai sa bfarraige: óir b'iascairí iad. Agus dhírt sé leo, leanaisí mise, agus déanfaosa iascairí ar daoine d'ib. Agus ar an látair, ag pásáil a n-eangach, leanadar é. Agus ag imeacht as sin d'ó, conaic sé beirt eile deartáireacha, Séamas mac Sebevé, agus Eoin a deartáir, agus iad i mbád i bpoctair a n-atar, Sebevé, ag cóiriú a n-eangach; agus glaois sé cuige orcu. Agus ar an látair d'pásadar an bád agus a n-atar, agus leanadar é.

naomh Tomás aspal.

m. 2 sam. 15. 17-21; eoin 11. 1-16.
t. Ísai. 35; eoin 14. 1-7.

an orda.

A Óla uilecúmaí, síormarctanaí, a lig do do Naomh-Aspal Tomás, le ponn an creideamh a d'ainmniú, amras a caiteamh ar

aiséirí do Míic; Deonais dúinne creidiúint i do Mhac Íosa Críost san amhras ná easnamh, ar slí nac loctaítear ar sgreiveam os do comhair go bráic. Éist linn, a Tiarna, tríosean Íosa Críost, gur dó, mar don leatsa agus leis an Spiorad Naomh, a tugtar fad glóir agus onóir, anois agus go bráic. Áiméan.

an eipistil.

ep. 2. 19.

Dá bhrí sin, ní coigris ná deoraíte sib feasta, ac is com-urraí leis na naoimh, agus luét teaglaig Dé sib, agus sib tógta ar bum na ndaspal agus na bfaíte, agus Íosa Críost féin ina príomóclóic cúinne; an té ina bfasann an foirgneam uile comhceangailte le céile i gceart cun beit ina teampall naopa sa Tiarna; an té céanna ina bfuil sib freisin tógta le céile mar áit cónaíte do Dia trío an Spiorad.

an soiscéal.

nm. eoin 20. 19.

TRÁTHÓNA beas, an lá sin, an céad lá den tseachtain, agus na doirse dúnta sa teac ina raib na deisceabail cruinnite, ar eagla na nsiúad, táinig Íosa agus seas sé ina measc, agus dúirt sé leo, Siocáin daoib. Agus arna rá sin dó, noct sé dóib a lámha agus a taob. Agus bí ádas ar na deisceabail, nuair a cónaiceadar an Tiarna. Ansin dúirt Íosa arís leo, Siocáin daoib: pé mar cuir an tAdair uaid mé, cuirimse sibse uaim mar an tseanna. Agus arna rá

sin dó, d'análaig sé ortu, agus dúirt sé leo, Glacaisí an Spiorad Naomh: na daoine go maicpí sib a gcionta dóib, tá siad maite dóib; agus na daoine go bfasaib sib a gcionta ortu, tá siad fásca ortu. Ac Tomás, duine den dáréas, dá nsaicéirí Oidimus, ní raib seisean ina bfochair nuair a táinig Íosa. Uime sin dúirt na deisceabail eile leis, Cónaiceamar an Tiarna. Ac dúirt seisean leo, Mura bfeicim ina lámha rian na dtairní, agus mura gcuirim mo méar istead in ionad na dtairní, agus mura gcuirim mo lámh istead ina taob, ní creidfead. Agus oét lá ina diad sin bí a deisceabail istig arís, agus Tomás ina bfochair: táinig Íosa ansin, agus na doirse dúnta, agus seas sé ina measc, agus dúirt, Siocáin daoib. Dúirt sé ansin le Tomás, Cuir do méar anseo, agus péac mo lámha; agus sin anseo do lámh, agus cuir istead i mo taob i: agus ná bí dícreimead, ac bí creimead. Agus d'freadair Tomás agus dúirt sé leis, Mo Tiarna agus mo Dia tú! Dúirt Íosa leis, a Tomás, de bhrí go bfaicis mé, creidis: is doibinn doibsean nac bfaic, agus a creid mar sin féin.

tiontú naoimh póil.

m. Isái. 49. 1-13; Gal. 1. 11-veiread.
c. ien. 1. 4-10; Sniomh. 26. 1-23.

an ortá.

A DIA, a cuir solas an tsoiscéil ag taitneamh ar fuair an domáin, trí craoibscadoilead an Aspal beannaíte póil; Deonais dúinn,

suímir tú, go scuinnímir ar a tiontú sár-
iontaó sin, agus go dtaispeánaimir buíochas
duitse ina thaob, trí an teagasc naofa a múin
sé dúinn a leanúint, trí Íosa Críost ar
oTiarna. Áiméan.

an eipistil.

Gníomh. 9. 1.

ASGUS é cuais Saul, agus é ag síorséirdeadh
bagarta agus báis i scoinne deisceabal
an Tiarna, cun an ardasairt, agus o'iarr
sé air litreacha a tabairt dó cun na sionagós
i nDamascus, cun, dá bfaigead sé don duine,
fear nó bean, den tsli sin, go dtiubraó sé
leis iad ceangailte go hIarúsalem. Agus ag
imeacht dó, tarla go raib sé ag druioim in
aice le Damascus: agus las solas ó neamh
go tobann ina timpeall: agus tit sé cun an
talamh, agus o'airis sé an guth á rá leis,
A Saul, a Saul, cad cuise duit beit do mo
géarleanúint? Agus dúirt seisean, Cé tú
féin, a Tiarna? Agus dúirt an Tiarna, Is
mise Íosa ar a bfuil tú ag géarleanúint: is
deacair duit speacaíl in aghaid an bhoir.
Agus dúirt seisean, agus críteagla agus
ionad air, A Tiarna, céard doob áil leat mé
a déanam? Agus dúirt an Tiarna leis,
Éirigh, agus téigh isteach sa cathair, agus inseofar
duit céard atá le déanam agat. Agus na
fir a bí ag taisteal in éimeacht leis, bíodar
ina seasamh ina dtost, ag éisteach leis an

nguth, ac gan don duine le feiceáil acu. Agus
o'Éirigh Saul den talamh; agus nuair o'oscail
sé a súile, ní faca sé duine ar bit; ac rugadar
ar lámh air, agus treoraíodar isteach i
nDamascus é. Agus bí sé trí lá gan radarc,
agus níor it ná níor ól sé. Agus bí i nDamascus
deisceabal darb ainm Ananias; agus dúirt
an Tiarna in aisling leis, A Ananias! Agus
dúirt seisean, Féac, táim anseo, a Tiarna.
Agus dúirt an Tiarna leis, Éirigh, agus imigh
go dtí an tsráid ar a dtugtar Oíreach, agus
loirgis i dteach Iúdais fear darb ainm Saul,
ó Tarsus: óir féac, tá sé ag urnaí, agus
conaic sé in aisling fear darb ainm Ananias,
ag teacht isteach, agus ag cur a lámhe air, cun go
bfaigead sé a radarc. Agus o'freadair
Ananias, A Tiarna, éualas ó mórán daoine
i dtaob an fíir sin, go ndearna sé oibháil
mór do do naomh in Iarúsalem: agus tá údarás
aige anseo ó uachtaráin na sagart cun na daoine
glaos ar o'ainm a gabáil. Ac dúirt an
Tiarna leis, Imigh leat: óir is soiteac tofa
agamsa é, cun m'ainm a breit i láthair na
nSintlite agus na ríthe, agus clainne Ísrael:
óir taispeánfaosa dó an méid mór atá le
fulaingt aige ar son m'ainm. Agus o'imigh
Ananias, agus cuais sé isteach sa teach; agus
cuir sé a lámha air agus dúirt, A Saul, a bhráthair,
an Tiarna, mar atá Íosa, a taispeáim é féin
duit sa tsli agus tú ag teacht, cuir sé mise
cugat, cun go bfaigfeá do radarc, agus go
líonfaí tú den Spiorad Naomh. Agus ar an
láthair tit óna súile mar a beadh ganní, agus
fuair sé a radarc ansin oíreach; agus o'Éirigh

sé, agus baisteadh é. Agus glac sé bia, agus fuair sé neart. Agus d'fhan Saul roinnt laethanta i bpochair na ndeisceabal a bhí i nDamascus. Agus ar ball, sna sionagógaí, craobhscaoil sé Íosa, gurb é Mac Dó é. Agus bhí ionadh mór ar a raibh ag éisteacht leis, agus dúradar, Nac é seo an té a rinne léirscríos in Iarúsalem orthu siúd a glaois ar an Ainm sin, agus a táinig anseo d'aon ghnó, cun iad a tabairt ceangailte i láthair uachtarán na sagart? Ach is mó a bhí Saul ag dul i neart, agus é ag cur na n-ghriúad a óndais i nDamascus ina dtost, a cruthú gurb é sin an Críost féin.

AN SOISCÉAL.

nn. maí 19. 27.

D'freadh air peadair agus dúirt sé le hÍosa, féad, tréigeamarna gac uile ní, agus leanamar tusa; céard a beas againn dá barr? Agus dúirt Íosa leo, go fírinnead deirim lib, nuair a suipeas Mac an Duine i rícatadóir a glóire, san atgimiúin, sibse a lean mé, suipid sib ar dá catadóir déas, ag breic breicte ar dá treib déas Iosrael. Agus gac duine a tréig tite, nó deartaíreaca, nó deirpiúraaca, nó atair, nó máthair, nó bean céile, nó clann, nó tailte, ar son m'Áinmese, geobaid sé a gcéad oiread, agus beid an beata síoraí mar oidreacha aige. Ach is iomaí duine dá bfuil ar tosac a beas ar deireadh; agus iadsan atá ar deireadh, beid siad ar tosac.

TOIRBIRT CRÍOST SA TEAMPALL,
DÁ NGAIRTEAR GO COITIANTA

GLANAÓ NA MAÍGÓINE BEANNAITE
MUIRE.

m. ecs. 13. 11-16; gal. 4. 1-7.
t. hag. 2. 1-9; eab. 10. 1-10.

AN ORDA.

A DÍDA Uilecumáctais, síormartanais, ácaínimídh go humal ar do mórgacht, faoi mar a toirbriod d'aonghin Míic i gcóir an lae seo sa teampall i substaint ár gcóirinne, mar sin go dtoirbritear duit sinne le croí glan gan smál, tríosean do Mac Íosa Críost ár dtiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

mat. 3. 1.

FÉADAIŚÍ, cuirfeadh mo teachtair uaim, agus réiteoid sé an tsli romam: agus tiocfaid an tiarna, atá a long agaid, go hobann cun a teampall; mar atá, teachtair an conarta, an té ina bfuil bur n-óil; féadaiśí, tiocfaid sé, deir tiarna na slua. Ach cé féadfas lá a teacta a fulaingt? agus cé seaspas nuair taispeánfas sé é féin? óir is cosúil é le tine cearda, agus le gallúnaic úcaire: agus beid sé ina sui mar ceard agus mar glan-tóir airgid; agus glanfaid sé clann léibí,

AGUS SCIÚRPAÍD SÉ MAR ÓR AGUS MAR AIRGEAD IAD, GO DTOIRBIRÍ SÍAD TOIRBIRT DON TIARNA I BPIRÉANTAÉT. ANSIN TAITNEOÍD TOIRBIRTÍ IÚDA AGUS IARÚSALEM LEIS AN TIARNA, MAR A TAITNÍOD ANALLÓD, AGUS SNA BLIANTA FADÓ. AGUS TIOCPAD IN AICE LIÚ CÚN BREITIÚNAIS; AGUS BEAD IM FIMMÉ MHEAR IN AĜAÍD LUÉT ORAÍOCTA, AGUS IN AĜAÍD LUÉT ADALTRANAIS, AGUS IN AĜAÍD LUÉT NA MIONNAÍ BRÉIGE; AGUS IN AĜAÍD AN DREAMA A DÉANAS LEATROM AR AN SEIRBÍSEAC INA ĊUARASTAL, AGUS AR AN MBAINTREAC, AGUS AR AN NDILLEACTA, AGUS A IOMPAÍOS AN COMĊTÍOC I LEATAOB ÓNA ĊEART, ĜAN EAGLA ACU ROMIAMSÁ, DEIR TIARNA NA SLUA.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 2. 22.

NUAIR A BÍ LAETANTA A GLANTA CAITE DE RÉIR REACTA MAOIS, ĊUGADAR LEO GO HJARÚSALEM É CÚN A TOIRBIRT DON TIARNA (MAR ATÁ SCRÍOFA I REACT AN TIARNA, ĜAC FÍREANN OSCLAÍOS BROINN, ĜLAOPAR NAOPA DON TIARNA AIR), AGUS CÚN AN IOBAIRT A DÉANAM MAR ORDAITEAR I REACT AN TIARNA, CÚPLA PÉARÁN, NÓ DÁ ĊOLÚR ÓĜA. AGUS PÉAC, BÍ IN IARÚSALEM FEAR DARB ANNM SIMEON; AGUS BÍ AN FEAR SIN FÍRÉANTA, DÍAGA, AGUS É AĜ SÚN LE SÓLÁS IOSRAEL: AGUS BÍ AN SPIORAD NAOMH AIR. AGUS ĊUGAD FOILSIÚ DÓ ÓN SPIORAD NAOMH, NAC BPEICPEAD SÉ BÁS, NÓ GO BPEICPEAD SÉ CRÍOST AN TIARNA. AGUS

ĊÁMIS SÉ TRÍO AN SPIORAD ISTEAC SA TEAMPALL: AGUS NUAIR ĊUG NA ĊUISMIĊEOIRÍ AN LEANB ÍOSA ISTEAC, CÚN GO NDÉANFAIDÍS INA ĊAOB DE RÉIR ĜNÁĊNÓIS AN REACTA, ĊÓĜ SEISEAN ĊUIĜE INA UÉT É, AGUS MÓL SÉ DÍÁ, AGUS DÚIRT, A TIARNA, ANOIS ĊUIREANN TÚ DO SEIRBÍSEAC UAIT I SÍOCÁIN, DE RÉIR DO BRIAĊAIR: DE BRÍ GO BPAKA MO SÚILE DO ŚLÁNÚ, D'ULLMAÍS I BPIANAISE NA ĜCMIÓĊA UILE; SOLAS CÚN NA ĜINTLÍTE A ŚOILSIÚ, AGUS CÚN ĜLÓIRE DO ÍOBAIL IOSRAEL. AGUS RINNE ÍOSAF AGUS A MÁĊAIR IONAD DE NA NÍTE A DÚRAD INA ĊAOB. AGUS BEANNAIS SIMEON IAD, AGUS DÚIRT SÉ LE MUIRE A MÁĊAIR, PÉAC, TÁ AN LEANB SEO ĊEAPĊA CÚN LEAGTA AGUS CÚN AISÉIRÍ MÓRÁN IN IOSRAEL; AGUS CÚN BEIT INA ĊOMARĊA GO LABRÓPAR INA AĜAÍD (AGUS RAĊAÍD ĊLAÍOM TRÍ LÁR D'ANAMA FÉIN), IONAS GO NOĊTPAR SMAOINTE AS MÓRÁN ĊROITE. AGUS BÍ BEAN ANN DARB ANNM ANNA, BANFAÍD, INÍON ÍANUEL, DE TREIB ASÉR; BÍ SÍ AN-AOSTA, AGUS ĊAIT SÍ SEACT MBLIANA AĜ A FEAR TAR ÉIS A MAÍĜOEANAIS, AGUS BÍ SÍ INA BAINTREAC LE ĊEITRE BLIANA AGUS ĊEITRE PÍĊÍO NAC MÓR; NÍ IMÍOD SÍ ÓN TEAMPALL, AC Í AĜ ADRAD DÉ D'ÓIDE AGUS DE LÁ LE TROSCAD AGUS LE HURNÁITE. AGUS AĜ TEACT ISTEAC DÍSE, AN UAIR SIN FÉIN, ĊUG SÍ BUIÓĊAS DON TIARNA, AGUS LABAIR SÍ INA ĊAOB LE ĜAC DÚINE A BÍ AĜ TNUĊ LE FUASCALIT IN IARÚSALEM. AGUS NUAIR A BÍ ĜAC NÍ COMĊLIONTA ACU DE RÉIR REACTA AN TIARNA, D'FILLEADAR GO DĊÍ AN ĜAILILÉ, GO DĊÍ A ĜĊĊAIR FÉIN NASAIR. AGUS D'PÁS AN LEANB, AGUS NEARĊAIS SÉ INA SPIRO, AGUS BÍ SÉ LÁN D'EAGNA: AGUS BÍ ĜRÁSTA DÉ AIR.

LÁ 'le nm. MAITIAS.

m. 1 Sam. 2. 27-35; Sníom. 20. 17-35.
t. Ísái. 22. 15-22; Eoin 15. 1-16.

AN ORDA.

A 'DÍD uilecúmađtaig, a tođ 'do šeirbisead
oílis MAITIAS le comaiream ar an 'dáréas
Aspal in ionad lúoáis bráđadóir; 'Deonaiđ
nára baol 'do eadlais bréas-Aspail go bráđ,
agus gura fionóilis na tréadaithe a tabarfas
treoir agus stiúr 'di; trí íosa Críost ar
'oTiarna. Áiméan.

an epistol.

Sníom. 1. 15.

SNA laetanta sin 'o'éirig peadar i lár na
nóeisceabal, ba é líon na n-ainmneada le
féile tuairim céad agus fiche, agus dúirt, a
ceara agus a bráithre, níorb' foláir go scomliona-
faí an Scrioptúir 'do, a tairngir an Spiorad
naom' trí béal 'Dáibí i 'doab' lúoáis, an té
a t'reoraig' iad siúro a gáđ íosa. Óir áiríod'
é mar 'duine agáinn, agus fuair sé a cuio sa
tseirbís seo. Is amlaio' ceannaiđ an fear
sin talam' le tuarastal na hucóit'e; agus
t'it sé i ndiaio' a éinn, agus scoilt sé ina
lár, agus sceit' a inni go léir amac. Agus
táinig fíos scéil ina taob' 'do muintir Iarúsalem
go léir; i 'dtreo go 'dtugtar ar an b'fearann
sin ina 'dteangasan, Aceldama, is é sin,
fearann na pola. Óir tá scríofa i leabar na
Salm, go ndéantar pásad 'd'áit éonaithe, agus
ná déanao' don 'duine áitreab' ann: agus,

GLACAÓ 'duine éigin eile a f'eadmannas. 'Dá
b'rí sin, as na f'ir a b'í inár gcuioeada i rit'
an ama ina raib' an Tiarna íosa ag 'dul istead'
agus amac inár measc, ag tosú ó baistead'
éoin, go 'dtí an lá inar tógaó' suas uainn é,
cait'fear 'duine acu a tógaó' ina f'inné linn
ar a aiséirí. Agus ceapadar beirt, lósaf'
ar a 'dtugtaí Barsabas, gur comhainm 'dó
Iustus, agus Maitias. Agus gúio'dar, agus
dúradar, a Tiarna, t'uirgeas croit'e na ndaoime
uile, taispeán cé acu den beirt seo is rođa
leat, leis an ionad a g'lacao' sa tseirbís
agus san aspalact seo, ónar t'it lúoás trí
tairmtead', cun go račao' sé 'd'áit f'éin.
Agus cuireadar ar cranna é; agus t'it an
crann ar Maitias; agus áiríod' é mar
'duine leis an don Aspal véas.

an soiscéal.

nm. mata 11. 25.

SAN am sin 'o'f'reagair íosa agus dúirt,
Gabaím buiočas leat, a Áđair, a Tiarna
neime agus talam', gur céilis na nit'e seo
ar luét eagna agus tuisceana, agus gur
noctais 'do náionáin iad: is ea, a Áđair,
mar ba é sin 'do dea-toilse. Tá gac uile ní
tugta domsa ag m'Áđair: agus níl aítne
ag don 'duine ar an Mac, ac ag an Áđair, agus
níl aítne ag don 'duine ar an Áđair, ac ag an
Mac, agus ag an té gur toil leis an Mac a
foilsíu 'dó. Tagaig' eugamsa, a luét na tuirse
agus na 'dtromualái, agus tabarfaio' mé fuin-
neam' nua 'daoib'. Tógaig' mo cuingse oraib',

agus foghlaimí sí uaim; óir táim ceansa agus umhal i mo croí: agus geobair sib faoiseam do bur n-anam. Óir is sám mo éinngse, agus is éatrom m'ualac.

LÁ 'le nm. pádraig.

m. ísáí. 8. 19-9. 2; eom 1. 1-14, nó gníomh. 16. 6-10.
c. ísáí. 51. 1-11; 2 Coir. 4, nó 10.

AN ORDA.

A DIA uilecumádaí, a éog le do réam-airé do sheirbiseac pádraig mar aspal do muinntir na héireann, cun an dream a bí ar pán i ndorcas agus in earráid a seolaí ar an bpíorsolas agus ar aithe ortsa; Deonais túinne siúl sa solas sin, ar slí go dtasaimir sa deiread ar solas na beata síoraí; trí luáioct íosa Críost do Mac ar otiarna. Áiméan.

an eipistil.

Caisp. 22. 1.

Taispeáin sé dom adainn fíoruisce o'uisce na beata, com gléineac le críostal, as gabáil amac as ríca daoir Dé agus an uaim. I lár na sráide oi, agus ar dá taob na hadann, bí crann na beata, a tusaí dá coraí deas, agus a tusaí a coraí uairí sa mí: agus mar leigheas do na ciníoca bí duilliúr an érainn ann. Agus ní beirí mallac ar bit ann feasta: ac beirí ríca daoir Dé agus an uaim inti: agus riarpair

a seirbísí dá; agus feicfirí síad a gnúis; agus beirí a ainm sa élaréadan acu. Agus ní beirí oíce ar bit san áit sin; agus ní bíonn sa le comml acu, ná le solas na gréine; óir tusaí an Tiarna Dia solas dóib; agus beirí síad as rialú go saol na saol.

AN SOISCÉAL.

nm. maí. 10. 16.

Dúirt íosa, féadaí, cuirim uaim amac sib ar nós caoraí i measc maí ailt: bí sí dá brí sin com glé le naíra nime, agus com neamurcóirí le coil. Ac seadnaí sí féin ar na daoine: óir tabarpar síad ar láim sib do na comairlí, agus sciúrsálpair síad sib ina sionasógaí; agus tabarpar sib i lácair uactarán agus ríce ar mo sonsa, mar fianaise dóibsean agus do na simlíte. Ac nuair a tabarpar síad ar láim sib, ná bíod sé ina cas aiaí conas labróir sib, ná céard aóearpas sib: óir tabarpar daoib an uair sin féin an ní labróir sib. Óir ní sib féin a labraí, ac spiorad bur nácar as labairt ionaib. Agus tabarpar an deartáir a deartáir cun báis, agus an t-aíar an leand: agus éireoir an élan in aiaí a dtuismíteoirí, agus imreoir bás ortu. Agus beirí fuac as saí uile uine daoib mar seall ar m'aimmse: ac nuair a óearpar gearleanúint oraib i scaíar ar bit, teitigí istead i scaíar eile: óir deirim lib go fírinneac, ní beirí deiread bur dturais i scaíra ísrael deanta aiaí, sula dtasa Mac an uine.

SANAS NA MAIĞOINE BEANNAITE MUIRE.

m. Gen. 3. 1-15; ead. 2. 5-Deireadh.
c. 1 Sam. 1. 20-2. 11; marta 1. 18-23.

AN ORTA.

A CAINÍMID ORT, A TIARNA, DO GRÁSTA A DOIRTEAD ISTEAÉ INÁR SCROÍ, I OTREO, FÉ MAR AIRIOMAR INCOLLÚ DO MÍC ÍOSA CRÍOST TRÍ TEACHTAIREADT AINGIL, MAR SIN SO SEOLPAR SINN TRÍNA CROIS AGUS TRÍNA PÁIS AR GLÓIR A AISÉIRÍ; TRÍDSEAN ÍOSA CRÍOST ÁR OTIARNA. ÁIMEÁN.

AN EPISTIL.

Isaí. 7. 10.

TAIRIS SIN, LABAIR AN TIARNA ARÍS LE hÁHAS, Á RÁ, IARR COMARCA DUIT FÉIN AR DO TIARNA DÍÁ; IARR SA DOIMNEADT É, NÓ SAN AIRDE TUAS. AC DÚIRT ÁHAS, NÍ IARRPAO, NÁ NÍ TRIAILPEAO AN TIARNA AC AN OIREAO. AGUS DÚIRT SÉ, ÉISTIGISE ANOIS, A TEAGLAIS DÁIBÍ; NAC BEAS DAOIB DOAINE A TRAOCAD, SAN MO DÍÁ A TRAOCAD PREISIN? UIME SIN TABARPAO AN TIARNA FÉIN COMARCA DAOIB; FÉACAIĞÍ, BEIÐ MAIĞOEAN TORRAÉ, AGUS BÉARPAO MAC, AGUS TABARPAO IMMANHÚEL MAR AINN AIR. IM AGUS MIL A IOSPAS SÉ, SO MBA NEOL DÓ AN T-OLC A OBAÐ AGUS AN MAIT A TOĞAD.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 1. 26.

A SUS SA SÉU MÍ CUIREAD AN T-AINGEAL GABRIEL Ó DÍÁ SO CATAIR SA ŠAILILÉ, DARÐ AINN NASAIR, AG TRIALL AR MAIĞOEAN A BÍ LUATE LE FEAR

DARÐ AINN ÍOSAF, DUINE DE ŠLIOCT DÁIBÍ; AGUS MUIRE AB AINN DON MAIĞOEAN. AGUS CÁINIS AN T-AINGEAL ISTEAÉ CUICI, AGUS DÚIRT SÉ, FÁILTE DUIT A BFUL FÁILTE AG DÍÁ ROMAT, TÁ AN TIARNA IO FOCAIR: IS BEANNAITE TÚ IOIR NA MNÁ. AGUS NUAIR A CONAIC SÍ É, BÍ BUAIREAM MÓR UIRTI DE BARR NA CAINTE SIN AIGE, AGUS BÍ SÍ AG MACNAM INA HINTINN AR CAO BA ČIALL DON BEANNÚ SIN. AGUS DÚIRT AN T-AINGEAL LÉI, NÁ BÍOÐ EAGLA ORT, A MUIRE: ÓIR FUAIRIS FADAR Ó DÍÁ. AGUS FÉAC, ŠEOBAIR ŠIN I DO BROINN, AGUS BÉARPAIR MAC, AGUS ŠLAOPAIR ÍOSA MAR AINN AIR. BEIÐ SÉ MÓR, AGUS ŠAIRFEAR MAC AN TÉ IS AIRDE DE: AGUS TABARPAO AN TIARNA DÍÁ DÓ RÍCATAOIR DÁIBÍ A ATAIR: AGUS BEIÐ SÉ INA RÍ AR TEAGLAÉ IACÓIB SO DEO; AGUS NÍ BEIÐ DEIREAD LENA RÍOCT. ANSIN DÚIRT MUIRE LEIS AN AINGEAL, CONAS A BEIÐ SIN AMLAIO, AGUS ŠAN AITNE FÍR AGAM? AGUS O'FREAGAIR AN T-AINGEAL AGUS DÚIRT SÉ LÉI, TUIRLINGEORÐ AN ŠPIORAD NAOM ORT, AGUS CLÚDORÐ CUMADT AN TÉ IS AIRDE TÚ: AGUS DÁ BÍ ŠIN AN TÉ NAOFA A BÉARPAR DUIT, ŠLAOPAR MAC DÉ AIR. AGUS FÉAC, ELISABETH DO ŠAOL, ŠAD SISE ŠIN INA SEANAIOIS, AGUS IS É SEO AN SÉU MÍ AICISE SO OTUGTAÍ BEAN AINNIO UIRTI. ÓIR NÍ BEIÐ AON NÍ DODÉANTA DO DÍÁ. AGUS DÚIRT MUIRE, FÉAC, MISE BANÓGLAC AN TIARNA; SO NODÉANTAR DOM DE RÉIR O'FOCAIL. AGUS O'IMIS AN T-AINGEAL UAITI.

LÁ 'le ním. MARCAIS.

m. ísáí. 62. 6-veinead; 2 tim. 4. 1-11.
c. esec. 1. 1-14; 5nóm. 12. 25 — 13. 13.

AN ORÇA.

A **Ó**IA uilecúmaótaí, a múin v'eaglais naofa le teagasc neamái do Soiscéalaí MARCAS; TABAIR DE GRÁSTA dúinn san ár bfuadac le gac cuaipeac breáscereidm ar nós leanai, ac go seasaimir go dainsean i bfirmne do Soiscéil Naofa; trí íosa Críost ár vTiarna. Áiméan.

an eipistil.

ep. 4. 7.

DON uile duine agaim tugad grásta, de réir tomais tabartaí Críost. Uime sin veir sé, ar dul in airde vó, bí braisveanas i mbraivveanas aise, agus tug sé tabartaí do daoine. (I vtaob go vveadai sé in airde, céard é sin ac go vveadai sé síos freisin ar vús go híóctar an vómaí? An té cuai sé, is é an té céanna é a cuai suas in airde os cionn na neam uile, leis an uile ní a líonad). Agus tug sé daoine áiríte ina ndaspail; agus daoine eile ina bfaite; agus daoine eile ina Soiscéalaite; agus daoine eile ina ndoirí agus ina nOí; cun na naoim a véanam iomlán, cun gnóta an freastail, cun corp Críost a tógáil: go vti go vtagaimir uile in aontact an creidm, agus aithe níc Dé, cun duine iomlán, cun tomais méide iomláine Críost: ionas nac mbimr feasta inár leanai,

vár mbogad ó taob go taob agus vár bfuadac le gac gaoct teagaisc, as cleasaíocht daoine, agus as glíocas cealgac, ina vveanann siad luíocán cun daoine a cur amú; ac ionas, as labhairt na firmne i ngrá, go bfasaimr suas san uile ní cuise siú, is ceann ann, mar atá, Críost; óna vveanann an corp, agus é comveangailte com-aontaithe le céile i gceart trí soláctar gac ailt, de réir saotair pónta gac cota fá seac i vtoimas, an corp a méadu cun a tógála féin i ngrá.

AN SOISCÉAL.

ním. eom 15. 1.

IS mise an finíuin fíor, agus is é m'actair an fionsaotraitheoir. Don craob díom nac mbeireann torad, scoiteann sé í: agus don craob a veir torad, glanann sé í, cun go mbeire sí a tuillead tortái. Tá sibse glan anois de barr an briactair a labraíos lib. fanaisí ionamsa, agus mise ionaibse. Fé mar nac bveadann an craob torad a breit uaiti féin, mura bpanann sí ar an vfiníuin; ní fveadann sibse, ac an oiread, mura bpanann sib ionamsa. Is mise an finíuin, is sibse na craobada: an té fanas ionamsa, agus go bpanaimse ann, veir seisean móran tortái: óir im éagmais-se ní fveadann sib don ní a véanam. Don duine nac bpanann ionamsa, caitear amac é mar craob, agus peonn sé; agus bailítear iad, agus caitear istead sa tine iad, agus vóítear iad. Má fanann sib ionamsa, agus má fanann mo briactra ionaibse,

íarrfáir sib ní ar bit is mian lib, agus déanfar daoib é. Sib do breit móráin tortáí, as sin is ea a tustar glóir dom ádair; mar sin beir sib in bur ndeisceabail agamsa. Fé mar tug an tAdair grá domsa, tughas-sa grá daoibse: fanaisí i mo grá. Má coimeádann sib m'áiteanta, fanfaí sib i mo grá; fé mar a coimeádas-sa áiteanta m'Adair, agus go bfanaim ina grá. Labraíos na nite sin lib, o'fonn go mbeaí mo gairdeas ionaib, agus go mbeaí bur ngairdeas iomlán.

Lá 'le nm. pilib agus nm. séamais.

m. isá. 61; eoin l. 43-veiread.
c. ecs. 33. 17-veiread; eoin 6. 1-14.

AN ORDA.

A Dá uilecumáctais, ós ionann aithe ort agus síorbeata; Deonais lán-eolas dúinn surb é do Mac Íosa Críost an tsli, an fírinne, agus an beata; ionas go leanaimis ar lorg do Naom-Aspal, Naom Pilib agus Naom Séamas, agus go siúlaimis go diongbáilte an bótar a seolas ar an mbeata síoraí sinn; tríosean do Mac Íosa Críost ar dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

Nm. Séamas l. 1.

SÉAMAS, seirbiseac le Dia agus leis an Tiarna Íosa Críost, don dá treib déag scaipte ó céile, beata agus sláinte. A bráitire, bíod ina ábhar gairdis ar fao

agaid nuair titeas sib istead i gcaithe éagsúla; agus a fíos seo agaid, go n-oibríonn triail bur screidm poigne. Ac bíod a hobair iomlán ag an bpoigne, ionas go mbí sib iomlán slán, san oit ar bit. Má tá oit na heagna ar don duine agaid, iarrad sé ar Dia, a tugann go fial do gac don duine san fiac a casaí leo; agus tabarfar dó i. Ac iarrad sé le creideam, san amras ar bit: óir an té ar a mbíonn amras, is cuma nó tonn farraige é a séidead ag an ngead agus a bogad. Óir ná sílead an duine sin go bpaigíó sé ruo ar bit ón Tiarna. Is fear san seasmaí ina slite uile é fear an dá intinn. Déanad an bráitir uiriseal gairdeas de bñ gur ardaíod é: ac an fear saibir, de bñ gur isliod é: óir mar blát an féir críonfaíó sé. Óir ní tuisce éiríonn an grian ina caor teasa scallta, ná seargann sí an fear; agus titeann a blát, agus cailltear maise a cuma: mar an gcéanna feofaíó an fear saibir ina cúrsaí. Is doibinn don té fulaingíós catú: óir tar éis a trialac, geobair sé coróin na beata, a gheall an Tiarna dóib síúo a gráíos é.

AN SOISCÉAL.

Nm. eoin 14. l.

A GUS dúirt Íosa lena deisceabail, ná bíod buairt croí oraib: creideann sib i nDia, creidigí ionamsa mar an gcéanna. Is iomaí áras i deaglac m'Adair; mura mar sin a bí, déanfaí lib é: táim ag dul le háit a

cur in áiríte daoib. Agus má imím le háit a cur in áiríte daoib, fillfead agus glacfaid cugam féin sib; cun go mbeí sibse mar a mbeadsa, leis. Agus is eol daoib an áit ina bfuilim as dul, agus tá eolas an bealaigh again. Dúirt Tomás leis, a tiarna, ní heol dúinn cá bfuilim as dul; agus conas tá eolas an bealaigh againne? Dúirt Íosa leis, is mise an tsli, agus an fírinne, agus an beata: ní tagann don duine cun an átar, ac amháin tríomsa. Tá mbead aithe again ormsa, o'aitheonó sib an táitair preisin: agus is aitheonó daoib feasta é, agus conaic sib é. Dúirt Pilib leis, a tiarna, taispeáin dúinn an táitair, agus is leor dúinn sin. Dúirt Íosa leis, an bfuilim an fáil sin in búr measc, agus gan aitheonó asat orm, a Pilib? an té a conaic mise, conaic sé an táitair; agus conas a veir tusa mar sin, taispeáin an táitair dúinn? Nac gcreideann tú go bfuilimse san áitair, agus go bfuil an táitair ionamsa? Na briathra a labraim lib, ní uaim féin labraim iad: ac an táitair atá ina cónaí ionam, is é oibrios. Creidigh uaim go bfuilimse san áitair, agus go bfuil an táitair ionamsa: nó, an cur is lú do, creidigh mé mar gceall ar na hoibreacha féin. Go veimín agus go veirfa, veirim lib, an té a creideas ionamsa, na hoibreacha a véanaimse, véanfaid seisean iad mar an gcéanna; agus oibreacha is mó ná iad a véanfas sé; toisc go bfuilim as dul cun an átar. Agus cibé ní a iarrfas sib im áinmse, véanfaid é, cun go nglóirítear an táitair san Mac. Má iarrann sib ní ar bit im áinmse, véanfaid é.

Lá 'le nm. colmcille.

m. Gen. 12. 1-9. eabr. 11. 8-16
c. ísaí. 52. 7-12. gníom. 20. 25-35.

AN ORDA.

A DIA, a glaois ar do seirbhíseac Colmcille, a bí ar prionsaí na tíre seo, as iarraid air beic ina teachtair le soiscéal do riocta a fógairt; deonaigh do eaglais cuimne a coinneáil ar a creideam agus ar a crógaic, agus glóir do grásta a nocta, ionas go n-ádmá na daoine uile do mac mar slánaitheoir agus go n-uimlaí siad do mar Rí, a maireas i rioct mar don leatsa agus leis an spiorad naom, anois agus go deo. Áiméan.

AN EPISTIL.

2 Cor., 4. 5.

OIR ní sinn féin a fógairimid, ac Íosa Críost mar tiarna, agus sinn féin mar seirbhíse daoib ar son Íosa. OIR DIA a d'ordais don eolas soilsiú as lán an dorcadais, soilsigh sé inár gcroí, cun solas glóire Dé a tabairt dúinn i ngnúis Íosa Críost. Ac tá an seot seo i soicigh cré againn, cun nac linne, ac le DIA, a luapí an cumáic gan teorainn; bímid dár mbrú ar gac leic, gan beic i sáinn; bímid faoi buairt, gan dul in éadócas; cuirtear an tóir orainn, ac ní creigtear sinn; buailtear síos sinn, ac ní scriostar sinn; beirimid bású Íosa inár gcorp i gcónaí, cun go raib beata Íosa go soiléir le feiceáil inár gcorp somarfa, preisin.

AN SOISCÉAL.

maea 28. 16.

AC cúaig an t-aon veisceabal déag don shaililé, go dtí an chnoc mar a ndearna íosa coinne leo. Agus nuair a conaiceadar é, d'adradar é: ac bí amhras ar cuio acu. Agus táinig íosa cucu agus labhair sé leo, á rá, tugadh domsa gac cumácht ar neam agus ar talam. Imigise, dá b'ri sin, agus déanaigí veisceabail as na náisiúin go léir, á mbais-teadh in ainm an átar, agus an míc, agus an spioraid naomh: á teagasc dóib gac ar ordáios daoid a comhlionadh, agus féad, táimse in bur b'pócair i gcónaí, go veireadh an tsaoil.

nm. barnabas aspal.

m. 16b 29. 11-veireadh; gníomh. 4. 32-veireadh.
c. ísái. 42. 5-12; gníomh. 14. 8-veireadh.

AN ORDA.

A TIARNA Dia uilecumáctais, a b'ronn ar do naom-aspal barnabas tabartaís neam-coitianta ón spioraid naomh; ná fás sinn, guimio tú, go dealb bocht gan do tabartaís iomaodúla, ná gan grásta cun feirom a baint astu i gcónaí le glóir agus le honóir duit; trí íosa críost ár o'tiarna. Áiméan.

an eipistil.

gníomh. 11. 22.

TÁINIS scéala i dtaob na nite sin go cluasa muintire na heaglaise a bí in iarúsalem: agus cuireadar barnabas uachtu cun go raead

sé com p'roa le hantuaig: agus nuair táinig seisean, agus nuair a conaic sé grásta dé, bí ádas air; agus spreag sé iad go léir, go scoilpíois le díograis croí don tiarna. Óir fear mair ab ea é, agus bí sé lán den spioraid naomh agus de creideamh: agus tugadh móran daoine sa b'reis cun an tiarna. Ansin cúaig barnabas go tarsus, ar lorg saul: agus nuair a fuair sé é, tug sé leis go hantuaig é. Agus tarla ar feadh bliana gur gnátaíodar comluadar na heaglaise, agus tugadar teagasc do móran daoine: agus is in antuaig a tugadh críostaíte den céad uair ar na veisceabail. Agus sna laetanta sin táinig fáite ó iarúsalem go hantuaig. Agus d'éirig duine acu darb ainm agabus, agus tug sé le tuiscint dóib tríd an spioraid go raib gorta mór le teacht ar an saol uile: rud a táinig cun críche in aimsir claudius céasar. Agus sócraig na veisceabail, de réir gusail gac duine, ar cabair a cur cun na mbráit're a bí ina gcónaí in iúdaea: agus rinneadar sin, á cur cun na seanóirí trí láma barnabais agus saul.

AN SOISCÉAL.

nm. eoin 15. 12.

IS i seo m'aitnese, go dtuga sib grá dá céile, mar tuga-sa grá daoidse. Níl grá ag don duine is mó ná seo, go dtuga duine a anam ar son a cairde. Is sibse mo cairde, má déanann sib an ní ordáim daoid. Ní seirbísig a glaoim oraib feasta; óir ní heol don seirbiseac céaro a déanas a tiarna: ac

tuḡas cairde oraib; óir ḡac ar cuallas óm
 áḡair tuḡas le pios daoibse é. Ní sibse
 a ḡos mise, ac is mise a ḡos sibse, agus
 éapras sib, cun go n-imíod sib agus go
 mbeiread sib torad, agus go mbíod bur
 'torad buan: ionas, cibé ní iarras sib
 ar an áḡair im ainmse, go 'tuḡad sé daoib é.

Lá 'le nm. eoin baiste.

m. mat. 3. 1-6; lúcas 3. 1-20.
 t. mat. 4; matá 11. 2-19.

AN ORĊA.

A 'DIA uilecumáctais, ós le 'do réam-aire a
 rugad ar slí iontaḡ 'do seindíseac Eoin
 baiste, cun an bótar a réiteac roim 'do Mac
 ár Slanaiteoir trí seanmóiriú an aiteacais;
 cuir sinn as leanúint a tēgaisc agus a beata
 beannaite ar slí go n'eanaimid pioraitreacas
 de réir a seanmóireactasean; agus de réir a
 sampla dúinn an pírinne a labairt go buan,
 an duáilce a cáinead go dána, agus fulaingt
 go poigneac ar son na pírinne; trí íosa Críost
 ár 'DTIARNA. Áiméan.

AN EPISTIL.

Isái. 40. 1.

SÓLÁS, sólás cuḡaib, a pobail liom, aḡeir
 bur n'Dia. Labraigi go sólásac le hIarú-
 salem, agus pōgraisi 'oi, go bfuil aimsir a
 buanaḡta istis, go bfuil maite dá holcas:
 óir ḡlac sí faoi 'do as lámh an TIARNA ar son
 a cur peacaí go léir. ḡut an té ḡlaos

san pásac, Réitigi slí an TIARNA, 'deanaigi
 'dīreac sa 'dītreib bótar mór dár n'Dia.
 Ardópar ḡac ḡleann, agus isleopar ḡac sliab
 agus cnoc: agus 'dīreopar an cam, agus
 'deanpar na ḡarbḡais réir: agus foilseopar
 ḡlóir an TIARNA, agus feicfid an uile feoil
 le céile i: óir beal an TIARNA a labair.
 Dúirt an ḡut, ḡlaois. agus dúirt sé, Céard a
 ḡlaopas mé? Is fear an uile feoil, agus
 a maise uile mar blāt an báin: seargann an
 fear, críonann an blāt; 'de b'ri go séirdeann
 spiorad an TIARNA air: go 'deimín is fear
 an pobal. Seargann an fear, críonann an
 blāt: ac seasfaid briaḡar ár n'Dé go 'deo.
 A Síoin, a tuḡann 'dea-scéala leat, ḡad tusa
 suas ar an sliab ard; A Iarúsalem, a tuḡann
 'dea-scéala leat, labair amac 'de ḡut ard;
 labair amac ḡan scāt; abraigi le caḡraca
 lúda, féacaisi, bur n'Dia! féacaisi, tiocfaid
 an TIARNA 'Dia go lám-éactac, agus rialóid
 a riḡe ar a son: féacaisi, tá a luac saḡair
 in éineact leis, agus a saḡar roim amac.
 Deatóid sé a tréad mar doire: cruinneoid
 sé na huain lena lámh, agus iompróid sé ina
 uḡt iad, agus treoróid sé na máitreaca go mín.

AN SOISCÉAL.

nm. lúcas 1. 57.

TÁINIS am seolta Elisabeth; agus rug sí
 mac. agus cuala a comarsana agus a
 ḡaolta i 'dtaob na mórtrócaire a rinne an
 TIARNA uirt; agus rinneodar comḡairdeas
 léi. agus ḡarla ar an oḡtú lá go 'dtáinis

siaó le timpeallgearrad a déanamh ar an leanb; agus bíodh an tí Saccarias, ainm a átar, a tabhairt air. Ac o'pneagair a máthair agus dúirt sí, Ní hamhlaid beas; ac Eoin a glaothar air. Agus dúradh léi, Níl don duine de do gaoilte go bfuil an t-ainm sin air. Agus o'pneagair d'áit le comartaí, cén t-ainm ba máit leis a glaothar air. Agus o'iarr sé cláirín scríbeoireachta, agus scríob sé, Eoin is ainm dó. Agus bí ionad orthu go léir. Agus osclaíod a béal ar an láthair agus scaoilead a teanga, agus labhair sé, agus mol sé Dia. Agus gab eagla iad an uile a bí ina gcónaí ina dtimpeall: agus leat tuairisc na n-ite sin go léir ar fuair na sléibte in iúdaea ar fad. Agus na daoine go léir a éalaíod, á rá, Céard é an sagas é an leanb sin? Agus bí lámh an Tiarna leis. Agus líonad Saccarias a áit den Spiorad Naomh, agus rinne sé fáidheoireacht, á rá, Go moltar an Tiarna Dia Iosrael; óir cumdaigh sé a muintir agus rinne sé fuascailt dóib, agus tóg sé ádharc fuascailte dúinn i dteaghlac Uáibí a seirbhíseach; fé mar a labhair sé trí béal a fáite naofa, a bí ann ó thosach an domain; go saorfaí sinn ónár naimhde, agus ó lámh na ndaoine eus fuat dúinn; le fonn go gcuirfí i ngníomh an trócaire a gheallad dár n-aitheasca, agus go gcuimneofaí ar a tiomna naofa; an mionn a eus sé o'Abrahám ar n-áit, go dtabairfadh sé dúinn, tar éis ár saorcha as lámh ár naimhde go ndéanaimis seirbhís gan eagla dó, i naofacht agus i bpiréantacht ina láthair gach lá dár saol. Agus tusa, a leanb,

glaothar ort fáid an té is áirde: óir naáir roimh an Tiarna as réiteach na slí dó; cun eolas ar slánú a tabhairt dá muintir, trí máitíunas a bpeacaí, trí trócaire mín ár nDé, trí na dtáinig geallad gréine anuas orainn ó na hartha, le soillsiú orthusan atá ina suí i ndorchaas agus i scáile an báis, cun ár gcosa a seolaíod ar slí na síochána. Agus o'fás an leanb, agus neartaigh sé ina spírid, agus bí sé san fásach go dtí lá a foilsíte o'Iosrael.

Lá 'le nm. peadair.

m. esec. 3. 1-14; Gnóm. 3.
t. esec. 34. 11-16; eoin 21. 15-22.

AN ORDA.

A DIA Uilecumdaigh, a eus trí do mhac Íosa Críost a lán dea-thabartas doo aspal peadair, agus a d'ordaiğ do go dútraacht do tréad a beaú; Cuir gach easpağ agus doire, guimio tú, as sean-móiríú go dútraacht do briaáir naofa, agus an pobal as déanamh dá réir go humal, cun coróin na glóire síoraí a fáil; trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

AN EPISTIL.

Gnóm. 12. 1.

PAOIN am céanna sin cuir loruach ní a lámha amach cun foirneart a imirt ar cun de muintir na heaglaise. Agus maraigh sé Séamas deartaíir Eoin le cláim. Agus arna feiceáil dó gur áitín sin leis na gíudaigh, cinn sé ar

PEADAR a gabáil, leis. Agus laetanta an aráin gan laibín a bí ann. Agus nuair a bí sé gafa aige, cuir sé i bpríosún é, agus cuir sé faoi cúram garda sé saighdiúir deas é; agus é de rún aige a tabairt amac i bpiansaie an pobail tar éis na Cásca. Coimhiod Peadar mar sin i bpríosún: ac bí urnaí a déanamh go dúctractac ar a shon as an Eaglais. Agus nuair a bí loruac ar tí a tabairt amac, an oíche céanna sin bí Peadar ina corladó idir beirt saighdiúirí, é ceangailte le d'á slabhra: agus bí gardaí taob amuig den doras as coimeád an príosúin. Agus féac aingeal an Tiarna ina seasamh ina aice, agus dealraísh solas sa carcair: agus buail sé Peadar sa cliatán, gur dúisis sé é, á rá, Éirigh i do seasamh de láchair. Agus tit na slabraí dá lámha. Agus dúirt an t-aingeal leis, Cuir umac do érios, agus cuir ort do éuaráin. Agus rinne sé é. Agus dúirt sé leis, Cuir umac do brat, agus lean mise. Agus d'imiú sé amac, á leanúint; agus ní raib fíos aige anó fíor a raib á déanamh as an aingeal; ac ceap sé guró aising a bí á feiceáil aige. Agus nuair a cuadar tar an céad garda agus tar an dara garda, tángadar go dtí an geata iarrainn a seolas cun na castrac; d'oscail sé doib uairt féin: agus cuadar amac, agus siúladar rompu sráid amáin; agus d'imiú an t-aingeal uairt go tobann. Agus nuair a táinig Peadar cuise féin, dúirt sé, Is léir dom go cinnte anois, gur cuir an Tiarna a aingeal uairt, agus gur saor sé ó lámh loruait mé, agus óna bfuil beartaite as an bpobal siúdac.

AN SOISCÉAL.

nín. mata 16. 13.

NUAIR táinig Íosa istead i scriocá Céasarea Pilib, d'fíapraísh sé dá deisceabail, Cé a deir na daoine is mise, Mac an duine? Agus dúradar, Deir curó acu gur tú Eoin Baiste; curó eile, Elías; agus curó eile Ieremias, nó duine de na fáite. Dúirt sé leo, Ac cé a deir sibse is mé? Agus d'fíreagair Siomón Peadar, agus dúirt, Is tú an Críost, Mac Dé bí. Agus d'fíreagair Íosa agus dúirt sé leis, Is doibinn duit, a Siomóin mic Ióna: óir ní fuil agus feoil d'foilsísh duit é, ac m'áitairse atá ar neamh. Agus deirimse freisin leat, gur tusa Peadar, agus gur ar an scarraísh seo a tógfaosa m'Eaglais; agus nac mbuairtí geataí ifrinn uiréi. Tabarfao duit eodracá ríocht na bpláiteas: agus cibé ní a ceanglóis tú ar talamh, ceanglófar ar neamh é: agus cibé ní a scaoilfeas tú ar talamh, scaoilfeas ar neamh é.

naomh séamas aspal.

m. 2 rí. 1. 1-15; Lúcas 9. 51-56.
C. Ier. 26. 1-15; Marcus 1. 14-20.

AN ORTA.

DEONAIŞ dúinn, a Dia na trócaire, fé mar a rinne do Naomh-Aspal Séamas a áitair féin agus a raib den saol aige a tréigean cun go bpreagraíod sé go humal gasta an gairm ó do mac Íosa Críost, agus

cun eisean a leanúint; mar sin go d'chréigimíone gac mian saolta collaí, agus go mbímíro ullam as seo amac go brác cun d'aiteanta naofa a leanúint; trí íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

Eníomh. 11. 27, agus curo de cáibíol a 12.

SNA laetanta sin táinig fáite ó Iarúsalem go hAntuaig. Agus d'éirig duine acu darró ainm Agabus, agus tug sé le tuiscint doib trín Spiorad go raib gorta mór le teacht ar an saol uile: ruo a táinig cun críche in aimsir Claudius Céasar. Agus sócraig na deisceabail, de réir gusail gac duine, ar cabair a cur cun na mbráitire a bí ina gcónaí in Iúdaea: agus rinneadar sin, á cur cun na seanóirí trí láma Barnabais agus Saul. Faoi am céanna sin cuir loruac rí a láma amac cun foirneart a imirt ar cúro de muintir na hEaglaise. Agus maraig sé Séamas deartáir Eoin le claíom. Agus arna feiceáil dó gur taitim sin leis na Siúdaig, cinn sé ar Peadar a gabáil, leis.

an soiscéal.

nm. maça 20. 20.

ANSIN táinig cuige mátair élainne Sebede in éineacht lena clann mac, ag umlá dó, agus ag iarraid aisce air. Agus dúirt sé léi, Céard tá uait? Dúirt sise leis, Deonaig go suipró mo beirt mac seo, duine ar do lámh deas, agus an duine eile ar do lámh clé,

1 DO RÍOCT. AC D'FREAGAIR ÍOSA AGUS DÚIRT, NÍ FIOS DOAIB CÉARD TÁ Á IARRAIB AGAIB. AN CUPÁN A ÓLFAOSA AN FÉIDIR LIÚSE A ÓL, AGUS AN FÉIDIR LIÚ BUR MBAISTEAD LEIS AN MBAISTE LENA MBAISTEAR MISE? DÚRADARSAN LEIS, IS FÉIDIR LINN. AGUS DÚIRT SÉ LEO, ÓLFAID SIB GO DEIMHIN AN CUPÁN A ÓLFAOSA, AGUS BAISTFEAR SIB LEIS AN MBAISTE LENA MBAISTEAR MÉ: AC SUÍ AR MO LÁIM DEAS, AGUS AR MO LÁIM CLÉ, NÍ LIOMSA A CABBART SIN UAIM, AC TÁ SÉ I NDÁN DOIBSEAN DÁ BPUIL SÉ CEAPTA AG M'ÁTAIR. AGUS NUAIR A CUALA AN DEICHIÚR É SIN, D'ÉIRIG SIAD MISÁSTA GO MÓR LEIS AN MBEIRT DEARTÁIREADA. AC GLAOIG ÍOSA CUIGE IAD, AGUS DÚIRT SÉ, TÁ FIOS AGAIB GO SCUIREANN TIARNAÍ NA nGINTLITE PAOI SMACT IAD, AGUS GO MBÍONN FORLÁMAS AG A NDADINE MÓRA ORTU. AC NÍ MAR SIN A BEAS EADORAIBSE: AC CIBÉ DUINE GO MBA MIAN LEIS BEIT MÓR EADORAIB, BÍOD SÉ INA SEIRBÍSEAD AGAIB; AGUS CIBÉ DUINE GO MBA MIAN LEIS BEIT AR TOSAC EADORAIB, BÍOD SÉ MAR FEAR FREASTAIL AGAIB: AR CUMA MÍIC AN DUINE NAC dTÁINIG CUN GO NDÉANFAI PRIOTÁIL AIR, AC CUN GO NDÉANFAID SEISEAN PRIOTÁIL, AGUS CUN A ANAM A CABBART IN ÉIRIC MÓRÁIN.

ATRÚ CRUTA ÁR dTIARNA.

m. ecs. 34. 29-DEIREAD; 2 COIR. 3.
T. 1 RÍ. 19. 1-18; MARC. 9. 1-10.

AN ORDA.

A DÍLA UILECUMACTAIG, AR TÁINIG ATRÚ CRUTA AR D'ADONGIN MÍIC OS COMAIR FINNÉITE TOFA AR AN SLIAB BEANNAITE, AGUS GUR LABAIR SÉ

i lár na sárslóire ar an éas a comhlionfaid sé in Iarúsalem; Deonaigh dúinne do sheirbhíisigh go neartaí radarc a ghnúise gléigile sinne cun ár gcrois a iompar; trídsean, Íosa Críost ár Othiarna. Áiméan.

an eipistil.

2 mh. peao. 1. 12.

Ní déanfaid failli, san na níche sin a cur i gcumhne daoib de síor, cé gur b eol daoib iad, agus cé gur seasmaic sib san fírinne atá i láthair. Tairis sin, measaim gur cóir dom, an fáid a bím san áras seo, bur mbrostú le cur i gcumhneamh daoib; ós eol dom gur luath is éigean dom m'áras a cur díom, faoi mar a taispeán ár Othiarna Íosa Críost dom. Agus fós, déanfaid mo dícheall le go bpreaofaib sib cumhneamh de síor ar na níche sin tar éis báis dom. Óir ní raib finnscealta a cumad go cliste á leanúint againn, nuair a cuireamar cumadct agus teadct ár Othiarna Íosa Críost in iúl daoib, ac lenár súile féin conaiceamar a mórgaetsan. Óir fuair sé onóir agus glóir ó Dia an tAdair, nuair a táinig a leictéir seo de guth ón nglóir sármaic, is é mo Dúlmac é seo, ina bfuil mo mór-doiubneas. Agus cuallamar féin an guth sin a táinig ó neamh, nuair a bíomar in éineadct leis ar an sliad beannaicte.

an soiscéal.

mh. Lúcas 9. 28.

TARLA timpeall oict lá tar éis na cainte sin, go dtug sé leis Peadar agus Eoin agus Séamas, agus go ndéadai sé suas ar

sliad cun urnaí a déanamh. Agus le linn gúí dó, táinig aethú ghe air, agus d'éirigh a éadaí geal, lonrac. Agus péad, bí beirt as comrá leis, agus ba iad Maois agus Elías iad; conactas iad i nglóir, agus labraíodar i dtaobh a báis a bí le fulaingt aise in Iarúsalem. Ac bí corolad trom ar Peadar agus ortusan a bí ina focair: agus nuair a bíodar ina lán-dúiseadct, conaiceadar a glóir, agus an beirt fear a bí ina seasamh ina focair. Agus tarla, nuair a bíodarsan as imeadct uaid, go ndúirt Peadar le Íosa, a mlaistir, is breá dúinn beic anseo: agus déanaimis trí bot; bot duitse, agus bot do mlaois, agus bot d'Elías: agus san fíor aise céard a bí á rá aise. Agus le linn cainte dó, táinig scamall, agus éiridai sé iad: agus bí eagla orthu agus iad as dul istead faoin scamall. Agus táinig guth as an scamall amac, a dúirt, is é mo Dúlmac é seo: éistigí leis. Agus nuair a labair an guth, fuarctas Íosa ina donar. Agus d'fanadarsan ina dtost, agus níor insíodar d'aon duine sna laetanta sin i dtaobh a bpaodar.

naomh parthalón aspal.

m. Gen. 28. 10-17; Eoin 1. 43-deiread.

C. Deut. 18. 15-deiread; Maica 10. 1-15.

an ortha.

A DÍD uilecumadai, síormarctanaigh, a tús grasta d'aspal parthalón cun do briaetar a creidiúint agus a craobhscaoilead go fírinnead; Deonaigh d'asglais, gúimio

tú, go raibh grá aici don bhríathar sin a creire seisean, agus go sraobhscaoile sí agus go nglaca sí é; trí íosa Críost ar dtiarna. Áiméan.

AN EIPISTIL.

5nóm. 5. 12.

BÍ a lán míorúilt agus iontas á n'óéanamh trí láma na ndaspal i measc an pobail; agus bíodís uile d'aontoil i bpóirse Solaim. Agus níor leomh don duine de na daoine eile dul i bpáirt leo: ac ba mór an meas a bhí ag an bpobal orthu; agus ba mó a bhí na daoine a creire sa tiarna, ioir fíor agus mná, ag dul i méir; i dtreo go n-íompraíodís na hothair amac ar na sráideanna, agus cuiríodís ar leapaí agus ar tocta iad, le súil ag dul tarr do pheadar go dtiteadh a scáil féin ar duine acu. Agus tagadh slua as na cathracha a bhí timpeall Iarúsalem, ag tabairt na n-othar, agus na ndaoine a bhí cráite ag spridí neamh-glana: agus leigheastaí iad go léir.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 22. 24.

AGUS d'éirigh acramh eatarthu lena cois sin, faoi cé a measfaí ar an bpeir ba mó orthu. Agus dúirt sé leo, Tabann ríte na 5cnióca forlámhas orthu; agus 5airtear daoine flaitiúla dá 5ceannurraí. Ac ná bíod sibse amháir: ac an té is mó oraid, bíod sé mar an té is óige; agus an té is airdhe oraid, mar an té óéanas príotáil. Oir cé acu is mó, an té

a 5uíos cun bia, nó an té a óéanas príotáil? nac é an té a 5uíos cun bia? ac táimse in búr measc mar duine a óéanas príotáil. Is sibse an dream a d'fán liom i mo cathuithe; agus cuirim ríocht in áiríte d'aoib, fé mar a cuir m'athair in áiríte domsa, ionas go n-íte agus go n-óla sib ag mo boro i mo ríocht, agus go 5uí sib ar ríctadóireach ag breic breicte ar dá treib óéas Iosrael.

nm. maísa aspal.

m. 1 rí. 19. 15-veineadh; maísa 19. 16-veineadh.
t. 1 annál. 29. 9-17; 1 tim. 6. 6-19.

AN ORDA.

A DÍa uilecumáctais, a 5laois trí do m'ac beannaíte ar m'ata amac ó 5lacadh cánaí cun beic ina aspal agus ina 5oiscealaí; tabair de 5rásta dúinn 5ac mian santaí, agus 5rá tar meon don saibreas, a 5réigean, agus an té céanna do m'ac íosa Críost a leanúint, a m'aireas i ríocht mar don leatsa agus leis an 5piorad naomh, don Día amáin, trí 5aol na 5aol. Áiméan.

an eipistil.

2 cor. 4. 1.

DÁ bhrí sin, ó tá an preastal sin againn, fé mar a rinneadh trócaire orainn, ní caillimid misneac: ac diúltaíomar do rún-bearta na náire, 5an súil i nglíceas, ná briaíthar óé a 5ruailliú; ac dár n'óéanamh féin inmholta do coimsias 5ac don duine i

bpianaise Dé, trí léiriú na pírinne ionainn féin. Ac más i bpolać atá ár soiscéalna, is dóib siúro atá caillte atá sé i bpolać: an dream sin inar dall dia an domain seo aigne na noicreioimeac, ionas nac ndealraioú eucu solas Soiscéil glórmair Críost, an té gur macasamail Dé é. Óir ní sinn féin a craob-scaoilimid, ac an Críost, Íosa an Tiarna, agus sinn féin bur seirbísigse ar son Íosa. Óir dealraíť Dia, a d'ordaíť solas a dealrú ón dorcać—dealraíť seisean inár scroí, cun solas an eolais ar glóir Dé a tabairt i ngnúis Íosa Críost.

AN SOISCÉAL.

nm. mača 9. 9.

A GUS ag imeaćť d'Íosa as an áit sin, conaic sé fear darú ainm Mača, ma suí in áit na cánać: agus dúirt sé leis, lean mise, agus d'éiríť seisean, agus lean sé é. Agus tarla, agus é ina suí cun bia sa teać, go dtáinig a lán poibleacán agus peacać, agus gur suíodar i bpócair Íosa agus a deisceabal. Agus nuair a conaic na fairisíníť sin, dúradar lena deisceabail, Can cuigse a n-íceann bur Máistir bia i bpócair na bpóibleacán agus na bpeacać? Ac nuair a cuala Íosa é, dúirt sé leo, Ní madosan atá slán ag a bpuil gá le lia, ac iad atá tinn. Ac imigí agus poġlaimigí brí na cainte úro, Trócaire is áil liom, agus ní íobairt: óir ní cun na píreín a ġlaoc a táinig mé, ac cun na peacaíť a ġlaoc cun aicreacais.

nm. míceál agus na hainġil uile.

m. Sm. 34, 103: ġen. 31. 45-32. 2; ġnóm. 12. 1-11.
c. Sm. 91, 148: Dan. 10. 4—deireacó; eab. 1.

AN ORġA.

A DÍa síormarćanaíť, a cuir seirbís aingeal agus daoine in ord agus in eagar iontać; Deonaíť dúinn go trócaireac, pé mar déanann do Naom-aingil seirbís duitse ar neam ġan staon, mar sin go dtuġa siad cabair agus díon dúinne ar talam; trí Íosa Críost ár dTiarna. Áiméan.

an eipistil.

Taisp. 12. 7.

BÍ coġať ar neam: comraic Míceál agus a cúro aingeal in aġať an draġain; agus comraic an draġan agus a cúro aingeal; agus ní rugaťoar bua, ná ní bpuarćas a n-áit as sin amac ar neam. Agus caiteať amac an draġan mór, an tsean-naćair nimhe, ar a dtuġtar an Diabal agus Sáťan, a meallas an domán ar fať; caiteať amac faoin talam é, agus caiteať amac a cúro aingeal in éimeať leis. Agus cuallas an ġuť arť ar neam á rá, Anois tá slánú taġťa, agus cumaćť, agus ríocť ár nDé, agus údarás a Críost: óir leaġať cúiseoir ár mbráit'reaća ar lár, a cúisioť iad i bpianaise ár nDé de lá agus d'óice. Agus treascair siad le fuil an Uain é, agus le briacťar a bpianaise; agus níor ġraíť siad a n-anam go dtí an bás

péin. Dá b'fí sin d'éanaigí sairdéas, a f'laite-easa, agus sibse cónaíos iontu. Is mairg u'áitricheoirí an talaí, agus na f'arraige: óir táinig an diabhal anuas cugair, agus é ar deargbhuile, agus a f'ios aise gur gearr an t-ácar aise.

AN SOISCÉAL.

nm. maéa. 18. 1.

Lena linn sin táinig na veisceabail cun íosa, á rá, Cé hé an duine is mó i ríocht na b'flaiteas? Agus glaois sé cuise leant beag, agus cuir sé ina lár é, agus dúirt, Go f'irinnead veirim lib, Mura n-iompaítear sib, agus sib a beir ar nós na leanaí, ní racair sib istead i ríocht neime. Dá b'fí sin, an té isleas é péin ar nós an linb big seo, is é sin an duine is mó i ríocht na b'flaiteas. Agus cibé duine glacfas cuise don leant beag amháin dá leicéir seo im ainmne, glacann sé mise: ac cibé duine tabarfas scannal u' don duine den muintir beag seo creideas ionamsa, b'fearrde é dá gcroctai cloc mór muilinn timpeall a muinil, agus go mbáipí é i n'ioimnead na f'arraige. Is mairg don saol mar gearr ar na scannail! Óir ní foláir do na scannail tead; ac is mairg don duine trína d'agann an scannal! Mar sin, má t'agann do lámh nó do éas ábar scannail duit, gearr díot iad, agus caite uait iad: is fearr duit dul istead sa beata bacac nó ciotramac, ná do dá lámh agus do dá éas a beir agat agus tú le caiteam istead sa tine

sioraí. Agus má t'agann do súil ábar scannail duit, strac amac í, agus caite uait í: is fearr duit dul istead sa beata ar leat'súil, ná an dá súil a beir agat agus tú le caiteam istead i dtine iprinn. Tugaisí aire gan oimeas a caiteam ar don duine den muintir beag seo; óir veirim lib, go mbíonn a n-aingilsean, ar neam, as siorféadaint ar gnúis m'ácar atá ar neam.

nm. lúcas soiscéalaí.

m. ísá. 55; lúcas 1. 1-4.
t. ísá. 52. 1-10; col. 4. 7-veiread.

AN ORDA.

A d'ia uilecumactais, a glaois ar lúcas lia, a moltar sa Soiscéal, cun beir ma Soiscéalaí agus ma lia don anam; Gurb áil leat gac galar anama dá b'fuil orainn a leigheas le híc sláintiúla an teagaisc a t'ag seisean uair; trí luáioct do m'ic íosa Críost ar oTiarna. Áiméan.

an eipistil.

2 Tim. 4. 5.

Bí tusa airead san uile ní, fulaing anró, déan gnó Soiscéalaí, comhion dearbú do freastail. Óir táimse ullamh anois le mo coirbirt, agus tá tráct m'imeadta lámh liom. Comraiceas comrac mair, baineas ceann cúrsa amac, coimeadas an creideam. As seo amac tá coróin f'iréantaeta in áitice dom, a tabarparó an Tiarna, an breiteam cotrom, an lá úo

dom: agus ní domsa amháin, ac dóib siúo freisin gur geal leo a foilsíú. Déan do díceall cun teacht eugam go luath: óir éirí Dómas mé, le grá don saol seo, agus tá sé imíte go Tessalonica; tá Crescens imíte go Galatia, Tíus go Dalmatia. Lúcas amháin atá im foair. Fais Marcas, agus tabair in éineacht leat é: óir tá sé tairbeac dom i gcomhair an freastail. Agus cuireas Tícius uaim go heifesus. An brat a o'fágas i uíroas i oteac Cárpaís, tabair leat é agus tú as teacht; agus na leabair, go háiríte na páir. Rinne Alecsander, ceard uíma, mórán dochair dom: go gcúití Dia leis de réir a n'earna sé: agus bí tusa, leis, ar o'aire romhe; óir cuir sé go mór in aghair ar mbriactana.

AN SOISCÉAL.

nm. Lúcas 10. 1.

Ceap an Tiarna deichniúr agus trí picir eile freisin, agus cuir sé romhe amac iad ina mbeirt agus ina mbeirt go dtí gac caithir agus áit ina raib sé féin le teacht. Dá b'ri sin dúirt sé leo, is mór é an fómar go deimhín, ac is suarach iad an luét oibre: uime sin suigí Tiarna an fómar meiteal a cur amac cun a fómar. Imigí romhaib: péadaigí, cuirim uaim amac sib amail uaim i measc maoraí allta. Ná tógaisí lib sparán, ná mála, ná bróga: agus ná beannaigí o'don duine ar an mbótar. Agus cibé teac ina raicair sib isteaic, abraigí ar o'tús, Síocáin ar an teac seo. Agus má tá mac na síocána ann,

panfaió bur síocáin air: ac mura bfuil, fillfaió bur síocáin oraió féin. Agus panaigí sa teac céanna, as ite agus as ól a o'tustar daoib: óir is fiú an t-oibri a tuarastal.

nm. síomón agus nm. iúdas, aspaíl.

m. isái. 28. 9-16; eip. 2. 11-oeiread.
t. ter. 3. 12-18; Lúcas 6. 12-23.

AN ORDA.

A Dia uilecumactais, a tós o'eaglais ar bun na náspal agus na b'fáite, agus íosa Críost féin ina príomócloc cúinne; Deonaig go n-aontaítear le céile sinn in aontacht spríoe trína oteagascan, ar slí go rabaimis mar beaó teampall naofa nac miste leat a glacáó; trí íosa Críost ar o'tiarna. Áiméan.

an eipistil.

nm. iúo 1.

Iúdas, seirbiseac íosa Críost, agus deardair Séamais, do na daoine a naomaió as Dia an taidair, agus a coimeáó in íosa Críost, agus a fuair gairm; go méadaítear trócaire, síocáin agus grá daoib. A daoine na páirte, nuair a b'íos díceallac as scríob eugair i otaob an tslánaithe coitinn, ba gá dom scríob eugair, do bur ngríosú cun dian-comhrac a déanam ar son an creidimh a tugáó an t-aon uair amháin do na naoimh. Óir tá daoine áiríte ann a sleamnaig isteaic os íseal, a ceapaó faóó don daorbreic seo, daoine amóiaza, as iompú grásta ar n'óe go

GRAOSTAÓCT, agus as séanao an t-aon Tiarna Dia amháin, agus ár oTiarna Íosa Críost. Dá bhrí sin is mian liom a cur i gcumhne daoibh, cé guró eol daoibh é seo trácht, conas, tar éis uó an pobal a slánú ó tír na hÉigipte, a scrios an Tiarna ina diair sin an dream nár éireo. Agus na haingil nár coimeádo a gcéao rioct, ac a éreig a n-aitreada péin, coimeádo seisean i ngeimleada síoraí iao faoi uorcadhas, cun breiciúnaís an lae móir. Dála sódoim agus somarra agus na scaitrac tarte timpeall ortu mar an gcéanna, ó tugaodarsan iao péin don orúis, agus ó leanadhar i ndiair colainne eile in aghaib nadoir, cuirtear romainn mar sampla iao, as fulaingt díoltais tine síoraí. Is é an dáil céanna é as an dream salaó seo bíos as brionglóideac, truallionn siad an colainn, is beas ortu tiarnas, agus maslaíonn siad údarás.

AN SOISCÉAL.

nm. eoin 15. 17.

TUGAIM na haiteanta sin daoibh, cun go raibh grá aghaib dá céile. Má tugaann an saol fuat daoibh, tá fíos aghaib go dtug sé fuat doimsa romhaib. Dá mba leis an saol seo sib, beao cion as an saol ar a cineál péin: ac de bhrí nac leis an saol sib, ac gur togas-sa sib as an saol, ar an ábar sin tá fuat as an saol daoibh. Cumhngí ar an mbriatar a dúirt mé libh, ní mó an seirbiseac ná a tiarna. Má rinneadhar géarleanúint ormsa, déanfaio géarleanúint oraibse mar an gcéanna; má coimeádoadhar mo briatrasa, coimeádoadhar bur

mbriatrasa, leis. Ac déanfaio na nite sin go léir daoibh mar geall ar m'áimise, de bhrí nac bfuil aithe acu ar an té a cuir uair mé. Mura mbeao gur táinig mé agus gur labhair mé leo, ní beao peaca ortu: ac anois táio gan leitscéal i tdaob a bpeaca. An té a bfuil fuat aise doimsa, tá fuat aise dom ádair, leis. Mura mbeao go ndearnas ina measc na hoibreada nac ndearna don duine eile, beoís gan peaca ortu: ac anois conaiceadhar mise agus m'ádair, agus tugaodhar fuat dúinn. Ac earla mar sin, cun go gcomhionfaí an briatar atá scriopa ina noli, tugaodhar fuat dom gan cúis. Ac nuair a tiocpas an sólasaí, an té cuirpeas mé aghaib ón ádair, spiorao na fírinne, a gluaiseas ón ádair, tabarfaio seisean fianaise i mo daobsa: agus tabarfaio sibse, leis, fianaise, óir tá sib im fochair ó tosac.

Lá péile na nuile naomh.

m. Sm. 1, 15, 112: ísá. 51. 1-11; eab. 11. 32-12. 2.
t. Sm. 34, 84: dan. 12. taisp. 19. 6-10.

AN ORDA.

A DÍa uilecumactais, a snarom le céile do pobal tofa in aon cumann agus comluadhar amháin, i gcorp rúnda do míc Críost ár oTiarna; Deonaig grásta dúinn cun do naomh beannaite a leanúint i ndiafáct agus i suáilceas beata, cun go dtagamio ar na sólais úo nac péidair cur síos ortu, a ceapais don dream a tugaann grá ó croí duit; trí íosa Críost ár oTiarna. Áiméan.

an eipistil.

Caisp. 7. 2.

A SUS conaic mé ainseal eile as vult suas
 ón airo anoir, agus séala Dé a bí aige:
 agus liúis sé de shú ar an gceatrán
 ainseal, dár tugad ceao an domán a gortú,
 agus an farraise, agus dúirt sé, ná gortaísi
 an domán, ná an farraise, ná na crainn,
 go dtí go gcuirimis séala sa cláréaoan
 ar sheirbísí ar n'Dé. Agus cuala mé lion na
 ndaoine ar ar cuireadh séala: agus cuireadh
 séala ar céad agus daicéad agus ceitre
 míle daoine, as an uile treib de clann Iosrael.

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Iúda:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Reuben:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Sár:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Áser:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Neptáil:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Manasses:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Símeon:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Lévi:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Issácair:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Sábúlóin:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Iósáir:

Cuireadh séala ar dá míle déas de
 treib Beniamín.

Tar a éis sin o'féacas, agus féac, slua mór,
 nár féac duine ar bít a áiream, den uile
 náisiún, den uile treib, den uile éine, agus
 den uile teanga, ina seasam os comair na
 rícatáoireac, agus os comair an Uain, agus
 éadaí gléigeala ortu, agus craobáca pailme
 ina lámha acu; agus liúdar de shú ar, á
 rá, Slánú dár n'Oia atá ina shuí ar an rí-
 catáoir, agus don Uain. Agus bí na haingil
 uile ina seasam mórtimpeall na rícatáoireac,
 agus na seanóirí agus na gceitre beitióc;
 agus titeadhar síos ar a n-áir os comair
 na rícatáoireac, agus o'adradar Dia, á
 rá, Áiméan: Beannáct, agus glóir, agus eagna,
 agus buíocás, agus onóir, agus cumáct, agus
 neart, dár n'Oiana, go saol na saol. Áiméan.

an soiscéal

nm. maia 5. 1.

NUAIR a conaic Íosa na sluaite, cuais sé
 suas ar an slia: agus nuair a bí sé
 ina shuí, táinig a deisceadail cuise: agus
 o'scail sé a béal, agus teagaisc sé iad,
 á rá, Is doibinn dá bfuil boct ina spriú:
 mar is leosan ríocht na bplaitéas. Is doibinn
 doibsean a déanas doibrón: mar geobair
 siad sólas. Is doibinn dá bfuil ceansa:
 mar geobairsean seilb an talamh. Is doibinn

dóibsean ar a bfuil ocras agus tairt cun
fíréantaí: mar geobair a sá. Is doibinn
do luét na trócaire: mar geobairsean
trócaire. Is doibinn do luét an éróí glain:
mar feicfirsean Dia. Is doibinn do luét
d'éanta na síochána: mar glaofar ortusan
clann Dé. Is doibinn dóibsean a fulaingíonn
gearleanúint ar son fíréantaí: mar is
leosan ríocht na bflaíteas. Is doibinn doibse
nuair a tabarfar tarcaisne doib, agus nuair
a ciapfar sib, agus nuair a déarfaiar gac
don focail bréagac in bur n-aghaid, ar mo
sonsa. Bíod ádas oraid agus lúcháir: mar
is mór é bur luac saothair ar neam: óir ar
an gcuma céanna is ea ciapad na fáite a
táimis romaid.

AR TOSÚ DO SEANAID.

AN ORDA.

A DIA, a éir solas do Spioraid Naomh
go dtí do pobal uilis cun a gceoi a t'eas-
asc; Deonai gúinn trí an Spiorad céanna
go raib breitiúnas ceart againn i n-gac ní,
agus go mbainimid ádas i gcónaí as a sólás
naofasan; trí luaidt an Críost, íosa ár
Slánaiteoir, a maireas i ríocht mar don leatsa,
in aontaíct an Spioraid céanna, don Dia
amain, trí saol na saol. Áiméan.

AN EPISTIL.

ep. 4. 1.

Uime sin ácaim, cime an Tiarna, oraid
siúl mar a oireas don ghairm lenar gairead
sib, le gac umlaíocht agus ceansaíct, le buan-
foighe, ag fulaingt a céile i ngrá; ag iarrad

aontaíct an Spioraid a coimead i gcoméangal
na síochána. Tá don corp amain ann, agus don
Spiorad amain, pé mar gairead sib in don
dócas amain bur n-gairme; don Tiarna, don
creideam, don baiste, don Dia agus ádair
amain don uile, agus os cionn na n-uile, agus
trí an uile, agus ionaid uile. Ac don uile
duine againn tugad grásta, de réir tomais
tabartaí Críost. Uime sin deir sé, Ar
dul in airdé do, bí braigheanas i mbraigheanas
aige, agus tug sé tabartaí do daoine.
(1 t'adob go ndeacai sé in airdé, céard é
sin ac go ndeacai sé síos preisin ar dtús go
híocht an domain? An té a cuai séios,
is é an té céanna é a cuai suas in airdé
os cionn na neam uile, leis an uile ní a
lionad.) Agus tug sé daoine áiríte ina
ndaspail; daoine eile ina bfaite; agus daoine
eile ina soiscéalaite; agus daoine eile ina
ndoiri agus ina n-orí, cun na naomh a
d'éanam iomlán, cun gnóta an freastail, cun
corp Críost a tógail: go dtí go t'agaimid
uile in aontaíct an creidim agus in aithne
míic Dé, cun duine iomlán, cun tomais méirde
iomláine Críost: ionas nac mbimid feasta
inár leanaí, vár mbogad ó adob go taob agus
vár bfuadac le gac gaoit t'agaisc, ag
cleasaíocht daoine, agus ag glíceas cealgac
ina ndéanann siad luíochán cun daoine a
éir amú; ac ionas, ag labairt na pírinne i
ngra, go b'asaimid suas san uile ní cuise
siúd, is ceann ann, mar atá, Críost; óna
ndéanann an corp, agus é coméangailte com-
aontaíte le céile i gceart trí soláctar gac

aile, de réir saothair pónta gac cotha pá
seac i tomas, an corp a méadóú cun a tógála
féin i ngrá.

AN SOISCÉAL.

nm. eom 14. 23.

MÁ TÁ GRÁ AG DUINE DOM, coimeádoir sé
mo briastra: agus beir grá ag m'áchair
dó, agus tiocfaimid cuise, agus déanfaimid
cónaí ina fochair. An té nac bfuil grá aise
dom, ní coimeádoann sé mo briastra: agus
an briastrar a cluineann sib, ní hé mo briastrasa
é, ac briastrar an áchar a cuir uair mé. Labraíos
an méir sin lib, agus mé pós in bur bfochair.
Ac an sólasaí, an spiorad naomh, a cuirfeas
an t-áchair uair im ainmse, múiniró seisean
gac uile ní daoib, agus cuirfir sé i gcumhne
daoib gac a n-úras lib. Fágaim síocáin
agaid; mo síocáinse tugaim daoib: ní mar
tugann an saol, a tugaimse daoib. Ná bíod
buaire ar bur gcroí, ná eagla air. Cuala sib
mé á rá lib, Táim ag imeáct, agus táim ag
fillead cuaid. Dá mbead grá agaid dom,
bead ácas oraid, toisc go n-úras, Táim ag
dul cun an áchar: óir is mó é m'áchair ná mise.
Agus anois tá sé inste agam daoib roim ré,
cun go sgreide sib nuair tiocfas sé cun
críche. Ní labróto mórán eile lib feasta, óir
tá prionsa an tsaoil seo ag teáct, agus níl
baint ar bit aise liomsa. Ac cun go n-aiethí
an saol go bfuil grá agam don áchair, agus de
réir mar o'ordais an t-áchair dom, is amlaí
a déanam.